

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 69 / III Legislatura / Cinquè període

Dijous, 14 de juny de 1990

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 52

Cinquena i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i dotze minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària a Catalunya (Continuació.)

Capítol II (Continuació.)

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 535, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 538 a 542, 544, 545, 547 a 555, 557, 558, 560, 561, 563, 565 a 569, 571 a 574, 576 a 580, 582 a 586, 588 a 591, 593 a 613, 615, 617, 618, 620, 621, 623 a 627, 629 a 632, 634, 636, 638 a 645, 647, 648, 650 a 659, 661, 663 a 669, 671, 672, 674 a 678, 680, 682 a 686, 688, 689, 690, 692 a 701, 703 a 711, 713 a 716, 719, 721 a 724, 726, 727, 729, 731, 732, 734, 735, 736, 738, 739, 740, 743 a 747, 749 a 758, 760 a 766, 768, 769, 771 a 774, 776 a 791, 793 a 807, 810, 812, 814, 816, 817, 819, 820, 821, 823 a 828 i 830 a 838; tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3344).

Esmena del G. Mixt (núm. 536, de modificació)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) n'anuncia la retirada juntament amb l'esmena núm. 546 (p. 3345).

Torn a favor (esmenes núms. 559, 564, 570, 575, 581, 592, 614, 619, 633, 637, 662, 673, 679, 681, 687, 770, 792, 815, 829, 846, 848, 851, 867, 872, 878, 885 i 895): I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 3345).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 537, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), juntament amb les esmenes núms. 543, 587, 646, 660, 670, 775 i 818 (p. 3346).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3346).

Votació de l'esmena núm. 537: *rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions (p. 3348).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 538, de modificació; 539, d'addició, i 540, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 1.1

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 541, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'esmena tècnica incorporada al text d'aquest article (p. 3348).

Votació: aprovat per 73 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció (p. 3348).

Secció Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 542, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 543, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 544, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 545, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 546, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 536).

Primer paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 547, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 548 i 549, de modificació, i 550, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 551, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra c)

Esmenes del G. Socialista (núms. 552, 553 i 554, de modificació, i 555, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 556, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 557, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 558, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 559, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 560 i 561, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 562, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 563, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 564, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 565 i 566, de supressió; 567, de modificació; 568, de supressió, i 569, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 570, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 571, de supressió; 572, de modificació; 573, de supressió, i 574, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 5

Esmena del G. Mixt (núm. 575, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núms. 576, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 577, de supressió, i 578, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 7

Esmenes del G. Socialista (núms. 579, de supressió, i 580, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 581, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 582, de supressió, i 583 i 584, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 585 i 586, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Votació de les esmenes núms. 559, 570, 575 i 581: *rebutjades per 23 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions (p. 3348).*

Votació de l'esmena núm. 543: *rebutjada per 23 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions (p. 3348).*

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 3348).

Article 26

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 587, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmena del G. Socialista (núm. 588, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Paràgraf primer

Esmenes del G. Socialista (núms. 589, de modificació, i 590, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 591, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 592, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 593, 594 i 595, de modificació, 596, d'addició, i 597, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletres b), c), d) i e)

Esmenes del G. Socialista (núms. 598, de modificació; 599, d'addició; 600, de modificació; 601 i 602, d'addició; 603, de supressió; 604 i 605, de modificació; 606 i 607, de supressió; 608, de modificació; 609, de supressió; 610, d'addició; 611 i 612, de supressió, i 613, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra f)

Esmena del G. Mixt (núm. 614, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núm. 615, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. Popular (núm. 616, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 628 i 635 (p. 3348).*

Torn en contra de les esmenes 616, 628 i 635: *I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3348).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 617 i 618, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra g)

Esmena del G. Mixt (núm. 619, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 620 i 621, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 622, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 163) i *retirada*.

Lletra h)

Esmenes del G. Socialista (núms. 623 i 624, de supressió; 625 i 626, de modificació, i 627, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. Popular (núm. 628, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 616).

Esmena del G. Socialista (núm. 629, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletres i) i j)

Esmenes del G. Socialista (núms. 630, de modificació; 631, de supressió, i 632, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra k)

Esmena del G. Mixt (núm. 633, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núm. 634, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. Popular (núm. 635, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 616).

Esmena del G. Socialista (núm. 636, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Mixt (núm. 637, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 638 a 642, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núms. 643, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 644, de supressió, i 645, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Votació de l'esmena núm. 587: *rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions* (p. 3348).

Votació de les esmenes núms. 592, 614, 619, 633 i 637: *rebutjades per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions* (p. 3349).

Votació de les esmenes núms. 616, 628 i 635: *rebutjades per 27 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció* (p. 3349).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'esmena tècnica incorporada al text d'aquest article (p. 3349).

Votació: *aprobat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 3349).

Article 27

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 646, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmena del G. Socialista (núm. 647, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 648, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 649, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 349).

Esmenes del G. Socialista (núms. 650 i 651, de modificació, i 652, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartats 2 i 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 653 i 654, de supressió; 655 i 656, de modificació, i 657, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Votació de l'esmena núm. 646: *rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions* (p. 3349).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 3349).

Secció Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 658, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Article 28

Esmena del G. Socialista (núm. 659, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 660, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmena del G. Socialista (núm. 661, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 662, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 663 i 664, de modificació; 665, de supressió; 666, de modificació, i 667, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 668, de supressió, i 669, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Votació de l'esmena núm. 660: *rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions (p. 3349).*

Votació de l'esmena núm. 662: *rebutjada per 23 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions (p. 3349).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 3349).*

Article 29

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 670, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmenes del G. Socialista (núms. 671, de supressió, i 672, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Paràgraf primer

Esmena del G. Mixt (núm. 673, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núm. 674, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 675, de supressió, i 676 a 678, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra b)

Esmena del G. Mixt (núm. 679, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núm. 680, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra c)

Esmena del G. Mixt (núm. 681, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena del G. Socialista (núm. 682, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra d)

Esmenes del G. Socialista (núms. 683, de supressió, i 684, 685 i 686, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra e)

Esmena del G. Mixt (núm. 687, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 688, de supressió; 689, de modificació, i 690, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 691, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 277).

Esmena del G. Socialista (núm. 692, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletres f), g), h) i i)

Esmenes del G. Socialista (núms. 693, de supressió; 694, de modificació; 695, de supressió; 696, de modificació; 697, de supressió; 698, de modificació; 699, de supressió, i 700, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra j)

Esmena del G. Socialista (núm. 701, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. Popular (núm. 702, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3349).

Torn en contra: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3349).

Esmena del G. Socialista (núm. 703, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Votació de l'esmena núm. 670: rebutjada per 24 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions (p. 3349).

Votació de les esmenes núms. 673, 679, 681 i 687: rebutjades per 24 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions (p. 3349).

Votació de l'esmena núm. 702: rebutjada per 20 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions (p. 3349).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'esmena tècnica incorporada al text d'aquest article (p. 3349).

Votació: aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 3349).

Secció Tercera

Article 30

Esmenes del G. Socialista (núms. 704, de supressió, i 705 i 706, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Paràgraf primer

Esmenes del G. Socialista (núms. 707 i 708, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 709, de supressió; 710 a 714, de modificació, i 715, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 716, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 717, de modificació)

Retirada.

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 718, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 719, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 720, de modificació)

Retirada.

Esmenes del G. Socialista (núms. 721, de supressió, i 722, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra d)

Esmenes del G. Socialista (núms. 723, de supressió, i 724, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 725, de modificació)

Retirada.

Esmenes del G. Socialista (núms. 726 i 727, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. p. Popular (núm. 728, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 742 i 748 (p. 3350).

Torn en contra de les esmenes núms. 728, 742 i 748: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3350).

Esmena del G. Socialista (núm. 729, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 730, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra e)

Esmenes del G. Socialista (núms. 731, de supressió, i 732, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 733, de modificació)

Retirada.

Esmenes del G. Socialista (núms. 734 i 735, de modificació, i 736, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 737, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 738, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 739, de supressió, i 740, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 741, de modificació)

Retirada.

Esmena del G. p. Popular (núm. 742, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 728).

Esmenes del G. Socialista (núms. 743 i 744, de modificació; 745, de supressió, i 746, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra g)

Esmenes del G. Socialista (núms. 747, de supressió; 748 a 751, de modificació, i 752, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Lletra h)

Esmenes del G. Socialista (núms. 753, de supressió; 754 a 757, de modificació, i 758, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 759, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmenes del G. Socialista (núms. 760 i 761, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Paràgraf segon

Esmenes del G. Socialista (núms. 762, de supressió, i 763, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 764, de supressió, i 765 i 766, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 767, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmenes del G. Socialista (núms. 768, d'addició, i 769, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 770, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmenes del G. Socialista (núms. 771, de supressió; 772, de modificació, i 773, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 774, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Votació de les esmenes núms. 728, 742 i 748: *rebutjades per 23 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions* (p. 3350).

Votació de l'esmena núm. 770: *rebutjada per 23 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions* (p. 3350).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'esmena tècnica incorporada al text d'aquest article (p. 3350).

Votació: *aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 3350).

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3350), l'I. Sr. Vice-president Primer (p. 3350) i l'I. Sr. Secretari Primer (p. 3350).

Article 31

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 775, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmenes del G. Socialista (núms. 776, de supressió, i 777 i 778, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 779, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 781, de supressió; 782 a 784, de modificació, i 785, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 786, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletra b)

Esmenes del G. Socialista (núms. 787, de supressió; 788 i 789, de modificació; 790, d'addició, i 791, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 792, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 793, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Lletres c), d), e) i f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 794, de supressió; 795 i 796, de modificació; 797, de supressió; 798 i 799, de modificació; 800, d'addició; 801, de supressió; 802, de modificació; 803, de supressió; 804, d'addició; 805 i 806, de modificació, i 807, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 808, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)*, juntament amb les esmenes núms. 811 i 813 (p. 3350).

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Vice-president Primer (p. 3351) i *l'I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3351).

Esmena del G. p. Popular (núm. 809, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3351).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)*; tot seguit proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 809 (p. 3351).

Esmena del G. Socialista (núm. 810, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 811, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 808).

Esmena del G. Socialista (núm. 812, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 813, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 808).

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 814, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena del G. Mixt (núm. 815, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 816 i 817, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Votació de les esmenes núms. 792 i 815: *rebutjades per 18 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions* (p. 3351).

Votació de les esmenes núms. 808, 811 i 813: *rebutjades per 18 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions* (p. 3351).

L'I. Sr. Vidal-Quadras (P) intervé per retirar l'esmena núm. 809 en favor de l'esmena transaccional presentada per l'I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3351). *L'I. Sr. Secretari Primer* llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 3351).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena 809: *aprovada per unanimitat* (p. 3351).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per unanimitat* (p. 3351).

Article 32

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 818, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 537).

Esmenes del G. Socialista (núms. 819, de supressió, i 820, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 821, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 535).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 822, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 349).

Esmenes del G. Socialista (núms. 823 a 825, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 535).

Addició de nous apartats*Esmenes del G. Socialista* (núms. 826 i 827, d'addició)*Retirades abans (esmena núm. 535).***Apartat 2***Esmena del G. Socialista* (núm. 828, de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 535).**Esmena del G. Mixt* (núm. 829, de modificació)*Debatuda abans (esmena núm. 536).***Addició de nous apartats***Esmena del G. Socialista* (núm. 830, d'addició)*Retirada abans (esmena núm. 535).***Apartats 3 i 4***Esmenes del G. Socialista* (núms. 831, de supressió; 832, de modificació; 833 i 834, de supressió, i 835 i 836, de modificació)*Retirades abans (esmena núm. 535).*Votació de l'esmena núm. 818: *rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions* (p. 3351).Votació de l'esmena núm. 829: *rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció* (p. 3351).**Text del Dictamen**Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 3351).**Capítol III***Esmena del G. Socialista* (núm. 837, de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 535).***Secció Primera***Esmena del G. Socialista* (núm. 838, de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 535).***Article 33***Esmena del G. Socialista* (núm. 839, de supressió)Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 840 a 845, 847, 850, 852 a 859, 861 a 863, 865, 866, 869 a 871, 874, 875, 877, 879 i 880; tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 3352).**Apartat 1***Esmenes del G. Socialista* (núms. 840, de supressió; 841, de modificació, i 842, de supressió)*Retirades abans (esmena núm. 839).***Apartat 2***Esmenes del G. Socialista* (núms. 843 i 844, de supressió, i 845, de modificació)*Retirades abans (esmena núm. 839).**Esmena del G. Mixt* (núm. 846, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 536).**Esmena del G. Socialista* (núm. 847, de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 839).**Esmena del G. Mixt* (núm. 848, de modificació)*Debatuda abans (esmena núm. 536).***Apartat 3***Esmena del G. p. Popular* (núm. 849, de supressió)Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3353).Torn en contra: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3354).*Esmena del G. Socialista* (núm. 850, de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 839).**Esmena del G. Mixt* (núm. 851, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 536).**Esmenes del G. Socialista* (núms. 852 i 853, de modificació; 854, 855 i 856, de supressió; 857, de modificació, i 858, de supressió)*Retirades abans (esmena núm. 839).*Votació de les esmenes núms. 846, 848 i 851: *rebutjades per 22 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions* (p. 3354).Votació de l'esmena núm. 849: *rebutjada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 3354).*Intervé per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Vice-president Primer* (p. 3354).Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 844: *aprovada per unanimitat* (p. 3354).**Text del Dictamen**Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 3355).**Article 34****Text del Dictamen**Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 3355).

Votació de l'article 34 amb l'esmena transaccional incorporada: *aprovat per unanimitat* (p. 3355).

Articles 35, 36 i 37

Text del Dictamen

Votació: *aprovats per unanimitat* (p. 3355).

Article 38

Esmena del G. Socialista (núm. 859, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 860, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)*, juntament amb les esmenes núms. 868, 882 i 883 (p. 3355).

Votació de l'esmena núm. 860: *rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions* (p. 3355).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 3355).

Article 39

Esmena del G. Socialista (núm. 861, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 862, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 863, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 864, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra b)

Esmenes del G. Socialista (núms. 865 i 866, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 839).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Mixt (núm. 867, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 868, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 860).

Apartat 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 869, 870 i 871, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 839).

Esmena del G. Mixt (núm. 872, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 873, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Votació de les esmenes núms. 867 i 872: *rebutjades per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions* (p. 3355).

Votació de l'esmena núm. 868: *rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions* (p. 3355).

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Vice-president Primer (p. 3355), *l'I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3355) i *el M. H. Sr. President* (p. 3356).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 3356).

Article 40

Esmena del G. Socialista (núm. 874, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 875, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 876, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 877, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 839).

Esmena del G. Mixt (núm. 878, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Apartats 3 i 4

Esmenes del G. Socialista (núms. 879 i 880, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 839).

Votació de l'esmena núm. 878: *rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 3356).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat (p. 3356).*

Secció Segona

Article 41

Esmena del G. p. Popular (núm. 881, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3356).*

Torn en contra: *I. Sr. Padrós (CiU), juntament amb les esmenes núms. 882 i 883 (p. 3356).*

L'I. Sr. Martín (CDS) intervé per retirar les esmenes núms. 882 i 883 (p. 3356).

Addició de nous articles

Esmenes de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núms. 882, de modificació, i 883, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 860).

Votació de l'esmena núm. 881: *rebutjada per 4 vots a favor, 51 en contra i 20 abstencions (p. 3357).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 3357).*

Article 42

Esmena del G. p. Popular (núm. 884, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb l'esmena núm. 888 (p. 3357).*

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 885, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 536).

Addició de nous apartats

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 886, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. Popular (núm. 888, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 884).

Esmenes del G. Socialista (núms. 889 a 892, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb l'esmena núm. 894 (p. 3357).*

Capítol IV

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 893, de supressió)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC), juntament amb les esmenes núms. 896, 908, 916, 924 i 927 (p. 3358).*

Torn en contra conjunt de les esmenes a l'article 42: *I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3358).*

Esmena del G. Socialista (núm. 894, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 889).

Votació de l'esmena núm. 884: *rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 20 abstencions (p. 3359).*

Votació de l'esmena núm. 885: *rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions (p. 3359).*

Votació de l'esmena núm. 888: *rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions (p. 3359).*

Votació de l'esmena núm. 893: *rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions (p. 3359).*

Votació de les esmenes núms. 889 a 892 i 894: *rebutjades per 20 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions (p. 3359).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 53 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 3359).*

Article 43

Esmena del G. Mixt (núm. 895, de modificació)

Debatuda abans i després (esmenes núms. 536 i 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 896, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 893).

Esmena del G. Socialista (núm. 897, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 899, 901, 903, 904, 905, 908, 909, 910, 912, 913, 916 a 919, 922, 924 i 925 (p. 3359).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 898, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb l'esmena núm. 906 (p. 3361).*

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 899, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 900, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS), juntament amb l'esmena núm. 1202 (p. 3361).*

Torn a favor de les esmenes núms. 895, 902, 907, 915, 923, 926, 954, 976, 995, 999, 1002, 1011, 1023, 1034, 1039, 1042,

1044, 1057, 1062, 1068, 1091, 1100, 1106 i 1116: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)* (p. 3361).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 901, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 893).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3362).

Votació de l'esmena núm. 895: *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 896: *rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de les esmenes núms. 897, 899 i 901: *rebutjades per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 898: *rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 27 abstencions* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 900: *rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions* (p. 3364).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 58 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Article 44

Esmena del G. Mixt (núm. 902, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 903, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Apartats 1 i 2

Esmenes del G. Socialista (núms. 904 i 905, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 897).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 906, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 898).

Votació de l'esmena núm. 902: *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de les esmenes núms. 903, 904 i 905: *rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 906: *rebutjada per 4 vots a favor, 61 en contra i 27 abstencions* (p. 3364).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Article 45

Esmena del G. Mixt (núm. 907, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 908, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 893).

Esmena del G. Socialista (núm. 909, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 910, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 911, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 912, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 913, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Esmena del G. p. Popular (núm. 914, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3364).

Torn en contra: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 907: *rebutjada per 26 vots a favor, 60 en contra i 5 abstencions* (p. 3364).

Votació de l'esmena núm. 908: *rebutjada per 26 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions* (p. 3365).

Votació de les esmenes núms. 909, 910, 912, i 913: *rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions* (p. 3365).

Votació de l'esmena núm. 914: *rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 25 abstencions* (p. 3365).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 60 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions* (p. 3365).

Article 46

Esmena del G. Mixt (núm. 915, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 916, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 893).

Esmena del G. Socialista (núm. 917, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 918, de supressió, i 919, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 897).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 920, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. Popular (núm. 921, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3365).

Torn en contra: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3365).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 922, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Votació de l'esmena núm. 915: rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Votació de l'esmena núm. 916: rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Votació de les esmenes núms. 917, 918, 919 i 922: rebutjades per 26 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Votació de l'esmena núm. 921: rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 26 abstencions (p. 3365).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 58 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Article 47

Esmena del G. Mixt (núm. 923, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 924, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 893).

Esmena del G. Socialista (núm. 925, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 897).

Votació de l'esmena núm. 923: rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Votació de l'esmena núm. 924: rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Votació de l'esmena núm. 925: rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions (p. 3365).

Article 48

Esmena del G. Mixt (núms. 926, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 927, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 893).

Esmena del G. Socialista (núm. 928, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Font (S), juntament amb l'esmena núm. 931 (p. 3365).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 929, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 3366).

Esmena del G. p. Popular (núm. 930, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3366).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3366).

L'I. Sr. Martín (CDS) anuncia la retirada de l'esmena núm. 929 (p. 3366).

Votació de l'esmena núm. 926: rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions (p. 3366).

Votació de l'esmena núm. 927: rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions (p. 3366).

Votació de les esmenes núms. 928 i 931: rebutjades per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions (p. 3366).

Votació de l'esmena núm. 930: rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 23 abstencions (p. 3366).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3366).

Capítol V

Esmena del G. Socialista (núms. 931, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 928).

Article 49

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 932, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 933 a 945, 949 a 953, 955 a 964, 966 a 975, 977, 1051 a 1061, 1064 a 1067, 1069, 1071, 1072, 1085 i 1086 (p. 3366). Tot seguit, retira l'esmena núm. 949 en favor d'una esmena

transaccional, que llegeix (p. 3366).

Lletres a), c) i d)

Esmenes del G. Socialista (núms. 933 i 934, de modificació; 935, de supressió; 936 a 938, de modificació, i 939, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 940 i 941, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 942 a 944, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 945, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. p. Popular (núm. 946, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 3367).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 947, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 946).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 948, d'addició)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3367).

Esmena del G. Socialista (núm. 949, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3367).

S'inicia la votació de les esmenes núms. 932 a 945 (p. 3368). Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Clotas (S) (p. 3368), l'I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3368), l'I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3368), el M. H. Sr. President (p. 3368) i l'I. Sr. Camps i Rovira (CiU) (p. 3368). Tot seguit, es repeteix la votació (p. 3368).

Votació de les esmenes núms. 932 a 945: rebutjades per 26 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3368).

Votació de les esmenes núms. 946 i 947: rebutjades per 4 vots a favor, 53 en contra i 26 abstencions (p. 3369).

Votació de l'esmena núm. 948: rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3369).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 949: aprovada per unanimitat (p. 3369).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions (p. 3369).

Capítol VI

Esmena del G. Socialista (núm. 950, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Article 50

Esmenes del G. Socialista (núms. 951, de supressió, i 952 i 953, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Apartat I

Esmena del G. Mixt (núm. 954, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 955, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 955, de modificació; 956, de supressió; 957, de modificació, i 958 i 959, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 960, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 961, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Lletra c)

Esmenes del G. Socialista (núms. 962, de supressió, i 963 i 964, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 965, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmenes del G. Socialista (núms. 966, de modificació, i 967 de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 968 i 969, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 970, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 971, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Votació de les esmenes núms. 950 a 953, 955 a 964 i 966 a 971: *rebutjades per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3369).*

Votació de l'esmena núm. 954: *rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3369).*

Text del Dictamen

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix l'esmena tècnica incorporada a aquest article (p. 3369).

Votació: *aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 3369).*

Article 51

Apartat 2

Intervé per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3369). El M. H. Sr. President anuncia la retirada de l'esmena núm. 972 en favor d'una esmena transaccional (p. 3369).

Esmena del G. Socialista (núm. 972, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 932) i retirada.

Esmena del G. Socialista (núm. 973, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Apartat 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 974 i 975, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 932).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 976, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 977, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 932).

Votació de l'esmena núm. 976: *rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3369).*

Votació de les esmenes núms. 972 a 975 i 977: *rebutjades per 23 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3369).*

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a l'article 972 (p. 3369).

Votació de l'esmena transaccional a l'article 972: *aprovada per unanimitat (p. 3369).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 3369).*

Capítol VII

Esmena del G. Socialista (núm. 978, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 980 a 994, 996 a 998, 1001, 1003 a 1005, 1007 a 1010, 1012 a 1018, 1020 a 1022, 1024 a 1029, 1033, 1035 a 1037, 1040, 1046 i 1048 a 1050 (p. 3369).*

Article 52

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 979, de modificació)

Retirada.

Lletres a) i b)

Esmenes del G. Socialista (núms. 980, de supressió; 981, 982 i 983, de modificació; 984, de supressió; 985, de modificació; 986, de supressió, i 987, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 988 i 989, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Lletra c)

Esmenes del G. Socialista (núms. 990, de supressió, i 991, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Lletra e)

Esmenes del G. Socialista (núms. 992, de supressió, i 993 i 994, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 995, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 996, 997 i 998, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 999, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Votació de les esmenes núms. 993, 994 i 998: rebutjades per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 3370).

Votació de les esmenes núms. 978, 980 a 992, 996 i 997: rebutjades per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 3370).

Votació de les esmenes núms. 995 i 999: rebutjades per 23 vots a favor, 55 en contra i 7 abstencions (p. 3370).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions (p. 3371).

Article 53

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1000, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3371).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1001, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 1002, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1003, 1004 i 1005, de modificació)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Esmenes del G. p. Popular (núm. 1006, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb l'esmena núm. 1019 (p. 3371).

Esmena del G. Socialista (núm. 1007, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 978).

Apartat 3

Esmenes del G. Socialista (núms. 1008, de supressió; 1009, de modificació, i 1010, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 1011, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Apartats 4, 5 i 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 1012, de supressió; 1013 i 1014, de modificació; 1015, de supressió; 1016, de modificació, i 1017 i 1018, de supressió)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 1019, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1006).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1020 i 1021, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Torn en contra: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3371).

Votació de l'esmena núm. 1000: rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3371).

Votació de les esmenes núms. 1001, 1003, 1004, 1005, 1007 a 1010, 1012 a 1018, 1020 i 1021: rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3371).

Votació de les esmenes núms. 1002 i 1011: rebutjades per 24 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 3371).

Votació de l'esmena núm. 1019: rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 24 abstencions (p. 3371).

Votació de l'esmena núm. 1006: aprovada per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 3371).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 55 vots a favor, 22 en contra i 9 abstencions (p. 3371).

Article 54

Esmenes del G. Socialista (núm. 1022, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 1023, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1024, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 978).

Apartat 1

Esmenes del G. Socialista (núms. 1025 a 1027, de modificació, i 1028, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 978).

Apartat 2**Addició de noves lletres**

Esmena del G. Socialista (núm. 1029, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 978).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 1030, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 3371).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1031, d'addició)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 3371).

Torn en contra: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3372).

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Brunet (S) (p. 3372) i el *M. H. Sr. President* (p. 3372).

Votació de l'esmena núm. 1023: *rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions* (p. 3372).

Votació de l'esmena núm. 1030: *rebutjada per 4 vots a favor, 57 en contra i 25 abstencions* (p. 3372).

Votació de l'esmena núm. 1031: *rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions* (p. 3372).

Votació de les esmenes núms. 1022 i 1024 a 1029: *rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions* (p. 3372).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 56 vots a favor, 19 en contra i 8 abstencions* (p. 3372).

Torn a favor (esmenes núms. 1073, 1074 i 1075): *I. Sra. Utgés (S)*; tot seguit n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 3372).

La sessió se suspèn a dos quarts de tres de la tarda i un minut i es reprèn a les cinc de la tarda.

Article 55

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1032, de supressió)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 1038, 1041, 1045 (p. 3373).

Esmena del G. Socialista (núm. 1033, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Mixt (núm. 1034, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1035, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Socialista (núm. 1036, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Socialista (núm. 1037, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Article 56

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1038, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1032).

Esmena del G. Mixt (núm. 1039, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1040, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Article 57

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1041, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1032).

Esmena del G. Mixt (núm. 1042, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1043, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P)*, juntament amb les esmenes núms. 1047, 1063, 1070 (p. 3373).

Article 58

Esmena del G. Mixt (núm. 1044, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1045, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1032).

Esmena del G. Socialista (núm. 1046, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Lletra a)

Esmena del G. p. Popular (núm. 1047, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1043).

Esmena del G. Socialista (núm. 1048, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Esmena del G. Socialista (núm. 1049, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 1050, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 978).

Capítol VIII

Esmena del G. Socialista (núm. 1051, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Article 59

Esmena del G. Socialista (núm. 1052, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1053, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1054, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. Socialista (núm. 1055, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. Socialista (núm. 1056, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. Mixt (núm. 1057, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 1058, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 1059, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. Socialista (núm. 1060, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 5

Esmena del G. Socialista (núm. 1061, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 1062, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1063, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1043).

Article 60

Esmena del G. Socialista (núm. 1064, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Article 61

Esmena del G. Socialista (núm. 1065, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1066, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Esmena del G. Socialista (núm. 1067, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 1068, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Mixt (núm. 1069, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 932).

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 1070, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1042).

Addició de nous capítols*Esmena del G. Socialista* (núm. 1071, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 932).***Addició de nous articles***Esmena del G. Socialista* (núm. 1072, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 932).***Addició de nous títols***Esmena del G. Socialista* (núm. 1073, d'addició)*Retirada abans (p. 3374).***Addició de nous articles***Esmena del G. Socialista* (núm. 1074, d'addició)*Retirada abans (p. 3374).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1075, d'addició)*Retirada abans (p. 3374).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1076, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Brunet (S) (p. 3374).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1077, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Font (S) (p. 3374).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1078, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Font (S) (p. 3376).***Addició de nous títols***Esmena del G. Socialista* (núm. 1079, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb l'esmena núm. 1080 (p. 3377).***Addició de nous articles***Esmena del G. Socialista* (núm. 1080, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 1079).***Addició de nous títols***Esmena del G. Socialista* (núm. 1081, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Font (S), juntament amb l'esmena núm. 1082 (p. 3377).***Addició de nous articles***Esmena del G. Socialista* (núm. 1082, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 1080).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1083, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Font (S) (p. 3378).**Esmena del G. Socialista* (núm. 1084, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Font (S) (p. 3379).***Addició de nous Títols***Esmena del G. Socialista* (núm. 1085, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 932).***Addició de nous articles***Esmena del G. Socialista* (núm. 1086, d'addició)*Debatuda abans (esmena núm. 932).***Addició de nous capítols***Esmena del G. Socialista* (núm. 1087, d'addició)*L'I. Sr. Font la dóna per defensada (p. 3379).**Torn en contra: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3379).**Votació de l'esmena núm. 1032: rebutjada per 16 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1034: rebutjada per 17 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de les esmenes núms. 1033, 1035, 1036 i 1037: rebutjades per 17 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 3381).***Text del Dictamen***Votació (article 55): aprovat per 57 vots a favor, 17 en contra i 6 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1038: rebutjada per 19 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1039: rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1040: rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 3381).***Text del Dictamen***Votació (article 56): aprovat per 62 vots a favor, 17 en contra i 2 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1041: rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1042: rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 3381).**Votació de l'esmena núm. 1043: rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions (p. 3381).*

Text del Dictamen

Votació (article 57): *aprobat per 58 vots a favor, 18 en contra i 7 abstencions (p. 3381).*

Votació de l'esmena núm. 1044: *rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3382).*

Votació de l'esmena núm. 1045: *rebutjada per 20 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 3382).*

Votació de l'esmena núm. 1047: *rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions (p. 3382).*

Votació de les esmenes núms. 1046, 1048, 1050 i 1051: *rebutjades per 25 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3382).*

Text del Dictamen

Votació (article 58): *aprobat per 58 vots a favor, 18 en contra i 7 abstencions (p. 3382).*

Votació de les esmenes núms. 1057 i 1062: *rebutjades per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3382).*

Votació de l'esmena núm. 1063: *rebutjada per 23 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions (p. 3382).*

Votació de les esmenes núms. 1052 a 1056, 1058 a 1060 i 1061: *rebutjades per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3382)*

Text del Dictamen

Votació (article 59): *aprobat per 68 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3382).*

Votació de l'esmena núm. 1064: *rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3382).*

Text del Dictamen

Votació (article 60): *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3382).*

Votació de les esmenes núms. 1068: *rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3382).*

Votació de les esmenes núms. 1070: *rebutjada per 5 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions (p. 3382).*

El M. H. Sr. President anuncia la retirada de les esmenes socialistes núms. 1074, 1077, 1082, 1083 i 1084, que es transaccionaran (p. 3382).

Votació de les esmenes núms. 1065, 1066, 1067, 1069, 1071, 1072, 1075, 1076, 1078, 1079, 1080, 1081, 1085, 1086 i 1087: *rebutjades per 25 vots a favor i 58 en contra (p. 3382).*

Intervé l'I. Sr. Padrós (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 3382)

L'I. Sr. Secretari Segon dóna lectura al text de l'esmena transaccional núm. 1074 (p. 3382).

Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades per unanimitat (p. 3383).*

Text del Dictamen

Votació (article 61): *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3383).*

Votació de l'esmena núm. 1087: *rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3383).*

Article 62

Esmena del G. Socialista (núm. 1088, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Font (S), juntament amb les esmenes núms. 1092 a 1099, 1102, 1104, 1107 a 1115, 1118 a 1120, 1122 a 1125, 1127 i 1128. Alhora anuncia dues esmenes transaccionals a les esmenes 1090 a 1101 (p. 3383).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1089, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3385).

Esmena del G. Socialista (núm. 1090, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 1091, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1092, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1093, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1094, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1095, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1096, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1097, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 1098, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1099, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Mixt (núm. 1100, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1101, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1102, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1103, d'addició)

Retirada.

Esmena del G. Socialista (núm. 1104, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3385).

Votació de l'esmena núm. 1089: rebutjada per 19 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions (p. 3386).

Votació de les esmenes núms. 1091 i 1100: rebutjades per 19 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions (p. 3386).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text transaccional entre les esmenes núms. 1090 i 1101 (p. 3386).

Votació de l'esmena transaccional: aprovada per unanimitat (p. 3386).

Text del Dictamen

Votació (article 62): aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 3386).

Article 63

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1105, de modificació)

Torn a favor de l'esmena 1105: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3386).

Votació de l'esmena núm. 1105: rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions (p. 3386).

Lletra b)

Esmena del G. Mixt (núm. 1106, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. Socialista (núm. 1107, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 1108, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 1109, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Article 64

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1110, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1111, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1112, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1113, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1114, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1115, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Mixt (núm. 1116, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1117, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 1118, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1119, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Socialista (núm. 1120, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Apartat 4

Esmena de l'A. p. del CDS (núm. 1121, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 1122, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Addició de nous capítols

Esmena del G. Socialista (núm. 1123, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 1124, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Votació de l'esmena núm. 1106: rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 3 abstencions (p. 3386).

Text del Dictamen

Votació (article 63): aprovat per unanimitat (p. 3386).

Votació de l'esmena núm. 1116: rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions (p. 3386).

Text del Dictamen

Votació (article 64): aprovat per unanimitat (p. 3386).

Títol VI

Esmena del G. Socialista (núm. 1125, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Esmena del G. Mixt (núm. 1126, de modificació)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) n'anuncia la retirada. Tot seguit fa la defensa de l'esmena núm. 1347 (p. 3386).

Esmena del G. Socialista (núm. 1127, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1088).

Capítol I

Esmena del G. Socialista (núm. 1128, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Font (S), juntament amb les esmenes núms. 1129, de 1132 a 1140; de 1142 a 1147; 1151; de 1153 a 1173; de 1175 a 1183. Alhora, anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 1152 (p. 3387).

Article 65

Esmena del G. Socialista (núm. 1129, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1130, de modificació)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC), juntament amb l'esmena núm. 1131. Tot seguit anuncia la retirada de l'esmena núm. 1148 (p. 3387).

Article 66

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1131, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1130).

Esmena del G. Socialista (núm. 1132, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1133, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1134, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 1135, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 1136, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 1137, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 1138, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1139, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1140, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena de l'A. p. del CDS (núm. 1141, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 3388).

Esmena del G. Socialista (núm. 1142, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 1143, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Capítol II

Esmena del G. Socialista (núm. 1144, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1145, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 1146, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Article 67

Esmena del G. Socialista (núm. 1147, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1148, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1130)

Esmena del G. Mixt (núm. 1149, d'addició i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1126).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3388).

La I. Sra. Fabian intervé per retirar les esmenes núms. 1130 i 1131 en favor d'una esmena transaccional (p. 3388).

L'I. Sr. Font anuncia que dóna per defensada l'esmena núm. 1183 (p. 3388).

Votació de les esmenes núms. 1125, 1127 i 1128: *rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions* (p. 3388).

Votació de l'esmena núm. 1129: *rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions* (p. 3388).

L'I. Sr. Secretari Segon dóna lectura de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 1130 (p. 3388).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 3388).

L'I. Sr. Padrós (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 3388).

Text del Dictamen

Votació (article 65): *aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions* (p. 3389).

Votació de les esmenes núms. 1132 a 1140; 1142 a 1146: *rebutjades per 18 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions* (p. 3389).

Votació de l'esmena núm. 1141: *rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions* (p. 3389).

Text del Dictamen

Votació (article 66): *aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions* (p. 3389).

Votació de l'esmena núm. 1147: *rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions* (p. 3389).

Votació de l'esmena núm. 1149: *rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions* (p. 3389).

Text del Dictamen

Votació (article 67): *aprovat per unanimitat* (p. 3389).

La I. Sra. Fabian (IC) anuncia la retirada de les esmenes núms. 1148 i 1150 (p. 3389).

Article 68

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1150, de supressió)

Retirada abans.

Esmena del G. Socialista (núm. 1151, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1152, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat I

Esmena del G. Socialista (núm. 1153, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1154, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1155, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1156, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1157, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1158, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 1159, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1160, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1161, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 1162, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 1163, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 1164, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1165, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 1166, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 1167, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 1168, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 1169, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 1170, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1171, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1172, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1173, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1174, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1175, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1176, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1177, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1178, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 1179, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 1180, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Esmena del G. Socialista (núm. 1181, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de nous capítols

Esmena del G. Socialista (núm. 1182, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1128).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 1183, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1149).

Addició de nous títols i capítols

L'I. Sr. Font (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 1151, 1153 a 73 i 1175 a 1181 (p. 3389).

L'I. Sr. Martín (CDS) anuncia la retirada de l'esmena núm. 1174 (p. 3389).

L'I. Sr. Secretari Segon dóna lectura al text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 1152 i l'article 68 (p. 3389).

Votació de l'esmena transaccional a l'article 68: aprovada per unanimitat (p. 3389).

Votació de les esmenes núms. 1182 i 1183: rebutjades per 21 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions (p. 3389).

Addició de nous títols i capítols

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1184, d'addició)

Torn a favor: I. Sra. Fabian, juntament amb les esmenes de la núm. 1185 a la núm. 1191 (IC) (p. 3390).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1185, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1186, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1187, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Addició de nous capítols

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1188, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1189, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Addició de nous capítols

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1190, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Addició de nous articles

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1191, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1184).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3390).

Votació de les esmenes núms. 1184 a 1191: rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions (p. 3390).

Text del Dictamen

Votació (articles 69, 70, 71 i 72): aprovats per unanimitat (p. 3390).

Disposició Addicional Primera

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1192, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1193, de supressió)

La I. Sra. Fabian (IC) presenta una transaccional a aquesta esmena (p. 3390).

Esmena del G. Socialista (núm. 1194, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Brunet (S), juntament amb les esmenes núms. 1196 a 1198, 1200, 1204, 1206 a 1211, 1216, 1219, 1224, 1226 a 1232, 1234, 1237, 1238, 1240 a 1245, 1247, 1248, 1252, 1255 a 1264, 1270, 1273, 1278, 1280, 1282 a 1286 i 1288 (p. 3390).

Esmena del G. Mixt (núm. 1195, de modificació)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) n'anuncia la retirada. Alhora defensa les esmenes núms. 1201, 1205, 1212, 1214, 1217, 1220, 1222, 1233, 1235, 1250, 1253, 1265, 1267, 1276, 1281 i 1287 (p. 3392).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1196, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1197, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1198, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Disposició Addicional Segona

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1199, de supressió)

L'I. Sra. Fabian (IC) n' anuncia la retirada. Alhora dóna per defensada l' esmena núm. 1203 (p. 3392).

Esmena del G. Socialista (núm. 1200, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1201, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Disposició Addicional Tercera

Esmena de l' A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1202, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 900).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1203, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1199).

Esmena del G. Socialista (núm. 1204, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1205, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. Socialista (núm. 1206, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1207, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1208, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1209, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1210, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1211, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Disposició Addicional Quarta

Esmena del G. Mixt (núm. 1212, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1213, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. núm. 1215, 1218, 1221, 1223, 1269, 1272, 1274 i 1275 (p. 3392).

Addició de noves Disposicions Addicionals

Esmena del G. Mixt (núm. 1214, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1215, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1213).

Esmena del G. Socialista (núm. 1216, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1217, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1218, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1213).

Esmena del G. Socialista (núm. 1219, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1220, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1221, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1213).

Esmena del G. Mixt (núm. 1222, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1223, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1213).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3393).

L'I. Sr. Padrós (CiU) intervé per demanar una esmena transaccional a l'esmena núm. 1209 (p. 3393).

L'I. Sr. Font (S) intervé per acceptar l'esmena transaccional (p. 3394). L'H. Sr. President anuncia la retirada de l'esmena núm. 1209 (p. 3394).

Votació de les esmenes núms. 1194, 1196, 1197, 1198, 1200, 1204, 1206, 1207, 1208, 1210, 1211, 1216 i 1219: *rebutjades per 20 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3394).*

Votació de l'esmena núm. 1202: *rebutjada per 20 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3394).*

Votació de l'esmena núm. 1203: *rebutjada per 20 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3394).*

Votació de les esmenes núms. 1213, 1215, 1218, 1221 i 1223: *rebutjades per 22 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3394).*

Votació de les esmenes núms. 1201, 1212, 1214, 1217, 1220 i 1222: *rebutjades per 20 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions (p. 3394).*

Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades por unanimidad (p. 3394).*

Text del Dictamen

Votació (disposicions addicionals): *aprovades per 53 vots a favor, 20 en contra i 7 abstencions (p. 3394).*

Disposicions Transitòries

Disposició Transitòria Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 1224, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1225, de modificació)

La I. Sra. Fabian (IC) la dóna per defensada, juntament amb l'esmena núm. 1236. Alhora anuncia la retirada de l'esmena núm. 1251 i fa la defensa de la núm. 1254 (p. 3394).

Esmena del G. Socialista (núm. 1226, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1227, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1228, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1229, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1230, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1231, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1232, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1233, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 1234, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Disposició Transitòria Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 1235, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1236, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1225).

Esmena del G. Socialista (núm. 1237, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1238, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 1

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1239, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 1240, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1241, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1242, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1243, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1244, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1245, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1246, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS), juntament amb l'esmena núm. 1249 (p. 3394).

Esmena del G. Socialista (núm. 1247, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 1248, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1249, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1246).

Disposició Transitòria Tercera

Esmena del G. Mixt (núm. 1250, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1251, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1225).

Esmena del G. Socialista (núm. 1252, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1194).

Disposició Transitòria Quarta

Esmena del G. Mixt (núm. 1253, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1254, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1225).

Esmena del G. Socialista (núm. 1255, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1256, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1257, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1258, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 1259, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1260, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Disposició Transitòria Cinquena

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1261, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1262, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1263, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1264, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1265, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Disposició Transitòria Sisena

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1266, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1225).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1267, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Addició de noves Disposicions Transitòries

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1268, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1269, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 1272, 1274 i 1275 (p. 3394).

Esmena del G. Socialista (núm. 1270, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1194).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 1271, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1272, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1269).

Esmena del G. Socialista (núm. 1273, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Popular (núm. 1274, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1269).

Esmena del G. Popular (núm. 1275, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 1269).

Disposició Derogatòria Única

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 1276, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 1195).

Esmena del G. Socialista (núm. 1277, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 1194).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 3395).

Votació de les esmenes núms. 1224, 1226 a 1232, 1234, 1237, 1238, 1240 a 1245, 1247, 1248, 1252, 1255 a 1264, 1270 i 1273: *rebutjades per 20 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions* (p. 3395).

Votació de les esmenes núms. 1233, 1235, 1250, 1253, 1265 i 1267: *rebutjades per 22 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions* (p. 3395).

Votació de les esmenes núms. 1246 i 1249: *rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions* (p. 3395).

Votació de les esmenes núms. 1225, 1254, 1266: *rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions* (p. 3395).

L'I. Sr. Brunet (S) *intervé per demanar votació separada de l'esmena núm. 1275* (p. 3395).

Votació de les esmenes núms. 1269, 1272, 1274: *rebutjades per 5 vots a favor, 55 en contra i 22 abstencions* (p. 3395).

L'I. Sr. Brunet (S) *intervé per demanar votació separada de les disposicions transitòries* (p. 3395).

Text del Dictamen

Votació (Disposicions transitòries Primera i Segona): *aprovades per 60 vots a favor, 20 en contra i 2 abstencions* (p. 3395).

Votació (Disposicions transitòries Quarta, Cinquena i Sisena): *aprovades per 55 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 3395).

Votació de l'esmena núm. 1276: *rebutjada per 20 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions* (p. 3395).

Votació de l'esmena núm. 1277: *rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions* (p. 3395).

L'I. Sr. Padrós (CiU) *intervé per una qüestió d'ordre* (p. 3395).

Text del Dictamen

Votació (Disposició Derogatòria): *aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions* (p. 3395).

Text del Dictamen

Votació (Disposicions Transitòries Setena i Vuitena): *aprovades per 63 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions* (p. 3395).

Disposició Final Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 1278, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1279, de supressió)

Torn a favor: I. Sra. Fabian (IC) (p. 3395).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1280, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1281, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 1282, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Addició de noves disposicions finals

Esmena del G. Socialista (núm. 1283, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1284, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Socialista (núm. 1285, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Disposició Final Tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 1286, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Esmena del G. Mixt (núm. 1287, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1195).

Addició de noves disposicions finals

Esmena del G. Socialista (núm. 1288, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1194).

Votació de les esmenes núms. 1278, 1280, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1288: *rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 3396).*

Votació de l'esmena núm. 1279: *rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions (p. 3396).*

Votació de les esmenes núms. 1281 i 1287: *rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions (p. 3396).*

Text del Dictamen

Votació (Disposicions Finals): *aprovades per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3396).*

Exposició de Motius

Esmena del G. Mixt (núm. 1289, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 3396).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1290, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Fabian (IC) (p. 3396).*

Esmena del G. Socialista (núm. 1291, de modificació)

L'I. Sr. Font (S) la dóna per defensada, juntament amb les esmenes núms. 1292 a 1295, 1297 a 1306, 1308, 1310 a 1315 i 1317 (p. 3396)

Apartat I

Primer paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1292, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1293, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Segon paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1294, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Apartat II

Segon paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1295, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1296, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Vidal-Quadras (P), juntament amb les esmenes núms. 1307, 1309 i 1316 (p. 3397).*

Apartat III

Esmena del G. Socialista (núm. 1297, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Apartat IV

Primer paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1298, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1299, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1300, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1301, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1302, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1303, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Segon paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1304, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1305, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1306, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1307, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1296).

Apartat V

Esmena del G. Socialista (núm. 1308, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. p. Popular (núm. 1309, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1296).

Apartat VI

Esmena del G. Socialista (núm. 1310, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Apartat VII

Segon paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1311, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Apartat VIII

Primer paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1312, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1313, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Esmena del G. Socialista (núm. 1314, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Segon paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 1315, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Títol de la Llei

Esmena del G. p. Popular (núm. 1316, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1296).

Esmena del G. Socialista (núm. 1317, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 1291).

Torn en contra: *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3397).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 1295 (p. 3397).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 3397).

Votació de les esmenes núms. 1305 i 1313: *aprovades per unanimitat* (p. 3397).

Votació de l'esmena núm. 1316: *rebutjada per 5 vots a favor, 55 en contra i 23 abstencions* (p. 3397).

Votació de l'esmena núm. 1317: *rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions* (p. 3397).

Text del Dictamen

Votació (Exposició de Motius, Títol, títols i capítols): *aprovades per 55 vots a favor, 21 en contra i 8 abstencions* (p. 3398).

Explicació de vot: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 3398), *I. Sr. Font (S)* (p. 3398) i *I. Sr. Padrós (CiU)* (p. 3398).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política General de Promoció Turística, sobre la Política de Conversió Turística i sobre la Política de Turisme (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Gibert (S)* (p. 3399).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sra. Neras (CiU)* (p. 3400).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Gimeno (IC)* (p. 3401).

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 3401), *I. Sr. Sanchez Ramos (M)* (p. 3401), *I. Sr. Curto (P)* (p. 3401).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Gibert (S)* (p. 3401).

La I. Sra. Neras (CiU) intervé per demanar votació conjunta dels punts 1 i 2 i després dels punts 3 i 4 (p. 3402).

Votació (punts 1 i 2): *aprovats per unanimitat* (p. 3402).

Votació (punts 3 i 4): *rebutjats per 20 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció* (p. 3402).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Llei 2/1982, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa (Punt quinzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Terradellas (S) (p. 3402).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS) (p. 3403), I. Sr. Curto (P) (p. 3403), I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3403).*

Posició del grup esmenant: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 3403).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política de Presons (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 3404).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS) (p. 3404), I. Sr. Perea (P) (p. 3404), I. Sr. Nualart (IC) (p. 3405), I. Sr. Oliart (S) (p. 3405) i I. Sr. Vendrell (CiU) (p. 3407).*

El M. H. Sr. President (p. 3408) i l'I. Sr. Vendrell (CiU) intervenen per fer un aclariment (p. 3408).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre els Complexos Urbanístics Esportius (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 3408).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 3409).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (S) (p. 3409), I. Sr. Pere (M) (p. 3409), I. Sr. Bauzá (P) (p. 3409), I. Sr. Moliner (CiU) (p. 3410).*

Posició del grup presentant: *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 3411).*

L'I. Sr. Bauzá (P) intervé per demanar votació separada (p. 3411).

Votació (punts 1, 5 i 6): *rebutjats per 17 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3411).*

Votació (punts 2, 3, 4 i 7): *rebutjats per 14 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions (p. 3411).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política de les Indústries Extractives i Minería (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Pere (M) (p. 3411).*

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS) (p. 3411), I. Sra. Montserrat (P) (p. 3412), I. Sr. Riera i Olivé (S) (p. 3412) i I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 3412).*

Votació (punts 1 i 3): *rebutjats per 14 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3413).*

Votació (punt 2): *aprovat per unanimitat (p. 3413).*

La sessió s'aixeca a un quart d'onze de la nit i dos minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 52.5

La sessió es reprèn a les deu del matí i dotze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social i d'Indústria i Energia.

**Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària
a Catalunya (Continuació)**

(En absència del M. H. Sr. President, dirigeix el debat l'I. Sr. Vice-president Primer.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Es reprèn la sessió.

Correspon ara entrar a la discussió i debat de les esmenes corresponents a l'article 24. La primera d'elles és l'esmena 535, del Grup Socialista; per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Bon dia, senyor President, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui amb una certa intimitat matutina.

Bé, si m'ho permet, senyor President, tractarem de les esmenes 535 a la 838...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: En la numeració...

El Sr. BRUNET: Que corresponen als articles del 24 al 32, ambdós inclosos.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Exacte.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. BRUNET: A vostè.

Senyores i senyors diputats, aquests articles tracten de l'estructura de la regió sanitària —el 24—, del consell de direcció de la regió sanitària —el 25, que parla de la seva composició, el 26, de les funcions, i el 27, del règim de funcionament—; en segon lloc, es tracta del gerent de la regió sanitària —on l'article 28 en defineix la naturalesa i el 29 les funcions—, i finalment del consell de salut, de la regió sanitària, en tercer lloc —on l'article 30 fa referència a la composició del consell de salut, el 31 a les funcions i el 32 al seu règim de funcionament.

Dita aquesta petita explicació del que tracten aquesta sèrie d'articles, en segon lloc vull significar-los que, si analitzen aquest conjunt d'articles, es reproduïx bàsicament la mateixa visió que l'autor del Projecte de Llei té del tractament organitzatiu dels serveis centrals del Servei Català de la Salut, i els aplica al nivell de la regió sanitària.

En tercer lloc, vam veure ahir que segons l'article 21 les regions sanitàries són òrgans desconcentrats de gestió, i voldria significar aquí, i recordar a tots els presents, que en els antecedents d'aquest Projecte de Llei ofert pel Consell Executiu, a part de diversos informes i un recull de tota la normativa precedent fins al moment de presentació d'aquest Projecte de Llei, hi ha un dictamen del Gabinet Jurídic Central, i un informe del catedràtic Tormos, que fa unes recomanacions —algunes de les quals han estat seguides— i, pel que fa a les regions sanitàries, parla que l'alternativa podia haver estat un òrgan descentralitzat

o bé un òrgan desconcentrat de gestió, i diu el professor Tormos que, si s'agafa aquest segon, purament es tracta d'aplicar les instruccions i normatives del nivell immediatament superior del Servei Català de la Salut. Cito això perquè aquí es parla d'òrgan desconcentrat de gestió —en el projecte primer, de l'etapa de l'anterior Conseller Laporte, aquí es parlava o bé que podien ser organismes desconcentrats o descentralitzats—: han sofert una evolució en l'ordre organitzatiu cap a una disminució de la seva possibilitat d'actuació —i, per tant, d'autonomia—, amb el qual, si ho lliguem a aquest article 22 de les funcions...

Bé, aquest, el vam tractar ahir, però vull recordar que si ho lliguem al fet que té competències la regió en tot el que fa referència al que analitzàvem ahir en l'article 7.2, que el Consell Executiu pot autoritzar en el límit —i també a nivell intermedi— la delegació de gestió en entitats i societats públiques i privades, ens trobem que tindríem una regió sanitària desconcentrada, amb poca autonomia, que, a la vegada, se li podria detreure la possibilitat de decidir sobre la gestió de centres de la seva delimitació territorial. Per tant, aquí hi ha un problema tècnic, que nosaltres creiem que pot portar problemes d'actuació en el futur i que, probablement, en el futur, n'haurem de tornar parlar.

Quant a l'article 24, que és el primer d'aquest nucli d'articles, tornem a reiterar com, en comptes d'una simplicitat expositiva —com proposem nosaltres—, apareix una altra vegada com a òrgans de direcció i gestió de la regió sanitària, després del consell de direcció i del gerent, un punt c), que diu: «Els òrgans o organismes dotats o no de personalitat jurídica i els serveis i les unitats que s'estableixin per reglament.» Una vegada més, apareix un ampli ventall de possibilitats i de futuribles, que per reglament es poden establir òrgans i organismes que, a la seva vegada, poden tenir o no personalitat jurídica. És la segona vegada que en aquest text, en aquest Projecte de Llei, apareix aquesta possibilitat. Ja vaig comentar ahir que això ofereix possibilitats de discrecionalitat com també ofereix, la resposta que es va donar, una utilitat que entenem nosaltres que no hauria d'anar aquí; podria anar perfectament en un altre article o en una disposició final que digués que els òrgans de direcció poden disposar de qualsevol mecanisme, tal com li ho reconeix la legislació vigent.

A l'article 25 es parla del consell de direcció i vull recordar que en el punt 3 apareix el que vam comentar ahir que «per reglament es fixarà el sistema de designació». Vull recordar, una vegada més, que, des del nostre punt de vista, el reglament hauria de tenir en compte el criteri de proporcionalitat de la població i no el criteri que hi havia en el text de la primera versió, que es titulava Projecte de Llei del Servei Català de la Salut, en el qual hi havia un sistema de representació copiat del que apareix en les lleis d'ordenació territorial i que aquest Grup, oportunament, ja va criticar.

Quant a l'article 26, veiem com estableix les funcions del consell de direcció. Si vostès observen fa una explicitació d'onze funcions o competències d'aquest consell de direcció i totes elles consisteixen a formular propostes, formular programes que eleva al nivell immediatament superior i no n'hi ha cap, cap, que sigui una competència que el lector pugui dir aquesta és una competència específica del consell de direcció de la regió sanitària i que justifica —encara que sigui aquesta sola— l'existència d'aquest consell de direcció. Per tant, una vegada més ens apareix la poca autonomia d'aquest consell de direcció,

que ha d'elevat-ho tot als nivells immediatament superiors.

Parlàvem ahir d'una presa..., d'un sistema de presa de decisions en el nivell central de quatre; si tenim en compte que estem parlant de la regió sanitària que es troba per sota, veiem la complexitat dels nivells a l'hora de prendre les decisions.

També en aquesta qüestió —si miren les funcions del Consell de Direcció, a les quals he alludit anteriorment— eleven propostes al consell de direcció sobre la possibilitat de constitució d'organismes dotats de personalitat jurídica, la formació de consorcis i la creació, per part del Servei Català, de qualsevulla entitats admeses en dret o la seva participació en aquestes, d'acord amb allò que preveu l'article 7.2, cosa que, si s'acabés aprovant, aquest consell de direcció perdria les possibilitats de control d'aquestes eventuais societats, atès que això és controlat i decidit als nivells superiors, ja sigui el Consell Executiu i —amb una interpretació forçada—, com a màxim, el consell de direcció del Servei Català de la Salut.

A continuació, en els articles 28 i 29 es parla del gerent. El gerent, la funció fonamental, a la regió sanitària, diu: «Gestiona el personal i elabora propostes de relacions de llocs de treball.» —el punt 29. i). Ens sembla poca feina per a aquest gerent de regió sanitària, que —no ho oblidem— vostès parlen de set regions sanitàries a tot Catalunya. Si volen avançar en l'autonomia i la flexibilitat, em sembla que la lectura detallada de les funcions del gerent dona poques possibilitats executives a aquest gerent.

Analitzat breument aquests articles i fetes totes aquestes consideracions d'ordre tècnic, el Grup Socialista, atès que ahir ja vam anunciar que hi havia una transaccional que..., en la composició del consell de salut de la regió sanitària s'introdueix la presència de representants de les diputacions catalanes, conjuntament amb el fet que els ajuntaments estan presents en el consell de direcció de la regió sanitària, i que —com veurem a continuació més endavant— l'estructura del sector ha pres una organització semblant al nivell de regió, per aquests motius, retirem totes les esmenes a aquests articles i votarem favorablement els articles del 24 al 32.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena 536; al representant del Grup Mixt jo li voldria preguntar si tindrà inconvenient a defensar també aquest bloc d'articles o no? No necessàriament ho ha de fer.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo faria la defensa de tot el Capítol III, que té un nivell de coherència, des d'un punt de vista de la mateixa Llei i de les mateixes esmenes que hem estat treballant fins aquest moment, que seria fins a l'article 43.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. O sigui fins a l'esmena 895. Sí, fins l'esmena 895, que és la darrera del Grup Mixt a l'article 43.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Al mateix temps, plantejar la retirada de dues esmenes —la 536 i la 546— que fan referència a les propostes de transaccions que hi ha respecte als organismes locals i a les diputacions.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Retirades la 536 i 546. Moltes gràcies.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Totes aquestes esmenes van en la direcció de plantejar un element que, segurament, és compartit per tothom, però que hi ha opinions diferenciades de com

fer-ho. I és la necessitat de plantejar, amb molta claredat, de modernitzar la gestió dels instruments que estem creant a partir d'aquesta Llei. I tota una sèrie de propostes concretes que hem fet nosaltres a partir de les nostres esmenes, essencialment, intenten això: fer una gestió més moderna i, per tant, més eficaç en aquesta direcció, que no siguin necessaris mecanismes de gestió privada per fer, de veritat, dels organismes que estem creant, organismes competitiu i capaços de resoldre els problemes que tenen plantejats.

Al mateix temps, hi ha tota una sèrie de propostes també que van en la direcció de modificar la composició —la composició— dels òrgans. En aquest nivell jo voldria plantejar un tema —que ja va sortir a la Comissió i que, segurament, pot sortir en aquest Ple— i és que l'acceptació pel Partit dels Comunistes de Catalunya d'una representació de dos representants de les centrals sindicals als organismes de direcció, o de representants en els organismes de participació, no representa la nostra satisfacció, perquè aquest percentatge sigui els que de veritat haurien de ser, i, per tant, aquesta posició nostra de votar transaccionals i de, fins i tot, reconèixer la millora del text de la Llei no ha de representar, al mateix temps, partir de la idea que nosaltres estem d'acord i que, per tant, continuarem plantejant amb molta claredat que seria necessari ampliar aquesta representació per molts motius que ja no repetiré, però que ja ho he fet en altres moments.

I, per tant, aquest augment de representació pensem que seria legítim, que seria necessari, al marge de l'acceptació nostra de les propostes transaccionals perquè pensem que milloren el text.

També hi ha una altra part d'esmenes que estan en la direcció de qui elegeix aquestes persones que seran en els organismes. Nosaltres partim de la idea que han de ser els organismes representatius, les organitzacions sindicals, les centrals sindicals, i que els organismes de l'Administració el que haurien de fer és ratificar això. Aquest és el nostre criteri; pensem que és un criteri conseqüent amb la filosofia que, des del nostre punt de vista, hauria de mantenir aquesta Llei, i hem fet tota una sèrie d'esmenes que van en la direcció d'explicitar aquestes idees. És possible que se'ns pugui plantejar que aquest és el criteri, però, la veritat és que és un criteri que no està especificat a la Llei des del nostre punt de vista i, per tant, el millor perquè els criteris quedin molt clars és que estiguin a la Llei o, com a mínim, nosaltres no ho hem sabut veure. És possible que hi siguin però no ho hem sabut veure.

Hi ha després unes altres esmenes que van en la direcció de caracteritzar com i de quina manera s'han de fer els diferents instruments de coordinació dels diferents organismes i nivells que estem creant.

I, per últim, hi ha un esforç, per part del Partit dels Comunistes de Catalunya i dels diputats del Grup Mixt, d'intentar especificar, en millors condicions, les funcions de cada un dels organismes. Aquests han estat els criteris de caràcter polític que ens han fet concloure la presentació de totes aquestes esmenes que hem defensat.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ara a la representant del Grup d'Iniciativa, la senyora Rosa Fabian, defensar les esmenes que cregui oportú.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Nosaltres acceptaríem el ritme infernal que ens ha proposat el senyor Brunet, però no l'infernàlissim que ens ha presentat el senyor Celestino Sánchez. Per tant, intentaré ordenar de les esmenes que tenim de l'article 24 al 32.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: O sigui fins a l'esmena 818. Moltes gràcies.

La Sra. FABIAN: Respecte l'article 24 i 25, que corresponen a les nostres esmenes 537 i 543, en el text del Govern el que ens separa és que la composició del consell de direcció de la regió sanitària, des del nostre punt de vista, haurien d'estar representats també els sindicats i haurien..., i els criteris de representació dels consells comarcals i els ajuntaments haurien de fer-se amb criteris de població, que creiem que és una manera justa que els ens locals estiguin representats.

Nosaltres estem d'acord que hi hagi d'haver un òrgan més reduït de direcció, i, d'aquesta manera, en l'article 25, l'esmena que nosaltres proposem, ja reconeixem la constitució d'un secretariat. Amb el que no estem d'acord... i no hi estem d'acord, segurament, per la frase històrica que ahir deia el company socialista de «Hagamos nosotros las leyes y ustedes los reglamentos», perquè no ens agrada que facin «los reglamentos» vostès sols, i, per tant, estant d'acord amb el criteri que els òrgans de direcció moltes vegades són més flexibles i més útils essent reduïts, a nosaltres ens agrada més que quedin explicitats en el text legal. Per tant, la nostra esmena va..., seria de desaparició del punt c) de l'article 24 i d'inclusió d'aquest òrgan reduït en el mateix text legal. I, per altra banda, la inclusió dels sindicats i la representació dels ens locals per la via del criteri de població.

Respecte a l'article 26, nosaltres donaríem per defensada l'esmena, perquè ja tenim el seu contingut, les funcions detallades en un altre article del nostre text alternatiu.

El mateix amb l'esmena 646 de l'article 27.

Respecte a l'article 28, l'esmena nostra 660, nosaltres proposem una esmena de modificació, ja que considerem que el text del Govern és excessivament administrativista i que nosaltres, d'una manera més resumida, diem qui és i què fa aquest òrgan. Per tant, nosaltres recollim la naturalesa i les funcions del gerent de la regió sanitària en un sol article i proposem una esmena de modificació.

Respecte a l'article 28, l'esmena nostra 660, nosaltres proposem una esmena de modificació, ja que nosaltres considerem que el text del Govern és excessivament administrativista, i que nosaltres, d'una manera més resumida, diem qui és i què fa aquest òrgan. Per tant, nosaltres recollim la naturalesa i les funcions del gerent de la regió sanitària en un sol article, i proposem una esmena de modificació.

Respecte a l'article 29, la donaríem també per defensada, perquè les funcions, nosaltres, les recollíem en l'esmena anterior.

I a l'article 30 nosaltres no tenim esmenes, perquè ja vam fer una transacció que nosaltres considerem molt important, en treball de Comissió.

L'esmena a l'article 31, que seria la 775, la donaríem per defensada perquè hi ha les funcions, també, recollides en un altre lloc.

I la del 32, també per les mateixes raons, la donaríem també per defensada. Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. En tot cas, per coherència, proposaria al Grup Popular si desitja defensar les seves esmenes o si prefereix que votem els articles als quals ells no tenen esmenes, senyor Aleix Vidal-Quadras. Senyor Vidal-Quadras? (Pausa.) Prefereix votar els dos que no hi ha esmenes.

Per tant, sotmetrem a votació, en primer lloc... Ai, perdó! El torn en contra; en tot cas, li demanaria, al senyor Padrós, que fes el torn en contra dels articles 24 i 25 o, si el vol fer tot, tot, evidentment.

Per al torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Crec que puc fer un torn en contra de tots aquests articles, és a dir, més enllà del 24, perquè de fet estem parlant de l'estructura d'organització territorial del Servei Català de la Salut; estem parlant d'aquests elements als quals ahir l'Il·lustre Diputat senyor Brunet ja es va referir...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: En tot cas, farà el torn en contra de totes les esmenes, llevat de les populars, perquè...

El Sr. PADRÓS: Llevat de les populars...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. PADRÓS: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ...que encara s'han de defensar.

El Sr. PADRÓS: Bé, doncs, deia que estem en una sèrie d'articles que fan referència, específicament, a aquesta organització territorial. Ahir el senyor Brunet va fer una exposició em penso que important des de la perspectiva tècnica; va fer unes referències històriques de com, a nivell europeu i a nivell de l'Estat, s'havia configurat aquesta concepció descentralitzada de la gestió sanitària, i no tindríem res a dir, des del punt de vista de continguts, perquè penso que en això hi ha un consens general dins el que són polítiques sanitàries dels països del nostre entorn, però el que ens diferenciava, de bell antuvi —sobretot al començament del debat d'aquesta Llei—, fonamentalment, estava que nosaltres trobàvem una repetició, una iteració del model de la Llei General de Sanitat en la proposta del Grup Socialista, i aquesta iteració no solament era des del punt de vista terminològic, sinó fins i tot conceptual.

Nosaltres trobàvem a faltar no solament el que era l'adequació d'aquest model de la Llei General de Sanitat donava com a marc general per a tot l'Estat, sinó que faltava —pensem nosaltres— una adaptació a la realitat sanitària de Catalunya, a la realitat sanitària existent avui dia a Catalunya, i a la que, en aquests anys de Govern autonòmic, havia anat desenvolupant el Departament de Sanitat.

I, en aquest sentit, nosaltres coincidíem que era necessari que hi hagués un marc estructural —que li dèiem la *regió sanitària*, que és el que el Grup Socialista deia *àrea de salut*, que és el que dèiem també que alguns països en diuen el *districte sanitari*— que comprèn aquesta àrea poblacional al voltant, doncs, dels 250, 300.000 habitants, però que, en el nostre cas, pensàvem que, aplicant estrictament el model que ens donava la Llei General de Sanitat, ens donava un resultat de gairebé trenta regions sanitàries, que feien absolutament ingovernable el Servei Català de la Salut.

Nosaltres vam optar, doncs —d'acord, també, com s'ha de desenvolupar posteriorment l'organització territorial de Cata-

lunya—, per donar una estructura territorial que vindria a ser el que són ara les àrees de gestió —que no són set, senyor Brunet, sinó que són nou, nou a tot Catalunya—, que permetrien una coherència a l'hora d'organitzar i dirigir la sanitat a Catalunya, i entre aquesta estructura i el que seria la mínima estructura, que serien les àrees bàsiques de salut, un segon nivell —o un tercer nivell, si es vol—, que seria el sector sanitari, que és el que seria l'equivalent al model d'àrees de salut que el Grup Socialista proposava.

Evidentment, en el text inicial del Projecte hi havia unes diferències substancials, que penso —ho pensem tots plegats, i a més, després de la intervenció del senyor Brunet, ahir, penso que va quedar clar— que s'havia produït un acostament entre el model que nosaltres proposàvem i el model que el Grup Socialista, en aquest cas, proposava, donat que, amb altres grups —com seria el Grup d'Iniciativa—, en el que és estrictament el model d'organització territorial hi havia una coincidència pràcticament plena.

És en aquest sentit que nosaltres, donat que aquesta proximitat s'havia produït, i donat que nosaltres també, no solament en l'estructura de la regió sanitària, que ja quedava explicitada en l'article 24, sinó en la composició d'aquest consell de direcció, que, dit sigui de pas, jo vull recordar que va ser gràcies, precisament, a aquestes modificacions que vam fer dins el sector sanitari, que aquestes funcions que vostè, senyor Brunet, deia que pràcticament no quedaven, que gairebé la regió sanitària quedava sense competències, sense poder pràcticament decidir res, jo penso que, precisament, sí que tenen competències; parlar de formular el projecte de pla d'inversions de la regió sanitària o de l'avantprojecte del pla de salut de la regió sanitària o dels programes d'actuació dins de la regió sanitària, pensem que són competències importants, i que, en qualsevol cas, aquest nivell d'autonomia no es pot considerar de les seves paraules —perquè estic convençut que, en aquest cas, coincidiríem—, que la regió pugui tenir un nivell d'autogovern pràcticament independent. És a dir, jo penso que hi ha d'haver una coherència, i aquesta coherència l'ha de donar l'òrgan central del Servei Català de la Salut, i el Departament, però això per coherència; però, d'aquí a afirmar que la regió sanitària, en aquest cas, o que el Servei Català de la Salut —perquè aquesta és una constant de les seves afirmacions— no tenen competències, a mi em sembla que dista un gran tros.

Respecte a l'esmena a què feia referència el Grup Mixt, senyor President, deia el senyor Celestino Sánchez que no era bo que el Conseller fes el nomenament dels representants del consell de direcció ni del Consell de la Salut; jo penso que, fer el nomenament —sobretot si un llegeix el que diu l'article, que diu, específicament, «a proposta de cada una de les representacions que el componen»—, no retreu absolutament gens la capacitat de sobirania de cada entitat o de cada organització per escollir els seus representants.

Jo n'estic molt satisfet; a més, em consta que, el fet que arribem a transaccions, senyor Celestino Sánchez, jo penso que ens honora a tots, perquè vol dir que fem un esforç tots plegats per arribar a punts d'acord, i això no significa que renunciem cadascú de nosaltres a la nostra pròpia manera d'entendre com s'ha d'organitzar la sanitat al nostre país o com s'han d'organitzar els òrgans de participació i de govern, però és clar que jo entenc que vostè, quan va votar la transacció, vostè hauria vol-

gut, d'alguna manera, que fos la representació o la participació dels treballadors, n'estic convençut. Nosaltres hauríem volgut també altres coses, però jo penso que, per interès general del país, era bo, i em sembla que s'ha demostrat, perquè tothom en aquest sentit ha coincidit, i la prova ha estat també hem estat pioners, una vegada més, en tot l'Estat, en aquest sentit, que en els òrgans de govern i els òrgans de participació hi hagués assegurada la participació, no solament dels òrgans sindicals, sinó dels òrgans empresarials, de les corporacions locals —tant consells comarcals com ajuntaments—, i el reforçament —que després hem anat veient en diferents esmenes— de les diferents organitzacions que havien de participar-hi.

Nosaltres, senyor President, voldria dir que tot el que ha estat la definició de la regió sanitària i del seus òrgans de govern —fins i tot el mateix gerent—, quan deia la senyora Fabian, quan parlava de la naturalesa de les funcions, jo penso que hi ha una coincidència pràcticament plena, que jo penso que les aportacions que vostès fan no són substancialment diferents del text del Govern, i penso que en aquest sentit, en aquests punts que estem debatent, no hi ha diferències fonamentals entre els diferents grups, com també han exposat alguns membres que m'han antecedit en l'ús de la paraula.

Vull dir també, com ha dit la senyora Fabian, que el consell de salut de la regió sanitària, la seva composició va ser modificada en funció d'augmentar la presència de representants de diverses organitzacions i la de disminuir la presència de representants de la Generalitat, per garantir una major pluralitat i —si m'ho permeten— una menor incidència o preponderància de l'Administració de la Generalitat en un òrgan que, bàsicament, és de consulta i de participació.

Vull dir, finalment, senyor President, que aquest conjunt d'articles, en haver-se produït —quan, després, parlem del sector, en parlarem una mica més a bastament— un apropament entre els models, diferents models, que no estaven molt distants, sinó que eren formes d'aplicació d'aquesta política sanitària, doncs, dir que, des del moment que s'ha produït aquest apropament, fa que sigui difícil en aquest moment que les esmenes que es mantenen puguin ser més assumides.

Vull dir, finalment, que la regió sanitària, que s'ordena en subunitats territorials integrades i que estan conformades per un conjunt d'àrees bàsiques de salut, i que compten amb una estructura desconcentrada de direcció, gestió i participació comunitària, altrament dit *sector sanitari*, val a dir, també, senyor President, i em sembla que quan parlem de les esmenes del Grup Popular..., i si ja em sembla que he entès que el Grup d'Iniciativa arribava fins a l'article 32, doncs, jo voldria fer menció, en aquest moment, doncs, que hi ha hagut un esforç important, precisament, per recollir aquestes aportacions del Grup Socialista, i en aquest sentit, si no ho he entès malament, l'article 34 també, vostès, el donaven per defensat, i si és així, caldria dir que nosaltres presentem, si no està...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, no, perdoni. El senyor Brunet ha defensat fins al 32 l'esmena; l'última que ha retirat és la 838.

El Sr. PADRÓS: Bé, doncs, senyor President, ja tindrem ocasió, doncs, de parlar del sector sanitari, i, finalment, només per dir que celebri que s'hagi produït aquest apropament, i que, per tant, nosaltres no podem donar suport al conjunt d'esmenes que queden reservades per totes aquestes reflexions que he fet;

és a dir, ja en tràmit de Comissió hi va haver aquest esforç d'acostament, que pràcticament el que ens separa ara són qüestions d'ordre tècnic o d'ordre, fins i tot, jo diria que menor, i, per tant, no justificarien, al nostre entendre, que hi fossin incloses.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Bé, procedirem a la votació de les esmenes corresponents als articles 23 i 24. A l'article 24, tenint en compte que han estat retirades, només quedaria el text del Dictamen, perquè l'esmena... No, una esmena, la 537, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor d'aquesta esmena 537, es posin drets, si els plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions.

Ara sí que correspon votar el text del Dictamen.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 24? (*Remor de veus.*) Perdonin un moment; hi ha una esmena tècnica incorporada en aquest text del Dictamen. Si vol, per a coneixement dels senyors diputats...

El Sr. SECRETARI PRIMER: Consisteix a suprimir en la lletra c) «dotats o no de personalitat jurídica».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Amb aquesta esmena tècnica votarem el text del Dictamen.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 24 ha estat aprovat per 73 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció.

Passem ja a votar les esmenes corresponents a l'article 25.

En primer lloc, les esmenes del Grup Mixt, la 559, 570, 575 i 581. Estem d'acord, senyor Celestino Sánchez? (*Pausa.*) Doncs, votem aquestes esmenes.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes del Grup Mixt han estat rebutjades per 23 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions.

Queda també una esmena d'Iniciativa, la 543, que votem tot seguit.

Esmena del Grup d'Iniciativa: vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 543 ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions.

En aquest article, a aquesta Presidència no li consta que resti cap més esmena i, per tant, podríem procedir a la votació del text del Dictamen.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 25, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Correspon ara ja la defensa de les esmenes a l'article 26 del Grup Popular, començant per l'esmena 616. El senyor Aleix

Vidal-Quadrás té la paraula per defensar aquesta i les esmenes que cregui oportú.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. La nostra esmena 616 fa referència a l'apartat f de l'article 26, on es proposa substituir l'expressió «proposar» per «notificar», al consell de direcció, que sembla més adient amb les funcions d'aquest Consell.

Quant a l'esmena 628, és coherent amb la nostra voluntat d'introduir permanentment al llarg del Projecte el règim d'autogovern i d'autogestió per als hospitals públics.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Li resta la 635, senyor Diputat, en aquest article, si no vaig errat: 616, 628 i 635.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 635, del Grup Popular.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: La 635, sí, sí. Bé, en aquesta esmena, simplement el que es fa és insistir..., en coherència amb les funcions que se li assignen al consell de direcció, atribuir-li les funcions que li són degudes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies. L'Ilustre Diputat del Grup de la majoria desitja fer un torn en contra. alhora, d'aquestes tres esmenes?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President, moltes gràcies. Per dir...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdó, un momentet, senyor Diputat. El CDS... Em permet? L'Agrupació del CDS té la 622, que probablement la voldrà defensar prèviament.

El Sr. MARTÍN: Està retirada. A nosaltres ens queden tres esmenes a l'article 31, que són la 808, la 811 i la 816.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, d'acord. D'acord. Senyor Padrós, si ho desitja, pot fer el torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. De la 628, si m'ho permet, dir que, malgrat que en esmenes anteriors del Grup Popular, que feien referència precisament al règim d'autogovern que proposava el Grup Popular, que nosaltres hem intentat transaccionar i que ho hem conseguit a través de la potenciació del que nosaltres entenem que ha de ser l'autogestió dels hospitals, nosaltres entenem que aquí, precisament en aquesta esmena que vostès volen incorporar, no és coherent, almenys en el sentit que nosaltres entenem la potenciació o el règim d'autogestió dels hospitals. Pensem que precisament no poden quedar exemptes d'aquest punt a què específicament fa referència. Per tant, no li podrem acceptar aquesta esmena, senyor Vidal-Quadrás —i les altres, senyor President, les dono per contradites.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per tant, ara ja podem procedir a la votació de les esmenes corresponents a l'article 26. La primera de les esmenes és la 587, del Grup d'Iniciativa, esmena que sotmetem a votació.

Esmena 587, del Grup d'Iniciativa: vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions.

Correspon ara la votació de les esmenes del Grup Mixt 592, 614, 619, 633, 637.

Vots a favor d'aquestes esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest grup d'esmenes del Grup Mixt han estat rebutjades per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara la votació de les esmenes del Grup Popular 616, 628 i 635.

Vots a favor, si us plau, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes del Grup Popular han estat rebutjades per 27 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Procedirem ja a la votació del text del Dictamen, però prèviament hi ha una esmena tècnica, de la qual el senyor Secretari donarà coneixement a la Cambra.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena tècnica a l'article 36, a l'apartat primer, lletra g, consistent a suprimir «dotats de personalitat jurídica» i afegir «altres» entre «qualssevilla» i «entitats admeses en dret».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Vots a favor, per tant, del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 26 ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votarem ara, tot seguit, l'esmena 646, de l'article 27, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

No resta... Totes les altres esmenes han estat retirades; per tant, podem votar el text del Dictamen de l'article 27.

Vots a favor de l'article..., del text del Dictamen, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 27 ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Correspon ara votar l'esmena 660 de l'article 28, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 660 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

Restava una esmena del Grup Mixt, la 662.

Vots a favor d'aquesta esmena del Grup Mixt, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara ja votar el text del Dictamen de l'Article 28.

Vots a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat aquest article per unanimitat.

Correspon ara la defensa de les úniques esmenes que resten, que és una..., una esmena, la 702, del Grup Popular, a l'article 29; per fer-ho, el senyor Aleix Vidal-Quadras té la paraula.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Una vegada més, i per coherència amb la nostra concepció del Projecte, s'introdueix en aquest article el principi d'excepció per aquells centres que s'hagin acollit al règim d'autogovern.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Senyor Padrós, vol fer-hi algun comentari?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per a un torn en contra, té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Gràcies. Per les mateixes raons a què he fet al·lusió anteriorment: una cosa és que nosaltres potenciem l'autogestió dels hospitals i una altra cosa és que permetem que els hospitals de la xarxa pública s'escapin del control que han de tenir efectivament per els poder públics.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Podem votar aquest article 29. La primera esmena, la 670, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 670 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara a les del Grup Mixt, la 673, 679, 681, 687.

Vots a favor d'aquestes esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes del Grup Mixt han estat rebutjades per 24 vots a favor, 48 en contra, 5 abstencions.

Correspon ara a l'esmena del Grup Popular, la 702.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 48 en contra i 7 abstencions.

Abans de procedir a la votació del text del Dictamen, ja que totes les esmenes han estat o retirades o defensades i votades, correspon a l'article 29 la lectura d'una esmena tècnica que llegirà el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: A l'apartat 1, lletra e), de l'article 29: suprimir «dotats de personalitats» i afegir «altres» entre «qualssevilla» i «entitats admeses en dret».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Votem ja el text del Dictamen.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra, 4 abstencions.

Passem ja a defensar les úniques esmenes que resten, les del Grup Popular a l'article 30, que són les esmenes 728, 742, 748. El senyor Vidal-Quadras, si ho creu oportú, pot fer-ne la defensa.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President; molt breument. L'esmena 728 introdueix l'expressió «del sec-

tor sanitari» per aclarir que les organitzacions sindicals que han d'estar presents són precisament les d'aquest sector, perquè és obvi que cada sector pot tenir organitzacions sindicals específiques i, per tant, correspon fer palesa aquesta circumstància.

L'esmena 859 proposa la introducció de sis representants d'associacions de consumidors perquè estiguin degudament representades aquestes associacions degut al nombre que n'existeix.

Quant a la 749, proposa la inclusió....

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 48, 48. La 749 és socialista.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, sí, la 748; sí, senyor President. La 748 proposa la inclusió d'un representant de cada una de les organitzacions col·legials, a fi i efecte de ser coherents amb la Llei de Col·legis Professionals i amb la nostra voluntat que els col·legis professionals participin en la gestió sanitària, tal com, d'altra banda, es preveu en l'Estatut i en la Llei de sanitat, quan es parla de «tots els interessats», i és obvi que els col·legis professionals són parts molt interessades en la gestió sanitària.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. El senyor Padrós, si ho desitja, pot fer el torn en contra de la 728, 742 i 748.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, no, és que la numeració que havia dit l'Illustre Diputat senyor Vidal-Quadràs no corresponia: parlava de la 848, i estem, em sembla, a l'article 30...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, no, jo he anunciat —ell no m'ha contradit— la 728, 742, 748, corresponents a l'article 30.

El Sr. PADRÓS: Dec ser jo, senyor President, que no ho dec haver entès.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Corresponen a l'article 30, senyor Diputat.

El Sr. PADRÓS: Sí. Sí, senyor President, per dir, precisament, que aquest conjunt d'esmenes, tot i que comprenem perfectament quin és l'esperit que les inspira, fer referència, per exemple, les corporacions professionals sanitàries ja hi són representades, que les associacions de consumidors i usuaris també hi són representats... Jo li vull recordar, senyor Vidal-Quadràs, que, precisament, per no haver de convertir aquest consell de salut de la regió en un macroorganisme, en lloc d'augmentar les representacions, diguem-ne, de la base, vam optar per disminuir la representació de la Generalitat. I, en aquest sentit, ens semblava que era molt més operatiu, i a mi em sembla que precisament tots els arguments que vostè ha dit, la representació dels col·legis professionals..., ahir vostès no hi eren en el moment que vam votar per unanimitat aquí, en el Ple d'aquesta Cambra, una esmena que permetia que, precisament els col·legis professionals, tinguessin augmentada la representació en el consell de salut del Servei Català de la Salut. I, per tant, jo penso que ja queda prou ben reforçat i a nivell de regió, doncs, jo diria que ja és suficient, de la mateixa manera que és suficient la de les associacions de consumidors, i no cal dir la de les organitzacions sindicals més representatives.

Per tant, senyor President, no podem donar suport en aquest conjunt d'esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Conjunt d'esmenes que sotmetem tot seguit a votació.

Vots a favor d'aquestes tres esmenes del Grup Popular, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions.

Correspon ara votar l'esmena 770, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 48 en contra i 5 abstencions.

No havent-hi més esmenes, ja que les altres han estat retirades, correspon votar el text del Dictamen, però prèviament el senyor Secretari llegirà una esmena tècnica.

El Sr. SECRETARI PRIMER: A l'article 30, apartat primer, lletra a), que quedaria redactat de la següent manera: «a) Quatre representants de la Generalitat de Catalunya, un dels quals en serà el president.»

El VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Text del Dictamen.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest text del Dictamen de l'article 30 ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Correspon ja la defensa de les esmenes, en primer lloc, de l'Agrupació parlamentària del CDS: les esmenes 808, 811.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, perdoni, per una qüestió d'ordre. És que en l'article que acabem d'aprovar, amb l'esmena tècnica, tal com quedava, es pot tornar a repetir, si us plau, la lectura?

El VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, el senyor Secretari llegirà l'esmena tècnica incorporada.

El Sr. SECRETARI PRIMER: És l'esmena tècnica a l'article 30 apartat 1, lletra a), de modificació, i quedaria redactat: «Quatre representants de la Generalitat de Catalunya, un dels quals en serà el president.»

El Sr. PADRÓS: «...en serà...»

El Sr. SECRETARI PRIMER: «...en serà el president», sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Torni-la a llegir, perquè sembla que hi ha dubtes quant a la representació. Un moment d'atenció, si us plau. Torni-la a llegir per última vegada.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Quatre representants de la Generalitat de Catalunya, un dels quals en serà el president.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: «...un dels quatre en serà el president.» Em fa l'efecte que és clar.

Superat el dubte, i havent estat votat aquest article, ja podem anar, ara sí, a l'article següent, que és el 31, a la defensa de les esmenes de l'Agrupació del CDS 808, 811 i 813. El senyor Martín Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Són esmenes que pretenen completar les funcions corresponents al Consell de la Salut de la regió sanitària, doncs, creiem que, com a tals, han de figurar... (*Remor de veus i pausa.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdoni, perdoni, Illustre senyor Diputat.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President.

Deia que són esmenes que pretenen completar les funcions

corresponents al Consell de la Salut de la regió sanitària, ja que creiem que, com a tals, han de figurar: «f) Conèixer la proposta de nomenament i cessament del gerent de la regió sanitària, conèixer de les queixes i reclamacions i usuaris de la salut, i informar els usuaris de la salut dels drets que els reconeix la legislació vigent.»

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Abans de proseguir, hi ha un dubte —potser raonable— en relació amb la pregunta que feia l'Il·lustre Diputat, perquè potser aquesta esmena tècnica s'ha de considerar, perquè no és el mateix que «un dels quatre en serà president», que el text del Dictamen, que diu que «actuarà com a president».

El Sr. PADRÓS: No, no, i que fins i tot obria la porta que un dels quatre fos el President de la Generalitat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: És clar. Aleshores, potser, potser, potser en aquest aspecte caldria aclarir què preval: si el text del Dictamen, «que actuarà un dels quatre com a president» o que «un dels quatre en serà»; com que és un aspecte tècnic, en tot cas, la Llei, un cop votada i aprovada, sempre es revisa des del punt de vista tècnic, s'ajustarà al que és realment l'esperit de la Llei.

Ara sí, i havent defensat ja aquestes esmenes, correspon al Grup Popular defensar la seva, que la 809. El senyor Aleix Vidal-Quadras té la paraula.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Encara que en aquest article es parla d'elaboració de la memòria, i se suposa que en la memòria estaran continguts els resultats econòmics sanitaris, nosaltres hem volgut fer això encara més clar i precisar, amb una lletra addicional, que aquest coneixement i informació hauria de fer referència a resultats econòmics i sanitaris, i d'aquesta manera es precisa millor quin ha de ser el contingut d'aquesta memòria, o, en qualsevol cas, que la memòria no es pot elaborar sense incloure aquests resultats econòmics i sanitaris.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Ara sí que l'Il·lustre Diputat, si ho desitja, pot fer el torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. Malgrat que una vegada més el debat en el plenari sempre demostra que, sempre utilitzant bons arguments, es pot arribar encara a aproximacions. Jo li proposaria una transacció al senyor Vidal-Quadras: que, en lloc d'afegir una nova lletra, digués, aquesta transacció, en la mateixa lletra f), digués: «Conèixer la memòria anual de la regió sanitària i informar sobre aquesta prèviament a la seva aprovació», o, entremig de «prèviament a la seva aprovació», incloent «els resultats econòmics i sanitaris de la regió».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Bé, en tot cas, li agrairia que ens fes arribar, mentre fem la votació de les altres esmenes, que ens fes arribar en aquesta Presidència l'esmena transaccional que acaba d'anunciar.

Per avançar, començaríem votant, mentrestant, si els sembla, les dues esmenes a l'article 31 del Grup Mixt, és a dir les esmenes 792 i 815.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 18 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions.

Correspon ara votar les esmenes de l'Agrupació del CDS, les tres esmenes vigents.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes tres esmenes...

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President, si em permet. Després de...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdoni, perdoni; encara he d'anunciar el resultat de la votació, si em deixa concretar-la, després podem parlar.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 18 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions.

Ara sí, l'Il·lustre Diputat, si desitja aclarir alguna cosa, en relació a la seva esmena que queda...

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, perdoni, senyor President. No, simplement, retirar la 809 en favor de...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ...la transaccional.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: ...la transaccional, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Això, li ho hauria demanat. Senyor Secretari, vol llegir aquesta addició que acaba d'arribar, a la 809.

El Sr. SECRETARI PRIMER: D'addició a l'esmena 809 i al text del projecte, consistent en la següent frase: «...sobre aquesta, incloent els resultats econòmics i sanitaris de la regió», i continuaria el mateix text.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Hi estem d'acord, senyor Vidal-Quadras. Per tant, sotmetem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovada aquesta transacció per..., aquesta transaccional per unanimitat.

Correspon ara votar el text del Dictamen de l'article 31.

Vots a favor, es posin drets, del text del Dictamen.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat aquest article 31 per unanimitat.

Podem ara ja votar l'article 32, començant per l'esmena 818, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i 3 abstencions.

Resta ara, una del Grup Mixt la 829.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 829 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

No havent-hi cap més esmena, perquè les altres han estat retirades, podem votar ja el text del Dictamen de l'article 32.

Vots a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest article ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon, ara, ja entrar en la defensa de les esmenes del

Grup Socialista a l'article 33, la primera de les quals és la 839; per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, m'és molt difícil atendre el suggeriment del senyor ponent, que és molt il·lustre, però tècnicament és impossible que pugui fer el desig que em proposa. El que sí, acostant-m'hi, defenso totes les esmenes dels articles 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 i 40, que ja és una aproximació en aquest objectiu.

Si vostès observen el *Butlletí Oficial del Parlament* del 8 de juny del 1990, aquests articles fan referència a la regulació del sector sanitari que, com dèiem ahir, correspon, des del punt de vista de la funcionalitat, de les dimensions demogràfiques i de l'experiència internacional i històrica de Catalunya, al que nosaltres en diem àrea de salut, i avancem la nostra impressió —evidentment, és la nostra— que, en el futur, la lògica i les necessitats del Servei Català de la Salut aniran donant cada cop més pes als òrgans de direcció i de participació d'aquest nivell de sector sanitari, que és del que vostès parlen com d'ordenació sanitària territorial, amb el qual, des del punt de vista de la disposició topològica, anteriorment, eren organismes centrals, tant els del Servei Català de la Salut com els propis de les regions, la qual cosa demostra una forta centralitat organitzativa en els aspectes centrals del Servei Català de la Salut.

L'article 33 fa referència a la naturalesa i les funcions del sector sanitari: parla d'estructura desconcentrada de direcció, gestió i participació comunitària, i, en el punt 3, diu que «No obstant, la regió sanitària, per mitjà d'aquesta estructura de la direcció i gestió del sector sanitari, gestiona directament els equips d'atenció primària de les àrees bàsiques de salut corresponents, i els serveis jerarquitzats d'especialitats mèdiques de suport i referència d'aquells, sens perjudici d'allò que preveu l'article 7, apartat 2.» Cal admetre que és un article 33.3 especialment complicat des del punt de vista dels que després d'aquest debat continuarem relacionats, des de l'oposició i des del Govern, amb els temes de sanitat. Se'ns fa difícil veure la implementació d'una pel·lícula futurista, de com aquest article es desenvoluparà, perquè resulta que el sector sanitari tindrà uns òrgans de direcció i de participació que, estrictament, no és competència seva manar al nivell on hauria de manar, que és el de les àrees bàsiques de salut, perquè això ho fa la regió sanitària a través d'aquests sectors sanitaris —això és el que diu el primer apartat, la primera frase del punt 33.3.

En segon lloc, el tema dels serveis jerarquitzats de les especialitats mèdiques de suport, també depèn de la regió sanitària —sembla entendre's—, i, finalment, «sens perjudici d'allò que preveu l'article 7, apartat 2»: imaginem que hi ha alguns sectors sanitaris en què s'acordés, d'acord amb el que preveu aquest Projecte de Llei, concertar tota l'activitat de la sanitat pública que és competència del Servei Català de la Salut, amb la qual cosa el sector sanitari quedaria sense cap mena de competència i quedaria buit de contingut.

L'article 34 és nou, i els articles 35, 36 i 37, respecte al text inicial del Govern, i van ser afegits, aquests articles, arran d'una transaccional en Comissió, i fan referència, l'article 34, al consell de direcció, perquè en el text inicial del Govern no hi havia consell de direcció en el sector —només hi ha havia un consell de participació—, per tant, nosaltres saludem el fet —ja ho vaig dir ahir i ara ho vull reiterar, per situar-ho en el lloc que pertoca i donar evidència de part de l'argumentació d'ahir—,

que el fet que en el sector hi hagi un consell de direcció significa que ens acostem a la nostra idea d'àrea de salut, i, a nosaltres, en principi, no ens molesta que n'hi hagi un altre a nivell de regió sanitària: creiem que serà inútil, però el temps ho demostrarà. Per tant, aquest article 34 ens sembla bé, des del punt de vista de la qüestió del consell de direcció.

No ens sembla bé el redactat actual —que ja és una modificació del text inicial—, i per això proposem una transaccional entre la nostra esmena 844 i el text del Projecte de Llei, per acostar-ho més a la visió d'àrea de salut, que el text diria el següent: «1. El consell de direcció, òrgan de govern del sector sanitari, està format per:...», hi hauria un punt 1.1, que diu: «tres representants del Departament de Sanitat», que seran els punts a), b) i c) que estan en el text que vostès tenen al davant —en el *Butlletí Oficial* que he comentat abans—; a continuació apareixeria un nou punt 1.2, que diria: «dos representants de les corporacions locals», que seran a) i b), que aquí no hi són, que apareixerien..., perdó, sí que hi són, són el d) i e), que apareixerien com a) i b) d'aquest nou punt 1.2. I la resta quedaria igual que l'article 34. Amb la qual cosa considerem que aquesta millora és una tercera versió de la visió que el Govern ha tingut quant al sector sanitari: la primera, el text inicial; la segona, el treball en Comissió, i la tercera, aquesta transaccional, i encara diria que n'hi ha una quarta, que és la que vaig tenir l'honor de plantejar ahir amb la pregunta del Decret recent, de març, publicat l'abril, sobre el sector sanitari de l'Institut Català de la Salut, que no se sembla en res a aquesta evolució que hi ha hagut. Per tant, hi ha hagut quatre concepcions de sector, el que, des del punt de vista nostre, mostra com el Grup de la majoria ha estat sensible a la nostra argumentació de l'àrea de salut, de la qual cosa ens felicitem.

L'article 35 fa referència a les funcions d'aquest consell de direcció creat. L'article 36 parla del règim de funcionament. L'article 37 estableix el director de sector, i en aquest article notem —això a nivell de comentari tècnic— com, en el punt 3, l'apartat 3, diu: «Per al desenvolupament de les seves comeses, el Director del Sector disposarà de les unitats funcionals següents, que en dependran directament: la unitat bàsica, la unitat d'infermeria i la unitat d'admissions i atenció a l'usuari.» Aquí, si agafem el text de l'ordre del sector sanitari de l'Institut Català de la Salut, elaborat posteriorment a la redacció d'aquest article, apareix el següent article 8, que diu: «Per al desenvolupament de les seves comeses, el Director del Sector disposarà de les unitats funcionals següents: la unitat mèdica, la unitat d'infermeria i la unitat d'admissions i atenció a l'usuari i la unitat d'administració i serveis.» Se'ns escapa per quina raó, en passar de sector de l'ICS al que serà el sector del Servei Català de la Salut, sembla que no és important la unitat d'administració que he alludit quan, reiteradament, declaracions del senyor Conseller parlen de la importància de millorar l'administració dels serveis sanitaris.

L'article 38 parla del Consell de Participació, vull recordar que, en el seu article 39, per una transaccional, hi haurà també la representació de les diputacions de Catalunya, i, finalment, l'article 40 parla del règim de funcionament d'aquest Consell de Participació del sector sanitari.

Dit això, m'agradaria recordar, a nivell tècnic, també —perquè en quedi constància—, que en els antecedents d'aquest Projecte de Llei, citaré dos textos incorporats pel Govern: el primer

d'ells, del professor Tormos, quan parla sobre les possibilitats que les àrees de salut o el que ara és equivalent al sector —i, en la seva versió, també les regions sanitàries— poden ser organismes que tinguin o que optin per «un sistema descentralizado o desconcentrado» —diu el professor Tormos—: «En el primer caso, las áreas serían entes con presupuesto propio y con medios financieros, personales y materiales propios; en el segundo caso, simples demarcaciones territoriales con un órgano desconcentrado...», amb la qual cosa, simplement..., ell té molta més autoritat que jo mateix, en aquest terreny, i quedi constància del dubte, del document que vostès van encarregar al seu moment. També el professor Tormos, quan parla de l'àmbit territorial de les àrees de salut, diu: «La Ley General de Sanidad da unos criterios rectores bastante amplios, salvo al fijar la población —200, 250.000 habitantes— del área.»

Un segon document fa referència a un informe, les conclusions de l'informe del Gabinet Jurídic Central, que vostès van demanar, en la seva conclusió quarta diu el següent: «D'una anàlisi general de l'avantprojecte estudiat, es constata que l'estructura que dona suport al Servei Català de la Salut és molt àmplia i complexa, de manera que cal ponderar si aquesta configuració és del tot necessària o podria ésser susceptible de ser parcialment simplificada.» Nosaltres, en tota aquesta explicació d'aquests dies, hem volgut seguir i ajudar a ponderar el que, en aquesta conclusió, suggereix el Gabinet Jurídic Central.

També, en una disposició final o conclusió sisena, aquest Gabinet Jurídic Central diu: «El punt de l'avantprojecte que cal tenir en més consideració és el referit a l'organització territorial del Servei Català de la Salut, en tant que parteix de la creació de regions sanitàries i àrees bàsiques de salut, quan la Llei General de Sanitat fa menció a àrees de salut i zones bàsiques de salut.» També hem tingut molt present, a l'hora de preparar el nostre treball sobre aquest Projecte de Llei, aquestes recomanacions, i les cito simplement per donar l'evidència que nosaltres hem consultat tots els indrets, si se'm permet dir-ho.

Finalment, voldria, amb tota cordialitat, matisar o comentar simplement algunes de les adjectivacions que ha atribuït l'Illustre Ponent a la intervenció meua anterior. Nosaltres, avui o ahir, vam dir que, en el cas d'aplicar àrees de salut a Catalunya, ens en sortien vint-i-una —les tenim preparades i a disposició de la majoria per si avui mateix volgués estudiar aquesta possibilitat—, i ha atribuït que aquest caràcter de vint-i-un —ell parlava de trenta: en són vint-i-una, i li ho aclareixo, i és a la seva disposició la proposta— seria ingovernable. Nosaltres entenem que «ingovernable» no vol dir que no hi hagi vint-i-una unitat amb possibilitat de funcionament, perquè l'experiència ens demostra que allà on l'Honorable Conseller, en totes les declaracions, que seguim molt atentament, parla de l'esforç d'innovació que ha fet el Departament de Sanitat, en el cas hospitalari —i podríem citar el cas de la primària—, en totes elles es dona la coincidència que tots els casos que cita, tots, han estat perquè o bé ha participat l'Administració local de Catalunya o bé ha ajudat a iniciatives que l'Administració local de Catalunya, cas d'hospitals comarcals o cas dels hospitals de l'Ajuntament de Barcelona, han fet.

Hi ha altres casos —que els cita, i nosaltres ho saludem—, com són els tres consorcis: el de Sabadell, el del Parc Taulí i el de Vic, han estat una iniciativa que els alcaldes corresponents, preocupats per uns dispositius públics que no funcionaven, amb

la seva autoritat van posar-se tots d'acord, fins al punt que el cas més paradigmàtic, que és Sabadell, que va aconseguir assegurar en una taula i constituir un consorci amb entitats tals com la Mútua Sabadellenca, eh? Vol dir que hi ha hagut un esforç, però vull significar que ha estat amb la participació i iniciativa de l'Administració Local, la qual cosa demostra que el model que nosaltres propugnàvem, d'àrees de salut on, en el seu consell de direcció, hi ha una presència minoritària, excepte en el cas que coincidís amb un municipi..., el cas de Sabadell podria ser un d'ells: qui em pot dir, de la majoria, que el cas de Sabadell, en la hipòtesi d'àrea de salut, seria ingovernable, si precisament ha estat el cas que, sense haver-hi àrees de salut i amb l'esforç polític i a iniciativa de la corporació local, s'ha aconseguit avançar?

Per tant, nosaltres, els socialistes, fem confiança en les administracions locals, i creiem que l'experiència demostra, no solament aquí a Espanya o a Catalunya, sinó arreu d'Europa —ahir vaig citar com hi ha molts països en què les corporacions locals tenen la majoria o l'exclusivitat dels òrgans de direcció de les unitats bàsiques sanitàries—, significaria un canvi radical, des del nostre punt de vista —i això és opinable, però és el nostre punt de vista—, en la reforma dels serveis sanitaris de la Generalitat. Ahir, jo citava, quan ho vaig llegir, com en el sector es parla de la reforma sanitària permanent: comença el 83 i el 90 encara s'estan fent reformes; és una velocitat que, des del nostre punt de vista, entenem que la població no es mereix; la població es mereix que hi hagi uns serveis sanitaris de qualitat, que funcionin i que tinguin un nivell d'oferta equiparable al que hi ha en altres comunitats autònomes d'Espanya, en què tot és discutible en aquesta vida, menys quan hi ha sistemes d'informació sanitària homologats —i en el Consell Interterritorial vostès els poden elaborar: a Catalunya no en poden disposar, jo en cito un—, i és difícilment indemostrable que en l'atenció primària de salut, per exemple, hem passat a la cua de les comunitats autònomes d'Espanya.

Per tant, nosaltres pensem que la nostra proposta permetria un canvi important en la millora dels serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya, que és el que els socialistes de debò volem aconseguir.

Per aquestes raons d'ordre tècnic que he explicat, i perquè el sector sanitari, des del nostre punt de vista, amb aquests mesos de treball i, especialment, des que des de Ponència a Comissió fins a avui mateix, hem estat treballant, en tant que s'acosta a la visió d'àrea de salut, el Grup Socialista retira les esmenes i votarà a favor de tots aquests articles, amb les esmenes transaccionals a què he alludit.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Llevat de la 844, que s'ha de transaccionar.

El Sr. BRUNET: Sí, sí. És a la que em referia ara.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena 849, a l'article 33, del Grup Popular. El senyor Vidal-Quadras té la paraula. (Pausa.)

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. La supressió que proposem d'aquest apartat és a causa del seu caire intervencionista, que elimina l'autonomia que ha de tenir el consell de salut de la regió per elaborar el seu propi reglament sense necessitat que sigui aprovat amb un criteri centralitzador pel Departament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per a un torn en contra, l'Il·lustre Diputat senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, m'he referit abans, quan introduïem tot el paquet d'articles que feien referència a la regió sanitària, que aquest acostament que hi ha hagut entre diferents posicions dels diferents grups parlamentaris específicament, inicialment, doncs, amb el Grup d'Iniciativa i, posteriorment, amb el Grup Socialista, ha estat possible gràcies que en el tràmit de Comissió es produí una sèrie d'esmenes transaccionals amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, les quals permetien la introducció del sector sanitari, no solament la definició del seu consell de direcció i les seves funcions i, posteriorment, el seu consell de participació, que feien que, realment, aquestes subunitats que definíem que estaven incloses dins les regions sanitàries, aquestes subunitats territorials integrades que estaven conformades per un conjunt d'àrees bàsiques de salut, que eren les unitats funcionals més petites, i que comptaven amb una estructura desconcentrada de direcció, gestió i participació comunitàries hi tinguessin cabuda. I pensem que aquest ha estat un avenç molt important. Jo voldria dir que, referent a l'exposició del senyor Brunet, diuen que, a vegades, en els debats polítics, en els debats parlamentaris té avantatge el que parla últim, no? Jo li haig de dir que, des d'ahir al vespre, jo estic en ple desavantatge perquè totes les reflexions i les consideracions que vostè fa, les comparteixo; com a mínim, serien motiu de debat, evidentment no polític, però sí sanitari i tècnic, i, per tant, li haig de dir que no tinc res més a afegir a les seves consideracions, perquè em semblen encertades, com a mínim, com a reflexions. Però sí que li voldria dir dues coses: que en el tema de les regions i en el tema dels sectors, com vostè deia: «És que vint-i-una... En el nostre projecte són vint-i-una». Bé, continuo pensant que vint-i-una àrees de salut en el seu model, de la manera com vostès ho consideraven inicialment, continua essent, al nostre entendre, una fórmula inadequada per a la governabilitat de tot el sistema sanitari públic de Catalunya, perquè una cosa és la coordinació assistencial, que és el que vostè apuntava quan parlava d'àrees de salut, i que és el que nosaltres considerem sectors, i una altra és la direcció i la coordinació sanitària en general del país. Per això nosaltres apostem més per nou regions sanitàries i tot el conjunt de sectors que la seva funció és més la coordinació assistencial.

Vostè feia referència al tema dels consorcis, i deia que, això, el Govern havia estat sensible a un esforç dels ajuntaments..., home, jo li ho diria a l'inrevés: que tots hem fet l'esforç, que el mèrit és de tots, perquè al cap i a la fi un pot fer moltes propostes, però qui acaba decidint és el Govern, i a mi em consta que, en el cas dels tres consorcis de què vostè ha fet esment, l'esforç, com a mínim, hauria de ser compartit, i com que em consta que va ser més que compartit, doncs, jo diria que la sensibilitat i l'esforç, en aquest cas —i ho torno a repetir—, doncs, han de ser reconeguts, i penso que van ser grans solucions que es van apuntar oportunament.

Dir, senyor President, que en l'article 34, que, com deia abans, va ser un article que va néixer a partir d'una transaccional amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, i que permetia —fent compliment del que marca la Llei General de Sanitat— que al consell de direcció hi hagués una composició proporcional del 60% i del 40% de representants de la Generalitat o de la sanitat del Departament de Sanitat i de les corporacions locals,

entenent que en l'esmena que vam transaccionar amb el Grup d'Iniciativa, doncs, no quedava explícit que fossin representants del Departament de Sanitat i representants de les corporacions locals, mantindríem aquesta transaccional que al que ajuda és a clarificar aquests punts.

Dir també, perquè el senyor Brunet hi feia referència i també, doncs, deia de manera inquieta, deia: «És que en el Decret sobre els sectors que vostès acaben de publicar no hi figurava la unitat d'administració». Bé, no hi és, nosaltres no la hi hem posat, però fixi's que hi ha un punt que diu que «per reglament s'establiran aquelles altres unitats funcionals que siguin necessàries per a la correcta gestió i administració del sector sanitari», i, de fet, ho vam posar així perquè vostè sap que en el conjunt de sectors, que són molts i diversos, n'hi ha alguns que són molt petits, i que no justificaven que —i això ho hem vist posteriorment— fos obligat que hi hagués o que fos imprescindible que hi hagués unitats d'administració, i és per això que no ho invalida; hi podran ser, i, per tant, jo penso que no hi ha d'haver cap problema.

I referent a les altres reflexions que vostè feia, com vostè mateix també deia, ja hi haurà temps de poder-ne parlar i poder anar fent les millores que, evidentment, amb totes aquestes transaccions, segur que hem complicat una mica més l'estructura; és possible que l'haguem complicada. L'hem complicat des del moment que permetem que en un consell de direcció hi hagi forces o organitzacions que no són pròpiament l'Administració; ho compliquem, ho compliquem quan ampliem els consells de participació, el consell de la salut, però em sembla que el que estem fent és una sanitat molt més democràtica, molt més participativa, molt més igualitària, i em sembla que estem reconeixent drets fonamentals, ens estem apropant al que ha de ser una societat de benestar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara, ja, la votació de les esmenes de l'article 33. Les primeres són les del Grup Mixt, 846, 848, 851.

Vots a favor d'aquestes esmenes del Grup Mixt, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes del Grup Mixt han estat rebutjades per 22 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Esmena 849, del Grup Popular.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Votarem ara aquesta esmena transaccional 844, amb el benentès que vull fer observar a la Cambra que aquesta és una esmena que transacciona el primer punt de l'article següent. Dic això perquè, després, en votar el text del Dictamen de l'article 34 i per fer possible aquesta transacció, la incorporarem, tota aquesta esmena aprovada, la transaccional, la incorporarem com a esmena tècnica a l'article 34. Si no, no sé com podríem realment fer-ho.

Esmena transaccional 844.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Text del Dictamen de l'article 33, que no del contingut aquest que hem referit de la transaccional, que quedi clar.

Vots a favor, es posin drets. Per al text del Dictamen de l'article 34, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat per unanimitat.

Ara votarem, en primer lloc, l'article 34, el text del Dictamen, incorporant aquesta esmena transaccional tècnica que ha estat votada anteriorment com a tècnica. Per tant, text del Dictamen de l'article 34, amb les incorporacions de l'esmena tècnica de la 844.

Es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

El text del Dictamen de l'article 34 ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara votar els articles 35, 36 i 37, que no tenen cap esmena.

Vots a favor d'aquests articles del text del Dictamen, es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Han estat aprovats, aquests tres articles, per unanimitat.

L'article 38 té una esmena, encara, que és la 860, de l'Agrupació del CDS. Senyor Martín Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Sí. A quina esmena es refereix, senyor President?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 860 a l'article 38. Aquesta Presidència no té constància que...

El Sr. MARTÍN: Així és, sí. És una esmena d'addició que la fem perquè creiem que el consell de participació, a més d'informar i assessorar els òrgans de direcció del sector sanitari, haurien de verificar l'adequació de les actuacions del sector a les normes i les directrius generals de la política sanitària. Si m'ho permet, senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, digui.

El Sr. MARTÍN: Aprofitaria per fer la defensa de la 882 i la 883.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 868 no la defensa? Perquè tampoc no la tinc ni per defensada ni per retirada.

El Sr. MARTÍN: La 866 està ja retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, la 868. És que, com que veig que em salta a la 882, 83, de l'article 41, jo tinc viva encara per debatre la 868, de l'article 39.

El Sr. MARTÍN: És que aquesta esmena ja la dono per defensada, perquè era només afegir «les corresponents al sector sanitari»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé. Defensi, per tant, la 82 i la 83.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. CDS considera l'atenció primària de la salut prioritària i com a base de qualsevol millora del sistema, i proposa que es vertebrï en una xarxa que nosaltres diem «centre de salut integral», que tingui per funció principal l'anomenada «de síntesi»; és a dir, equivalent a la que exercia o exerceix el metge de família, i així ho especificuem de manera detallada en la redacció que proposem d'un nou article 37 bis. Els centres d'atenció primària són els que

han de determinar l'accés a l'atenció especialitzada, a la qual nosaltres referim un nou article 37 ter, en el qual proposem que, quan en un sector sanitari hi hagi un únic hospital, aquest ha de garantir tots els serveis i les especialitats bàsiques, i proposem que les especialitats d'alt nivell tecnològic es facin de manera planificada, i s'evitin així les duplicitats innecessàries. Indiquem així mateix els serveis mínims que han de tenir les unitats inferiors al servei, i demanem la necessària coordinació dels recursos sanitaris dels hospitals integrats o adscrits al Servei Català de la Salut, per tal de garantir la continuïtat de l'atenció sanitària.

Moltes gràcies, senyor President.

(El M. H. Sr. President s'incorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín.

Se sotmet a votació l'esmena 860, de l'Agrupació parlamentària del CDS. Torn en contra, sí. 860, a l'article 38. No? Doncs, es pot votar.

Vots a favor de l'esmena de l'Agrupació parlamentària del CDS?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 860 ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació el text de l'article 38, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquesta esmena 860 ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació el text de l'article 38, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 38 ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Procedim a votar les esmenes 867 i 872, del Grup Mixt, a l'article 39.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

A continuació es procedeix a la votació de l'article 39, segons el Dictamen... Ah!, 868, del CDS. La vol defensar? (Pausa.) Ja l'ha defensada. Doncs, se sotmet a votació.

868, del CDS, a l'article 39.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Ara sí, es vota... (Pausa i remor de veus.) Sí, no hi ha cap transaccional aquí a l'article 39.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Jo havia sentit que hi havia una transaccional.

El Sr. PADRÓS: En una esmena que vam aprovar, em sembla que és ahir, en què incloïem una disposició addicional que dèiem que..., una disposició..., perdó, transitòria que deia que, mentre les diputacions tinguessin competències en la gestió sa-

nitària, tindrien dos representants en el Consell de Participació del Servei Català de la Salut i un en les regions respectives.

Per tant, suposo que aquí hi hauria d'haver una esmena tècnica que incorporés o...

El Sr. PRESIDENT: Tècnica o transaccional? (*Remor de veus.*)

El Sr. PADRÓS: És tècnico-transaccional, de fet; és clar. (*Rialles i pausa llarga.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyora lletrada, ens podem assabentar de com va, això? (*Pausa.*) Sí. (*Pausa molt llarga.*)

Senyories, la Presidència els anuncia que no hi ha ni tècnica ni transaccional, perquè, com que era una disposició transitòria, doncs, decaurà en el transcurs del temps que preveu la transitòria, i, per consegüent, en el text de la Llei no s'ha de fer concordar res.

Procedim, doncs, a votar el text del Dictamen: l'article 39.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Sotmetem a votació l'esmena 878, del Grup Mixt, esmena a l'article 40.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Es vota l'article 40, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, correspon al Grup Popular la defensa de l'esmena 881, a l'article 41.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Els equips d'atenció primària no són fórmules... (*Remor de veus.*) Deia alguna cosa, senyor Colomines? (*Pausa.*) Bé, doncs, puc continuar? Bé.

Els equips d'atenció primària no són fórmules que siguin utilitzades en els països desenvolupats: és un tipus de modalitat assistencial col·lectivista i anacrònic, que ha demostrat la seva ineficàcia, que ha provocat que els ciutadans de Catalunya, atesos a través d'aquests equips, hagin manifestat sovint la seva insatisfacció, i, a més a més, no hi ha cap norma de rang legal de la Llei estatal que determini que hagin d'existir. Per tant, diguéssim que seria una aportació catalana a l'organització de la gestió sanitària; aportació que, des del nostre punt de vista, no es pot considerar, a la llum de l'experiència acumulada, com a afortunada.

Per tant, en aquesta esmena el que proposem és realment allò que la majoria ha dit sempre que defensava, és a dir, clarament la lliure elecció de metge, que permeti una atenció individualitzada, humanitzada, eficaç als ciutadans d'aquest país.

Amb la redacció d'aquesta esmena, demostrem clarament que això es pot fer amb la legislació vigent i que, si no es fa i s'insisteix amb aquesta fórmula, que ha demostrat ja la seva ineficàcia dels equips d'atenció primària, és per una estranya concessió al model socialista, que, des del nostre punt de vista, no és comprensible i que, des del punt de vista de la majoria, en principi, tampoc ho hauria de ser. Però ens quedem amb aquest dubte que ens tortura, d'on és realment el model sanitari de la majoria.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra? El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President, i, a més, també utilitzaré el torn en contra de les esmenes 883 i 882, del Grup..., de l'Agrupació parlamentària...

El Sr. PRESIDENT: CDS.

El Sr. PADRÓS: ...que em sembla que ja n'ha fet la defensa abans.

Bé, simplement, dir —en aquest cas d'aquestes dues esmenes— que compartim molts dels punts que se'ns expliciten, senyor President, però que temem que, en aquestes esmenes, es confon el que ha de ser un article d'una llei amb un reglament. Perquè, per exemple, doncs, fa referència a dir, en el punt 6, doncs, que els membres dels centres d'atenció primària ho seran amb dedicació plena, i prestaran els seus serveis en horaris de matí i tarda. Bé, nosaltres pensem que no és aquí, en una llei, on s'han de posar aquest tipus de minuciositats que són més pròpies d'un reglament.

Per tant, no podem donar suport a les esmenes de l'Agrupació parlamentària del CDS, tot i que hi ha alguns punts que nosaltres compartim absolutament i que pensem que ja estan dins l'esperit dels punts que la reforma de l'atenció primària..., que el Departament, doncs, ja va iniciar en el seu moment i en el text del Projecte de Llei, ja es contemplen.

I respecte a l'esmena 881, del Grup Popular, senyor President, jo haig de dir que, contràriament al que ha dit el senyor Vidal-Quadras, aquest no és un model ni anacrònic ni obsolet ni col·lectivista; jo penso que aquest model no va en contra —gens en contra— del metge de capçalera —encara que vostès ho diguin—, i, si no, pregunti-ho a les àrees bàsiques de salut, als equips d'atenció primària, no a ells, a la població que estan atenent, en comarques tan diferents..., perquè sempre parlem de Barcelona, però pregunti-ho a la zona de les Borges Blanques, per exemple, si estan o no estan satisfets de com funciona l'organització de les àrees bàsiques de salut d'allà i els equips que els estan atenent.

Pregunti-ho, perquè, a més a més, hi ha hagut, en aquest sentit, posicionaments absolutament contraris als que vostè està dient aquí.

Tampoc s'ha demostrat que siguin de dolenta gestió i de dolenta eficàcia. Jo li diria i remetria a una cosa que a mi em sembla que és important —ho dic perquè cadascú té els seus punts de referència..., ahir parlàvem del Ministre—: vostès tenen com a punt de referència el senyor Ramiro Ribera, que és el que els inspira les esmenes que fan. Doncs bé, el senyor Ramiro Ribera agafa sempre com a model sanitari el model canadenc, el model del Quebec, que a nosaltres també ens serveix de referència. I parlant del model del Quebec li haig de dir que al Quebec tenen àrees bàsiques de salut i equips d'atenció primària, i que nosaltres, quan ens inspirem, per fer aquesta aplicació de com ha de ser aquest model mínim de descentralitzat d'atenció sanitària a nivell primari, també ens inspirem, bàsicament, en el model del Quebec.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies...

El Sr. MARTÍN: Senyor President...

El Sr. PADRÓS: ...senyor Padrós. Sí, el senyor Martín i Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Donada l'expli-

cació del ponent, a la vista de la seva argumentació, aquesta Agrupació parlamentària es considera satisfeta i retira les esmenes 882 i 883.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per consegüent, només ens correspon votar l'esmena 881, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 51 en contra i 20 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 41, segons el Dictamen, amb una modificació tècnica, que és a l'apartat 2, lletra c). Modificació: «Els funcionaris sanitaris locals dels *cossos*» —aquesta és la modificació—, «dels *cossos* de metges».

Vots a favor de l'article 41?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 41 ha quedat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem al debat de l'article 42. El Grup Popular manté les esmenes 884 i 888; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena 884 va en la mateixa línia de possibilitar allò que la majoria vol negar als ciutadans en aquest país, que és la llibertat d'escollir metge, d'escollir modalitat assistencial, i condemnar els ciutadans d'aquest país a la doble o a la triple cotització per poder tenir una assistència sanitària adequada. Aquesta esmena és coherent amb la nostra filosofia i el nostre model sanitari, que, senyor Padrós, si jo, si el nostre Grup s'ha inspirat o no s'ha inspirat en determinats assessors..., vostè deu estar molt ben informat i jo el felicito; en qualsevol cas, si un grup vol citar les seves fonts d'assessorament, com va fer l'altre dia, per exemple, el partit..., el Grup Socialista, quan va citar un dictamen del Ministre, que ho va citar perquè ell va voler..., però insisteixo que, que un altre grup ho faci, a part de demostrar que està molt ben informat, no li veig cap altra significació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. El Grup Socialista manté diverses esmenes en aquest article; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Vol precisar quines defensarà?

El Sr. BRUNET: La 889, 890, 91 i 92, que em sembla que són les que hi ha l'article 42.

El Sr. PRESIDENT: I la 94, què passa amb la 94? 894.

El Sr. BRUNET: 894... (pausa), també la defensarà.

El Sr. PRESIDENT: També la defensarà. I de la 887?

El Sr. BRUNET: 887? No la tinc, senyor President. La 887 no hi és.

El Sr. PRESIDENT: És que el butlletí se'n sap una. Doncs, molt bé; doncs, defensi aquestes que ha mencionat.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en aquest article passo a defensar els següents temes: en l'esmena 1049, fórmules de gestió dels centres sanitaris públics; a l'esmena 1150 —perdó: 1050—, un nou article 38 *ter*, sobre règim jurídic de concert de les prestacions sa-

nitàries; a l'esmena 1051, proposta d'un nou article 38 *quater*, que parla de la vinculació al Servei Català de la Salut dels centres privats, i, a la 1052, un nou article 38 *quinqües*, que explicita els convenis de vinculació del Servei Català de la Salut amb aquests centres sanitaris privats. (*Remor de veus*.) Perdó, he dit efectivament la numeració vella, però com que tenen el text, que també hi ha la... Per exemple, començaré amb la primera, que és la 889, eh? —article 38 *bis*, sobre fórmules de gestió de centres sanitaris públics.

Tal com tots vostès recorden, ahir vam parlar de la naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut, que nosaltres propugnavem, a diferència de vostès, la fórmula d'organisme autònom administratiu, i vostès parlen d'ens públics de caràcter institucional. Nosaltres, com vam dir ahir, estem per uns serveis de sanitat públics, finançats públicament, que a Catalunya necessàriament han de tenir una provisió pública i privada. I l'aspecte de la provisió pública d'aquests serveis, durant aquests deu anys de política sanitària, des del nostre punt de vista —ho hem dit diverses vegades en les nostres intervencions—, no han estat del tot acurades, sobretot en l'apartat de centres sanitaris dependents, exclusivament i directament, del Consell Executiu, com és l'Institut Català de la Salut.

Anteriorment m'he referit a l'evolució magnífica que han tingut centres sanitaris, especialment hospitalaris, els que han estat responsabilitat directa o indirecta de les administracions públiques locals, però no quant a l'Institut Català de la Salut. Hi ha casos —ahir en parlàvem en el passadís amb l'Honorable senyor Conseller... I és en aquest article on nosaltres constructivament proposem fórmules de gestió per tal que tots els centres sanitaris públics puguin funcionar eficientment, àgilment. Així, en el primer apartat d'aquest article que proposem diu: «Ultra les fórmules de gestió previstes en aquesta Llei, els centres i establiments sanitaris que integrin o estiguin adscrits al Servei Català de la Salut poden adoptar qualssevol altres fórmules de gestió previstes en les lleis per a les entitats públiques per tal de garantir una adequada i eficient gestió. El Servei Català de la Salut i les altres administracions de Catalunya que siguin titulars d'aquests centres i establiments establiran, mitjançant conveni amb el Servei Català de la Salut, les condicions en què aquestes entitats públiques sanitàries es finançaran a càrrec del Servei Català de la Salut, especificant les condicions financeres en cada conveni.»

Per tant, aquí diem dues coses: que tots els centres sanitaris, quan sigui necessari per millorar la seva gestió, poden adoptar qualsevol mena d'empresa o entitat pública sanitària —i la legislació vigent n'ofereix una àmplia varietat— i, a més a més, que, quan s'adopti això, estigui vinculat al compliment d'un programa d'empresa i de pla de finançament per tal d'aconseguir que els indicadors econòmics —i de cost, en definitiva, o pressupost, o de finançament públic per unitat bàsica assistencial— siguin tan bons com puguin ser els de l'altre sector de provisió privada. Perquè el que realment ens interessa és que els diners, els impostos dels ciutadans, es dediquin de la manera més econòmica. I una manera que tenim justament aquí a Catalunya és que els dos mecanismes, el públic i el privat, tinguin una competència interna que aconseguirà una eficiència —que ja s'ocuparà el Servei Català de la Salut que aquesta competència sigui a partir d'indicadors de qualitat assistencial absolutament equiparables i homologables.

En la resta de l'article proposem que s'adopti en aquests centres un sistema integral de gestió i que, al final de cada exercici, tinguin un sistema d'audició econòmico-financera i operativa d'aquests centres, amb la qual cosa, des del nostre punt de vista, creiem que la incorporació d'aquesta tecnologia jurídica i de gestió, facilitaria... o haguera facilitat, si s'hagués fet o s'hagués debatut aquesta Llei anteriorment, en aquests moments tindríem uns hospitals de l'Institut Català de la Salut homologables amb els sistemes de funcionament d'hospitals públics catalans en què l'Administració Local hi té un pes relatiu, o bé les diputacions.

Això, quant al primer punt. El segon fa referència al règim jurídic del concert de prestacions sanitàries. Aquí establim —sintèticament, i no m'hi estendré— la possibilitat que les administracions públiques puguin concertar, independentment que aquest concert serveixi per al Servei Català de la Salut, simplement per a la consecució dels criteris de política sanitària general, donat que el Consell Executiu és responsable tant dels serveis de provisió pública directa com de donar autorització i seguir l'activitat... i autoritzar l'activitat de centres sanitaris privats que vulguin operar a Catalunya. Per tant, aquest article es refereix a això i permet que hi hagi una concertació puntual amb aquests centres.

En la següent esmena, que és la 891, introduïm aquí la vinculació al Servei Català de la Salut de centres privats, on establim el fet que, donat que, com hem dit reiteradament, el sector públic de provisió és a Catalunya, per una sèrie de circumstàncies històriques, molt reduït, cal, per assegurar el servei públic sanitari, la incorporació —proposen nosaltres, la vinculació per un període de tres anys— d'aquells centres de provisió privats que ho sollicitin. I aquí, en aquest article, proposem aquesta figura, i en la següent esmena, 892, establim les condicions de vinculació a través de convenis singulars, però que la seva singularitat no signifiqui diferència de continguts en cadascun d'aquests convenis que es puguin fer, i, així, en l'apartat dos i apartats següents apareixen una sèrie d'elements que han d'entrar en tots els convenis singulars per tal d'assegurar que el sistema de vinculació sigui equiparable, homologable, «seguible» per aquest Parlament, per la Sindicatura de Comptes i per la ciutadania, per tal de tenir l'evidència que efectivament hi ha una administració eficaç i eficient del finançament públic i contribuir així a la millora dels serveis sanitaris.

Finalment, la darrera esmena, que és la 894, proposa la supressió del capítol que veurem després, de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, a què ja ens referirem, però en el resum que els acabo de fer d'aquestes esmenes addicionals he donat els criteris en positiu d'una visió alternativa al seu model de xarxa hospitalària d'hospitalització pública que després formularé.

Per tant, mantenim aquestes esmenes i anunciem que votarem desfavorablement l'article 42.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Ara correspon al Grup d'Iniciativa defensar l'esmena 893; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Jo agruparia la 893, la 896, la 908, la 916, la 924 i la 927, que corresponen als articles del 43 al 48 de la Llei.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Pot fer-ho.

La Sra. FABIAN: Gràcies. Aquests articles corresponen a l'ordenació funcional hospitalària, la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, la XHUP. El Grup d'Iniciativa per Catalunya, en comissió, va arribar a un acord, a una transacció, respecte a l'article 44, que nosaltres pensem que hem millorat el text del Govern, en el sentit que hi ha un major control des de l'Administració sobre els concerts que s'estableixen i que s'establiran amb els centres no públics. Pensem que és bo que sigui el Pla de Salut qui planifiqui la sanitat i surtin d'aquest Pla de Salut els recursos que no estan coberts pels recursos públics, i siguin aquests i només aquests els que es puguin concertar, i pensem que està bé que siguin en centres homologats i que es requereixin condicions de qualitat i econòmiques.

De tota manera, des d'aquest..., amb aquest criteri de la XHUP nosaltres mantenim encara una diferència important, en el text que nosaltres proposem: nosaltres, el tema de la XHUP, el proposem com una integració absoluta de tots els centres, serveis i establiments socio-sanitaris assistencials de la Generalitat al Servei Català de la Salut. Nosaltres entenem que els concerts han de ser una cosa purament conjuntural i excepcional; plantejem que la temporalitat d'aquests concerts no ha de ser de més de tres anys, especificant exactament quins són els serveis que s'han de concertar, i, per altra banda, nosaltres plantejem un compromís de cessió d'ús dels mitjans immobiliaris i tècnics fins al termini del concert: nosaltres entenem que els diners públics han de ser administrats per l'Administració pública, i és des d'aquest punt de vista, que nosaltres plantejem un model alternatiu al que vostès consideren que ha de ser la concertació amb la XHUP. Des d'aquest punt de vista, nosaltres diem que per coherència votarem afirmativament l'article 44, que ha estat transaccionat, i en contra dels altres.

Moltíssimes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Pot fer torn en contra, el senyor Padrós. A les esmenes de l'article 42.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. Gràcies. I faré només el torn en contra, precisament, de l'article 42, perquè, com que la

Il·lustre Diputada senyora Fabian ja ha fet referència a aspectes que surten en el títol, en les seves esmenes 893 i següents, que fan referència a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, optaré, efectivament, per fer la defensa posteriorment.

Jo, en primer lloc, voldria referir-me a l'esmena 888, del Grup Popular, per dir-li al senyor Vidal-Quadras que no pretenia, amb la meua contesta, doncs, ofendre'l de cap manera, però jo entenia que el punt de referència no era dolent, sinó que era un punt de referència que em semblava absolutament respectable, i que, entenent —perquè no penso que ningú, els seus punts de referència, entenia jo, que ningú s'havia d'amagar dels seus—, i a mi em semblava que era bo que, si entenia que hi havia una contradicció, doncs, fer-li manifest aquesta contradicció, perquè entenem que aquí, doncs, el que s'està exposant i s'està debatent és un model sanitari, que, al nostre entendre, la discussió no està en quin és el model a aplicar, perquè aquesta és una discussió que, en el moment que les forces polítiques es posen a governar, hi ha coincidències grans a nivell dels que són els països avançats, i ens semblava que era important posar-li de manifest aquesta contradicció; però, en qualsevol cas, no volia ni pretenia ofendre'l.

Les esmenes referides al Grup Socialista, que fan referència

al règim jurídic de concert, les fórmules de gestió dels centres sanitaris públics i la vinculació del Servei Català de la Salut de centres privats, i els concerts i convenis amb els centres privats, efectivament, sent coherents amb l'esmena que el Grup Socialista va introduir en la definició jurídica del Servei Català de la Salut, com a organisme autònom, evidentment, per coherència, havien de fer un reguitzell d'articles que fessin menció, fessin explícits tots aquests punts. Però, evidentment, nosaltres pensem que, específicament, l'article, ai!, les esmenes 892 i 891 ja estan ben recollides, o almenys pensem que així ho estan, tant a l'article 44 del Dictamen de Comissió, o l'article 45 i 46, quan fa referència als requisits —procediment per a la inclusió i exclusió, i nivells d'àrea d'influència—, als efectes de la inclusió i l'adscripció funcional.

Per tant, és clar, la discussió, senyor President, estem parlant de les esmenes a l'article 42, però és que, curiosament, aquestes esmenes fan, precisament, referència a la inclusió d'uns nous articles —en el cas del Grup Socialista—, que fan referència als nostres articles 44 i següents.

Dir que, molts dels punts, pensem que ja estan recollits, i que pensem que és coherent, d'acord amb el seu model de definició del Servei Català de la Salut, però que dins del nostre model, que és l'ens públic de caràcter institucional, doncs, pensem que és més correcta la nostra definició. Dir que això no invalida les dades que jo —no solament, sinó que les referma—, les dades que jo vaig donar ahir sobre l'evolució de la relació entre els serveis públics, és a dir, els serveis de titularitat pública i els serveis concertats, els centres concertats. Jo ara buscava aquí una gràfica on es veia específicament i claríssimament que això no era una opció discrecional, sinó que clarament era una opció de govern, i que entem que és l'obvietat o seria una obvietat, fins i tot, sobraria que jo ara intentés fer tota una relació dels motius pels quals no coincidiríem en la interpretació o les possibles interpretacions que l'Il·lustre Diputat senyor Brunet volia fer o estava fent en relació amb la possible concurrència entre els interessos públics i privats, quan feiem referència, doncs, per exemple, als convenis amb els centres privats o a la vinculació al Servei Català de la Salut d'aquests mateixos centres.

Per tots aquests motius, senyor President, no podem donar suport a aquest conjunt d'esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Procedim a les votacions de les esmenes a aquest article 42.

Esmena 884, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 20 abstencions.

A continuació votem l'esmena del Grup Mixt, 885.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

Votem l'esmena 888, del Grup Popular —cap-i-cua.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 54 en

contra i 20 abstencions.

Votem l'esmena 893, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 2 abstencions..., i 3 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 889, 890, 891, 892 i 894, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'article 42, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 42 ha quedat aprovat per 53 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Passem al debat de l'article 43. Les esmenes del Grup Mixt i d'Iniciativa han estat defensades; resten la 897, 899, 901, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, defensaré ara les esmenes socialistes corresponents als articles 43, 44, 45, 46, i 47.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. BRUNET: En aquests articles que acabo d'enumerar, es proposa, en el Projecte de Llei, la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, que, com vostès saben —perquè, entre altres coses, ho va recordar l'Honorable senyor Conseller ahir, en la seva presentació d'aquest Projecte de Llei—, l'any 1985 va haver-hi un decret que constituïa la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública. Aquest Decret —recordo—, fa cinc anys, establia diverses condicions per entrar a configurar la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, i en concret, deia que els centres, que eren, tal com diu l'article 43, «els centres i els establiments hospitalaris integrats en l'Institut Català de la Salut, i els que estiguin concertats» havien de complir els següents compromisos: adaptar, el primer d'ells, el seu pla de comptes al sistema de comptabilitat i comptabilitat analítica que dictaminés el Consell Executiu; segon, subministrar els indicadors de gestió que s'establissin; tercer, facilitar els corresponents resums d'altres de pacients ingressats, d'acord amb els models normalitzats que fossin establerts reglamentàriament; quart, desenvolupar una unitat de control de qualitat interna, de la forma i característiques que reglamentàriament s'havia d'assenyalar; a continuació, en cinquè lloc, facilitar una auditoria anual, d'acord amb les directrius que establís el Departament d'Economia i Finances, i, finalment, presentar cada any un pla triennal, que hauria de contenir les previsions en recursos humans i el programa d'inversions, amb la forma que establís reglamentàriament.

D'aquestes condicions d'entrada en la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, que té cinc anys, en aquests moments, cinc anys després, només realitzen aquestes condicions d'entrada els hospitals vinculats directament o indirectament amb les administracions locals de Catalunya, i aquests pràcticament tots, i, en canvi, els hospitals de l'Institut Català de la Salut no

han pogut complir-les totes, almenys no ens consta; no ens consta per a hospitals..., no hem rebut, els parlamentaris del nostre Grup, un pla triennal, no en coneixem la comptabilitat... D'altra banda, la Sindicatura de Comptes així ho diu, quan no pot emetre opinió definitiva sobre el conjunt del sector. No s'han auditat aquests hospitals; no s'han, sobretot, no han publicat —almenys, no ho coneixem— la codificació dels pacients atesos i donats d'alta durant tots aquests anys, quan hi ha un conjunt d'hospitals catalans vinculats, com deia, l'Administració local de Catalunya, que, com sap, al Departament ho estan fent, ho estan fent bé, i conjuntament amb els hospitals de l'Ajuntament de Barcelona, estan participant amb una programa del Mercat Comú per estudiar quins codis, per conèixer tant les malalties ateses, com els costos annexos d'aquestes malalties, a Europa es farà servir en el futur.

Per tant, hi ha hospitals catalans que hi participen, però és perquè s'han aplicat aquestes incursions.

Per tant, nosaltres diem: si, en cinc anys d'un decret, els propis centres de l'Institut Català de la Salut i els centres concertats privats encara no compleixen aquestes condicions, no acabem d'entendre que, en aquesta Llei que pretén millorar, sensiblement la gestió sanitària, es reproduïxi, es reïteri la continuació d'aquest model.

Se'ns dirà que cinc anys és un temps insuficient —podria ser—; però, com a mínim, una legislatura de la nostra democràcia i amb el nostre Estatut dura quatre anys; per tant, és més enllà d'una unitat de treball parlamentari i del Consell Executiu que en surti, en cada una d'aquestes unitats; per tant, si en cinc anys això no ha funcionat, molt ens temem que, per la visió general que vostès van veient que ens mereix el model de gestió del Servei Català de la Salut, se'ns fa difícil pensar que, reiterar i consagrar legalment —perquè el que he comentat era un decret—, per tant, elevar a categoria de llei la XHUP, ens sembla que no creiem que millori l'aplicació de les condicions de ser-hi.

Dit això introductòriament, en l'article 44, si vostès es fixen, s'estableix que, per reglament, es fixaran els criteris d'acreditació i, per reglament, es fixaran els criteris per tal de garantir el nivell de qualitat assistencial dels centres i l'eficàcia i l'eficiència de la gestió econòmica d'aquests. Al marge que, dues vegades més, i em sembla que és la catorzena vegada, en aquesta Llei, que surt, i quinzena l'acceptació «per reglament», ens sembla bé que es fixin aquests criteris, però a hores d'ara encara no s'han pogut fer. No obstant això, veiem positiu que es digui, ens sembla, dubtem que això s'aplicarà, perquè no s'ha aplicat en el passat... I, en el punt 2, el Servei Català de la Salut, d'acord amb les previsions del Pla de Salut de Catalunya, assignarà els nivells de cada hospital de la XHUP, a nivell de la regió o de l'àrea de salut.

L'article 45 parla explícitament que la pertinença dels centres i els establiments hospitalaris a la Xarxa jo dubto que es digui, ens sembla... dubtem que això s'aplicarà, perquè no s'ha aplicat en el passat, i en el punt 2, el Servei Català de la Salut, d'acord amb les previsions del Pla de Salut de Catalunya, assignarà els nivells de cada hospital de la XHUP a nivell de la regió o de l'àrea de salut.

L'article 45 parla explícitament que la pertinença dels centres i els establiments hospitalaris a la Xarxa d'Utilització Pública comporta aquelles qüestions com promoció de la salut,

educació sanitària que dictamini el Servei Català de la Salut. En segon lloc, el sotmetiment a les previsions en matèria de gestió i comptabilitat que preveuen els articles 50 i 51, i aquí s'hauria de fer una esmena purament tècnica perquè ha canviat la numeració de l'articulat i aquests articles segurament deuen ser els que vénen després de comptabilitat, no? Per tant, això l'Il·lustre ponent després, quan respongui, mirarà exactament els articles que són. I en tercer lloc, la submissió als controls i inspeccions periòdics i esporàdics que s'escaiguin per verificar el compliment de les normes de caràcter sanitari administratiu.

El següent article fa referència a l'adscripció funcional i diu que «els centres de la XHUP no integrats», és a dir, amb els que s'hagi fet conveni amb el Servei Català de la Salut, «s'adscriuen funcionalment» i això no vol dir pas, en el segon apartat, que es quedi el Servei Català de la Salut amb la titularitat i gestió d'aquests centres.

L'article 47 parla de la integració d'especialitats, que diu: «per tal d'optimitzar els recursos del sistema sanitari públic, per reglament, una vegada més, s'establiran els mecanismes oportuns que permetin l'adscripció de les especialitats mèdiques que es desenvolupen a nivell extrahospitalari en els centres i l'establiment de la xarxa» etcètera. Això vol dir, si ho entenem bé, que aquest mecanisme oportuns intenten resoldre la relació entre els professionals sanitaris de l'atenció primària, especialment mèdics, amb els hospitals. Tradicionalment s'ha dit que aquí hi havia un problema jurídic que faltava una llei que resolgués el problema de com col·laboren personal de diferents patrimonialitats o titularitats jurídiques. Esperàvem amb ansietat com resoldria la Llei aquesta qüestió, i en aquest article, que és on ho hauria de resoldre, parla que s'establiran per reglament els mecanismes oportuns per resoldre aquesta qüestió, la qual cosa, des del nostre punt de vista, entenem que si no s'explicita vol dir que no s'ha trobat la fórmula d'aquests mecanismes oportuns per assegurar una qüestió fonamental, que és que el personal que és a la primària, que hi ha un predomini públic, perquè pràcticament tot és Institut Català de la Salut com es vinculen amb uns hospitals que en determinats sectors o regions sanitàries no seran de titularitat del Servei Català de la Salut, seran adscrits a la XHUP i aquí hi haurà problemes d'ordre jurídic-laboral, que probablement afectaran problemes, i per evitar aquests problemes i avançar seriosament en la coordinació probablement haguera calgut que aquest article o bé el de després de personal —que comentarem posteriorment— no hem vist nosaltres, en aquests dos articles, que seran els que podrien resoldre aquesta qüestió, que es resolgui, amb la qual cosa, mentre continuï dient «per reglament» i «mecanismes oportuns» creiem que difícilment resistirà la legítima defensa dels interessos sindicals, etcètera, etcètera, dels treballadors i l'Administració no tindrà una eina jurídica que s'hauria de portar per tal de millorar l'eficiència i optimitzar tots els recursos finançats públicament.

D'altra banda, jo acabaria fent ressaltar els aspectes que realment ens preocupen, és a dir, a veure, probablement dissentim i podríem passar hores —i fa cinc anys, i n'hem parlat moltes vegades—, no les passarem, no es preocupin, però sí que hem passat hores parlant de la XHUP i, pel que sembla, passarem hores parlant-ne. No veiem sincerament com en el tema aquest, hospitalari, que és el fonamental a nivell de despesa i d'importància assistencial, com els temes de personal, aquestes disposi-

cions que vostès diuen d'equiparacions laborals i professionals, resoldran i permetran, per exemple, tenir una carrera professional de personal que treballarà amb dos grups de titularitat de provisió diferents —els públics i els privats. Si eventualment hi hagués d'haver una mobilitat, com es faria? Perquè tenen contractes diferents i regulacions diferents. Insistim que aquí, en aquests articles, això no es regula; pensem que s'hauria de regular si volem que el Servei Català de la Salut tingui un funcionament absolutament àgil. A les esmenes que he defensat abans, creïem nosaltres que, almenys per al sector públic, el fet de crear entitats públiques sanitàries resolvia aquest problema perquè totes aquestes entitats tenien al principi unitat d'empresa en tant que pertanyen a l'Administració. En la XHUP no, perquè, com a mínim, hi ha dues empreses, diguem-ne, n'hi ha més, però n'hi ha una que és el Servei Català de la Salut, els centres propis, i les altres que siguin titulars dels altres centres concertats. Per tant, aquí hi haurà un problema que veurem, és una hipòtesi que nosaltres avancem a partir d'inferir del passat i del tema mecanismes oportuns, que en concret he citat, que farà difícil trobar i agilitar l'aprofitament del conjunt de la xarxa. Una altra cosa hauria estat que s'hagués parlat dels dos subgrups de provisió, i que s'haguessin donat instruments als dos grups diferenciats, amb la qual cosa, des de el punt de vista jurídic, no hi hauria res, i, em permeto recordar una llei d'un ens públic regulat per aquest Parlament, que justament és l'ens públic de la Radio Televisió, la Corporació Catalana, que estableix en un punt gestió pública de les seves funcions i gestió privada, amb la qual cosa no hi ha possible confusió i és irresistible, des del punt de vista jurídic i no hi hauria problema. Nosaltres creïem, i les nostres esmenes han anat en el sentit d'anar en aquesta lògica de què he explicat abans de la Corporació Catalana.

Per aquestes raons, nosaltres mantenim les nostres esmenes i votarem en contra els articles del 43 al 47, ambdós inclosos.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El Grup Popular vol defensar les seves esmenes als articles.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Defensarem, senyor President,

El Sr. PRESIDENT: 43, 44...

El Sr. VIDAL-QUADRAS: No, defensarem, senyor President, l'esmena 898...

El Sr. PRESIDENT: 898...

El Sr. ALEIX-QUADRAS: I la 906, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: 906, o sigui, 43 i 44...

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Amb aquestes esmenes el que el Grup Popular pretén és estructurar la xarxa hospitalària amb els diferents tipus de centre i donar la possibilitat que les diferents modalitats assistencials que existeixen a Catalunya amb tanta tradició i acceptació puguin estar incloses adequadament dintre de la xarxa hospitalària.

També el que volem és introduir, una vegada més, ara de manera explícita i donant detalls, el principi d'autogovern dels hospitals, font d'eficàcia, i també establir una cosa molt necessària com són els criteris objectius pels quals es pugui progressar dintre de la carrera sanitària.

En definitiva, el que pretenen aquestes esmenes, que estan ja en els articles que són el nucli del Projecte, és flexibilitzar el sistema i alleugerir una mica la seva regidesa. He de dir-li, aprofitant que estic en l'ús de la paraula, senyor Pedrós, que en

absolut estavem ofesos, vostè sap que els nostres sentiments per vostè són d'allò més cordials i estavem ben segurs que vostè no tenia cap intenció d'ofendre ningú, el que sí que és cert és que hi ha coses que són per dir en el passadís i hi ha coses que són per dir en l'hemicicle i, a vegades, la frontera jo comprenc que és una mica imprecisa, però, en qualsevol cas, cap problema, senyor Pedrós, cap problema.

Nosaltres, si ens inspirem en alguna cosa és en la defensa de la llibertat, a la qual vostès, en aquest Projecte, aparentment han renunciat. Un mitjà de comunicació deia ahir que el Partit Popular, el Grup Popular, s'havia quedat despenjat en aquest Projecte davant la resta de la Cambra, és a dir, amb un model sanitari que era, d'alguna manera, oposat al de la resta de l'hemicicle. Aquesta és la percepció dels mitjans de comunicació, i vostè sap el que diuen els mitjans de comunicació, per definició, és la veritat. I, per tant, és obvi que aquesta vegada nosaltres hem quedat despenjats i vostès han quedat penjats de l'esquerra de la Cambra. En qualsevol cas, vostès tenen tot el dret a escollir un model sanitari i sempre, a nosaltres, ens queda el dubte, el dubte dolorós, de si vostès pensen una cosa i en fan una altra. I, el que és més interessant, per què pensen una cosa i en fan una altra? Sobre això tenim algunes teories, que no és el moment d'exposar, i per això dèiem en l'esmena a la totalitat que hi ha moltes coses a revisar, i molt a fons, en el nostre país.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadràs. L'Agrupació del CDS té l'esmena 900, a l'article 43, la vol defensar el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President, per no repetir argumentacions, simplement faig ús de la paraula per dir que dono per defensada l'esmena número 900, i també si m'ho permet la 1202.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, és que buscava la 1202, molt bé. Defensades, eh? Senyor Padrós, per fer torn en contra.

(El senyor Sánchez Ramos s'aixeca per parlar.)

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyor President tinc la impressió que segurament hi hagut alguna confusió, perquè nosaltres tenim la 895 sense defensar.

El Sr. PRESIDENT: 895, sense defensar. Jo tenia aquí marcat que estava defensada, però la pot defensar ara; i si vol defensar les altres dels altres articles...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, jo li proposo...

El Sr. PRESIDENT: Fins al 47, dic jo, que és el que ha fet el Grup Socialista.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Jo li proposaria fer la defensa dels capítols quart, cinquè, sisè, setè i vuitè, que van des de l'article 43 fins a l'article 64, els quals tenen, des del nostre punt de vista, una certa coherència perquè parlen tots de la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública, al marge del que han fet...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Perquè, a més, facilitaria el debat.

El Sr. PRESIDENT: I se li agraeix.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Des del nostre punt de vista, amb aquests articles i en funció dels articles, de les esmenes que hem fet nosaltres, estem fent una discussió molt interessant, que estem convençuts que no acabarà, aquesta discussió, en la

Llei que estem fent sinó que, possiblement, serà un debat que en el transcurs del temps, el Parlament de Catalunya, segurament, el Congrés dels Diputats i altres institucions de l'Estat i de Catalunya hauran de discutir necessàriament, i és com adequar una concessió d'administració pública moderna a la nova realitat que s'està donant en el nostre país. I, en concret, amb aquest Llei, el que estem començant a parlar és què significa salut pública, salut pública en un país modern i discutir quins mètodes de gestió es realitzen i s'utilitzen, com i de quina manera es fa un mecanisme de funcionament del personal que està adscrit a aquesta salut pública i, per una altra part, els instruments que s'utilitzen per assegurar les característiques de la salut pública. I, nosaltres creiem, que al marge dels possibles matisos i diferències que des dels grups de l'oposició estem fent, és cert que hi ha un denominador comú, que és plantejar amb claredat que el privat i el públic mai poden ser la mateixa cosa, mai. Jo crec que aquest és un element de coincidència, encara que, al marge que cada un de nosaltres puguem resoldre aquesta dicotomia, aquesta realitat objectiva de la nostra societat és que hi ha gestió pública, hi ha un servei públic i hi ha un servei privat. Nosaltres hem plantejat amb les nostres esmenes i també amb una esmena transaccional, una transitòria, però, hem plantejat amb molta claredat que el criteri a retenir és partir de la realitat per modificar-la, partir de la realitat que hi ha un servei públic i partir de la realitat que hi ha un servei privat, però al mateix temps plantejar un procés transitori d'incorporació de la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública al servei públic, amb un termini de quatre anys, i a partir d'un pla que el Consell Executiu hauria de proposar al Parlament de Catalunya. Per què hem fet això? Perquè nosaltres creiem que la falta d'efectivitat, la falta de compatibilitat que té l'Administració pública està molt lligada a una idea, i és que recursos molt importants dels diners públics van a la gestió privada, però, al mateix temps d'aquesta idea, de recursos econòmics que van d'una banda a una altra, hi ha un altre concepte i és que el fonamental no és únicament el tipus de gestió que es realitza, no és únicament això, que té molta importància.

També té molta importància la titularitat dels mecanismes que fan aquesta gestió, perquè dir «titularitat» vol dir capacitat de control democràtic, capacitat de control democràtic, capacitat d'incidir-hi per part de les institucions elegides pel poble, i, per tant, creiem que hi ha els dos arguments: per una part, les dificultats de caràcter pressupostari, que una part molt important va, es desvia a la gestió privada, i, per una altra part, hi ha la idea que els instruments, si tenen capacitat o tenen la possibilitat real de la intervenció de control democràtic per part del Parlament i de les institucions, necessàriament hauran de jugar un paper més clar i més resolutiu en la solució dels problemes que el conjunt de ciutadans té plantejats.

I aquest és un debat que s'està resolent d'una forma, jo crec..., de la pitjor de les formes, i és crear una concessió de caràcter públic i privat, en el mateix sac, en el mateix calaix. Nosaltres pensem que aquesta és la pitjor solució que es pot donar, i, per tant, nosaltres, en aquesta direcció, hem fet tota una sèrie d'esmenes, que estan en el transcurs de tots aquests articles, que van en la direcció de plantejar la situació de transitorietat d'aquesta realitat. I a nosaltres no ens serveix l'argument que el senyor Colomines ha repetit d'una forma continuada, que és que solament hi ha sis hospitals en aquesta situació, perquè el

problema de fons és que ara n'hi ha sis i no sabem què passarà en el futur, perquè el que pot passar és que aquests sis siguin seixanta i la resta sigui diferent. I això està al marge de la voluntat política d'un conseller o d'una conselleria: el tema de fons és quin marc legal fa que funcionin els mecanismes, i, per tant, nosaltres pensem que una bona solució és plantejar aquest procés de transitorietat i, a partir d'aquí, resoldre aquest dilema entre el que és públic i el que és privat. I això no vol dir que el que és privat no pugui funcionar: que funcioni, però no necessàriament amb diner públic. Per què amb diner públic ha de funcionar el que és privat?

Hi ha una altra sèrie d'esmenes, que estan connectades amb aquesta idea general que he intentat explicitar, i és, partint d'aquesta idea, per tant, quan s'acabi aquest procés de transitorietat, hi haurà un patrimoni únic públic, i nosaltres hem plantejat aquesta idea, i és que, en funció d'aquesta transitorietat, acabar amb una concessió de patrimoni públic públic.

Al mateix temps, hem plantejat tota una sèrie d'esmenes, que van en la direcció d'adequar la gestió dels diferents organismes per assegurar que aquest funcionament estigui adequat a la legislació vigent actual. La necessitat de la creació d'un pla general de comptabilitat que tingui la supervisió del consell de participació, perquè pensem que aquest és un bon mecanisme de caràcter democràtic. I, per una altra part, plantejem tota una sèrie d'idees de com i de quina manera hauria de funcionar el Pla de Salut, que ja es té en compte a la mateixa Llei: com i de quina manera s'ha de fer la inversió dels recursos, les accions sanitàries, i com i de quina manera s'han d'incorporar el conjunt de plans necessaris en el marc d'aquest Pla de Salut.

En definitiva, el que nosaltres hem plantejat —i som conscients d'això— és una forma diferent de resoldre els problemes que en aquests moments tenim plantejats, i la veritat és que estem satisfets que, des dels altres grups de l'oposició, aquestes preocupacions també s'hagin plantejat, encara que amb matisos diferents, que nosaltres també compartim, perquè són diferents cares de la mateixa moneda.

Moltes gràcies, i amb aquestes idees he defensat totes aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Torn en contra? El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Bé, efectivament, hem arribat a un punt també important, molt important, d'aquest Projecte de Llei, que és el que fa referència a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública. No m'estendré en algunes consideracions que han fet alguns antecessors en l'ús de la paraula, especialment el senyor Brunet, que n'ha fet un bon recordatori històric, però parlant de recordatori històric, jo he de dir que, l'any 81, la proporció de llits de titularitat pública era del 34%, mentre que aquesta proporció era del 67% al conjunt de l'Estat. I aquesta constatació, juntament amb el fet que hi havia una desorganització de tots els recursos sanitaris del nostre país, i juntament amb la consideració que el nostre país, tradicionalment, per la manca d'inversions dels estaments públics en terreny sanitari a Catalunya, feia que la iniciativa social que, a més a més, va tenir una gran importància a inicis de segle, amb la industrialització del nostre país, amb la creació de nombrosos hospitals de caràcter benèfic i assistencial, es cobrés part d'aquest dèficit que el nostre país tenia. Ens trobem, doncs, amb els traspassos, i el Departament de Sanitat ha de posar or-

dre en aquest desordre i, de forma coherent amb el que estan fent moltes de les societats occidentals, la majoria de les societats occidentals, ha d'optar per l'única alternativa que es prestava, que era la de l'aprofitament de tots els recursos existents, perquè l'anàlisi dels fets calia que fos objectiva.

El Departament de Sanitat —s'ha recordat aquí—, mitjançant el Decret 202/85, del 15 de juliol, va crear la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, per tal d'institucionalitzar una realitat existent, per donar estabilitat als centres i, en definitiva, per implicar els diferents establiments en peu d'igualtat en l'execució de la política sanitària. L'avaluació ha estat bona; jo diria que, més que bona, molt bona; jo diria que ha estat una de les iniciatives que el Departament de Sanitat, ja en l'època de l'ex-Conseller de Sanitat, actualment Conseller d'Ensenyament senyor Laporte, doctor Laporte, doncs deia que l'avaluació no solament ha estat bona a casa nostra, sinó que jo diria que ha estat altament elogiada fora de les nostres fronteres, i, en aquest sentit, aquesta acció pionera —que ha estat pionera en la sanitat espanyola, perquè ha introduït elements de la gestió absolutament innovadors—, que és una acció progressista, i tant és així que algunes comunitats autònomes —i podria dir específicament la Comunitat Foral de Navarra— pensen, en aquest sentit, imitar-la.

La XHUP és una reforma més de les que s'han pres des del Departament de Sanitat, deia; és una acció pionera, i és una acció que, a mi, em sembla que, amb el debat que s'ha produït aquí, jo voldria aportar algun element per treure tot aquest cert confusionisme que s'ha generat al voltant que la mateixa XHUP, el model XHUP s'hagi mantingut dins un Servei Català de la Salut, configurat com a ens públic, perquè jo voldria manifestar un cop més —de forma clara i des d'aquí, senyor President— que aquest no té res a veure amb la privatització del sector sanitari català, i m'agrada veure com alguns grups, en aquest sentit, amb la seva exposició contrària a la XHUP, almenys no han introduït alguns elements —jo penso— de confusionisme, en aquest sentit, perquè és clara quina ha estat l'opció del Govern de la Generalitat en aquest àmbit. El sector sanitari públic i d'utilització pública no és res més que això: públic i d'utilització pública; ni és privat ni pretén privatitzar. El fet que s'adopti aquesta fórmula obeeix, d'una banda, als elements històrics que ja he dit, i obeeix al fet que es vol avançar en la línia de trobar fórmules de gestió més àgils, en la línia, això sí, d'aplicar els principis de la gestió privada al sector públic; en definitiva, en la tendència internacionalment acceptada i practica da d'aprofitar tots els recursos existents en un context caracteritzat per les limitacions econòmiques.

Dir, per tant, que les reflexions que feia l'Illustre Diputat senyor Brunet, jo només voldria, per acabar, referint-me a vostè, que les qüestions reglamentàries, deia, efectivament són reglamentàries i s'han de contemplar amb reglaments —jo, amb això, no estaria d'acord amb vostè. Quan feia, suposo, referència als hospitals de l'Ajuntament de Barcelona, suposo que es referia als hospitals del Consorci de Barcelona —no oblidem que, al Consorci de Barcelona, hi ha una participació del 60% de la Generalitat. Per tant, voldria fer-li aquest recordatori. De la mateixa manera que em sembla que, encara que jurídicament puguem parlar d'ens públics, jo penso que no es pot posar en la mateixa comparació el Consell Català de Ràdio i Televisió i el Servei Català de la Salut: em sembla que són dues coses abso-

lutament diferents, amb finalitats diferents i que no tenen absolutament res de coincident.

Jo, senyor Celestino Sánchez, penso que nosaltres hem de defugir els dogmatismes, i hem de defugir els dogmatismes perquè no pot continuar —i ho he dit abans— aquesta mena de confusió o de pretesa confusió entre el que és el sector privat i el sector públic. Vostè posa en el mateix calaix del sector privat les fundacions benèfiques assistencials que hi ha a Catalunya, perquè, és clar, em sembla que el senyor Celestino Sánchez, quan parla de les institucions hospitalàries o dels centres hospitalaris, només fa referència a la zona de Barcelona, i s'oblida fàcilment que la major part d'hospitals que formen part de fundacions benèfiques assistencials són presidides per l'alcalde, que hi ha quantitat de centres, com l'Hospital de Sant Pau —l'Hospital de Sant Pau, segons el seu criteri, seria un hospital privat—, o, per exemple, l'Hospital de la Vall d'Aran, gestionat per l'Aliança —segons vostè, l'Aliança és una entitat privada, en la seva formulació, com si fos d'afany de lucre—, i, per tant, no podem coincidir amb aquesta formulació.

Jo li recordo que, en el debat de pressupostos, senyor Sánchez, quan parlàvem també precisament de les entitats privades d'iniciativa social, vostè, quan sent «privades» ja pensa que totes han de tenir afany de lucre, i, a mi, em sembla que aquest és un concepte que no podem continuar impulsant que hi hagi mşe confusionisme. Jo penso que hem de diferenciar clarament el que són entitats privades amb afany de lucre i el que són entitats privades sense afany de lucre o que tenen un interès públic. I, en aquest sentit, el que no podem és sortir d'una vitrina o pensar que estem en un país diferent del de Catalunya: Catalunya té una realitat existent, una xarxa associativa molt clara, i, en el context sanitari, una xarxa d'entitats que no poden ser considerades dins el paquet del que vostè considera privat.

Per tant, tant és així, en el tema de la privatització, que vostè barreja el que és la concertació amb centres privats sense afany de lucre amb el que és la privatització, miri si s'ha de fugir del dogmatisme que jo li hauria de recordar que l'únic ajuntament de Catalunya en el qual vostès governen —per cert, amb el grup municipal socialista—, doncs tenen privatitzat el servei d'escombraries, i, en això, ningú no els podria acusar que estan privatitzant la ciutat de Montcada. Per tant, jo penso que hem de defugir aquest dogmatisme, i, vostès mateixos, quan tenen l'opció de governar, ho fan així.

Per acabar, senyor President, dir que les esmenes del Grup Popular, no les podem acceptar, bàsicament perquè són excessivament reglamentistes.

I voldria dir, de passada, ja que tinc l'ús de la paraula i per haver estat alludit, dir, senyor President, que nosaltres sempre hem defensat la llibertat, sempre, sempre, i defensar la llibertat ara passa, en el camp sanitari, per no crear un antagonisme, un fals antagonisme entre el que pot ser la llibertat d'elecció i el que ha de ser assegurar que el dret a la salut estigui assegurat, com deia, a tota la població. I aquest és un antagonisme en què jo no voldria caure, perquè penso que, evidentment, hi ha unes prioritats a què s'ha d'arribar. Deia, vostès estan quedant... —referint-se a vostès, eh?—, «nosaltres estem quedant penjats», no, ningú no queda penjat, «nosaltres estem quedant penjats al model de l'esquerra...», no, no, escolti, aquí, el model que aprovarem és el model de Convergència i Unió, que és un model molt clar; el que passa és que nosaltres hem intentat in-

troduir tot allò que han estat millores de diferents grups; el que passa és que vostès..., en la mesura que ha estat possible, jo també he intentat, el meu Grup parlamentari ha intentat incorporar algunes de les seves esmenes, i penso que s'ha fet així. Per tant, nosaltres no quedem penjats; jo penso que qui queda penjat d'aquest debat o d'aquest model, doncs, és perquè ha volgut. Miri si vostès no han quedat penjats, que l'únic govern de la comunitat autònoma que tenen a l'Estat..., perdó, l'únic no, el Govern de Galícia, que ha de definir el seu servei de salut, vol inspirar-se en el nostre.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a les votacions dels articles 43 i 44.

Votem l'esmena 895, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

Votem l'esmena 896, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació les tres esmenes del Grup Socialista: 897, 899 i 901.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

Votem ara l'esmena 898, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 27 abstencions.

A continuació, votem l'esmena número 900, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

A continuació votem l'article 43, segons Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 43 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 27 en contra i 5 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 44: esmena 902, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

A continuació, es voten les esmenes socialistes: la 903, 904 i

905.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

A continuació, votem l'esmena número 906, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 61 en contra i 27 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'article 44, segons el Dictamen de la Comissió, amb una esmena tècnica consistent, en l'apartat 1, a substituir «les» per «els», abans de «criteris d'acreditació».

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de l'article 44 ha quedat aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'article 45, del qual només falta, manca defensar una esmena: la 914, del Grup Popular, al qual s'invita que faci agrupacions en les seves defenses, si és possible.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, telegràficament, senyor President, perquè es tracta, una vegada més, d'introduir, en coherència amb el nostre model sanitari, el principi d'autonomia que correspon als hospitals en règim d'autogovern, també en aquest punt del Projecte.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, el senyor Padrós?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Gràcies. Per dir que nosaltres, no solament estem a favor de l'autonomia de gestió dels hospitals, sinó que hem acceptat ja algunes transaccionals, perdó, hem ofert algunes transaccionals al Grup Popular, que han estat acceptades i votades per unanimitat; per tant, no es gens lluny de les seves peticions, però pensem que, precisament en aquesta esmena —igual que una d'anterior que hem votat—, no veiem la necessitat d'introduir aquest element, que va, jo pensom, més enllà. Nosaltres pensem que els hospitals de la XHUP han d'estar, han de tenir un efecte de..., per tenir i estar inclosos dins del Servei Català de la Salut, han de tenir una, han d'estar sotmesos a un tipus de control pels poders públics, i em sembla que això no ha de ser antagònic..., i d'aquí se'n podria desprendre de les seva esmena, quan diu que «sens perjudici de l'autonomia que correspon als centres en règim d'autogovern», pensem que una cosa no té per què ser contradictòria amb l'altra, i això es derivaria de la seva esmena.

Per tant, senyor President, no podem votar-la a favor.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a votar les esmenes a l'article 45: esmena 907, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 60 en

contra i 5 abstencions.

A continuació, votem l'esmena 908, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes en aquest article: números 909, 910, 912 i 913.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

A continuació, es vota l'esmena 914, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 25 abstencions.

Votem a continuació l'article 45, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 60 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

S'entén que l'aprovació d'aquest article ha estat amb una esmena tècnica en aquest article 45, lletra b), que és com a conseqüència de variacions introduïdes en el Dictamen ja, en la cita dels articles «54 i 55», que és tal com ha de quedar, i no amb la forma que hi havia anteriorment, que era «50 i 51», és a dir, queden substituït els articles «50 i 51» per «54 i 55».

D'aquesta forma, ha quedat aprovat l'article, i passem, següentment, a l'article 46, en el qual només manca una esmena per defensar, del Grup Popular: la 921.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, la fixació de criteris d'actuació per part del Servei Català de la Salut, que té, d'acord amb aquest article, apartat 1, caràcter vinculant, nosaltres el que proposem és que es faci, com sempre hem dit fins ara i en coherència amb esmenes anteriors, a excepció del cas d'aquells hospitals públics que hagin optat pel règim d'autogovern.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra el senyor Padrós?

El Sr. PADRÓS: Senyor President, la dono per contradita.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a les votacions, doncs, d'aquest article: esmena 915, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

A continuació, votem l'esmena 916, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 58

en contra i 5 abstencions.

A continuació es voten les esmenes socialistes 917, 918, 919 i 922.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 921, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 26 abstencions.

A continuació votem l'article 46, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 46 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a les votacions de l'article 47, perquè estan defensades totes les esmenes. En primer lloc, l'esmena 923, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 924, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 925, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article 47, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 47 ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

Passem ara al debat de l'article 48, en el qual resten dues esmenes socialistes per defensar: 928 i 931. El senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Essent que hi ha una esmena transaccional prevista per a més endavant en matèria d'atenció socio-sanitària, i que la xarxa d'hospitals crònics queda inclòs sota aquest concepte, el que farem, senyor President, és donar per defensades aquestes dues esmenes i anunciar que ens abstindrem a l'article.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El Grup... L'Agrupació del

CDS té l'esmena 929: el senyor Martín la pot defensar.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Proposem en aquesta esmena de modificació la necessitat que el Consell Executiu de la Generalitat s'obligui a crear una xarxa d'hospitals de crònics, com a garantia de la necessària atenció que aquest tipus de malalts mereix.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Popular té l'esmena 930, en aquest article 48. La vol defensar, el senyor Vidal-Quadras?

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. Es tracta simplement de tenir en compte la possibilitat d'incloure les diferents modalitats assistencials en el sistema de finançament públic també en aquest punt del Projecte.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra? *Pausa.* Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Només per dir que aquesta esmena del Grup Popular, entès que no hem acceptat les esmenes que feia, precisament, a l'article 38, hem d'entendre que, encara que l'haguem de votar, per a nosaltres... com si hagués decaigut.

L'esmena de l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social, nosaltres pensem que, des del punt de vista jurídic, encara que ell ja sap —el representant del Grup..., de l'Agrupació parlamentària, el senyor Martín Toribio—, ja sap quina és la política del Departament respecte als hospitals de crònics i respecte a tot el que és l'atenció socio-sanitària... i, per tant, quan nosaltres introduïm un article que diu que el Consell Executiu de la Generalitat «podrà crear una xarxa», i ho fem en condicional, no és més que per raons jurídiques, no pas perquè políticament hi estiguem d'acord.

Per tant, no podem acceptar la seva esmena, de la mateixa manera que tampoc acceptarem la resta.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. MARTÍN: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Martín i Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Accepto l'explicació del ponent i retiro l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Retirada l'esmena 929.

Passem a les votacions d'aquest article 48. Hi ha l'esmena 926, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

A continuació votem l'esmena 927, d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació les dues esmenes socialistes, 928 i 931.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

A continuació votem l'esmena 930, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 52 en contra i 23 abstencions.

A continuació es vota l'article 48, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 48 ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem al debat de l'article 49, en el qual el Grup Socialista té un notable reguitzell d'esmenes; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Gràcies, senyor President. En aquesta intervenció —que serà breu, ho anuncio (*remor de veus*)—, defensaré..., defensaré les esmenes socialistes a l'article 49, 50, 51..., en deixaré uns quants i llavors passo al 59, 60 i 61.

El Sr. PRESIDENT: El 52, no el fa.

El Sr. BRUNET: No. Del 52 al 58 ho faré després, eh?

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: Bé. I em centraré en el tema de personal. M'hi he referit abans: simplement reitero que aquest article no corregeix, no resol, el tractament de personal... Per exemple, en aquesta XHUP, que hi ha una convergència de sector públic i de sector..., de *diversos* sectors privats, perquè ara no m'hi vull estendre, però els sectors privats són varis i, per tant, difícilment es pot, amb aquesta regulació de personal, saber com afrontarà d'una manera eficient, el Servei Català de la Salut, la seva política personal.

En segon lloc, notem a faltar en aquest article algunes regulacions, i aquest és el motiu pel qual hem presentat l'esmena 949, en què només els llegiré aquella que creïem —i continuem creient— que és una aportació important, com és un article 45 bis, que proposem, en el seu tercer apartat —no, perdó: en el quart—, diu: «Correspon al Consell Executiu l'aprovació de l'estatut regulador del personal al servei de la sanitat a Catalunya, de conformitat amb allò que es preveu en aquesta Llei, que ha de garantir les condicions d'equivalència en la selecció i promoció del personal al servei de la sanitat a Catalunya». Creiem, senyor ponent de la majoria, que, si poguéssim entrar aquest apartat, milloraria substancialment les possibilitats de gestió de personal, per part del Servei Català de la Salut, fins i tot en el seu model.

En tercer lloc, vull fer notar que en l'article aquest de personal, el 49, s'ha introduït, en el tràmit en Comissió, en l'apartat primer, un punt d, que diu: «El personal procedent de les corporacions locals i altres entitats que s'integrin en els termes i les condicions previstes segons correspongui a la norma de transferència o en els convenis d'integració respectius». Aquí, vostès han passat de convenis, segons la Llei General de Sanitat, a contemplar una altra legislació, o norma de transferència, per al cas de les diputacions, que després m'hi referiré, però sí que vull assenyalar que aquest és un dels motius pels quals ens so-

bra aquesta excepció en aquest article.

Com sigui que de l'esmena 949, socialista, dels sis punts, vostès n'han admès dos, en una transaccional —que passo a llegir..., que diu: «Esmena transaccional entre la número 949 i el text del Projecte de Llei, consistent a addicionar un apartat 3 i un apartat 4, amb el següent text: “3) En el procés de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions de Catalunya responsables en matèria sanitària s'ha de tenir en compte el coneixement del català per part d'aquest personal, d'acord amb la legislació aplicable; 4) L'exercici de les tasques del personal sanitari ha d'organitzar-se de forma que s'estimuli el personal en la valoració de l'estat de salut de la població i es disminueixin les necessitats d'atencions reparadores de les malalties”»—, donada aquesta transaccional, i que mentre..., i que suposo que no incorporaran el punt que els he llegit de la nostra..., de la resta de l'esmena al punt 4, nosaltres, en tots els articles a què m'he referit, ens abstindrem. Retirem aquesta esmena, la 949, i defensarem totes les altres.

La resta d'articles, confio que vostès els llegiran i veuran clarament la postura del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queden retirades, amb la sola excepció de la 949, que la retira per donar lloc a la transacció. (*Remor de veus.*) Ah!, les dona per defensades, però s'abstindran. D'acord.

El Grup Popular té les esmenes 946 i 947 a l'article 49. Per defensar-les, té la paraula...

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: ...el senyor Vidal-Quadrás.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: La 946, una vegada més, fa referència al règim d'autogovern hospitalari, que, en el cas del personal, també s'ha de mantenir. I quant a la 947, el nostre Grup ha volgut, al llarg de les seves esmenes, introduir en el Projecte el dret a la lliure elecció de metge, a fer-la realment possible. I hem de recordar que l'article 14 de la Llei estatal, socialista, garanteix la lliure elecció de metge amb un article que és bàsic; per tant, hem de manifestar, una vegada més, la nostra estranyesa perquè aquest Projecte no faci possible, amb tota la seva amplitud, aquest dret que una llei, que en principi hauria de tenir un esperit més intervencionista, garanteix de manera bàsica.

I abans l'Il·lustre Diputat ponent d'aquest Projecte, el senyor Padrós, es referia que hi ha equips d'atenció primària que funcionen molt satisfactòriament, i és veritat. I es referia a un cert poble, feia esment d'una població en particular com a exemple paradigmàtic, no? Però és que jo li vull recordar que, a Catalunya, la distribució demogràfica de la població és la que és, i tenim una àrea metropolitana amb una enorme densitat de població, on els equips d'atenció primària..., és suficient consultar amb les persones que els utilitzen per saber fins a quin grau altíssim d'insatisfacció, i fins i tot d'irritació, s'arriba per part dels usuaris d'aquests serveis assistencials.

Per tant, hem d'insistir en la lliure elecció de metge com a solució per a aquests problemes i com a camí cap a la racionalització, la millora i la humanització del nostre sistema sanitari.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadrás.

Hi ha l'esmena 948, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Amb aquesta

esmena entenem que el Grup d'Iniciativa millora, per la llei, milloraria, amb aquesta manera de legislar, l'aprofitament de recursos humans del Servei Català de la Salut, és a dir, l'aprofitament dels recursos de personal del Servei Català de la Salut.

Per altra banda, una reivindicació ciutadana que hem rebut de diferents llocs és la necessitat que, en el sistema de selecció de personal..., realment sigui, com a criteri bàsic, la transparència en aquesta selecció.

Un altre punt de la nostra esmena seria la millora de la capacitat tècnica del personal, que creiem que queda assumida en l'esmena transaccional proposada pel Grup Socialista.

Per tant, anunciar també que nosaltres votarem favorablement la transaccional, però ens abstindrem en l'article 49.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Per fer un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat Padrós.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Per dir que, efectivament, aquest article..., l'Il·lustre Diputat senyor Brunet ens convidava que llegíssim les seves esmenes perquè així sabríem quin és el posicionament del Grup Socialista. No li càpi-ga dubte que no solament ho farem, sinó que ja ho hem fet i ho he fet repetides vegades, i ho continuarem fent de la mateixa manera que estem convençuts que vostès, reiteradament, també llegeixen els nostres articles i la nostra Llei per intentar també veure quins són els punts que ens diferencien.

I, en definitiva, jo penso que, en aquest sentit, l'article 49 poc deu ser, des del moment que arribem també a una esmena transaccional, que efectivament millora el text, el text del Projecte de Llei, i que vostè ja ha llegit, en incorporar dos punts que en la seva esmena eren bàsics de ser incorporats.

Per tant, celebrem que, en aquest sentit, hi hagi aquest punt de coincidència, tot i respectant el que vostè ja ha anunciat, igual que el Grup d'Iniciativa, doncs, que s'abstindrien, perquè entenen que hi ha punts en què no estarien totalment d'acord.

I respecte al tema de transparència, senyora Fabian, jo penso que això és allò de la presumpció d'innocència; la transparència s'ha d'exigir, i em sembla que hi ha una normativa que ja s'aplica d'aquesta manera. I, en qualsevol cas, aquest és un dret de tots els ciutadans, de poder-la exigir. Per tant, no penso que..., seria una obvietat, si més no, que hi figurés.

En les esmenes del Grup Popular, quan feia referència a la lliure elecció de metge —no hi són, ah!, sí que hi són; perdó, senyors del Grup Popular—, que deia: «Bé és que la lliure elecció de metge està garantida a la Llei General de Sanitat»; efectivament, hi està garantida, i en aquest Projecte de Llei vam votar, en l'article sisè, senyor President, una esmena transaccional tots els grups, inclòs el Grup Popular, que feia referència als drets i deures dels ciutadans a Catalunya en el seu accés al Servei Català de la Salut, a la sanitat pública, i un dels drets fonamentals era la lliure elecció de metge, dins les limitacions que el mateix sistema dona. Perquè és que, no solament el mateix sistema, és que hi ha coses que són òbvies. En un poble que hi ha un sol metge, no hi pot haver elecció més que d'aquell metge; per tant, no podem tampoc inventar-nos més coses.

Ja li he dit que, a més, jo no vull caure amb l'antagonisme, en un fals antagonisme, entre la llibertat d'elecció i l'assoliment del principi màxim d'un estat de dret, quan s'han de garantir drets tan fonamentals com el dret a la salut, i hi ha països, com els Estats Units, que la llibertat d'elecció de metge és total, és total, però hi ha més de 30 milions de persones que no tenen

dret a ser assistits com una persona normal.

I vostè dirà: «És que vostè defensa un altre model»; no, no, jo el que dic és que hem de poder garantir els drets fonamentals i hem d'anar avançant cap aquests —en què jo estic d'acord amb vostès i que tots hi estem d'acord—, que és la lliure elecció de metge i, si és possible, d'altres coses, però primer hem de garantir els drets fonamentals de les persones.

I, en aquest sentit, cal dir que, quan la reforma de l'atenció primària estigui culminada, no hi haurà cap problema perquè, fins i tot, ciutadans d'una àrea bàsica de salut determinada puguin passar-se a una altra i ser atesos. I això pot estar garantit. Però evidentment, el nostre objectiu en aquest moment és aconseguir que tots els ciutadans de Catalunya tinguin els mateixos drets i els mateixos deures, però també les mateixes possibilitats d'accedir al sistema sanitari públic.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a les votacions de les esmenes d'aquest article 49. Votem, en primer lloc, les esmenes socialistes, menys la 949.

Vots a favor? (*Remor de veus i pausa.*) He demanat que es posessin dempeus els que votessin a favor de les esmenes socialistes.

Per favor, es volen posar drets? (*Remor de veus. L'I. Sr. Clotas demana per parlar.*) Sí?

El Sr. CLOTAS: Senyor President, jo crec que està votat i crec que aquest és un tema suficientment important..., i atenció que podria ser greu, pel precedent que podria crear, el fet que —i comprenc també el que puguin opinar els altres grups—, el fet que ara s'hagués de repetir una votació feta.

El Sr. PRESIDENT: No, és que la votació no estava acabada, senyor...

El Sr. PADRÓS: Senyor President, perdó...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. PADRÓS: Demanant disculpes a la Mesa i al Ple, a mi, en aquest moment m'estaven passant una esmena tècnica, que l'estava llegint, perquè feia referència a aquest article, i la veritat és que m'he distret dels termes en què s'estava realitzant aquesta votació. Per tant, demano disculpes, i demanaria la comprensió del Grup Socialista en aquest sentit, perquè no ha estat res més que això.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, en absolut, per part del nostre Grup, aprofitar avinenteses d'aquesta naturalesa per tal de guanyar esmenes, però sí posar en consideració de la Mesa, i que la Mesa actuï amb la conveniència que cregui més oportuna, perquè no es tracta d'un fet, com ha succeït en moltes ocasions, que hi ha hagut un equívoc, i de seguida s'ha esmenat aquest equívoc, sinó que hi ha hagut un recompte lent dels vots, hi ha hagut un recompte dels vots, senyor President.

En tot cas, no hi insistiré; però sí, en la consideració de la Presidència i de la Mesa, perquè això pugui no crear cap, en absolut, cap precedent. Quan hi ha un error ostensible en la votació d'un grup, aquest error es comptabilitza, i és paga, naturalment.

Per tant, admetem, el Grup Socialista, que es repeteixi la votació, senyor President, però deixant ben assentat que un equívoc instantani és diferent del que s'ha produït avui aquí.

El Sr. PRESIDENT: El que passa és que no s'havia acabat la votació; la diferència és aquesta.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, si em permet, jo agrairia

la comprensió del portaveu socialista, però també voldria recordar que el nostre company i ponent ha fet un torn en contra ben explícit d'aquestes esmenes, i, per tant, em sembla que és òbvia la nostra intenció, fallida per aquest problema tècnic, de la votació contrària a aquestes esmenes.

(*L'I. Sr. Clotas demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CLOTAS: Senyor President, no per insistir en aquest debat, que repeteixo la conformitat del nostre Grup que es repeteixi la votació; però si entréssim en aquesta casuística, la veritat és que el 99,9% dels diputats d'aquesta Cambra no caldria que vinguessin a les votacions: sabent les voluntats que inspiren les actituds de cada un dels grups, n'hi hauria prou que vingués un diputat per grup a votar.

No es tracta d'això, naturalment; ja ho sabem. Per tant, en tot cas, que de cap de les maneres es prengui això com a precedent i, ben al contrari, s'actui en un sentit, en el futur, que una qüestió és un error d'immediatesa, comprensible —a tots els grups ens passa—, i una altra qüestió és quan aquest error, diguem-ne, es manifesta d'una manera ben evident, perquè és legítim i lícit que els grups de l'oposició puguem també aprofitar, en les poquíssimes oportunitats que això es pugui donar, fets d'aquesta naturalesa, naturalment.

El Sr. PRESIDENT: No, el que passa que, en aquest cas, no se n'haguessin pogut aprofitar perquè faltava dir «vots en contra», i aleshores s'haguessin tornat a sumar, i llavors no haurien quadrat els números; clar, evident.

De manera que no és l'anul·lació d'una votació, sinó la suspensió d'una votació iniciada.

(*L'I. Sr. Camps i Rovira demana per parlar.*)

El senyor Camps, si és per parlar d'això, no cal, eh? (*Rialles.*) És per parlar d'això?

El Sr. CAMPS I ROVIRA: És per parlar d'això, i no faré ús de la paraula, malgrat que l'havia demanat bastant abans que els dos portaveus, tant el socialista com el convergent. Però, senyor President, per aclarir una qüestió tècnica que em semblava important. Si el senyor President no vol conèixer aquest detall tècnic... (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: No, no...

El Sr. CAMPS I ROVIRA: ...no tinc cap inconvenient a no fer ús de la paraula.

El Sr. PRESIDENT: No, si és diferent al que abans s'ha debatut, ho pot fer.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Totalment diferent, senyor President. Només per informar-lo que, quan s'ha produït la votació, segurament vostè estava mirant, lògicament, les primeres rengleres d'escons...; a nosaltres ens passa geogràficament, però circumstancialment em trobava en aquesta zona, i podria informar al senyor President que, en produir-se la votació, més de la meitat del nostre Grup parlamentari no s'ha aixecat en el moment de votar «sí», perquè s'ha adonat de l'error de què no se n'adonaven les primeres rengleres. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, ha quedat... (*Remor de veus.*) Se sotmeten a votació les esmenes socialistes a l'article 49, amb la sola excepció de la 949.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor,

53 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació les esmenes 946 i 947, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 53 en contra i 26 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 948, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la 949, que no cal llegir-la perquè el senyor Brunet l'ha llegida literalment durant la seva intervenció.

Vots a favor d'aquesta esmena transaccional?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es vota el text de l'article 49, segons el Dictamen.

Vots a favor? (*Remor de veus.*)

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 49 ha quedat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

A continuació, procedim a les votacions de l'article 50. Esmenes socialistes; no cal mencionar-les perquè tothom les coneix.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Votem l'esmena del Grup Mixt, que és la 954.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

A continuació sotmetem a votació l'article 50, en el qual existeix una esmena tècnica, que és del següent tenor literal, el qual llegirà la senyora Secretària.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Apartat tercer de l'article 50, modificació: «Els drets de les entitats municipals, comarcals i provincials que siguin substituir "temes" per "termes"»; apartat cinquè, modificació i supressió: «consorcis, societats, incloses les mercantils de capital majoritàriament públic i fundacions públiques que hi siguin adscrits.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Votem l'article 50, amb aquesta esmena tècnica.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 50 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 51.

Sí?

El Sr. PADRÓS: Senyor President, només si em permet un

moment, adreçar-me a la Mesa abans de procedir a la votació de l'article 51, perquè hi hauria una esmena de caràcter tècnic que, pensem nosaltres, mereixeria més la consideració de transacció, i voldria fer la consulta pertinent a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT: Quina és?, a l'article 51, apartat 2? (*Pausa.*) Perfectament, el Grup Socialista retira l'esmena 972 d'aquest article 51, per donar lloc a una transaccional; perfectament.

Votem, en primer lloc, l'esmena 976, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes a l'article 51, amb l'excepció de la 972.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional en la forma que llegirà la senyora Secretària.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional entre la número 972 i el text del Projecte de Llei, amb la següent modificació: «Naturalesa de les seves funcions i sempre que la modificació tingui incidència en els esmentats béns i drets».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Es vota aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es vota l'article 51, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 51 ha quedat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem a l'article 52; esmena 979, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena la retirarem i aprofitant l'ús de la paraula pensem que les esmenes socialistes que parlen de taxes han decaigut per l'eliminació de la Disposició Addicional que es va eliminar del text legislatiu en el tema de les taxes. Si no fos així, nosaltres demanaríem votació separada, encara que insistim que creiem que han decaigut.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Socialista té moltes esmenes. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré les esmenes corresponents als articles del 52 al 58.

El Sr. PRESIDENT: Del 52 al 58; molt bé.

El Sr. BRUNET: Molt sintèticament, anunciar que ens oposarem a aquest article i defensarem, evidentment, les nostres es-

menes, en tant que en l'article 52 parla, si bé és una modificació del punt c), del punt 1.c): «a través de l'adscripció dels actius del Servei Català de la Salut dels serveis sanitaris i socio-sanitaris assistencials provinents dels ens comarcals i locals», i donat que, com després veurem, hi ha les esmenes transitòries primera i tercera, que mantenen que les corporacions locals han de contribuir al finançament dels serveis sanitaris de la Seguretat Social —i entenem que no és així—, ens veiem amb l'obligació de mantenir aquestes esmenes i votar aquest article, perquè el finançament és radicalment diferent. Simplement, jo ara aquí no vull substituir altres diputats que en altres moments han parlat del sistema de finançament de la comunitat autònoma de Catalunya.

No obstant, sí que vull recordar que estem en el sistema definitiu de finançament. Tal com ja el coneixen, l'ex-Conseller d'Economia i Finances va explicar en diferents articles el que s'havia acordat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres som contraris a la seva visió del finançament i ens oposarem a aquest conjunt d'articles.

D'altra banda hi ha una qüestió, un article 58, senyor ponent, que li agrairia que la seva resposta l'expliqués perquè no acabem d'entendre què fa aquí, que l'article 58 del Projecte de Llei, que no té títol, que és després del 57, que parla de Tresoreria, en què diu: «Per reglament s'establiran: a) L'estructura orgànica de direcció i la gestió i administració dels centres i els establiments de protecció de la salut i d'atenció sanitària i socio-sanitària integrats en el Servei Català de la Salut que permetin la implantació d'una direcció participativa per objectius i un control per resultats; b) Els sistemes per a formar personal especialista en direcció, gestió i administració sanitàries.»

Si vostè observa l'article 9, punt b), que estableix les competències del Consell Executiu, que diu que aprova l'estructura orgànica del Servei Català de la Salut, llevat de les seves unitats inferiors, ens sembla que aquí hi ha la regulació del mateix tema i, per aquesta raó, encara que no fos així i vostè ens ho explicarà, creiem que el tema de l'estructura orgànica no pertany, des d'un punt de vista de coherència legislativa, a un capítol que parla de règim financer, pressupostari i comptable.

Aquestes són les raons sintètiques —n'hi podria donar més— que ens fan mantenir les nostres esmenes i votar en contra d'aquests articles.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. Vol fer torn en contra, el senyor Padrós?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. PADRÓS: Per dir que alguns d'aquests articles, que van ser millorats —d'aquests a què ha fet referència el Grup Socialista, el 54 específicament—, en el tràmit de Comissió, amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Dir que efectivament aquí estem parlant també del règim, quan parlem del règim financer, indefugiblement, doncs, acabarem parlant del sistema de finançament de la sanitat. No és un debat per introduir aquí, però evidentment no és un punt de coincidència actual encara amb el Grup Socialista, perquè penssem que, per exemple, esmenes com la 981, de la forma com queden explicitades, és acceptar aquest actual sistema de finançament —que vostè diu que és definitiu; jo espero que no sigui

encara el definitiu—, i evidentment que va ser negociat, com diu l'ex-Conseller —suposo que devia referir-se al senyor Cullerell—, evidentment, aquest sistema definitiu que vostè diu, que jo penso que és provisional encara, perquè encara s'ha de negociar un nou sistema, evidentment, estava condicionat, no hi havia més opció que agafar aquell sistema, perquè també allò de posar gairebé la pistola al pit, no hi havia altra opció; penso que les coses s'han d'anar canviant paulatinament, i penso que hi haurà una nova opció de poder negociar aquest nou sistema, «pervers» en paraules del mateix Conseller de Sanitat, i, evidentment, nosaltres no podem acceptar que encara que hi hagin corporacions locals, diferents corporacions locals que estiguin finançant actuacions de gestió sanitària que no li són pròpies, que no són competèncialment pròpies, evidentment, això no ha d'anar en detriment, això no pot ser un argument per dir que s'han de traspasar a la Generalitat, sense parlar de la fórmula amb la qual s'han de dotar, i, efectivament, la Llei General de Sanitat preveia que, mentre no hi hagi un sistema de finançament definitiu, la fórmula de traspàs hauria de ser per mutu acord, i aquesta és la fórmula per què nosaltres optem.

Evidentment, vostè diu que no entén per què l'article 58, si no m'equivoco, no té títol, però jo tampoc entenc per què vostès no han fet esmena per posar-l'hi, per tant, li diria que em sembla que no és, que aquest és un tema d'ordre major, no en veiem la necessitat, i això no altera absolutament el contingut del Projecte. Per tots aquests motius, senyor President, dono per contradites les esmenes presentades.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Procedirem a les votacions de l'article 52, esmenes socialistes a aquest article.

Vots a favor? (*Remor de veus.*) Com? Digui'm: votació separada de què?

La Sra. FABIAN: Sí, si no han decaigut, que jo crec que sí, però si no han decaigut, jo demanaria votació separada de la 993, de la 994, de la 995...

El Sr. PRESIDENT: No, la 995 no és socialista.

La Sra. FABIAN: Perdó, doncs, de la 900...

El Sr. PRESIDENT: La 96.

La Sra. FABIAN: No, la 96 no, la 98.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Conjuntament aquestes tres, eh? Doncs votem primer aquestes tres 993, 994 i 998.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

A continuació es voten la resta d'esmenes del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

A continuació votem les esmenes 995 i 999 del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 23 vots a favor, 55 en contra i 7 abstencions.

A continuació es vota l'article 52 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 52 ha estat aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

Ràpidament podem fer l'article 53, en què només falten tres esmenes per defensar; la número 1000 del Grup d'Iniciativa, senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Des del nostre punt de vista, el text del Govern és un text excessivament administrativista, i que no diu, no comana com i amb quins criteris s'ha d'utilitzar el pressupost, més que «com», «amb quins criteris». Nosaltres proposaríem una esmena de modificació en el sentit de demanar una assignació equitativa de recursos per regions sanitàries, el control perquè aquestes regions sanitàries distribuïxin els recursos amb eficàcia, i l'equilibri en l'ordenació geogràfica dels recursos.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Resten només dues esmenes del Grup Popular, la 116 i 119, no 1006 i 1019, a l'article 53.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. La 1006 és una esmena pràcticament tècnica que l'única cosa que diu és que s'inclogui un desglossament per regions sanitàries, cosa que sembla que, des del punt de vista metodològic, és adequada. I l'esmena 1019 el que pretén és incloure en el pressupost les previsions per al manteniment de les modalitats assistencials, que nosaltres voldríem que fossin incloses en el sistema de finançament públic; sabem que aquest no és el criteri de la majoria, però en qualsevol cas nosaltres, en coherència amb la resta de les nostres esmenes, també en aquest punt pressupostari hem hagut de fer les previsions adequades.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra, el senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. Per dir que, l'esmena 1006 del Grup Popular, l'acceptarem, perquè no sé si és una esmena jurídica, però en qualsevol cas és una esmena que millora el text. Que l'esmena 1019, precisament per la mateixa coherència que vostès la defensen nosaltres no la podem acceptar pels arguments ja esgrimits anteriorment, i perquè, a més a més, fa referència a unes modalitats assistencials pretesament enunciatades a l'article 38 que ja hem votat i que no hi són, i, per tant, no sé si decauen però en qualsevol cas nosaltres no hi podem donar suport. I pensem que amb la introducció d'aquesta esmena del Grup Popular, també donem no sé si totalment, però suposo que en part satisfacció, satisfacció ja no, però almenys sí que cobrim una mica la inquietud del Grup d'Iniciativa per Catalunya, quan parlava del repartiment, sinó equitatiu sí per regions sanitàries.

Per tant, nosaltres pensem que tal com s'explicita en aquest article 53, que fa referència al pressupost, pensem que la relació tal com queda aquí és molt més clara, i en qualsevol cas no entra en contradicció amb el que altres grups han intentat exposar aquí. Per tots aquests motius, senyor President, com deia, només podem donar suport a l'esmena 1006 del Grup Popular.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Se sotmet a votació l'esmena 1000 del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes a aquest article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem les esmenes 1002 i 1011 del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 1019 del Grup Popular; no, la 1019 primer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 55 en contra i 24 abstencions.

Ara votem l'esmena 1006 del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 1006 ha estat aprovada per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Votem ara l'article 53 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 53 ha estat aprovat per 55 vots a favor, 22 en contra i 9 abstencions.

A l'article 54 només hi ha dues esmenes per defensar: la 1030 del Grup Popular i la 1031 del Grup d'Iniciativa. En primer lloc, el Grup Popular, per defensar la 1030.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President. En el cas d'hospitals en règim d'autogovern, la nostra esmena fa les previsions pressupostàries oportunes perquè aquest autogovern, també en l'aspecte pressupostari, es pugui materialitzar, s'estableix quina serà l'estructura administrativa que faci això possible, també en aquest article la nostra esmena va en el sentit de facilitar la supressió de la doble, o a vegades triple cotització, i introdueix l'element d'incompatibilitat entre les diferents modalitats assistencials, perquè no hi hagin redundàncies. I, per últim, s'estableix que el Departament de Sanitat i Seguretat Social vigili i controli tot aquest procés, perquè el pressupost no experimenti distorsions o desviacions indesitjades, i aquestes redundàncies no siguin possibles.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. La senyora Fabian, per defensar la 1031.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena per continuar insistint que en la gestió del Servei Català de la Salut proposem criteris d'eficàcia, de justa distribució, i de control de l'Administració. Són criteris que hem anat defen-

sat durant el dia d'avui i d'ahir i, per tant, donada l'hora que és, ja no hi insistiria més.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Procedim a les votacions d'aquest article 54... Torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, encara que és necessari pel temps ser una mica breu, jo sí que m'hi voldria referir, que, precisament, aquest article va ser millorat, també, a través d'una transaccional, em sembla, a una esmena d'Iniciativa per Catalunya, i que l'article 5 a la qual fa referència, també ha estat substancialment millorat a través també d'una transaccional amb el Grup Socialista, que fa que tots aquests temes hagin quedat més regulats.

És cert, també, en el cas del Grup Popular, senyor President, que les argumentacions en contra ja estan fetes; per tant, la donaríem per contradita.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Sí, senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Jo voldria dir-li que quan he defensat anteriorment les esmenes als articles fins al 61, eh?, no m'he adonat que en el 61 començaven un seguit d'esmenes d'addició nostres, que no tenien res a veure amb l'objecte de l'article, i, per tant, li voldria significar que jo, quan defensava les esmenes, arribava fins a la 1069, que és la que acaba...

El Sr. PRESIDENT: O 1072.

El Sr. BRUNET: 1072, eh? I, després les altres, si m'ho permet, ho defensaríem posteriorment, eh?

El Sr. PRESIDENT: No!, després de la votació.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Procedim a votar les esmenes de l'article 54. Esmena del Grup Mixt, la 1023.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions. A continuació votem l'esmena 1030, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 57 en contra i 25 abstencions.

Votem ara l'esmena 1031, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Votem les esmenes socialistes a aquest article 54.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

A continuació votem l'article 54, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 54 ha quedat aprovat per 56 vots a favor, 19 en

contra i 8 abstencions.

A continuació, té la paraula la senyora Utgés.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor President. Per defensar les esmenes conjuntament, la 1073, 1074 i 1075. Aquestes esmenes tracten de l'afegiment d'un nou títol, i parlen sobre l'assistència sanitària.

La 1073 i la 1074 parlen sobre l'assistència primària especialitzada, i tal com hem anat dient en aquest debat l'àrea es divideix en dos nivells assistencials: l'atenció primària organitzada en zones bàsiques i l'atenció especialitzada, que queda de fet definida i organitzada en funció del territori i de la població, amb independència de les localitzacions dels centres. Això expressa, des del nostre punt de vista, una dimensió del que nosaltres volem defensar com a àrea, com un àmbit de dependència de l'atenció especialitzada i també expressa que una de les funcions i objectius estratègics que ha de tenir l'àrea de salut és la creació dels mecanismes i ponts d'integració entre els nivells d'atenció primària i especialitzada, en benefici de la qualitat, de l'efectivitat i de l'eficiència.

Ens agradaria parlar en aquestes esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

La Sra. UTGÉS: ...d'un dels sistemes més deteriorats actualment en el sector sanitari, que és el sector de l'ambulatori. Ja ho hem comentat en una anterior intervenció, que aquest sector està sotmès a una pressió assistencial que fa necessària una actuació urgent en aquest sistema per tal d'evitar, en gran mesura també, la congestió i l'augment de la desorganització dels altres serveis. No hem d'oblidar que les mesures operatives encaminades a millorar-ne l'eficàcia, a través de l'alleugeriment del temps assistencial dels metges com, per exemple, les visites programades o l'establiment de pautes per al seguiment terapèutic de malalts crònics, no han modificat substancialment la qualitat dels serveis prestats en aquestes institucions; a tot estirar, han racionalitzat l'accés a aquestes prestacions, però, en la pràctica, els usuaris del sistema el continuen considerant insatisfactori en la vessant ambulatoria.

Per tant, considerem que el canvi, s'haurà de produir, s'haurà de pivotar sobre aquest nou model, que estem discutint en aquesta Llei, haurà de girar cap al desenvolupament d'una medicina primària integrada, amb personal i serveis i amb horaris complets, amb una participació comunitària i amb una gran coordinació dels recursos hospitalaris i extrahospitalaris.

Pel que fa l'esmena 1075, aquí defensarem una transaccional que hi ha, amb el Grup de la majoria, que si bé nosaltres hauríem volgut un compromís més ampli en el tema de l'atenció primària de la salut, entenem que aquesta transaccional comporta, almenys, el compromís de completar el procés de reforma fins arribar a cobrir la totalitat de la població en un termini de sis anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, encara que ens consta que en altres zones de la resta de l'Estat han aconseguit un compromís davant els sindicats, en un període de tres anys. Som conscients, però, que a Catalunya, aquest procés d'implantació de la reforma ha estat molt més lent, per la falta de prioritat de govern.

Entenem que dins de l'assistència sanitària del Servei Català de la Salut, que tal com hem dit està estructurat en dos nivells d'atenció, el nivell primari és l'eix bàsic d'aquest bloc, ja que s'hi produeix la primera presa de contacte dels individus i de la població amb el sistema.

En aquest nivell primari, no tan sols s'ha de donar l'atenció mèdica curativa i s'ha de seleccionar els malalts que necessiten hospitalització, sinó que, per definició, l'atenció primària també inclou les activitats mèdiques, sanitàries i socials, dirigides a la Comunitat.

A Catalunya, no obstant, considerem que hi ha tres problemes fonamentals, si es vol aconseguir un bon funcionament d'aquesta atenció primària. El primer, ja l'hem anomenat, és que el grau d'implantació de la reforma és excessivament baix; així, la mitjana del total de Catalunya té cobertura de població per a les àrees bàsiques de Salut gira al voltant —i no molt més— del 20%. Des del Decret del 85 fins al 90, és a dir, cinc anys, no hem arribat ni a cobrir un quart de la població de Catalunya. Esperem que amb aquest nou compromís no haguem de reiterar en el futur aquesta argumentació.

El segon és una problemàtica que, al nostre entendre, encara no està resolta. No s'ha sabut vendre la reforma de l'atenció primària a la població; no s'ha sabut, no solament explicar, sinó fer participar la comunitat d'aquest Projecte.

El que concretament succeeix —i continua succeint— és que la protecció de la salut mai s'ha planificat com un model de vida, no s'ha tingut present que la salut i la malaltia formen part, en els seus orígens i en les seves conseqüències, de la nostra vida social global. I en aquestes condicions, lògicament, el fons i la raó del problema no es toquen.

Podríem dir que tot el sistema està concebut per mantenir aquesta indústria de la malaltia, i això és especialment important en l'atenció primària de la salut. No ha prevalgut el valor social de l'atenció primària que, per a nosaltres, és un element obligatori de tota la política de l'atenció primària de la salut, i això implica —o hauria d'implicar— que el Govern hagués de consultar la població, almenys en l'expressió de les seves necessitats de salut, en una política basada en la realitat.

El tercer problema, al nostre entendre, és sobre la concepció d'aquesta atenció primària. Creiem que hauríem de superar urgentment l'antagonisme establert entre dues concepcions tàctiques de l'atenció primària, els que consideren aquesta reforma com un conjunt de reformes graduals i parcials per la via del decret i els que es plantegen una reflexió sobre les estratègies més adequades per a aquesta implantació. I amb això volem dir que aquesta Llei no es pot considerar com un objectiu final, com una panacea, ja que només pot ser el marc on situar i fer possible, legislativament i reglamentàriament, el canvi d'aquesta reforma.

En resum, doncs, creiem que la reforma de l'atenció primària de la salut és una prioritat social, ja que el sistema actual no compleix de manera efectiva i rendible els seus objectius de contribuir a millorar la qualitat de vida. I amb aquesta reforma proposem un model ideològic, polític i social que sigui coherent amb una concepció de solidaritat i igualtat davant els factors de la vida social, i això va, sens dubte, lligat a la capacitat per sumar forces socials i professionals a aquest Projecte.

La participació facilitaria aquest debat ideològic i polític, no sobre les bases d'un sanitarisme il·lustrat, sinó sobre les sensibilitats i aspiracions ciutadanes.

És per tot això que defensaríem i donarem suport a aquesta transaccional, i retirariem les esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Vol precisar quines esmenes retiraria?

Només la 1074, o quines altres?

La Sra. UTGÉS: La 1073, la 1074 i la 1075.

El Sr. PRESIDENT: La 75, també. Molt bé, fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de tres de la tarda i un minut.)

La sessió es reprèn a les cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al debat de l'article 55, en què només resta una esmena sense defensar, la 1032, del Grup d'Iniciativa; per a la seva defensa...

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Agruparia la 1032, 1038, la 1041 i la 1045, que corresponen als articles 55, 56, 57 i 58 i que totes són de supressió d'uns articles que l'únic contingut legislatiu que tenen és mandat que es facin els oportuns reglaments: a l'hora de fer els reglaments no podrem discutir, no podrem acordar, no podrem convèncer la majoria que ho faci millor i per això en demanem la supressió, i com que suposem que no..., que no prosperaran aquestes esmenes, els desitgem una gran inspiració per fer aquests reglaments.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. El Grup Popular té l'esmena 1043 a l'article 57, la 1047 a l'article 58 i la 1063 a l'article 59. Està en condicions de defensar-la, el senyor Vidal-Quadras? (Pausa.) Té la paraula.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. Sí, he dinat moderadament, senyor President, i estic en condicions.

Bé, l'esmena 1043, la dono per defensada, perquè és reiterativa amb un problema que hem tractat al llarg d'aquest matí a bastament i, per tant, seria reiteratiu.

L'esmena 1047, el que intenta és fer menys reglamentista el text del Projecte, i també és coherent amb les altres esmenes que ha fet el nostre Grup.

L'esmena 1063, es tracta d'una esmena de caràcter tècnic jurídic, per aclarir com han de ser tractades les eventuais controvèrsies entre ciutadans i entitats privades que gestionin la sanitat per contracte amb el Servei Català de la Salut. (Pausa.)

Queda la 1070, no, senyor President? Senyor President, la 1070, també, m'ha dit?

El Sr. PRESIDENT: 1070? Bé sí, és a l'article 61: pot defensar-la.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena 1070 incideix en la mateixa problemàtica de la relació entre les entitats privades que treballen per contracte amb el Servei Català de la Salut, i estableix clarament les vies jurídiques...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. VIDAL-QUADRAS: ...que han d'actuar en casos d'eventuals conflictes, salvant la responsabilitat, en aquest cas, del Servei Català de la Salut. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. El Grup Socialista dona per defensades totes les esmenes a l'article 61,

amb les que ha defensat aquest matí la senyora...? No. Doncs, ara, si vol defensar la resta... Que serà a partir de la 1077, no? (Pausa.) Això mateix: 1076, 1077...

El Sr. BRUNET: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: ...fins a 1086.

El Sr. BRUNET: No. Defensaré la 1076...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BRUNET: ...senyor President, senyores i senyors diputats, i llegiré la intervenció que tenia preparada la Il·lustre Diputada del nostre Grup senyora Maite Utgés. Es tracta d'una esmena d'afegiment d'un article 57 quinquies sobre l'atenció especialitzada de la salut. Aquests serveis sanitaris d'atenció especialitzada comprenen les especialitats necessàries per atendre les necessitats sanitàries de la població, i comprenen tant el règim ambulatori com el d'internament. És una realitat, tal com hem anat dient al llarg d'aquest debat, que el sector sanitari està passant una crisi especialment important al nivell hospitalari: es produeixen un seguit de fets que fan inevitable la situació actual, hi ha una profunda crisi ideològica, d'indefinició de model hospitalari, que també està acompanyada d'una crisi de planificació.

Els factors que més han contribuït al manteniment d'aquesta situació són... Primer: d'una banda, la concentració en la distribució de l'oferta, és a dir, el manteniment de la centralització sanitària a Barcelona i ciutats veïnes, i íntimament superposada a aquesta problemàtica també apareix una concertació d'una sèrie de macrohospitals amb serveis d'alta tecnologia i costos molt elevats; per tant, aquesta seria una de les primeres premisses que anirien en contra dels principis d'equitat i d'eficiència en el sector sanitari.

En segon lloc, d'altra banda, la presència d'un sector hospitalari propi que no és majoritari, la discriminació en l'aportació de recursos sobre el sector propi i el concertat i la presència d'un sector privat variat fa que les variades possibilitats de confrontació ens portin a una col·lisió complicada d'interessos en la qual aquells centres que per alguns dels paràmetres esmentats haurien d'estar en un mateix costat, per raó d'uns altres factors poden estar enfrontats a l'hora de demanar els recursos necessaris per al seu manteniment i o desenvolupament. Així, un macrocentre amb serveis d'alta tecnologia concertat i vinculat al sector públic pot estar en col·lisió d'interessos amb un altre macrocentre del mateix nivell pertanyent a la Seguretat Social o Institut Català de la Salut, a causa de la diferent aportació presupostària i també de les diferents conseqüències que té per a cadascun d'ells el dèficit del resultat econòmic de l'exercici anual; però, al mateix temps, aquests dos centres poden defensar conjuntament els seus interessos enfront no solament d'un hipotètic hospital amb serveis d'alta tecnologia però vinculat al sector privat, sinó que fins i tot hi ha interessos en un o diversos hospitals concertats del sector públic el desenvolupament dels quals porta a una descentralització dels recursos, ja que això pot comportar una pèrdua de l'activitat que aquests hospitals realitzen. Aquest batibull es complica encara més per l'aparició d'una crisi conceptual en relació amb el paper de l'hospital dins del sistema sanitari.

En resum, el sector hospitalari, deixat anar a la seva lliure iniciativa, ha evolucionat cap a un conjunt caòtic, dispers i desordenat que ha perdut el punt de referència. En un moment determinat, es va optar per una planificació normativa i s'oblidava

la planificació lligada a l'oferta i la demanda; es va optar pel decret d'acreditació, que, si bé va comportar inversions en els hospitals, aquestes, unides a la falta de plans definits d'ordenació, uns forts grups de pressió i una línia poc acurada de control de la despesa, van provocar una inflació del sector: l'acreditació, doncs, que sembla que va destinada a aconseguir una certa homogeneïtzació dels hospitals i una major potenciació del sector públic, queda clarament desvirtuada en aplicar-se sense criteris objectius, sense transparència i sense exigències per part de l'Administració.

Amb aquesta esmena, el que pretenem és que l'hospital trobi una veritable ubicació dins d'aquest sistema de salut i que el repte sigui proporcionar a la població protecció de la salut i assistència curativa de forma completa i integrada, no només dins l'hospital, sinó immersit en la comunitat, i que s'estableixin paràmetres que permetin, amb criteri racional, un procés de planificació que es basi en les necessitats reals de la població i que, aquest procés de planificació, sigui el resultat de l'estudi d'aquestes necessitats reals i s'integri sens dubte dins la planificació, en un marc global de desenvolupament. No té cap sentit la simple construcció de grans hospitals intentant augmentar la relació llit/habitant, sense tenir presents altres necessitats que pot manifestar la població. En definitiva, i per acabar, aquesta esmena intenta definir una organització més racional del sistema hospitalari i pretén fer una revisió sistemàtica d'aquesta situació, inspirada en el principi de definir clarament el paper de les diverses unitats funcionals que presenten aquesta atenció especialitzada dins l'àmbit de l'àrea de salut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El senyor Font defensa la resta d'esmenes en aquest article 61?

El Sr. FONT: Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. FONT: Per defensar la 1077.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. FONT: La 1077, que és la següent.

El Sr. PRESIDENT: 1077.

El Sr. FONT: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: I la resta com queda?

El Sr. FONT: Les defensarem una a una, senyor President. (Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. FONT: Senyor President. Les esmenes aquestes que estan a la darrera d'aquest article són esmenes introduïdes a la Llei pel Grup Socialista —o, diguem, introduïdes en el paquet d'esmenes pel Grup Socialista— amb un únic objectiu, que era el d'assenyalar que volíem que constessin a la Llei, o que s'hi introduïssin, tot un seguit de capítols i de títols referits a l'assistència sanitària —en definitiva, allò que en diem la salut— i, consegüentment, ens semblava que la Llei, en aquest apartat, un cop haver parlat de les competències, de l'organització i del seguit de temes que hem tractat, era bo que hi hagués un bloc dins de la Llei, de títols, de capítols, d'articles, que parlessin d'assistència sanitària i de salut pública, i que d'alguna manera mires-sin d'introduir un règim de «pautatge», de directrius generals, en cada una de les facetes assistencials principals que generen l'assistència sanitària a Catalunya.

Concretament, l'esmena 1077, que és la que defenso ara —la defenso, senyor President, en forma d'esmena transaccio-

nal, és a dir, proposarem una esmena transaccional—, fa referència a l'atenció socio-sanitària. I aquesta esmena sobre l'atenció socio-sanitària respon, ens sembla a nosaltres, a una de les prioritats que té plantejada la sanitat catalana: hem fet durant les sessions al Parlament, aquests dies, i els darrers mesos, un intent d'establir una cultura política en matèria de sanitat, que ressaltés que les dues prioritats de la sanitat catalana en aquests moments són la reforma de l'atenció primària i l'atenció socio-sanitària, bàsicament pensada per a la vellesa; jo crec que ens n'hem sortit bastant, perquè a mesura que passen les setmanes em sembla que hi ha cada cop menys gent que qüestioní que les dues prioritats de la sanitat catalana són aquestes. Per tant, encara que només sigui això, que haguem assumit el fet que són aquestes, ens sembla, per a nosaltres, des del punt de vista nostre, que ja és un pas, perquè d'alguna manera vol dir que esbrinarem o, en definitiva, dedicarem o buscarem els recursos necessaris, doncs, per fer cara a aquestes dues prioritats, almenys els qui tenen la responsabilitat de governar.

Consegüentment, dit això, jo li diria que l'esmena s'orienta a dos o tres punts bàsics. Primer seria la necessitat que a la Llei consti la necessitat d'establir un nivell assistencial socio-sanitari adreçat bàsicament a les patologies de llargues estades, és a dir a aquelles persones que pateixen patologies cròniques. Tots hem llegit a la premsa dels últims mesos, doncs, problemes existents en matèria, doncs, posem per cas, de malalts de càncer terminal, que no poden estar en un hospital perquè resulta que, en l'hospital, no poden beneficiar-se més de l'assistència de l'hospital, i tampoc poden anar a casa perquè cal que facin un tractament especialitzat que requereix, doncs, una sèrie de cures o d'atencions específiques, i consegüentment es genera un drama personal, es genera una situació conflictiva que afecta el malalt, però que també afecta la família, i es tractaria, d'alguna manera, de mirar de buscar una solució per «viabilitzar» la situació d'aquests malalts en els hospitals —que no hi han d'estar, segurament—, però també per «viabilitzar» la situació d'aquests malalts en la pròpia casa i la seva pròpia situació personal, que no pot ser altra que la d'hospitalització de llarga estada, la de preveure aquest estadi.

He de dir que la Llei, tal com està plantejada, preveu aquest nivell, però el preveu, ens sembla a nosaltres, insuficientment, el preveu bàsicament centrat cap a la patologia crònica, però no cap al segon gran nivell, que ens sembla a nosaltres que ha de tenir aquest nivell, que és les patologies derivades de la tercera edat, de la vellesa. I és sabut per part de tots que, a mesura que passen els anys i s'acaba el segle, apareix un conjunt de necessitats noves, derivades de les patologies de la vellesa: la gent viu més anys i, consegüentment, també hi ha unes malalties més pròpies de les edats avançades —malalties degeneratives, neurològiques, etcètera. I requereix, això, un nivell d'assistència que ha de contemplar dues facetes: una és la faceta sanitària, òbviament, però l'altra també és la situació en la qual viu aquella persona que pateix aquella patologia, que no és altra cosa que una faceta d'ordre social. Per tant, es justifica en aquest nivell també pensar en una atenció socio-sanitària —no, en aquest cas, d'hospitalització de llarga estada, però sí segurament en forma residencial, en forma de residència assistida, etcètera.

Per tant, diríem, els dos nivells que s'estableixen, i que s'homologuen a nivell d'organismes internacionals, quan, concep-

tualment, es diu: què es parla, què es vol dir quan es parla d'atenció socio-sanitària? Es diu: es parla de llarga estada, d'una banda, i es parla de residència assistida, d'una altra; es parla, per tant, del conjunt de la població, adreçada al conjunt de la població per a la llarga estada, adreçada a la població major de seixanta-cinc anys, per a la residència assistida.

Aquests són els dos grans nivells i aquest és el sentit de l'esmena: el que a la Llei consti que es preveurà un nivell assistencial doble, adreçat a aquests dos nivells de la població. Però, com estem a Catalunya, a aquest nivell? Com estem? És a dir, quina és la situació que hi ha? Jo els ho diré: mirin, en aquests moments és difícil saber el nombre de llits que tenim per aquest criteri, perquè l'estadística oficial és diferent, segons sigui una conselleria o una altra, però estem, jo diria, podem avaluar que, entre llits propis i concertats, Catalunya gaudeix avui d'una xarxa d'entre 3.500 i 5.000 llits en concepte d'hospitalització crònica i de residència assistida per aquests criteris d'atenció socio-sanitària. Però si analitzem els estàndards internacionals i anem a veure què és el que es diu que hauríem de tenir, d'acord amb les necessitats que hi ha —perquè cada dia sentim en els veïnats, als veïns, la gent que coneixem, que hi ha un vellet que no té on anar o que hi ha una persona que no ha pogut ser ingressada—, si anem a calcular què és el que es necessita, doncs, mirin, ja els ho diré, es necessita pràcticament tres vegades el que tenim, perquè, aplicant els estàndards, si agafem la categoria de residència assistida per a persones majors de seixanta-cinc anys, l'estàndard de l'Organització Mundial de la Salut diu que és un 1%; és a dir, hem de veure quanta gent tenim major de seixanta-cinc anys, que són a Catalunya 8 o 900.000, aplicar l'1%, i què ens surt? Doncs ens surten 8 o 9.000 llits necessaris a Catalunya per a residència assistida.

Però anem a l'altre: anem a la patologia crònica. L'Organització Mundial de la Salut també estableix aquí un estàndard, i diu que es necessitaria mig lit per mil habitants, i, si calculem això, ens surt a Catalunya, partint que tenim sis milions d'habitants, aproximadament tres mil llits. És a dir, que de quatre mil llits, aproximadament, de què gaudim avui a Catalunya, probablement hauríem de passar a dotze mil llits, i aquestes xifres coincideixen amb les que dóna oficialment la Conselleria de Sanitat a través del seu programa «Vida als Anys». O sigui que, per anar bé, hauríem de triplicar.

I, consegüentment, ens va preocupar aquest tema, i vam plantejar a la Conselleria de Sanitat la necessitat d'establir un compromís polític dins de la Llei, que, per llei, es legislés que això se solucionaria d'alguna manera, però no d'una manera inespecífica o d'una manera general, sinó d'una manera concreta: que es crearia una xarxa socio-sanitària a Catalunya, adreçada a les persones majors de seixanta-cinc anys en concepte de residència assistida, i a la generalitat de la població en concepte d'hospitalització crònica o de llarga estada, en un període concret de cinc anys. I, consegüentment, això, que va ser una conversació que vàrem tenir i que va permetre un compromís polític per introduir a la Llei, hem de dir que no comporta la incorporació a la Llei de criteris legislatius sobre el tema; és a dir, no es desenvolupa una pauta legislativa, no hi haurà, en aquesta Llei, un títol que digui: «De l'atenció socio-sanitària, com se solucionarà aquest tema i amb quines pautes i directrius s'orientarà», però sí que hi haurà un compromís polític que, en aquest cas, afectarà el Grup de Convergència i Unió i el Grup

Socialista, i, consegüentment —si és votada per la resta de grups—, també la resta de grups, que dirà: «s'ha de resoldre això; és a dir, ha de passar vostè de quatre mil llits a dotze mil llits, en cinc anys».

Aquest és el sentit de l'esmena, que representa, segons els nostres càlculs, ni més ni menys que la creació de mil sis-cents llits anuals. Aquest és el sentit del compromís de l'esmena, que passo a llegir, perquè vegin vostès una mica com es concreta això: «En un termini de cinc anys, comptadors a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es procedirà a enllestir el desplegament gradual i harmònic dels recursos institucionals socio-sanitaris, d'acord amb els barems internacionalment reconeguts, tot desenvolupant un model d'atenció i d'organització específica per a les persones grans amb malaltia, amb malalties cròniques invalidants i malalties terminals, i creant una xarxa d'atenció socio-sanitària, el seu finançament i concertació progressius, adequats a les característiques dels usuaris del sector.» I aquest és el sentit de l'esmena transaccional, senyor President.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ara, em temo que l'esmena transaccional l'hauria de presentar el Grup de la majoria, eh? Bé, no, però acabi de defensar les esmenes aquestes que m'ha anunciat una a una: la 1078, 1079, 1080, etcètera.

El Sr. FONT: Sí, senyor President, li defensaré la següent, que és la 1078.

La 1078 fa referència a l'accés a l'assistència sanitària; és a dir, a com s'hi accedeix, i a un tema, que sé que preocupa més d'un grup de la Cambra, concretament el de la lliure elecció de metge. I volem comentar específicament aquest tema, perquè em sembla que hi ha sortida i que té prou importància, i que estava dins de la possibilitat legislativa de la Cambra establir algunes normes sobre aquest tema. Segurament, la Llei sortirà sense la inclusió del desenvolupament o la regulació d'aquest criteri —la lliure elecció de metge—, que sí que consta a la Llei, perquè hi va ser incorporat quan vam estar parlant de principis informadors, però que no regula la Llei. Nosaltres hauríem volgut que constés a la Llei el criteri de la lliure elecció de metge, però que, a més, el regulés: en quines condicions es faria la lliure elecció de metge? Aquest és el sentit: hem de considerar, a més, que la Llei General de Sanitat —a la qual s'ha fet referència també en el moment de parlar de la lliure elecció de metge abans—, doncs, estableix un mandat, que és el d'establir o el de dir que el desenvolupament legislatiu s'ocupi de la normativa d'utilització de serveis sanitaris. I ens semblava que, essent que la Llei que estem tractant és una llei de desenvolupament legislatiu, potser s'hauria d'haver hagut de desenvolupar aquest criteri de la lliure elecció de metge, bàsicament centrat en la lliure elecció de metge a l'atenció primària de salut, és a dir, la lliure elecció de metge bàsicament referit al metge de capçalera. I ens semblava que s'havia de regular d'acord amb unes condicions: la cosa perfectament regulable... i celebro que hagi arribat el senyor Vidal-Quadras, perquè estem parlant, justament, del tema de la lliure elecció de metge, i de les condicions en les quals es podria regular, dèiem que l'esmena establia unes condicions, que podien ser les següents, que és, per exemple, que es pogués escollir metge de capçalera dins de l'àrea de salut o, en la terminologia del Projecte, dins del sector sanitari corresponent allà on viu una persona, de manera que, si viu en una àrea de salut que podria ser de 250.000 habitants, de la part

nord de Girona, posem per cas, pogués escollir el metge de capçalera dins d'aquella àrea de salut, i que hi havia raons per pensar que això, tècnicament, era factible. O, per exemple, que es pogués escollir metge de capçalera dins de la ciutat on es viu, de manera que si un senyor no viu en aquella part alta de Girona, sinó que viu a Barcelona, pogués escollir metge de capçalera dins de la ciutat de Girona, és a dir, dins d'una ciutat, per exemple, major de 200.000 habitants, que aquesta situació, doncs, es pogués contemplar. I sembla que tècnicament també és factible, però que, a més, es pogués considerar una tercera opció per a la lliure elecció de metge, que és que es pogués escollir metge fora de la ciutat on es viu, fora de l'àrea de salut o del sector sanitari on es viu, sobre la base d'argumentar-ho d'alguna manera; és a dir, en el sentit que, quan un senyor diu «a mi m'han d'operar, doncs, de ciàtica, o m'han d'operar d'una altra cosa, i resulta que l'àrea de salut o l'hospital que em toca té aquesta especialitat però la té limitada, jo pugui demanar a l'inspector de l'Institut Català de la Salut o del Servei Català de la Salut que m'operin en un altre lloc», i havent-hi una raó sanitària i havent-ho recomanat un metge, es pugui traslladar a una altra àrea de salut, a un altre hospital, a fer-ho.

Consegüentment, som conscients de les limitacions que comporta el fet d'instaurar la lliure elecció de metge *stricto sensu* i, probablement, de la impossibilitat tècnica de fer-ho en un moment donat, en el sentit més lliure o més generalitzat que voldria, crec jo, el portaveu del Partit Popular, segons que ens explicava aquest matí. Però ens sembla que hi ha elements suficients i solucions tècniques perfectament factibles, si es delimita d'alguna manera la lliure elecció de metge i s'estableixen unes condicions que la regulin i l'estableixin com una possibilitat palpable i real dins del marc on es viu i amb referència, doncs, als organismes, a les àrees de salut o a les ciutats on viu un ciutadà.

En aquest sentit, a nosaltres ens sembla que era un article a incloure en la Llei: intentar, doncs, establir aquesta regulació mínima, i respondre, d'aquesta manera, a una demanda de la ciutat, dels ciutadans, que és justament aquesta, la de tenir confiança en el metge a què van; és a dir, el metge de capçalera té, a més de la seva condició d'internista, del metge que sap de tot, una mica de tot, de generalista de la medicina, és una altra persona, a més, que també cobreix una funció, que és la de la confiança respecte al ciutadà: si un es fia del seu metge, segur que tindrà més elements per gaudir d'una solució positiva per a la seva salut que si un no se'n fia. I, lògicament, aquest és un element que la lliure elecció de metge resol, si no del tot, almenys parcialment, però també representa una altra possibilitat o un altre aspecte positiu, que és introduir un element de competitivitat, dins de l'atenció primària de salut, en el sentit que, certament, si un metge no funciona, doncs, això es notarà d'alguna manera i d'alguna manera és un element que pot esperonar o que pot incentivar un funcionament més eficient, més eficient, del funcionament generalitzat de l'atenció primària de salut.

Consegüentment, aquests són els arguments i donem per defensada l'esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, però jo el convido que continuï amb la 1079. (Pausa.) El senyor Brunet té la paraula per defensar les esmenes.

El Sr. BRUNET: Gràcies, senyor President. També tinc

l'honor de llegir la defensa de l'esmena que hauria llegit la Diputada senyora Maite Utgés, del nostre Grup.

Es tracta d'una esmena d'afegiment...

El Sr. PRESIDENT: Quina és?

El Sr. BRUNET: Dues. La 1079 i la 1080, eh?

El Sr. PRESIDENT: 1079 i 1080.

El Sr. BRUNET: La 1079 introdueix un títol *sexies* sobre salut pública, i la 1080, el corresponent a l'article 57 *octies* sobre actuacions en salut pública, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, llavors, a veure si està en condicions de dir-me si de la 1081 a la 1086 estan defensades o no.

El Sr. BRUNET: No, perquè el senyor Daniel Font farà després la 1081 i següents, eh?

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord.

El Sr. BRUNET: Moltes gràcies. Es tracta, per tant, d'afegiment d'un nou article sobre actuacions en salut pública. És innegable que, a poc a poc, s'han posat en marxa mecanismes per a una major distribució dels recursos cap a l'atenció mèdica. En el nostre país, més del 90% de la població s'ha incorporat a aquests mecanismes; això, moltes vegades sense tenir en compte que l'atenció sanitària no és l'únic mitjà que tendeix a conservar i millorar la salut, i aquest ha estat un dels errors dels quals hem de penedir-nos i corregir de manera immediata. Actualment, les afeccions d'evolució lenta, com el càncer de pulmó, les malalties cardíaco-vasculars, els accidents de trànsit i de treball, les malalties mentals, etcètera, ens porten o ens poden portar a haver de reconèixer, potser, que no ha estat un encert ampliar el sistema d'atenció mèdica per trobar el camí que ens porti cap a una veritable salut, i aquí és on intervé prioritàriament la salut pública.

Però, a més, hem de dir que aquesta població actualment protegida no es pren com a tal, sinó que es fa en virtut solament de la demanda i la freqüentació que s'exerceix sobre l'hospital o centre sanitari. I, així, la demanda generadora d'activitat i llistes d'espera i l'oferta canviant de serveis, també generadora de demandes, es converteixen en els eixos d'una tempesta de moviments, en unes coordenades d'hostilitat envers els sanitaris que, des de sempre, han fixat la seva motivació en el perfeccionament d'aquelles ofertes més atractives professionalment, i també incomprensió i crítica cap als usuaris pels hàbits i il·lògics de sobrefreqüentació. Tot plegat, es converteix en un cercle viciós, i aquestes polítiques d'increment d'activitat ensopegen amb fenòmens de salut i d'assistència irritants. Així, en un moment donat, per exemple, estimular més la cirurgia vascular o coronària pot arribar a ser contrari als interessos dels pacients, si es continua amb aquestes polítiques, o, un altre exemple, com l'excessiva utilització de l'hospital cap a la porta d'urgències per satisfer aquesta demanda pot consolidar i potenciar més encara aquesta via atípica d'accedir a l'hospital, amb la consegüent pèrdua d'eficiència cap a l'activitat programada.

Davant d'aquestes coordenades estratègiques d'oferta-demanda, l'objectiu de les actuacions en salut pública proposa, precisament, el de les coordenades de necessitats de salut; proposa parlar de la població, no tan sols com a generadora de demanda, sinó com a objecte d'accions de promoció, prevenció de l'impacte en la salut de les nostres accions quotidianes, com a instrument per legitimar-les i concedir-los prioritat per elles mateixes. Però perquè la identificació entre la salut pública i la salut comunitària esdevingui una realitat, hem de dir que són

importants però no suficients l'explicitació i la defensa quotidiana d'aquests objectius que ja hem comentat en altres ocasions: fa falta una fonamentació tècnica, fa falta una estructura de salut pública en l'àrea, que possibiliti que, a més del mer espai d'intersecció de l'atenció primària i l'especialitzada, l'àrea de salut es converteixi en una plataforma d'integració dels nivells assistencials al voltant de l'objectiu de salut comunitària. Concebre una àrea de salut sense una oficina tècnica de salut pública, per més que els professionals necessaris hi siguin —en gran mesura per formar o reciclar—, és no entendre el paper de l'àrea en funcions de gestió, planificació i avaluació de la xarxa sanitària, i és també una renúncia a les potencialitats que el nou model propicia, i és la pèrdua d'una via alternativa a la crisi d'orientació existent actualment en la medicina i la sanitat públiques.

És per tot això que demanem l'aprovació d'aquesta esmena. Moltes gràcies per endavant.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El senyor Font vol continuar defensant les esmenes?

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Si no ho entenc malament, hem defensat fins a la 1081.

El Sr. PRESIDENT: Jo tenia fins a la 1080, però...

El Sr. FONT: Bé, doncs, hi agregarem la 81 i la 82. Fan referència, bàsicament, sobre la base del 82, que és la salut mental, és a dir, el que ens semblava que la Llei, a més de tractar uns capítols sobre assistència sanitària en el seu terreny més general, segons hem comentat fins ara, o introduir, per exemple, un títol sobre atenció sòcio-sanitària —com comentaven—, també hauria d'haver tocat actuacions sanitàries més específiques que generen una problemàtica important a Catalunya, que potser no tenen una caracterització de problemàtiques generals, en el sentit més ample, però que, específicament, afecten bastant gent i fan patir, algunes d'elles, bastant gent.

Una d'elles és l'atenció psiquiàtrica, que és una xarxa realment deteriorada, que s'hereta de fa molts anys, de l'època en què es basava, l'assistència psiquiàtrica, en l'organització manicomial, i que potser a mitjan segle passat va suposar una innovació, perquè no cal oblidar que l'aparició dels grans hospitals psiquiàtrics van suposar una innovació i un progrés a la seva època, però que, passat el temps i avançat el segle, suposen més una rèmora i un element de limitació per a la salut mental de la gent que hi va a parar, que no pas una altra cosa, i que, consegüentment, és necessari dosificar la seva utilització al seu just nivell de necessitat, basant l'atenció psiquiàtrica en un altre nivell d'atencions, que no és bàsicament l'hospitalització en règim d'institució tancada, com pot ser un manicomí, sinó més aviat en altres formes d'equipaments primaris, intermedis, hospitalització de dia i parcial, etcètera, que són més útils per apaiagar les necessitats que suposa, doncs, la demanda d'un malalt mental, lleu o greu, que acudeix a un centre públic perquè sigui atès.

Aquest és el sentit, de l'esmena: és a dir, superar, d'alguna manera, per llei i amb uns criteris àmpliament reconeguts, aquell fet, doncs, que considerava el malalt psiquiàtric com una persona que s'havia de tancar, una persona que s'havia d'allunyar de la ciutat, com més lluny i més tancat millor, i això generava aquestes institucions massificades, que algú ha caracteritzat o ha anomenat com a grans magatzems de persones, poques de les quals patien una patologia específicament

psiquiàtrica, i moltes de les quals patien una patologia eminentment social; és a dir, moltes persones acaben internades en un hospital psiquiàtric justament perquè havien estat persones eminentment maltractades per la vida, o la situació de les quals no era altra cosa que eren pobres de solemnitat, i que, en l'avançada dels anys, havia obtingut algun tipus de desequilibri, i finalment anava a petar a un manicomi, on acabava els seus dies.

Aquesta situació que, sortosament, una generació de psiquiatres i metges, a partir dels anys seixanta, a Catalunya va afrontar amb una certa decisió, va fer, doncs, que els equipaments que s'heretaven de dècades anteriors entressin dins d'una dinàmica del que s'ha anomenat, igualment, la *reforma de la psiquiatria* —és una paraula important aquesta: la reforma de la psiquiatria—, que apunta a una sèrie de modalitats assistencials que s'allunyen d'aquest model tradicional i que fan pensar, doncs, que poden ser més útils de cara a les patologies psiquiàtriques. I, consegüentment, ens semblava que aquest criteri que havien utilitzat aquests professionals des dels anys seixanta, que n'havien dit «la reforma de la psiquiatria» s'havia de respectar, i que qualsevol xarxa d'atenció psiquiàtrica integrada dins del Servei Català de Salut s'havia de vestir sols a base d'aquests criteris, i no d'altres criteris. I, consegüentment, si introduïem, en el capítol d'activitats del Servei Català de la Salut, l'atenció psiquiàtrica, com hem fet aquest matí —o ahir—, hem fet realment això, segurament s'havia de preveure també com es desenvoluparia aquesta integració de la psiquiatria i per quins criteris.

I, en aquest sentit, ens semblava que calia establir un capítol que en parlés, d'això. Consegüentment, parlant d'això amb el Departament de Sanitat, semblava que el capítol no es podia introduir; per tant, la Llei no incorporarà un desenvolupament legislatiu d'aquests criteris, com hauria volgut ser la nostra intenció, però sí que ha estat possible introduir un compromís a la Llei sobre aquest tema. I, concretament, a través d'una esmena transaccional, que a nosaltres ens sembla que és correcta, que no estableix terminis, perquè la integració de la psiquiatria ja ha començat; diguem que les Administracions públiques que gaudien fins ara de serveis psiquiàtrics eren institucions que, des de l'any 1980, no tenen competències sanitàries en psiquiatria, encara que gaudien de la gestió dels serveis psiquiàtrics, i només restava una cosa, que era transferir, efectivament, els serveis sobre la base de què?, sobre la base del mutu acord, i el mutu acord no s'ha pogut produir fins a les últimes setmanes, a través..., diu el Conseller, a vegades, que per un problema de fons, bàsicament... Nosaltres podríem argumentar sobre això, però no és ara qüestió de polemitzar, perquè es tracta de parlar de la transaccional.

Jo diria que, sortosament, s'ha entrat en una línia d'integració real del tema, i consegüentment, aplaudir que això hagi estat així. L'esmena va en el sentit de dir: «Facin això, facin-ho bé, és correcte que es faci això; però facin-ho d'acord amb uns criteris, que són, ni un ni altre, són els criteris de la Comissió Mixta Diputacions-Generalitat per al Desenvolupament de l'Assistència Psiquiàtrica a Catalunya. Aquesta Comissió, que ha funcionat i ha elaborat uns treballs i que ha fet uns informes sobre com s'ha de fer això, gaudeix de la filosofia bàsica que inspira el que se n'ha dit «la reforma psiquiàtrica a Catalunya».

Consegüentment, l'esmena transaccional diu: «Faci referència a això, i a més, faci-ho d'una especial manera», que és:

«Tingui especial cura d'introduir, a l'hora d'integrar la psiquiatria, una especial atenció a dues facetes de la psiquiatria molt deteriorades, i que d'alguna manera necessiten una oferta pública sòlida, que és, justament, la psiquiatria infantil, és a dir, la psiquiatria dels nens». No cal oblidar que moltes patologies d'adults, que agafen a la persona més impensada, es generen moltes vegades a la infància, i que una bona prevenció en la infància pot prevenir, doncs, moltes patologies que apareixen a les persones adultes, i consegüentment, és molt important gaudir d'aquest nivell assistencial, que, d'altra banda, també s'ha iniciat, sortosament, en el Pressupost de la Generalitat.

I l'altre capítol desatès és la psicogeriatría, és a dir, l'atenció de les patologies psiquiàtriques derivades de la vellesa: la demència senil, etcètera. Consegüentment, és diu: «Atengui aquests criteris, amb especial atenció a aquests dos altres criteris».

Consegüentment, donaríem per defensada l'esmena, i anunciem que donarem suport a la transaccional, i que demanem també el suport dels grups de la Cambra a aquesta esmena transaccional.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. La 1083, 1084, 1085, 1086, a qui correspon defensar-les, senyor Font?

El Sr. FONT: L'esmena 1083, senyor President, fa referència a salut laboral; és dins del bloc, que dèiem, d'articles i capítols que volíem introduir a la Llei en matèria de sanitat específica, diem; és a dir, hem parlat abans d'assistència sanitària; després, de salut pública, i ara diem de temes sanitaris específics que ens sembla que és bo introduir en la Llei.

Aquest fa referència a la salut laboral, que és un tema que moltes vegades s'obvia en el textos legals, i que és difícil de veure en un text legal sanitari. Hem de dir que és un tema tractat a la Llei General de Sanitat; és un tema que segurament requeriria un desenvolupament legislatiu a Catalunya, com nosaltres hauríem volgut. He de dir també que la incorporació, a través d'aquest article d'una esmena transaccional, igualment com l'anterior, suposa un avenç en el sentit que s'introduirà a la Llei l'expressió «salut laboral», amb uns compromisos, encara que no es desenvolupa, hi insisteixo, legislativament el tema, com ens sembla que hauria hagut de contenir una llei de salut.

Consegüentment, hi ha uns compromisos sobre la millora de la salut laboral de les empreses, la necessitat de fer avaluacions de la salut de les empreses, particularment per les patologies que deriven del propi treball, en el sentit de fer una anàlisi, un treball de prevenció, de revisions a les empreses, d'acord amb els sindicats i d'acord amb les autoritats de treball, i consegüentment, això, ha donat la redacció d'un text que diu, doncs, que «el Departament de Sanitat adoptarà les mesures necessàries per atendre aquest concepte de salut laboral a les empreses de Catalunya, atenent una especial cura a la informació sanitària dels treballadors, sobre els riscos que tenen a l'hora de fer una feina, de fer-ne una altra, atenent a la informació relativa a les malalties professionals, al control de les patologies del treball i a la introducció de programes de promoció de la salut a la feina», és a dir, que no només es tracti d'informar i de prevenir, sinó que la gent en el moment, doncs, que calgui tingui la necessària atenció per gaudir, doncs, d'elements necessaris per tenir la seva salut al dia i sense sotrac ni limitacions per raó de la seva feina.

Consegüentment, donem per defensada l'esmena, i hi demanaríem el suport de la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, continuï, continuï, senyor Font, amb la següent esmena, la 84.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. L'esmena 84 fa referència a l'orientació i la planificació familiars. Aquest és un altre dels temes específics que tenim, a Catalunya, per resoldre, tant des del punt de vista de model com des del punt de vista del seu desenvolupament.

De model, perquè hi ha un interrogant —o hi havia un interrogant— sobre com es desenvoluparia això; per exemple, hi ha hagut una tendència a integrar els centres d'orientació i planificació familiar dins dels ambulatoris de la Seguretat Social, la qual cosa ha comportat una limitació en els casos en què s'ha fet, que és que el treball que es feia en aquests centres ha quedat limitat, estrictament, a un treball de tipus assistencial: anti-conceptius, assessorament, informació a la dona, etcètera.

Però, ens sembla a nosaltres que els centres d'orientació i planificació familiar fan un treball bastant més ampli que aquest, que l'estrictament assistencial, i consegüentment, es tractava d'introduir a la Llei un desenvolupament legislatiu sobre què s'havia de fer en aquests centres. La idea bàsica era que aquests centres havien de tenir una personalitat més acusada i constituir-se com un nivell de suport al metge de capçalera o als ambulatoris de primera línia de la Seguretat Social, igual que ho són els ambulatoris d'especialització psiquiàtrica, per exemple; de manera que fossin uns centres que contemplessin no solament la prevenció i l'assistència, sinó també la seva projecció comunitària, la seva projecció sobre les escoles, la informació sexual als joves, etcètera, etcètera.

Consegüentment, de cara a atendre aquest model, ens va semblar que era bo redactar unes esmenes que donessin algunes pautes referides a això. Parlant-ne amb el Departament de Sanitat, ens ha semblat que era bo introduir un compromís sobre aquest tema a la Llei; concretament, un compromís que establís que els centres d'orientació i planificació familiar es generalitzaran per tot el territori, tindran referència al sector sanitari, la qual cosa suposa que es projectaran sobre el conjunt de tota la població, i continuaran fent aquest treball triple de prevenció —no només d'assistència, també d'assistència—, i de projecció sobre la comunitat, sobre la comunitat, en un termini limitat de temps, és a dir, en un termini de tres anys des de l'aprovació de la Llei, de comú acord amb els ajuntaments amb qui s'haurien de subscriure els convenis pertinents.

Consegüentment, dit això, donem per defensada l'esmena i demanem el vot per a aquesta esmena transaccional.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ha defensat la 1084; pot seguir amb la 1085.

El Sr. FONT: Senyor President, la 1085, la 1086 i la 1987, les donem per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, torn en contra. Té la paraula el senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Intentaré fer-ho, de veritat, breu, però el que passa és que els punts..., aquestes esmenes que el Grup Socialista ha introduït o ha volgut introduir en aquest conjunt, en aquest article 61, a mi em sembla que mereixen un mínim de contesta, perquè, des de la perspectiva

del nostre Grup parlamentari, toquen temes que són importants, però cal dir, en primer lloc, que aquesta —ja vam dir-ho al començament del debat—, aquesta no és una llei de salut, és una llei d'ordenació sanitària de Catalunya, és una llei que ordena el sistema sanitari; ho vam dir al començament, perquè, a més, aquest era un imperatiu que ens marcava la Llei General de Sanitat, i, a més a més, nosaltres no érem partidaris de fer també una llei de salut, perquè la mateixa Llei General de Sanitat ja va suposar un consens, va ser un gran pas de consens per definir el que havien de ser les grans polítiques sanitàries del nostre país —quan dic «el nostre país», en aquest sentit no em refereixo solament a Catalunya, sinó a l'Estat Espanyol—, que estant marcades, emmarcades i molt específicament en el cas de Catalunya, perquè ha estat un compromís del Departament de fa molts anys, en les directrius de l'Organització Mundial de la Salut, i concretament, l'oficina regional, en la política de la salut per a l'any 2000 per a tothom.

Per tant, en aquest sentit, trobem bàsicament coincidències quan vostès parlen de com ha de ser, doncs, l'atenció primària, com ha de ser l'atenció socio-sanitària, com ha de ser, doncs, per exemple, l'atenció psiquiàtrica, com ha de ser el tema de la salut laboral. El que passa és que, senyor President, quan parlem de tots aquests temes, el problema no és que hi hagi coincidència de continguts, sinó que moltes vegades el problema és que no ens acabem de posar d'acord, o a vegades no ens posem d'acord en alguns temes, perquè, de fons, encara que ell, el senyor Font, digui que és un problema que, a vegades, ell no vol entrar en polèmica, és un problema de finançament: quan s'han tardat deu anys a integrar, a començar a haver-hi un horitzó positiu del traspàs de les competències de psiquiatria de les diputacions a la Generalitat ha estat perquè, per fi, s'ha començat a parlar del tema de com es faria la transferència de diners. Vostè parlava de la Comissió Mixta aquesta de les diputacions-Generalitat, que feia informes; doncs, li haig de dir que, després d'aquests últims informes, un últim informe, no fa gaire, que ha fet la Diputació, curiosament quan comencen a haver-hi aquestes transferències, o anunci d'aquestes transferències, diuen que ara, per mantenir els serveis de la psiquiatria a Barcelona, s'haurien de dedicar més de 3.000 milions de pessetes a l'any, curiosament just abans de fer la transferència.

Per tant, ens sembla que aquest és el problema de fons, i no un altre; perquè, és clar, parlar que, quan es fa la reforma de l'atenció primària..., diuen: «Oh, és que les altres comunitats autònomes», ens deia la senyora Utgés aquest matí, «han marcat un termini de tres anys per fer la reforma». Això no és cert; aquest és un termini, és un acord de base salarial, que es va plantejar a través de la plataforma sindical, amb els metges titulars a nivell de tot l'Estat, i que el Departament també assumeix, i això, per a nosaltres, no té res a veure amb la integració dels equips ni amb la reforma... Que, per cert, vull dir aquí, senyor President, que la reforma a l'atenció primària a nivell d'Estat va ser iniciada pel Govern de la Generalitat; va ser la primera experiència que va haver-hi a nivell d'Estat, va ser l'experiència que va endegar el Departament de Sanitat amb l'època del Conseller Laporte.

I dir també que, quan es parla de nivells de cobertura, és cert que nosaltres ara estem prop del 20%, però és cert que hi ha uns problemes bàsicament a l'hora de fer la reforma, que són la incentivació, la integració voluntària d'aquests professionals, i un

problema bàsic de finançament, com tampoc és correcte quan es parla de quins són els resultats de la reforma de l'atenció primària en altres comunitats autònomes, perquè discutiríem aquí i veuríem com també trobaríem que hi ha alguns que l'han aplicat sense cap mena de reflexió —i jo diria amb un cert dogmatisme—, i en aquests temes jo penso que s'ha de ser suficientment flexible com per fer processos d'autoreflexió. I és cert que aquesta reforma... i, això, el senyor Vidal-Quadras, aquest matí en parlàvem, quan fèiem referència que si aquesta reforma de l'atenció primària, aquest model, que en alguns països, com el Quebec, doncs, apliquen, el que és cert és que en el cas de Catalunya en algun lloc ha donat alguna distorsió. I això va ser reconegut pel mateix Conseller, i no fa gaire hi va haver unes jornades a porta tancada a la mateixa Conselleria per poder fer una reflexió en profunditat sobre quin era el nivell d'aplicació i de satisfacció d'aquesta reforma de l'atenció primària, cosa que algunes comunitats autònomes no han fet —fins i tot li diria que algun conseller d'alguna comunitat autònoma que és membre del partit coalitzat amb vostès a nivell d'Estat posa fins i tot en dubte que aquesta reforma s'hagi de fer com es fa.

Per tant, nosaltres pensem, en definitiva, nosaltres som favorables que la reforma de l'atenció primària es faci —aquest és un tema no solament consensuat, sinó que és irreversible— i pensem que no hi ha necessitat tampoc d'anar dient que gràcies que vostès ens ho diuen i que fem una transaccional, doncs, ara farem la reforma: ja fa molts anys que es va iniciar la reforma, i aquesta és una política del Govern de la Generalitat.

Com també ho és —i, encara, jo diria, amb un segell de genuïtat— el tema de l'atenció sòcio-sanitària. L'any 85, l'any 85, no hi havia ni un sol llit, a Catalunya, sòcio-sanitari; l'any 90 estem a 4.000 llits. Però és que a nivell d'Estat no n'hi ha. És a dir, som l'única comunitat autònoma que ha creat una xarxa... —el programa no es diu La Vida als Anys, sinó que es diu Vida als Anys—, una xarxa absolutament nova, diferent, marcada dins les pautes del que ha estat l'Organització Mundial de la Salut, però absolutament que ha trencat motllos i que ha donat..., ha intentat donar resposta al que han estat les patologies cròniques.

Però quan parlem de l'atenció sòcio-sanitària no solament parlem del que són places —perquè només s'ha referit a places de llarga estada i residència assistida. Quan parlem de l'atenció sòcio-sanitària significa definir un model, significa crear hospitals de dia en els hospitals d'aguts, crear unitats sòcio-sanitàries en els hospitals d'aguts, parlar de l'atenció domiciliària, i parlar d'un tema del qual moltes vegades ens oblidem i que és tant o més important que la creació de recursos materials, que és la formació integral dels professionals que han de treballar —la formació a les universitats i la formació de postgrau dels metges, de les infermeres, dels psicòlegs, de les assistents socials—, que han de treballar de forma interdisciplinària i de forma integrada per donar solucions globals a aquesta problemàtica.

I, en aquest sentit, nosaltres estem en la línia que l'Organització Mundial de la Salut, l'Oficina Regional Europea, va fixar per a l'any 2000, i, en aquest sentit, doncs, nosaltres continuarem en aquesta línia i, d'acord amb la transaccional, que se n'ha parlat, i que nosaltres oferim, diríem que «en un termini de cinc anys» —fixaríem aquest termini—, «comptadors a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es procedirà a ultimar el des-

plegament gradual i harmònic dels recursos institucionals sòcio-sanitaris, d'acord amb els barems internacionalment reconeguts, tot desenvolupant un model d'atenció i d'organització específica per a les persones grans amb malaltia, amb malalties cròniques invalidants i amb malalties terminals, i creant una xarxa d'atenció sòcio-sanitària i el seu finançament i concertació progressius, adequats a les característiques dels usuaris del sector».

Igualment, en el tema de l'assistència psiquiàtrica, és cert, quan es parlava de la psiquiatria infantil, que ja s'està fent. Senyor Font, vostè ho sap, que el Departament de Sanitat ja fa temps que ha endegat programes específics d'atenció a la psiquiatria infantil. La transaccional, per tant, diria que «la integració de l'assistència psiquiàtrica en el sistema de cobertura pública del Servei Català de la Salut es realitzarà d'acord amb els principis d'ordenació i planificació continguts en el Pla d'ordenació de la xarxa d'assistència psiquiàtrica i salut mental a Catalunya, elaborat per l'oficina tècnica de la Comissió Mixta de Planificació de l'Assistència Psiquiàtrica Generalitat-Diputacions i amb especial atenció a la psiquiatria infantil i a la psicogeriatría».

Igualment, senyor President, també se n'ha fet ressò el senyor Font, quan dèiem que en el tema de la salut laboral també hi agafaríem un compromís, a través d'una transaccional, que diria, amb l'esmena 1083, que «el Departament de Sanitat i Seguretat Social adoptarà les mesures pertinents per tal de desenvolupar els objectius fixats pels òrgans competents en matèria de salut laboral, especialment pel que fa a la informació sanitària relativa a malalties professionals, control de patologies del treball i introducció de programes de promoció de la salut en el si de les empreses».

Finalment, parlant específicament dels programes d'orientació i planificació familiar, una transaccional, també, entre l'esmena 1084 i el text del Govern, que diria que «en un termini de tres anys, comptadors a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es procedirà a ordenar els serveis i establiments d'orientació i planificació familiar en un únic dispositiu de cobertura pública, d'acord amb els pertinents convenis subscrits entre el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat i els ajuntaments. Aquest servei, que es realitzarà des del sector sanitari i per tot el territori de Catalunya, comprendrà activitats de prevenció, assistència i projecció comunitària.» Això no és per rentar-nos la mala consciència, que hom podia suposar-ho, pel fet que ens hem deixat el capítol de salut, sinó perquè, dins aquesta tendència que jo em penso que hem posat tots avui —i ahir, i tots aquests dies que hi ha hagut debat—, d'aproximació, ha estat això: agafar compromisos —perquè no ens fa por agafar aquests compromisos: sabem que el problema de fons és un altre— en tot el que és la matèria sanitària. I ja saben vostès que en el terreny del que ha de ser..., la definició del que han de ser els grans corrents de treball en el camp de la salut, saben vostès que hi ha un consens general i que no hi ha problemes, però que això, nosaltres, preferim definir-ho a través del que ha de ser el Pla de Salut de Catalunya —que en l'elaboració i l'aprovació del Pla de Salut de Catalunya hi intervindran i hi podran intervenir, doncs, diferents entitats, diferents agents socials, i, per tant, haurà de ser obert i aquí es podrà debatre, realment, quines han de ser les línies de prioritats.

Però jo, deixi'm acabar per dir-li que nosaltres no solament

hem estat pioners en la reforma de l'atenció primària, sinó que hem estat pioners en l'educació sanitària a les escoles; en la creació del programa Vida als Anys; hem estat pioners en els glopeigs bucodentals; hem estat pioners en tot el que ha estat la promoció i la prevenció de les malalties; hem estat pioners en l'actuació —també conjuntament amb alguns ajuntaments— en el tema de la droga; hem estat..., el Govern de l'Estat, i ho he dit aquest matí —quan hem parlat del dèficit d'instal·lacions—, que les administracions públiques, abans de l'adveniment de la democràcia, havien invertit a Catalunya..., he dit que vora el 30% dels recursos públics, hi havia a Catalunya, quan a nivell d'Estat eren prop del 70%..., doncs, bé, som el Govern que ha fet més instal·lacions que ningú...

Cal dir una cosa molt important: a Catalunya es pot dir, si és que aquesta és una afirmació que es pugui fer categòricament, com quan parlàvem de la verola..., però a Catalunya no hi ha «pòlio», a Catalunya no hi ha tètanus, a Catalunya properament no hi haurà xarampió. I les vacunacions, finalment, han resultat un èxit.

Podríem parlar del tema dels transplants, de l'alta tecnologia, que fa que molts malalts de diferents comunitats autònomes vinguin a fer el transplantament aquí a Catalunya; que, fins i tot, les preparacions als transplants... Vostè..., abans parlàvem dels concerts amb les privades: sap per què ha pujat..., saben per què han pujat, les tarifes del concert amb l'hemodiàlisi? No perquè hagi pujat... —ai, perdó: la quantitat de concert amb els centres d'hemodiàlisi—, no perquè hagi pujat el nombre de centres concertats, sinó perquè ha pujat el nombre de malalts. I per què les tarifes són més cares que a tot l'Estat? És perquè el nivell de qualitat dels serveis d'hemodiàlisi al nostre país tenen..., garanteixen que els malalts puguin accedir a un nivell de qualitat de transplantament realment envejable. De totes maneres, cal recordar que Catalunya, en aquest moment, és el país del món amb l'índex més elevat de transplants de ronyó, i, això, evidentment, respon a una política sanitària, a una política de promoció de la salut, que no s'improvisa i que no ve marcada solament perquè hi hagi un imperatiu de la Llei, sinó que respon a una política determinada.

Per tots aquests motius, senyor President, donaria per defensades el torn contrari a les esmenes que han quedat sense transaccionar i, evidentment, mantindríem les transaccions que el Grup Socialista ha mencionat. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Que el Grup Socialista ha mencionat i vostè ha llegit.

Passem a les votacions: a l'article 55, esmena 1032, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

Esmena 1034, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Votem les esmenes 1033, 1035, 1036 i 1037, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 17 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Votem ara l'article 55, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 55 ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 17 en contra i 6 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 56. Esmena 1038, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 1039, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 1040, socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Votem ara l'article 56, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 56 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, 17 en contra i 2 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 57. Esmena 1041, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 1042, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 1043, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 57, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 57 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 18 en

contra i 7 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 58, esmena 1044, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 1045, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena 1047, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

A continuació es voten les esmenes socialistes en aquest article: 1046, 1048, 1049, 1050 i 1051.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 58, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 58, ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 18 en contra i 7 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 59. En primer lloc votarem l'esmena 1057, del Grup Mixt.

Vots a favor... No, en votem dues: la 1057 i la 1062, que són les dues del Grup Mixt.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 1063, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

A continuació es voten les esmenes socialistes en aquest article 59.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Votem ara l'article 59, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 59 ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en

contra i 25 abstencions.

Votem l'esmena 1064 a l'article 60, esmena socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article 60, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 60 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a les votacions de l'article 61, esmena 1068, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Votem l'esmena 1070, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions.

A continuació, es posen a votació les esmenes del Grup Socialista a l'article 61 i en els afegitons que es proposaven abans de l'article 62, amb excepció de les següents esmenes, que el Grup Socialista retira per donar lloc a unes transaccionals: 1074, 1077, 1082, 1083 i 1084, que no es llegeixen perquè les ha llegides el portaveu del Grup de la majoria.

Vots a favor d'aquestes esmenes no transaccionals? Vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor i 58 vots en contra.

A continuació es voten les esmenes transaccionals.

El Sr. PADRÓS: Encara que només fos per una qüestió formal, l'esmena transaccional que es fa a partir de l'esmena, ai!, perdó, la transacció que es fa a partir de la 1074, no ha estat llegida, i a mi m'agradaria, si no fos inconvenient...

El Sr. PRESIDENT: La 1074.

El Sr. PADRÓS: La que fa referència a la reforma de l'atenció primària.

El Sr. PRESIDENT: Les altres, sí que han estat llegides.

El Sr. PADRÓS: Les altres, sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: És que em sembla que ha estat llegida aquest matí per la senyora Utgés, no? *(Pausa.)* Bé, el senyor Secretari se servirà de llegir-la.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional entre la número 1250 (1074) i el text del Projecte de Llei, consistent a addicionar una nova disposició addicional, amb el següent text...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. *(Remor de veus i rialles.)*

El Sr. SECRETARI SEGON: Llegeixo, President? *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT: Què? *(Pausa.)* Sí.

El Sr. SECRETARI SEGON: «En funció dels recursos econòmics disponibles, i tenint en compte les previsions del Decret 84/1985, de 21 de març, de Mesures per a la Reforma de l'Atenció Primària de Salut a Catalunya, així com de la normativa que el complementa i desenvolupa, el Departament de Sanitat i Seguretat Social completarà el procés de reforma fins a arribar a cobrir la totalitat de la població en un termini de sis anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. De manera que se sotmeten a votació aquestes esmenes transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'article 61, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

A continuació votem l'esmena 1087 al Títol V, esmena Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Passem ara al debat de l'article 62, esmena 1088, del Grup Socialista, que en té diferents més en aquest article.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Agregarem les esmenes dels tres articles següents, que són el 62, el 63 i el 64, concretament l'esmena 1088, de la 1092 a la 1099, i de la 1102 a la 1127, a excepció feta de la 1090 i la 1101, que les defensarem en base a esmenes transaccionals previstes. Per tant, estem defensant des de la 1088 a la 1101, articles 62, 63 i 64.

Aquest conjunt d'esmenes fan referència al Pla de Salut de Catalunya i hem de dir que aquest títol cinquè ens preocupava en la mesura que volíem una major especificitat, pel que fa al contingut i a les referències del Pla de Salut de Catalunya. Nosaltres hem de dir que ens preocupa una mica, per exemple, doncs, el fet que, de vegades, quan es parla de les consecucions del Departament de Sanitat o dels èxits aconseguits, si s'ha eradicat o no el xarampió o si s'ha eradicat o no la verola, es faci en funció d'una certa discrecionalitat, com si això pogués dependre d'una gestió millor o pitjor, d'una manera molt immediata, en els anys —un any per l'altre, d'una legislatura per l'altra— d'un departament de sanitat.

Ens sembla que aquestes qüestions, relatives a la salut pública general, responen més aviat a un criteri, primer a uns descobriments de la medicina i després a un criteri de planificació al llarg dels anys que fa referència a vacunacions i a prevenció de la salut, i que consegüentment hauria d'estar referida, ens sembla a nosaltres, dins d'un pla de salut de Catalunya.

Per tant, és difícil parlar de Pla de Salut sense parlar del contingut del Pla de Salut. I consegüentment, jo diria que un pla de salut s'hauria de derivar als *timing* i als ritmes de la reforma o dels processos de desenvolupament assistencial. Per exemple ens preocupa una mica que el portaveu de la majoria parli

que..., faci la següent afirmació: «som els pioners en la reforma de l'atenció primària». Jo, a part de recordar-li que el 82% de la població —és una xifra que cal retenir—, 82% de la població de Catalunya no té encara cobertura a través d'un ambulatori reformat; només en gaudeix el 18%, en contraposició a la xifra de la resta d'Espanya, de les comunitats autònomes d'Espanya, que ja superen el 60% respecte als CAP reformats, jo diria, probablement potser vam ser els pioners, però els diré que fa deu anys que diuen que són els pioners, i consegüentment cal establir uns ritmes, unes pautes, uns nivells de desenvolupament i tot això hauria d'estar contingut en un pla de salut. I jo també li diria: miri, hi ha un altre aspecte que ens preocupa, que és tota la problemàtica derivada de la concertació. Perquè, és clar, aquí s'ha reconegut una cosa, de la qual avui ens hem assabentat, i realment important; diu que les tarifes d'hemodiàlisi de Catalunya són les més cares d'Espanya. I realment això ens sorprèn perquè a part de..., nosaltres estàvem comentant això..., a part de posar en qüestió el fet de la concertació de l'hemodiàlisi, el que els diem: «escolti, això es podria fer perfectament en els serveis de nefrologia dels hospitals generals, segurament, amb un equipament adequat, resulta que, a més, són les tarifes més cares de tota Espanya. Ens sembla que la concertació hauria de derivar-se també dels continguts del Pla de Salut; en funció d'unes mancances es concerten uns serveis, que no són els propis del sector públic, i consegüentment, a partir d'aquí, es cobreixen unes necessitats.

Però és que hi ha més; respecte als continguts del Pla de Salut sovint ens parlen que no hi ha diners, que fan falta diners. Jo crec que això és una cosa que hem de contestar d'alguna manera i que n'ha de quedar constància. I ens sembla a nosaltres constatar una certa mala consciència sobre aquesta afirmació, que contínuament apareix, contínuament en cada debat, en cada reunió, en cada sessió del Parlament apareix aquesta afirmació: no hi ha diners. Però els diré: sí que n'hi ha, de diners; n'hi ha, i molts. Fixi's vostè, tots els greuges possibles que vostè es pugui imaginar agregats —deia el President de la Generalitat— que significaven una xifra de 70.000 milions de deute, resulta que n'han liquidat ara prop de 45.000, que es donen per satisfets; vol dir que no eren 70.000, que eren 45.000. Però és que a més estan pactats, no estan liquidats segurament, perquè segurament no s'ha fet això, però estan pactats, i el tema està liquidat. I vostès ens tornen a dir: miri, és que no hi ha diners. Però li donaré una altra dada, li donaré una altra dada ara que arriba el Conseller Macià Alavedra. (*Remor de veus.*) Fixi's vostè, sobre el finançament sanitari, ens diuen: «no hi ha diners, i a Catalunya hem pogut fer menys que a la resta de l'Estat, perquè no hi ha diners»; però jo li diré: miri, el finançament mitjà per habitant de Catalunya és superior al finançament mitjà per habitant a la resta d'Espanya, a excepció feta del País Basc, sobre el qual també li'n parlaré. És a dir, que un habitant de Catalunya gaudeix de més fons per habitant de les «arques» de l'Estat espanyol, que no pas un habitant de Toledo, de València, d'Andalusia, etcètera. Per què, això? Perquè, fixi's, totes les àrees de l'INSALUD de gestió directa i de les comunitats autònomes amb salut transferida gaudeixen d'un sistema de finançament, que és el sistema de finançament per població de dret, i nosaltres gaudim d'un sistema de finançament que parteix de l'any 86 sobre el cost dels serveis, que contempla una prima en el finançament fins a igualar-se a la població de dret al cap de deu

anys. Aquest és el pacte del 86. És a dir, que per habitant estem ingressant poc més, però realment més que qualsevol habitant de Toledo, de Galícia, de València, d'Andalusia, d'Astúries, etcètera, a excepció feta del País Basc. No em diguin vostès que no hi ha diners. Com a mínim haurien de poder fer vostès el que s'ha fet a totes aquestes àrees, almenys en el terreny de l'INSALUD gestió directa o en el terreny de les comunitats amb competències transferides.

I anem al País Basc, perquè vostès ens diran: «escolti, és que al País Basc miri si en tenen, de diners, que van per la via de concert» Doncs, no en tenen tants, de diners. Miri, vostè..., li diré exactament els que tenen. Jo li ho diré. Aquí hi ha una mica el conte de la «lechera», no?, perquè resulta que també el President de la Generalitat... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: De la lletera...

El Sr. FONT: De la lletera...

El Sr. PRESIDENT: Lletera, ara! (*Rialles.*)

El Sr. FONT: Gràcies per la correcció, senyor President. El President de la Generalitat deia fa uns anys, fa un parell d'anys, reiterava que l'anàlisi comparativa amb el País Basc significava un finançament de 70.000 milions més per a Catalunya; també va donar aquesta xifra aquí al Parlament. Doncs, miri, és fals; no és veritat. Faci vostè el càlcul —i jo em presto a calcular-ho amb vostè després, aquí, davant els diputats que calgui—, vostè faci l'anàlisi comparativa i per població de dret: el País Basc té una compensació addicional sobre xifres del Pressupost de l'any 89 de 4.500 milions més. I li puc afinar la xifra si vol; després farem el càlcul i ho analitzem. És clar, si vostè fa el càlcul d'una manera capciosa. Jo li dic, agafi la població de dret del País Basc, agafi la de Catalunya, miri quants fons hi ha per habitant i veurà com són 4.500 milions més en total.

Però en tot cas no érem aquí per parlar del País Basc, sinó del Pla de Salut. I jo li diria, és clar, vostès ens diuen: «és que no podem parlar de continguts del Pla de Salut?, perquè resulta que no tindrem diners després per desenvolupar-lo». Però jo li dire, fixi's vostè, vegem què passa en la resta del món, perquè ens diuen: «és que nosaltres hem eradicat el xarampió». Jo li dire: «segurament també ha passat a França, tot això». És a dir que hi ha una inèrcia de millora, però anem a veure si realment es podrien destinar més fons per resoldre alguns dels problemes pendents de la salut, i jo li diré: comparativament, Catalunya, en aquests moments fa un esforç de despesa pública i total, pensin que a Catalunya no hi ha només despesa pública sanitària sinó també privada, com a mínim tant important com en països tan importants —i ara els ho explicaré, que ningú s'espanti perquè es pot explicar— com Àustria —fixi's vostè, prengui nota, eh!, senyor portaveu—, Àustria, el Regne Unit, fixi's vostè, el Japó, Noruega, Dinamarca, Bèlgica i Àustria. Per què, això? Doncs perquè resulta que si vostè compara la despesa total sanitària de Catalunya en relació amb el producte interior brut de Catalunya, l'índex és igual que el d'aquests països. Vol dir que gastem igual que aquests països? No, gastem menys, gastem més aquests països en salut, però gasten en proporció de la seva riquesa. Jo li diria, l'esforç que fan en relació amb la seva riquesa respecte a la despesa total sanitària és similar a la de Catalunya —dades oficials, eh!—; jo li puc ensenyar xifres oficials de l'OCDE sobre aquest tema.

Per tant, consegüentment, si resulta que la despesa sanitària pública total pel PIB, l'any 86, era 5,2, i la despesa sanitària to-

tal respecte al PIB era 7,2, resulta que estem fent un esforç semblant, li ho repeteixo: Àustria, el Regne Unit, el Japó, Noruega, Dinamarca i Bèlgica. No em diguin que no hi ha diners, hi ha diners, el que passa és que els diners estan mal prioritzats, i aquest és el problema. I això ve a compte del Pla de Salut de què parlàvem. El Pla de Salut ha de servir per prioritzar els diners i per saber en què gastem els diners, i en funció del Pla de Salut derivar els diners, i certament jo sé que això provoca una mica d'inquietud, perquè justament deu ser el punt o deu ser la llaga justa que es tracta de no tocar, però jo li diré alguna dada més per il·lustrar-la. Per exemple, vostès ens deien fa una setmana, quan els vam proposar a vostès universalitzar l'assistència sanitària a tota la població, en les converses amb la Conselleria ens van dir que no, vostès ens van dir que no es podia fer això. Ara s'ha fet, però vostès ens van dir que no es podia fer això; ens ho van dir i nosaltres no hi vam insistir més perquè ens van dir que no es podia universalitzar l'assistència. I sap per què ens van dir vostès que no es podia? Perquè costava diners.

Escolti, en tres dies han canviat d'opinió, vostès? És a dir, en tres dies ha passat de no costar diners a costar diners? Quin és el cost que estan pagant vostès?, o com estan utilitzant els diners?, perquè resulta que dijous de la setmana passada això costava diners i no es podia fer, i resulta que avui —fa vint-i-quatre hores— ja no costa diners i es pot fer; aquí hi ha hagut un canvi qualitatiu.

Per tant, jo els dic, vostès utilitzen el «no hi ha diners», però li diré més, miri, la universalització de l'assistència tan sols té un impacte pressupostari del 2,7, tan sols. És a dir que vostès han incrementat un pressupost de l'any 89 al 1990 d'un 20%, un 20% d'increment. Jo li preguntava què costava prioritzar la universalització dins d'aquest 20%, des del primer començament, en el moment que ho va fer el Govern basc o que ho va fer el Govern central per al conjunt dels territoris de l'INSALUD, gestió directa, l'any passat? No, vostès em diuen que no hi ha diners. Jo els dic que sí que n'hi ha, de diners, i només costava un 2,7 sobre un 20% d'increment que vostès han presupostat.

I, per tant, jo diria sembla que vostès canvien d'opinió bastant, no setmana rere setmana, sinó dia rere dia. Almenys jo li diré han canviat d'opinió de fa setanta-dues hores fins fa vint-i-quatre hores, almenys en el terreny de la universalització. Vostès es van negar a incloure aquest tema a la Comissió Social, quan tots els grups parlamentaris els ho van demanar, s'hi van negar quan els vam plantejar una negociació sobre aquest tema, a vostès, sobre en els contactes entre el Grup Socialista i vostès, i en les últimes vint-i-quatre hores vostès han incorporat això, deu ser que deuen haver rebut diners, perquè si no han rebut diners, com és que universalitzen? O potser els haurà aconseguit algú altre, els fons, per finançar la universalització?

Miri, no em diguin que no hi ha diners. El Pla de Salut ha de parlar de continguts, i dels continguts s'ha de derivar la utilització dels diners, i aquest ens sembla un element essencial, i per això dèiem d'incorporar un conjunt d'esmenes que especifiqués el contingut del Pla de Salut. Volíem també que el Pla de Salut quedés referit al sector sanitari i que el Pla de Salut contemplés un mecanisme de control parlamentari.

I ara, contradient el to de la intervenció, diré el següent: que, malgrat tot, malgrat tot votarem a favor d'aquests articles, (re-

mor de veus) i votarem a favor d'aquests articles per la següent raó, que m'ha possibilitat de respondre alguns aspectes que volia respondre, per la següent raó que és que hi ha dues esmenes transaccionals que tenen una virtualitat que és que fan referir el Pla de Salut a la planificació del sector sanitari, i que estableix un mecanisme de control parlamentari sobre el Pla de Salut. Conseqüentment, essent que a això s'ha prestat el Departament, lamentem que només s'hagi prestat a això, hauríem volgut que s'hagués prestat a molt més, però s'ha prestat a això. Nosaltres diríem, conseqüents amb aquesta conversa, que retirem les esmenes d'aquests tres articles en benefici d'aquestes dues transaccionals que donem per defensades.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per comprovar les transaccionals, és a la 1090 i a la 1101. Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena 1089, del Grup d'Iniciativa. La senyora Fabian té la paraula.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Abans d'entrar a la defensa només aclarir que els dots de persuació d'aquesta Diputada amb el Grup de la majoria són dots polítics, i per aclarir que no tenen a canvi cap altra (*remor de veus*) tipus de prestació ni personal (*rialles*) ni clamatística, a partir d'això vaig a defensar l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: La Cambra ha quedat tranquil·litzada.

(*Rialles.*)

La Sra. FABIAN: Ho deia per les afirmacions que podien despendre's del senyor Font. (*Remor de veus.*)

A partir d'aquí no diré que seré breu, sinó que ho seré, de la qual cosa espero l'agraïment de tota la Cambra i només dir que d'aquesta esmena el que volem significar és que no estem d'acord amb la concepció que del Pla de Salut presenta el text del Govern, i amb això tornem a parlar de la Llei en tant que entenen, segons el text que està redactat, que el Pla de Salut és un instrument indicatiu i un marc de referència només. Per a nosaltres, el Pla de Salut hauria de ser un instrument necessari per dur a terme les actuacions públiques en matèria sanitària, que comprenen inversions, recursos i accions sanitàries, i tenen en compte el mapa sanitari.

Per a nosaltres també, el Pla de Salut hauria de ser un eix d'actuació on es basés el Pla de Salut de les regions i dels sectors sanitaris, i per a nosaltres aquest Pla de Salut hauria de necessitar el dictamen favorable del consell de direcció del Servei Català de Salut. És en aquest sentit que plantegem aquesta esmena de modificació al text original.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian si..., ja que està en ús de la paraula podria defensar la 1105, a l'article 63, no? Molt bé, doncs, el Grup Mixt té dues esmenes: la 1091 i la 1100, estan defensades.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Estan defensades, senyor...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, llavors podem passar a les votacions... El torn en contra..., sí senyor, li han retirat les esmenes, en queda una només, sí.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc per donar fe del que diu la senyora Fabian (*remor de veus*). Sí, per dir que el tema de la universalització, una cosa és que l'esmena addicional, la Disposició Addicional Transitòria que hem afegit sobre el tema de la universalització es pugui o no es pugui posar en un Projecte de Llei, i una altra cosa és que la

universalització ja s'està fent —perquè vostè sap que hi ha un decret del Govern de la Generalitat que està aplicant aquesta universalització—, d'acord, a més a més, amb els preceptes que el Govern, que el Ministeri de Sanitat també ha iniciat, amb les mateixes condicions, però sense diners. Senyor Font, vostè diu: «ah! és que són pocs diners», però no, no, sense diners s'està fent, el que passa és que diu: «com que es podia, nosaltres ho vam demanar i el Grup de Convergència i Unió i la Conselleria no van voler-ho posar». Però, és clar, és que vostès també diuen: és que hem arribat a molts, molts, molts, molts acords però continuen mantenint l'esmena a la totalitat. És clar, és que jo penso que els temes en els quals s'avança i són temes importants també mereixen esforços correspostos per ambdues bandes. I a mi em sembla que aquest tema ho mereixia, evidentment, moltíssim.

Vostè ha dit... No he tingut temps de fer el càlcul del finançament del País Basc, però em consta que són 135.000 milions de pessetes per a una població que és una tercera part de la de Catalunya i a mi em surten 50.000 milions. Però bé, aquesta és una discussió que no és la d'aquí del Ple: 50.000 milions, senyor Font. Però, suposant que vostè tingués raó i digués són 4.500 milions més, ens tocarien? Doncs, bé, vol dir que també no funciona aquest sistema. És clar, perquè si resulta que, sota el meu càlcul, surten 50.000 milions, i sobre el càlcul del senyor Font en surten 4.500, vol dir que, en qualsevol cas, no està ben fet el càlcul; no està ben fet aquest sistema de finançament.

No estic gens d'acord —perquè no sé d'on treu vostè les xifres— que a la resta de l'Estat la reforma de l'atenció primària estigui sobre el 60%; no és cert. La reforma de l'atenció primària en alguns llocs... Home, vostè diu que sap com s'ha fet, jo també sé com s'ha fet: en alguns llocs ha estat, simplement, el canvi d'un rètol i dir: ja tenim la reforma feta. La reforma significa moltes més coses: significa també capacitat d'autoreflexió, significa veure com s'ha d'aplicar en el món rural, com s'ha d'aplicar en el món urbà, i significa anar-ho aplicant gradualment. I sento discrepar d'aquestes xifres, com també m'estora una mica veure que la informació que jo li he donat sobre les tarifes de l'hemodiàlisi sigui una informació que, a vostè, li vingui de primera, perquè és una informació que tothom sap que les tarifes de l'hemodiàlisi en aquest país són les més cares de tot l'Estat, com ho són també les dels hospitals, perquè nosaltres, el Govern de la Generalitat, paga el que costa. I no volem enterrar el que és..., les entitats o el que són els centres de caràcter privat o de caràcter benèfic assistencial.

Senyor President, aquest títol, l'article 62 parla del Pla de Salut de Catalunya i, efectivament, són les línies directives i el desplegament de les activitats, els programes i els recursos del Servei Català de la Salut per assolir les seves finalitats. Aquí és on es defineix, efectivament, tot el que ha de ser la política de programes i la política de salut del Govern de la Generalitat. I gràcies —com deia també el senyor Font, i, en aquest sentit, jo penso que ha millorat i hem recollit, en part, algunes de les aspiracions del Grup Socialista. Hi havia dues esmenes, la 1090 i la 1101 que deien que «El Pla de Salut de Catalunya fos elaborat a partir, i basat, dels respectius plans de salut de les regions i els sectors sanitaris.» Per coherència amb tot el que hem anat aprovant a través del debat, hi ha un fet que —encara que en això discrepàvem, però hem arribat també a un acord—: que el Pla de Salut de Catalunya, un cop aprovat pel Consell Executiu

de la Generalitat, es remetrà al Parlament de Catalunya per al seu coneixement en el termini màxim de trenta dies. I ens sembla que, d'aquesta manera, podrem donar a conèixer l'opinió d'aquesta Cambra sobre el que és la línia general o el que són les directrius fonamentals de la política sanitària del Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

Passem a les votacions. En primer lloc, votarem l'esmena d'Iniciativa, la 1089.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació les dues esmenes del Grup Mixt: 1091 i 1100.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

El text de les esmenes transaccionals ha arribat a la Mesa?

(Pausa.)

Vol llegir la senyora Secretària aquesta esmena transaccional?

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «Esmena transaccional entre les números 1090 i 1101 i el text del Projecte de Llei, consistent a afegir, a l'article 64, apartat segon, després de "consells comarcals", el text següent: "i basat en els respectius plans de salut de les regions del sector sanitaris que conformen la regió que..."»

El Sr. PRESIDENT: Ha acabat?

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Sí, però l'esmena transaccional proposa també la creació d'un nou apartat cinquè amb el següent text: «El Pla de salut de Catalunya, un cop aprovat pel Consell Executiu de la Generalitat, es remetrà al Parlament de Catalunya per al seu coneixement en el termini màxim de trenta dies.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Se sotmet a votació aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

A continuació, se sotmet a votació l'article 62, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 62 ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Passem a l'article 63. Solament falta una esmena per defensar: la 1105, del Grup d'Iniciativa.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Li demano disculpes per la meua incapacitat d'agrupar les esmenes però...

El Sr. PRESIDENT: És molt lliure de fer-ho.

La Sra. FABIAN: ...per una qüestió d'ordre, procuro ser molt breu.

Estem bastant d'acord amb els objectius que s'assenyalen en

el Pla de Salut en el text del Govern, simplement, aquesta esmena el que intenta és incloure, de nou, l'eficàcia, l'eficiència i el control de l'Administració.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra?

El Sr. PADRÓS: Senyor President, la dono per contradita.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, passem a les votacions de l'article 63. En primer lloc, la que s'ha defensat darrerament, la 1105, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem l'esmena 1106, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 3 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'article 63, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article 63 ha estat aprovat per unanimitat.

Passem a les votacions de l'article 64, en el qual només queda una sola esmena viva: la 1116, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions.

Es vota l'article 64, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 64 ha estat aprovat per unanimitat.

Passem ara al Títol VI del Projecte de Llei, esmena 1126, del Grup Mixt.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, faré la defensa de la resta d'esmenes fins a l'article 67, perquè, d'una manera o d'una altra, estan totes lligades. No, no, fins a l'article... Sí, en tinc una, la 1347.

El Sr. PRESIDENT: A l'articulat són totes; després passen a les disposicions addicionals.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Totes les de l'articulat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, té la paraula el senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Al mateix temps plantegem la retirada de l'esmena 1126, perquè creiem que la transaccional aprovada respecte a les comarques, les diputacions i l'Administració local, sense que siguin les opinions que nosaltres teníem respecte a aquest tema, poden significar un avenç important en la concreció de les preocupacions que nosaltres teníem.

El tema de fons —ja discutit, en certa mesura, en els altres articles— és el paper del Pla de Salut i les característiques d'aquest Pla de Salut que, d'una manera o d'una altra, continua essent vigent amb els altres articles que es plantegen.

Nosaltres pensem que és fonamental perquè, en definitiva, aquest Pla de Salut explicita amb claredat quines haurien de ser les prioritats del Govern de la Generalitat en temes sanitaris. I, sobretot, concreta l'assistència primària i l'especialitzada.

Jo no faré excessiva referència a aquestes esmenes, que estan situades en aquests articles, perquè compartim, al cent per cent, les opinions expressades pel Diputat senyor Font, del Partit Socialista, però pensem que aquesta Llei, en no tenir la capacitat d'incorporar la solució concreta i específica dels problemes de l'assistència primària especialitzada, perd l'oportunitat de veritat que aquesta Llei tingui sentit per al conjunt dels ciutadans de Catalunya, perquè si els diputats d'aquesta Cambra pregunten als ciutadans de Catalunya què és el que els preocupa de la Seguretat Social, fonamentalment és aquest tema; la resta de problemes, la resta de problemes que hem estat discutint aquí, la veritat és que els preocupa molt poc. I el que de veritat preocupa el conjunt de ciutadans és quan va a la Seguretat Social i el metge el rep en cinc minuts, en dos minuts, en tres minuts; aquesta és la seva preocupació fonamental. I nosaltres pensem que, tal com s'està prefigurant aquesta Llei, en aquest tema concret és una oportunitat perduda per abordar aquests temes i per concretar aquests temes.

I la nostra preocupació es podria augmentar si després de l'aprovació d'aquesta Llei, aquestes mesures necessàries es fan per decret, perquè nosaltres pensem que aquesta no és la via, la via concreta és la discussió al Parlament de Catalunya i la seva aprovació. Aquest és l'element fonamental de les nostres esmenes a aquests articles, conjuntament amb una altra idea, i és la responsabilitat del Parlament de Catalunya respecte a aquests temes, que nosaltres pensem que hem de discutir, que hem d'aprovar i que hem de fer un seguiment, i en funció d'aquestes idees polítiques hem fet totes i cada una d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. No he sabut copsar ben bé si en retirava alguna, m'ha semblat dir que en retirava alguna la...

El Sr. SÁNCHEZ I RAMOS: Sí, senyor President; la 1126.

El Sr. PRESIDENT: La 1126. Molt bé. De manera que només resta sense defensar la 1128, del Grup Socialista.

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Agregarem les següents esmenes dels articles 65 i 66, és a dir, des de la 128, fins a la 1143, dels articles 67 i 68, de la 1144 a la 1147, de la 1151 i de la 1153 a la 1184, 82, excepció feta de la 1152, que és una esmena que es presentarà en forma d'esmena transaccional, i finalment l'esmena 1183. És a dir, que estem defensant des de la 1128 fins a la 1183, excepció feta de la 1152, que és l'esmena transaccional. Aquestes esmenes fan referència al conjunt de competències de l'Administració local, bàsicament les comarques, els ajuntaments i les diputacions, són els tres ens d'Administració local fonamentals que hi ha en aquests moments, i les competències que se'ls assignen.

Ens semblava a nosaltres, per dos criteris bàsics, que s'havia d'establir algun tipus d'aclariment d'aquests articles, en primer lloc perquè considerem que els consells comarcals no han de tenir competències municipals —municipals em refereixo a competències sanitàries—, no les ha de tenir, encara que les lleis d'ordenació territorial de Catalunya preveuen que les podran tenir, ens sembla que no, en ares a un criteri de simplificació de les xarxes sanitàries que, en aquests moments, són prou i costoses i que ens sembla que haurien de tendir a simplificar-se i unificar-se sota una única autoritat sanitària, que no és altra que la Generalitat de Catalunya. Tampoc han de tenir competències, ens sembla a nosaltres, les diputacions, ni les han de tenir ni

han d'exercir gestió, almenys atribucions sobre serveis assistencials, no ho han de fer, però ens semblava que s'havien d'incorporar a la Llei, justament, per dir això, perquè en aquests moments les diputacions de Catalunya gaudeixen de serveis sanitaris de màxima importància, els hospitals provincials, maternitats, hospitals psiquiàtrics, etcètera.

Consegüentment, volien reformar el contingut d'aquests títols, per aclarir les competències d'administracions públiques. No ha estat possible en el cas de les comarques, tampoc ha estat possible en el cas de les diputacions, però sí que ha estat possible en el cas dels ajuntaments, i, consegüentment, després d'un treball d'elaboració, ens ha semblat que era bo establir un text transaccional, respecte a l'esmena 1152, que concretés un text innexpugnable sobre competències municipals que significués un text refós, és a dir, refondre en un sol text tot el que s'ha dit sobre competències municipals sanitàries en qualsevol llei, sigui de bases generals de l'Estat, sigui de règim local del Parlament de Catalunya.

I, consegüentment, la intenció que aquesta relació exhaustiva de competències serveixi com a guia per als ajuntaments i per a aquelles àrees de salut dels ajuntaments, quan han de planificar què han de fer i què no han de fer. En línies generals, ens semblava que els ajuntaments no han de fer mai assistència sanitària, sí que han de fer promoció de la salut, sí que han d'atendre els mínims que els confereix la Llei en matèria de potabilitat de les aigües, etcètera, sí que han de fer la defensa del consumidor, sí que han de ser presents en els organismes sanitaris, etcètera, etcètera; en funció d'un criteri comunament acceptat, que és que l'Administració local ha de tendir a centrar-se en la salut pública, i l'Administració de la Generalitat, en l'assistència sanitària; ens semblava que era bo establir aquest text.

Per tant, és un text que surt amb la vocació de text exhaustiu i de text innexpugnable, en aquest sentit, perquè no hi hagi dubte de qui ha de fer què, almenys pel que fa als ajuntaments, consegüentment amb aquests arguments donaríem per defensada l'esmena 1152, que agrairíem a la Mesa que llegís íntegrament davant la Cambra, i anunciem que ens abstindrem en els articles que fan referència a les comarques, és a dir, el 65, i el 66 i que votarem a favor dels articles 67 i 68.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Font. El Grup Popular té l'esmena 1130, a l'article 65. Per a la seva defensa té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vidal-Quadras, que pot afegir en la seva defensa la dels altres articles següents: la 65, 66, 67 i 68, com ho ha fet el Grup Socialista, si vol, eh, no l'obliga, la Presidència, a acumular les defenses.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President, diu vostè la 1130?

El Sr. PRESIDENT: 1130, no, perdó, perdó no és de vostè, no, no és de vostè, no té esmenes, és la..., m'estava referint a la senyora Fabian, ha estat una confusió.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Estan tan propers ideològicament que ha estat aquesta la confusió. (Rialles.)

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Ara sí que acumularia la 1130 i la 1131, simplement per assenyalar que la descripció, des del nostre punt de vista, és insuficient de la participació i competència dels consells comarcals, sobretot ara

que sí que participen en el Consell de Direcció del Servei Català de la Salut. La nostra esmena estava feta des d'un projecte alternatiu, que ja recollia la participació d'aquests consells comarcals, en aquests moments, havent acceptat vostès la participació d'aquests consells comarcals, entenem que seria molt més clarificador que les competències d'aquests consells comarcals quedessin absolutament ben determinades, i nosaltres els proposaríem de transaccionar en aquest sentit, perquè si no pensem que el text quedaria legislativament poc explícit.

Per altra banda, i per continuar amb l'esmena 1148, senyor President, assenyalar que amb la transacció que es fa amb el Grup Socialista, en el punt d), al costat de «regions sanitàries» s'afegís també «sector sanitari», en aquest cas, nosaltres retirariem la nostra esmena per afegir-nos a la transacció oferta al Grup Socialista, si és que el Grup de la majoria, ens l'oferís també a nosaltres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta és la 1150, la que retira.

La Sra. FABIAN: La 1148.

El Sr. PRESIDENT: La 1148, doncs, queda retirada.

La Sra. FABIAN: No, la condicio que en la transacció oferta al Grup Socialista, en el punt 2), al costat de «regió sanitària» figuri també «sector sanitari», i en aquest cas retirariem la nostra, per sumar-nos a aquesta nova que diria una frase diferent, en aquest cas nosaltres la retirariem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. La 1150 no la defensa ja per acabar? No? Deixem-ho, deixem-ho. Passem a les votacions, doncs, ah!, torn en contra, els que siguin. Moltes gràcies...

(*El senyor Martín demana per parlar.*)

El Sr. MARTÍN: Senyor President, perdó, senyor President. Abans del torn en contra penso que en l'article 66 queda alguna esmena del CDS, la 1141.

El Sr. PRESIDENT: La 1141, sí senyor. La pot defensar.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Afegiria, amb la vostra benevolència, també la 1174, de l'article 68.2: 1174.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Amb aquestes esmenes pretenem que el consells comarcals i els ajuntaments, per al seu desenvolupament, no sols hagin de sol·licitar suport, sinó que han de tenir garantia que el rebran.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, moltes gràcies. Seria, simplement..., el senyor Font ja ha fet referència a tot l'antecedent històric recent que ha fet possible fer aquesta refosa de competències dels ajuntaments i, per tant, donem suport a aquesta transacció, i si el Grup Socialista no hi té inconvenient, doncs, també la hi oferiríem, atès que el Grup d'Iniciativa per Catalunya demanava integrar-se, a partir d'incorporar els sectors dins aquestes competències, i si el Grup Socialista no hi té inconvenient, per part nostra tampoc n'hi hauria.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Font té la paraula.

El Sr. FONT: Cap inconvenient, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. PADRÓS: I respecte a l'esmena 1130, d'Iniciativa per Catalunya, és cert efectivament, senyor President, que el conjunt de punts que hi ha dins l'esmena del Grup d'Iniciativa, o bé ja estan incorporats, i per tant creiem que no en seria obliga-

da l'assumpció, però sí que és cert que amb la transacció que es va votar en aquest debat sobre els consells de direcció del Servei Català de la Salut i de la regió sanitària seria obvi, per tant, que una de les competències dels consells comarcals seria participar activament en el consell de direcció del Servei Català de la Salut, i també del consell de direcció de la regió sanitària corresponent, tal com vam aprovar. Per tant, si el Grup d'Iniciativa, doncs, s'hi avé, transaccionariem, a partir de la seva esmena, la inclusió d'aquest punt número 1 de la seva esmena, amb el redactat de l'article 66, amb un punt e), o amb un punt que tècnicament ja podríem establir per incorporar-lo en aquest article, i ara mateix, senyor President, li faig arribar aquesta transacció.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. FABIAN: Evidentment, senyor President, en funció d'aquesta transacció, que acceptem, retirem les esmenes 1130 i 1131.

El Sr. PRESIDENT: 1130 i 1131, molt bé. Escolti, el senyor Font hauria d'aclarir què passa amb la 1183.

El Sr. FONT: La donem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La donen per defensada.

El Sr. FONT: Sí, senyor.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*Pausa.*)

Passem a les votacions. A les modificacions proposades al Títol sisè, que són les esmenes socialistes, 1125, 1127 i 1128.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Passem a les esmenes a l'article 65, la 1129, socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 4 abstencions.

Ara el senyor Secretari farà el favor de llegir l'esmena transaccional a la 1130, del Grup d'Iniciativa.

El Sr. SECRETARI SEGON: L'esmena diu: «Participar activament en el Consell de Direcció del Servei Català de Salut i també en el Consell de Direcció de la regió sanitària corresponent.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Se sotmet a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat, i ara es vota l'article 65, segons el Dictamen.

Vots a favor? (*Remor de veus.*) És total, aquesta esmena? No. La transaccional és només un trosset.

El Sr. PADRÓS: Sí, però —perdó, senyor President— la transaccional és per incloure-la a l'article 66, eh? Està clar, no? Que ara votem l'article 65, però la transaccional és a l'article 66.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Segons les meves notes no era així, però... (*Remor de veus.*) Bé, està votada com a l'article 66.

I ara votem el 65, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 65 ha quedat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem ara a la votació de la resta de l'article... Les esmenes..., no, no estan rebutjades, estan defensades; per tant, s'han de votar les esmenes socialistes a l'article 66.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 51 en contra i 4 abstencions.

Es vota ara l'esmena 1141, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

Es vota l'article 66, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 66 ha quedat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Es vota a continuació l'article 67. Esmena 1147, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

Esmena 1149, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

La 1148, senyora Fabian, s'ha de votar? *(Pausa.)* Ha estat retirada. Molt bé. Doncs, llavors, es pot votar l'article 67, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article, l'article 67, ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a la votació... No: a l'article 68 hi ha una esmena, la 1150, del Grup d'Iniciativa.

La Sra. FABIAN: La retirem en favor de la transacció. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. De manera que les altres estan totes defensades i es poden votar totes...

El Sr. FONT: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. FONT: Per retirar totes les esmenes del Grup Socialista, exceptuant la 1152, que és la transaccional de l'article 68.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Molt bé. L'Agrupació del CDS manté l'esmena 1174.

El Sr. MARTÍN: No, senyor President. Atès que s'ha votat ja la 1141, i l'èxit que hem tingut, el més propi és retirar la 1174.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per consegüent, es vota la transaccional a l'article 1152... *(Pausa.)* S'ha demanat la lectura, d'aquesta?

El Sr. FONT: Sí, senyor. La lectura, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: Doncs el senyor Secretari procedirà a la seva lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Article 68. Competències. 1. En el marc del sistema sanitari públic de Catalunya, els ajuntaments són competents per: a) prestar els serveis mínims obligatoris establerts en la legislació que regula el règim municipal, pel que es refereix als serveis de salut i altres regulats en aquesta Llei; b) prestar els serveis necessaris per a donar compliment a les següents responsabilitats mínimes en relació amb l'obligat compliment de les normes i plans sanitaris relatius a: control sanitari del medi ambient, contaminació atmosfèrica, abastament d'aigua, sanejament d'aigües residuals, residus urbans i industrials; control sanitari d'indústries, activitats i serveis, transports, sorolls i vibracions; control sanitari dels edificis i llocs d'habitatge i convivència humana, especialment dels centres d'alimentació, perruqueries, saunes i centres d'higiene personal, hotels i centres residencials, escoles, campaments turístics i àrees d'activitat físico-esportives i d'esbarjo; control sanitari de la distribució i el subministrament d'aliments, begudes i altres productes directament o indirectament relacionats amb l'ús o el consum humà, així com dels seus mitjans de transport; control sanitari dels cementiris i policia sanitària mortuòria; c) promoure, en el marc de les legislacions sectorials, aquelles activitats i prestar els serveis sanitaris necessaris per tal de satisfer les necessitats i aspiracions de la seva comunitat de veïns i, en particular, respecte a: la defensa dels consumidors i dels usuaris de la sanitat; la participació en la gestió de l'atenció primària de la salut; la protecció de la sanitat ambiental; la protecció de la salubritat pública; d) realitzar activitats complementàries de les que siguin pròpies a altres administracions públiques en matèries objecte d'aquesta Llei i, en particular, pel que fa a l'educació sanitària, l'habitatge, la protecció del medi i de l'esport, en els termes establerts en la legislació que regula el règim municipal; e) prestar els serveis relacionats amb la matèria objecte d'aquesta Llei derivats de l'exercici de les competències que en ells pugui delegar la Generalitat de Catalunya, segons els termes establerts en la legislació que regula el règim municipal.

»2. Per al desenvolupament de les funcions a què es refereix l'apartat anterior, els ajuntaments sol·licitaran el suport tècnic de personal i dels mitjans de les regions i sectors sanitaris en la demarcació de les quals es troben compresos. El personal sanitari del Servei Català de la Salut que presti suport als ajuntaments en la realització de les referides funcions tindrà la consideració, només a aquests efectes, de personal al servei dels ajuntaments.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota aquesta esmena transaccional, que equival a votar l'article 68, perquè és una redacció completa d'aquest article. És així? *(Pausa.)* Doncs, es vota aquesta esmena, que equival a la nova redacció de l'article 68.

Vots a favor?

Aquesta esmena... i article, per consegüent, han quedat aprovats per unanimitat.

El senyor Font m'hauria d'aclarir si les esmenes 1182 i 1183 les considera vives. Són nous capítols.

El Sr. FONT: La considerem viva, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, se sotmeten a votació en aquest moment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

A continuació, el Grup d'Iniciativa per Catalunya té diverses esmenes, que pretenen nous títols i capítols. La senyora Fabian té la paraula per si les vol defensar.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Intentaré ser molt breu i agrupar la 1184, la 1185 i la 1186, i, en tot cas, totes les esmenes següents —la 87, la 88, la 89, la 90 i la 91—, que intenten que el Projecte de Llei d'Ordenació Sanitària legisli i reglamentés el que per al Grup d'Iniciativa per Catalunya és l'assistència sanitària: hem dit per activa i per passiva quin és el model que el Grup d'Iniciativa proposaria a tots els ciutadans, i ara jo no tinc cap interès a cansar ses senyories més del que ja ho estan després de tantes hores.

La 184, la 185 i la 186 descriuen què és per a nosaltres l'atenció primària, que hem dit també repetides vegades que és per a nosaltres una atenció global, integral i sòcio-sanitària. Aquest matí la senyora Utgés deia que és en el moment en què s'inicia la malaltia..., en aquest moment són les condicions ambientals i socials els condicionants més grans de les persones en aquell moment. Per això nosaltres presentem un model que creiem que recull aquesta integració dels recursos socials i sanitaris, que creiem que farien una atenció primària més eficient i, en definitiva, més barata; després del que aquesta tarda hem sentit tantes vegades —si ha ha prou o no hi ha prou recursos—, una actuació globalitzadora i integral, nosaltres intentem dir i diem que seria en conjunt una atenció sòcio-sanitària més barata que tenir separades les Conselleries de Sanitat i Benestar Social i fer una dispersió de recursos, a més d'una integració de l'atenció a tots els ciutadans.

En les esmenes 1187, 88 i 89, el que pretenem dir és què és per a nosaltres l'atenció hospitalària —i els estalvis de llegir-la, perquè ja la coneixen prou.

La 1190... —la 1189, perdó— intenta introduir una sèrie d'atencions sanitàries específiques i que nosaltres resumim en tres grans blocs: la salut pública, la salut a l'ensenyament i la salut laboral.

I, per últim, les esmenes 1190 i 1191, el que intentaríem legislar és quina és la intervenció pública en relació amb la salut, sempre amb el mateix criteri tantes vegades repetit que considerem que és necessària la intervenció pública quan s'està parlant de recursos i de diners públics.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Moltes gràcies. Només per dir que comparteixo la majoria de les aportacions —que, referits al tema d'atenció primària, n'hem parlat abans, i tot el que ha estat l'atenció hospitalària, en esmenes anteriors d'altres grups ja ens hi hem referit—, dic que comparteixo molts dels aspectes que aquí s'introdueixen, però pensem que no és aquesta la Llei ni és el lloc per introduir-les. I és per tot això, senyora Fabian, que no puc, en aquest cas, donar-li satisfacció —ja em sembla que li n'he donat bastant, avui, en aquest debat, i en aquesta no podré, sentint-ho molt.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós.

Passem a la votació d'aquestes esmenes del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

Ara sotmetrem a votació els articles 69, 70, 71 i 72, que no tenen esmenes. Es votaran conjuntament? D'acord? *(Pausa.)* Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem ara a les Disposicions Addicionals. A la Disposició Addicional Primera el Grup d'Iniciativa té l'esmena 1193. *(Remor de veus.)*

La Sra. FABIAN: Gràcies, i perdoni. L'esmena 1193, crec que és el moment històric de dir que transaccionem per la universalització de l'assistència sanitària per a tota la població, sempre obtinguda amb boníssimes arts polítiques i parlamentàries. *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. El Grup Socialista manté quatre esmenes en aquesta Addicional Primera. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Brunet.

El Sr. BRUNET: Senyor President, senyores i senyors diputats —comprenc que estiguin cansats—, intentaré correspondre... I demano atenció a tots vostès aquests últims moments del debat parlamentari, i, a canvi, defensaré totes les esmenes que queden fins al final de la Llei, excepte l'Exposició de Motius. *(Veus de «Molt bé!» i «Bravo!».)*

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BRUNET: En la Disposició Addicional Primera s'estableix que: «L'Administració de la Generalitat assumeix les competències exercides per les diputacions catalanes en els termes de la Llei 5/1987, de 24 d'abril, de Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, i les normes dictades en el seu desplegament.» Això és el primer apartat d'aquest primer paràgraf. «Tanmateix, correspon a les diputacions la cooperació i l'assistència econòmica, jurídica i tècnica als municipis i les comarques en aquesta matèria.»

Estem d'acord amb aquesta segona frase que acabo de llegir; creiem que s'hauria de separar de la resta —de la primera que he llegit— perquè són coses absolutament diferents, i si volem contribuir, tal com diu la mateixa Llei 5/1987, que: «per lleis del Parlament s'han de distribuir les competències de les diputacions provincials», des d'un punt de vista de claredat i exposició legislativa, estaria millor separar-ho.

Quant a la utilització del mecanisme de la transferència de la Llei 5, des del nostre punt de vista, com a mínim, pensem que pot tenir problemes reglamentaris o jurídics d'implementació, que avanço dient que, probablement, resol en el paràgraf segon d'aquesta Disposició Addicional Primera, que diu que: «La transferència dels serveis i els establiments de protecció de la salut i d'atenció sanitària i sòcio-sanitària amb titularitat de les diputacions, es farà d'acord amb el previst a les disposicions a les quals es refereix l'apartat anterior», que ara glossaré, que és el de la Llei d'Ordenació Territorial, «i la legislació vigent», que suposo que es refereix a la Llei sanitària vigent: Llei General de Sanitat.

I, probablement, o molt m'equivoco o no els quedarà més remei que fer-ho a través d'aquest mecanisme, perquè el mecanisme de la Llei d'Ordenació Territorial o de les diputacions, la Llei 5, estableix que, un cop feta la transferència, un cop feta l'assumpció de competències, hi haurà sis mesos perquè, en una comissió mixta a crear, en la qual hi ha presents les diputacions de Catalunya, haurà d'aprovar el traspàs, i, per tant, es fa totes les diputacions de Catalunya amb la Generalitat, mentre que la Llei General de Sanitat estableix mutu acord —i es podria dir que l'anterior també—, però bilateral, entre cada una de les corporacions locals, en aquest cas, diputacions i Generalitat.

Per tant, amb molta probabilitat hauran d'utilitzar..., i la legislació vigent referint-se a la Llei General de Sanitat, per no conculcar, justament, el que estableix aquesta Llei General, i que a aquests efectes, des del nostre punt de vista, és de rang superior a la Llei 5/1987, 24 d'abril.

Per tant, volia fer aquest comentari; aquest és el motiu pel qual nosaltres —no em vull estendre, en honor a la concisió— votarem en contra de les esmenes a aquesta Disposició Addicional Primera.

El Sr. PRESIDENT: En contra de les esmenes?

El Sr. BRUNET: No, perdó: en contra del redactat i favorable a les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. BRUNET: Votarem també contraris el redactat de les Disposicions Addicionals Segona i Tercera, que no comento per avançar en l'exposició.

Quant a la Disposició Transitòria Primera, s'estableix —i aquí han fet un canvi respecte a la situació inicial— que, «en un termini de dos anys, comptadors a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu de la Generalitat i les corporacions locals», i hi han afegit: «excepte les diputacions», perquè han reculat —i ja no comento el comentari que he fet—, «que subscriuran els pertinents convenis per a la integració o l'adscripció funcional d'aquests serveis i establiments del Servei Català de la Salut.» I els esmentats convenis diuen que «hauran de preveure, entre altres coses, al finançament dels serveis».

Nosaltres sempre hi hem estat en contra; ho hem argumentat fins al punt que la nostra argumentació ha motivat que vostès, en esmena, introduïssin en Comissió l'apartat tercer d'aquesta Disposició Transitòria, que diu el següent. Hi van afegir, en Comissió: «En tot cas, i mentrestant no entri en vigor el sistema definitiu de finançament de la Generalitat de Catalunya, les corporacions locals a què fa referència l'apartat anterior, contribuiran amb mitjans suficients el finançament dels seus serveis i establiments que s'integrin al Servei Català de la Salut, en una quantitat no inferior a l'assignada en els respectius pressupostos, que s'actualitzaran anualment, a excepció feta de les quantitats que puguin procedir de concerts amb l'Administració sanitària a Catalunya.»

Des de la nostra interpretació ja estem, des de l'any 87, en el règim de finançament definitiu, de finançament de la Generalitat de Catalunya en aplicació de la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes. Evidentment, en aquests moments, és un tema de discrepàncies —estic mirant a l'Honorable senyor Conseller. En tot cas, posteriorment, els efectes legals, si això no és així, es veuran, però la nostra interpretació és que ja estem en aquesta situació, i estem en aquesta situació,

entre altres coses, perquè, oportunament, la Generalitat de Catalunya va subscriure, en aplicació de la LOFCA, l'entrada en vigor del primer quinquenni de sistema de finançament definitiu de les comunitats autònomes.

És per aquesta raó que nosaltres sostenim que les corporacions locals, des de l'1 de gener de l'any 88, poden fer les aportacions voluntàries que vulguin al finançament del serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya, però no estan obligades a fer-ho, tal com vostès posen en aquest redactat.

Per aquestes raons, nosaltres ens oposarem al redactat de la Disposició Transitòria Primera.

Quant al que fa referència a la Disposició Transitòria Segona, vostès —i, senyor ponent, m'agradaria conèixer-ho—, en aquesta, bàsicament, el que estableixen és que el Servei Català de la Salut assumirà gradualment l'exercici de les funcions que li són encomanades; amb aquesta finalitat el Consell Executiu integrarà o adscriurà el Servei Català de la Salut als òrgans i els serveis del Departament de Sanitat i l'Institut Català de la Salut; aquí, ara no m'hi vull estendre, però ens sorpren moltíssim que no saben si els seus propis serveis del Departament i de l'ICS els integrarà o els adscriurà al Servei Català de la Salut. És bastant xocant i sorprenent, des d'un punt de vista de tècnica legislativa, i podríem entrar en la qüestió de l'adscripció o de la integració, que és confús i que, per a vostès mateixos, no val el mateix quan ho apliquen aquí, en l'ICS o en el Departament, quan ho apliquen als hospitals i els centres de les corporacions locals i quan ho apliquen, en el cas de la XHUP, als centres concertats. Ho anuncio, però no és el mateix, i sorpren que, com a mínim, els seus propis serveis no sàpiguen si els integraran o els adscriuran.

Continuant en aquesta Disposició Transitòria Segona, el segon paràgraf diu que: «Les regions sanitàries assumiran gradualment...». En el tercer diu: «Les funcions del Servei Català de la Salut i de les regions sanitàries les aniran assumint progressivament a mesura que el Consell Executiu...», o sigui, amb dues condicions: que el Consell Executiu, per decret, les vagi assignant de manera gradual i, altrament, es vagin fent efectives les transferències de les corporacions locals, d'acord amb el previst en aquesta Llei. I en l'anterior Disposició Transitòria les corporacions locals tenen dos anys, comptadors a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

I llavors acaben —aquesta Disposició Transitòria Segona— amb un punt quart, que diu: «El que preveuen els apartats anteriors s'haurà de fer efectiu en el termini màxim d'un any, comptador a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En tot cas, la posada en funcionament», i suposem que la gradualitat del Servei Català de la Salut i les regions sanitàries, «coincidirà amb l'inici d'un exercici pressupostari». No sabem exactament, si aquí diuen que això ho faran en un any, però les dues condicions de constitució del Servei Català de la Salut, que pot arribar a dos anys en el cas de les corporacions locals, podrien impedir..., i sembla que hi ha poca coherència, i, probablement obeeix que aquest punt quart —apartat quart— de la Disposició Transitòria Segona també va ser entrat en Comissió.

Ens abstindrem en el redactat de la Disposició Transitòria Tercera, Quarta i Cinquena. En aquesta Cinquena, diu: «El personal adscrit al Servei Català de la Salut i als seus òrgans dotats de personalitat», no diuen si pública o privada, «mantindrà el seu nomenament...», etcètera. És una observació que els volem fer.

A la Sisena, Setena, Vuitena —Disposicions Transitòries— ens abstindrem, així mateix com en les Disposicions Derogatòries Única i les Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera.

Hi hauria més coses a dir, però penso que el fonamental s'ha dit. I, deixin-me acabar —tornant a la Disposició Addicional Primera— indicant que, a més a més, la Llei General de Sanitat és un any o dos anteriors a la Llei 5/1987, i que, finalment, vostès, al marge d'aquesta Llei i de la Llei General de Sanitat, podien haver constituït..., i hi ha autors i tractadistes jurídics que diuen que l'exercici d'aquest Parlament l'any 83, creant la Llei de l'ICS, més el Decret del sector, el Decret de la reforma de la primària, el Decret de creació de la XHUP constitueixen evidències jurídiques que la Generalitat de Catalunya, en realitat, ja ha disposat d'uns serveis de salut, que no feia falta aquesta Llei.

Amb la qual cosa acabo la meua intervenció indicant que aquest Projecte de Llei, des del nostre punt de vista, pretén una mera aplicació formal de la Llei General de Sanitat, i que, difícilment, canviarà la política sanitària que vostès han tingut en aquests anys.

No obstant això, amb vista al futur, nosaltres..., hi ha un aspecte d'aquesta Llei, com és el Pla de salut, que en un any s'haurà d'aprovar, contribuïrem, amb la nostra col·laboració des d'aquests bancs, amb seriositat perquè aquest Pla de salut pugui contenir els objectius que ens permetin posar al dia i millorar la sanitat dels catalans.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Brunet. El Grup Mixt té diferents esmenes a les Disposicions Addicionals i a les Transitòries.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Si les vol defensar?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: ...les defensaré totes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies. Senyor Sánchez, té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Primer, explicitar la retirada de l'esmena 1185..., 95, perdó, que fa referència a l'Institut d'Estudis de la Salut, que creiem que, amb l'esmena transaccional aprovada, resol part important dels problemes plantejats per les nostres esmenes, i també la 1205, que també fa referència a l'Institut d'Estudis de la Salut.

La resta d'esmenes, tant a les Disposicions Addicionals com a les Transitòries o Finals, estan estretament lligades a la filosofia que hem anat defensant en el transcurs del debat d'aquesta Llei. Un element fonamental ha estat el tipus de proposta que nosaltres creiem que s'ha de fer a la Xarxa Hospitalària d'Utilitzat Pública —a la qual no faré referència perquè ho han explicat d'una manera àmplia i diversa. Un altre tema són els criteris de quins centres i serveis hauria de tenir el Servei Català de la Salut.

Unes altres esmenes estan lligades als mecanismes de finançament que nosaltres creiem coherents per a aquest servei que estem plantejant, i, al mateix temps, el paper del Parlament de Catalunya des d'un punt de vista dels temes de caràcter pressupostari, però també referents a temes de caràcter de la composició dels òrgans o mecanismes similars.

Un altre tema és la concessió i el caràcter dels recursos que s'han de dedicar al Servei Català de la Salut; un altre és, des del nostre punt de vista, una major participació dels treballadors

com a majoria de la població i per la naturalesa dels recursos que la Seguretat Social, i, per tant, el Servei Català de la Salut, utilitzarà en els temes fonamentals. I, en definitiva, els criteris que, d'una manera o d'una altra, en tot el transcurs del debat d'aquesta Llei, i, sobretot, dels criteris polítics que vam defensar a l'esmena de retorn a la totalitat que vam presentar.

D'aquesta manera, nosaltres donem per defensades totes i cadascuna de les esmenes presentades a aquest apartat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Fins al final de la Llei?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Fins al final de la Llei, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Manté la de l'Exposició de Motius?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Sí, la faré molt breument, però la mantinc.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord. Moltes gràcies, senyor Sánchez. El Grup d'Iniciativa per Catalunya també té diverses esmenes.

La Sra. FABIÀN: Respecte a les disposicions addicionals, senyor President, retirem la 1199, i la 1203 la donem per defensada en funció del nostre model d'integració total dels serveis sanitaris.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Sobre les transitòries no es pronuncia? Molt bé, molt bé. Correspon ara..., el Grup Popular té l'esmena 1213, a la Disposició Addicional Quarta.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, senyor President. Amb el seu permís, el que farem és defensar totes les esmenes que tenim a les disposicions addicionals.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, l'esmena 1213, el que intenta és, una vegada més, introduir el principi d'autogovern dels hospitals; la donem per defensada perquè d'això ja hem parlat a bastament avui, i només ens queda l'esperança que, després d'haver-ho sentit tantes vegades, el Departament farà un esforç especial per impulsar, si no l'autogovern, almenys l'autogestió dels hospitals públics de Catalunya, principi amb el qual sembla que està d'acord, almenys des d'un punt de vista filosòfic general.

Nosaltres, a més a més, senyor President, proposem l'addició d'una sèrie de disposicions addicionals. En primer lloc, una Disposició Addicional Cinquena, en la qual fem la proposta que s'estableixi la tarja sanitària, una tarja sanitària informatitzada —no posem terminis, no posem terminis a aquest procediment, perquè sabem que és d'implantació complexa, des del punt de vista tècnic—, però sí, almenys, voldríem que el Departament recollís aquesta Disposició Addicional, en el sentit de posar en marxa un pla que permetés, en un termini raonable —que, hi insisteixo, no fixem—, l'establiment d'aquesta tarja sanitària. Disposar d'informació centralitzada, completa i susceptible de tractament informàtic, de l'estat de salut de cadascun dels individus és essencial per a una adequada planificació i gestió sanitàries.

A continuació, senyor President, proposem una Disposició Addicional Sisena, en la qual indiquem la necessitat que aquelles entitats que treballin sota contracte amb el Servei Català de la Salut utilitzin, des del punt de vista documental i comptable, una administració totalment a part de la resta de les seves activitats, a fi i efecte de permetre que, si han de ser objecte de

control i d'inspecció, per part del Servei Català de la Salut, aquest ho pugui fer amb les degudes garanties. Ens sembla que també és una disposició addicional raonable i que pot encaixar en el model sanitari de la majoria.

La Disposició Addicional Setena que volem introduir el que fa és emfasitzar la necessitat que els ciutadans disposin d'una àmplia i adequada informació sobre tot els recursos sanitaris de què poden fer ús, perquè difícilment es pot exercir la llibertat sense estar ben informat. Per tant, ens sembla que també és un principi que pot resultar acceptable pel Grup de la majoria.

En la Disposició Addicional Vuitena el que fem és cridar l'atenció sobre un problema que vivim massa sovint al país, que és el col·lapse dels serveis d'urgència. Aleshores, proposem aquí que es faci un esforç especial quant a la coordinació i optimització de tots els recursos de què es disposa en totes les modalitats assistencials, públiques, concertades i privades, quant a serveis d'urgència. Aquesta racionalització i optimització, sens dubte contribuiria a facilitar la solució a aquest problema.

També proposem una Disposició Transitòria..., bé, senyor President, aquí acaben les disposicions...

El Sr. PRESIDENT: ...addicionals.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: ...addicionals. Aleshores, ens aturarem aquí i deixarem les transitòries per a una segona...

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: També en això coincideix amb el Grup d'Iniciativa. Moltes gràcies. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Padrós té la paraula.

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. A veure com ho faré, perquè ara, quan he sentit que el Grup Socialista diu que les aplegava totes, m'ha vingut la temptació de defensar-les una a una, però no ho faré. *(Remor de veus.)*

Vejam, començaré pel final, senyor President, amb les esmenes del Grup Popular, la 1212, que fa referència a una Disposició Addicional Quarta, però fictícia, perquè és una Disposició Addicional Quarta que ens la vam carregar en Comissió *(remor de veus)*; per tant, de fet, és una esmena que penso jo, senyor President, que decau, perquè feia referència a tot el que era el cobrament de taxes, que no hi és.

A la 1215, que fa referència a la creació d'una tarja sanitària, que jo penso que això no és motiu perquè estigui inclòs en una llei, encara que sigui molt important, i miri si no ho és que, precisament, hi ha un decret, de 3 d'abril d'aquest any, sobre la targeta sanitària individual a Catalunya, que ja va publicar i que va posar en marxa el Departament de Sanitat, i, per tant, estem d'acord amb vostè, però pensem que la ubicació en una llei no és la més idònia.

En l'esmena 1218, en coherència amb el que el Grup Popular ha estat defensant quan feia referència, a l'article 38, als models assistencials, evidentment, quan parla del control comptable i documental dels centres, evidentment, per coherència, com que no hem aprovat tampoc les esmenes que feien referència a aquests nous models diferents assistencials, tampoc podem donar-li suport en aquesta esmena 1218.

De la mateixa manera que en la 1221 té tota la raó vostè, aquest és un tema molt important: com s'ha de facilitar la informació als ciutadans sobre els recursos, sobre el que hi ha. Bé, doncs, em sembla, si no ho recordo malament, que ahir vam aprovar una esmena transaccional amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, en la qual incloïem que, dins el que eren, si no ho

recordo malament, els objectius del Servei Català de la Salut, a part de promoure l'interès individual i col·lectiu pels temes de salut, també incloïem la informació dels recursos sanitaris existents, com a dret dels ciutadans per arribar-hi.

I, finalment, referent a les esmenes del Grup Popular, la 1223, que parla sobre el tema de les urgències, que és un tema evidentment preocupant, però, evidentment, si per cada tema preocupant que tenim en qüestió sanitària haguéssim de fer una disposició addicional, doncs, tindríem un reguitzell de disposicions addicionals que no hi cabria, i està clar que en el tema de les urgències com més oferta també més demanda, i evidentment, ja ho hem fet a l'enunciat —als principis informadors i a les funcions del Servei Català de la Salut—, l'optimització dels recursos i la racionalització dels recursos són un objectiu fonamental que inspira l'actuació, que ha d'inspirar l'actuació del Departament de Sanitat, i, per tant, la millora de l'accés a les urgències hospitalàries ha de passar, fonamentalment, per aquests criteris, i ha de passar, en tant que política sanitària, per la reforma, per l'aplicació efectiva de la reforma de l'atenció primària, en la qual tots, em sembla, hi estem absolutament d'acord.

I, responent a les esmenes del Grup Socialista, només voldria referir-me al senyor Brunet, que la Disposició Addicional Primera, precisament, nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, amatents a la preocupació que tenia el Grup Socialista, vam transaccionar en Comissió —nosaltres mateixos sobre la nostra esmena— per poder incloure, precisament, la legislació vigent, precisament per afavorir que no hi hagués contradicció en com s'havia de fer la transferència, que no podia ser d'altra manera que per mutu acord.

Ens sorprendria..., ens sorprèn, perdó, que hagi dit també algunes coses quan deia que, de fet, l'Administració central recomana que les administracions locals continuïn aportant els recursos necessaris per a les funcions sanitàries que estan exercint mentre no es trobi el sistema definitiu de finançament. Vostè diu que ja el tenim; jo crec que no el tenim i que s'ha de buscar, s'ha de buscar. Abans, el seu company de grup, el senyor Font, ha donat un exemple que ha estat, com vostès diuen, paradigmàtic, perquè, està clar que eren els recursos que rebien de més el País Basc. Evidentment, no pot ser un sistema de finançament definitiu quan es diu que se'ns deuen 70.000 milions, diuen que n'hem rebut 46.000 —em deia el Conseller Alavedra que no s'han rebut—, no estem satisfets i no podem estar satisfets perquè no és un favor que se'ns fa, sinó que és una obligació i és un dret de justícia. I, a més a més, el que queda, no és que quedi sense pagar, és que ens ho pagaran l'any que ve, l'any que ve o l'altre. Això no és un favor, és un desfavor: és un greuge.

Per tant, no podrem acceptar les seves esmenes, aquest conjunt d'esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Si no em diuen el contrari els senyors portaveus, votarem les esmenes de les Disposicions Addicionals de cada grup conjuntament. Hi ha algun inconvenient?

El Sr. PADRÓS: Senyor President, per facilitar potser les votacions, si la Mesa no hi tingué inconvenient, podríem votar primer la nova disposició addicional transaccionada amb el Grup d'Iniciativa, de l'esmena 1400, i el text del Projecte de Llei

—la 1400 suposo que és la numeració antiga. Si és que els altres grups no hi tenen inconvenient...

El Sr. PRESIDENT: La Presidència espera aquesta transaccional... *(Pausa.)*

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President, si em dona la paraula.

El Sr. PRESIDENT: La té.

El Sr. PADRÓS: Doncs, moltes gràcies. Voldria demanar al Grup Socialista la possibilitat de transaccionar l'esmena 1418 —parlo de l'antiga numeració. Si em poden... *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: La 1209.

El Sr. PADRÓS: La 1209, que vostès feien, era una esmena de supressió de «privades», on diu «privades». *(Pausa.)* No, la 1418 de l'antiga numeració.

El Sr. PRESIDENT: A quina Addicional és?

El Sr. PADRÓS: Tercera, a la Disposició Addicional Tercera, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. *(Pausa.)*

El Sr. PADRÓS: Bé, la transaccional, senyor President, diu: «...entitats públiques o privades sense afany de lucre».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. FONT: No hi ha inconvenient, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I amb això queden retirades totes les esmenes del Grup Socialista o no? *(Pausa.)* No. *(Pausa llarga.)*

Passem a votar, amb l'excepció de les que es retiren per donar pas a les transaccionals, les esmenes del Grup Socialista a les disposicions addicionals, en bloc.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Votem les esmenes, que n'hi ha una, de l'Agrupació del CDS, a les disposicions addicionals.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots en favor, 53 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem les esmenes del Grup d'Iniciativa, l'esmena 1203.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Votem ara les esmenes del Grup Mixt, les esmenes del Grup Mixt, de les disposicions addicionals.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor,

54 en contra i 5 abstencions.

Ara correspon votar les esmenes transaccionals. S'han llegit, es donen per llegides?

Vots a favor de les esmenes transaccionals?

Les esmenes transaccionals han estat aprovades per unanimitat.

Ara votarem les disposicions addicionals, segons el Dictamen. Es poden votar conjuntament, amb les dues tècniques de què tenen coneixement les senyores i senyors diputats?

Vots a favor de les disposicions addicionals?

Vots en contra?

Abstencions?

Les disposicions addicionals han estat aprovades per 53 vots a favor, 20 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a les disposicions transitòries. El Grup Socialista ja ha defensat les seves esmenes; correspon al Grup d'Iniciativa defensar les seves, començant per la 1225. La senyora Fabian té la paraula.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. La 1225 i la 1236, les donaríem per defensades en funció del model que ja hem defensat al llarg dels dos dies. La 1251, la retiraríem; la 1254, en defensem la supressió, perquè entenem que, amb la redacció que hi ha, no diu quan ha d'ésser efectiu el compliment de la Llei. Nosaltres, això, ho corregim amb una disposició final, que comanem que sigui, o que comanaríem si s'aprovés, que el funcionament del Servei Català de la Salut s'arbitrés que fos possible en sis mesos. I l'esmena 1266, també la donaríem per defensada i amb això hauríem defensat les de les disposicions transitòries.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. A continuació, correspon a l'Agrupació del CDS defensar les dues esmenes que té vives a les transitòries.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Molt breument, fent aquestes esmenes per posar un termini màxim per a l'assumpció per les regions sanitàries de les funcions que els encomana la present Llei, i nosaltres estimem que aquest termini ha de ser de quatre anys, termini aquest que igualment considerem que ha de ser el que ha de tenir el Servei Català de la Salut, i de les regions sanitàries per assolir les seves funcions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Popular defensa unes esmenes per a unes disposicions transitòries noves; són quatre: 1269, 1272, 1274 i 1275.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Vidal-Quadrás.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: En aquesta disposició transitòria setena que proposem, es marquen uns terminis per a l'entrada en vigor de la lliure elecció de metge i per a la transformació dels actuals centres de salut en centres de suport sanitari que ofereixin més agilitat i més flexibilitat a l'actual concepció dels centres de salut —massa rígida i massa burocratitzada. Aquesta esmena és concordant amb la resta d'esmenes que hem fet al Projecte, i, per tant, no seria massa pessimista suposar que no comptarà amb l'aprovació de la majoria.

Quant a la 1274, està en la mateixa situació en allò que fa referència a l'autogovern dels hospitals. I la 1275, en el tema de la inclusió de totes les modalitats assistencials en el sistema de finançament públic. En particular la 1272, creiem que potser sí

que podria ser vista amb ulls favorables per la majoria, perquè el que fa és establir un termini raonable de dos anys per aconseguir l'autèntica autonomia gestora, pressupostària i funcional de les regions sanitàries que tan necessària és per donar més eficàcia i descentralització al sistema actual.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Torn en contra.

El Sr. PADRÓS: Senyor President, dono les esmenes per contradites.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a les votacions de les disposicions transitòries del Projecte de Llei. En primer lloc votarem les esmenes del Grup Socialista, totes, a les sis disposicions transitòries.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

A continuació, votem les esmenes del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació les esmenes de l'Agrupació Parlamentària del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació les esmenes del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

A continuació, es voten les esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

El Sr. BRUNET?: Senyor President, votació separada de la 1275.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es voten totes menys la 1275.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 1275, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 55 en contra i 22 abstencions.

A continuació es voten les disposicions transitòries..., més l'esmena tècnica, exactament. (*L'I. Sr. Brunet demana per parlar.*) El senyor Brunet vol votació separada?

El Sr. BRUNET: Separada de les dues primeres.

El Sr. PRESIDENT: Les dues primeres, molt bé. Doncs es

vota la Disposició Transitòria Primera i la Segona, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues disposicions transitòries han quedat aprovades per 60 vots a favor, 20 en contra i 2 abstencions.

Es voten ara conjuntament les Disposicions Transitòries Tercera, Quarta, Cinquena i Sisena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes disposicions transitòries han quedat aprovades per 55 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem ara a la Disposició Derogatòria, a la qual hi ha dues esmenes, una del Grup Mixt i una altra del Grup Socialista, ja defensades. Se sotmet a votació, primer, la del Grup Mixt, la 1276.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 56 en contra i 6 abstencions.

Votem ara l'esmena 1277, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

(*L'I. Sr. Padrós demana per parlar.*) El senyor Padrós demana la paraula?

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor President. Em fa la sensació —potser vaig errat pel temps que portem en debat— que les Disposicions Transitòries Setena i Vuitena no les hem votades.

El Sr. PRESIDENT: Setena i Vuitena, que no tenen esmenes... Les votarem a continuació. Bé, continuem amb la votació de la Disposició Derogatòria. Ara correspon votar la Disposició Derogatòria, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Disposició Derogatòria ha quedat aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les Disposicions Transitòries Setena i Vuitena, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes Disposicions Transitòries han quedat aprovades per 63 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem a les Disposicions Finals. Hi ha diverses esmenes defensades ja, però el Grup d'Iniciativa té la 1279, que no ha estat defensada. Té la paraula la senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena, com dèiem abans, el que voldria és introduir un termini de sis mesos per adaptar l'Institut Català de la Salut i reconvertir-lo en el Servei Català de la Salut. Pensem que el Servei Català de la Salut es crearà —no en tenim cap mena de dubte—, però pensàvem que estaria millor que es determinés per llei en quin

temps es posarà i, per tant, serà efectiva la lletra d'aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Vol fer torn en contra? Moltes gràcies. Passem, doncs, a les votacions.

Esmenes socialistes a les Disposicions Finals.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem l'esmena del Grup d'Iniciativa, la 1279.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

A continuació, es voten les esmenes..., les dues del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

A continuació, es voten les Disposicions Finals, segons el Dictamen de la Comissió. Conjuntament, les tres.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Les Disposicions Finals han quedat aprovades per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a l'Exposició de Motius, a la qual hi ha esmenes reservades: la 1289, del Grup Mixt; per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, amb molta brevetat, perquè crec que en el debat que hem fet, tant de l'esmena a la totalitat com de les diferents esmenes que hem estat defensant, d'una manera o d'una altra ha aparegut amb claredat que nosaltres no estem d'acord amb aquesta concepció d'un sistema sanitari mixt —on la pública i la privada es barregen de mala manera—, la necessitat de donar una solució diferent als temes de la Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública, la necessitat d'entendre el Pla de Salut com un instrument de planificació sanitària, i tota una sèrie d'elements.

Però certament jo volia poder defensar i intervenir al final, per contestar una pregunta, que segurament tots els ciutadans que hagin seguit aquest debat —que seran pocs, per desgràcia: jo crec que és un dels problemes greus que tenim— segurament es faran, i és quines repercussions pràctiques i concretes en la seva vida tindrà aquesta Llei? Aquest jo crec que és el gran problema, el gran dilema que té plantejat el Govern de la Generalitat, el Parlament de Catalunya i, en definitiva, el conjunt de les institucions catalanes.

I nosaltres podem equivocar-nos, perquè sempre pot passar això, però la nostra conclusió és que segurament en el fonamental no hi haurà una solució important. Per què? Perquè nosaltres pensem que l'element fonamental de dificultat que té la salut pública a Catalunya és de dues característiques: la primera, recursos econòmics —vull dir diners, peles—, perquè fer política

és tenir diners per fer-ne i, aquest problema, no l'hem resolt, i després perquè, a més d'això, dels diners, hi ha un altre tema que és el fonamental, i nosaltres hem defensat moltes idees, però creiem que n'hi ha una que és, juntament amb el tema dels recursos, el tema fonamental, que és l'assistència primària. I podem equivocar-nos. I la nostra conclusió és que la discussió llarga, carregosa, difícil, que ha sabut trobar mecanismes d'acord, no ha resolt aquests dos problemes, ni el tema de peles, de diners, de recursos ni, des del nostre punt de vista, tampoc el tema de l'assistència primària. Però nosaltres creiem, en funció d'aquestes dues idees, que són les fonamentals —i heu de reconèixer que jo he posat molt d'accent en el tema aquest de la privada i la pública, la XHUP, tal, tal i tal—, però fixeuvos que al final del debat dic aquests dos temes: recursos i assistència primària, com a elements fonamentals, perquè, per damunt de les posicions polítiques i ideològiques, hem de tenir capacitat de posar la solució als problemes concrets; i aquests hi són, eh?, aquests, des del nostre punt de vista, són els fonamentals: recursos i assistència primària.

Creiem que, aquests dos temes, no hem tingut capacitat de resoldre'ls, i que segurament el Parlament de Catalunya, el Consell Executiu —el Govern— i el conjunt de les administracions catalanes haurem de continuar —com deia el refrany popular— parlant del Govern, parlant de com resoldre els temes de la salut pública, que són d'aquests tipus, en definitiva: recursos i assistència primària.

Res més, i esperar que aquestes dues últimes idees puguin servir perquè no ho hem resolt, però que algun dia ho poguem resoldre, no?, perquè això és el que preocupa els ciutadans, no tantes i tantes coses com hem discutit ara.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. La Presidència, si no està errada, interpreta que ha fet ja l'explicació de vot. Moltes gràcies.

Passem a l'esmena 1290, del Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. L'explicació de motius d'una norma és sempre una explicació que fa el legislador abans de començar el text normatiu d'una llei, en la qual s'explica l'esperit del que després es legisla. Lògicament, en tant que la lletra no és la nostra lletra, tampoc l'esperit d'aquesta Exposició de Motius és el nostre.

Abans, el senyor Font, amb ironia —i espero que amb simpatia—, em deia des del seu escó que nosaltres érem del Govern: no som del Govern ni som el Govern, però aspirem a ser govern (*remor de veus*), i continuarem treballant per ser-ho, i mentrestant no ho som, anunciar que farem control parlamentari perquè aquesta Llei, malgrat que no és la nostra, es compleixi, farem control parlamentari per demanar millor gestió en la sanitat; continuarem demanant més recursos per a la sanitat a Catalunya, i intentarem, en totes les lleis —i sobretot en lleis tan importants com aquesta— fer el que hem fet en aquesta: millorar el text que ha presentat el Govern en temes tan importants com hem aconseguit aquí.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Fabian també ha explicat el vot? Moltes gràcies. El Grup Socialista té moltes esmenes a l'Exposició de Motius...

El Sr. FONT: Donem per defensades les esmenes de l'Exposició de Motius.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Resta només el Grup Popular, que també té tres esmenes a l'Exposició de Motius. El senyor Vidal-Quadras té la paraula.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. En les nostres esmenes a l'Exposició de Motius, en coherència amb el nostre concepte de la sanitat, nosaltres recordàvem, en aquestes esmenes, que la Llei 14/86, la Llei Orgànica General de Sanitat, estatal, llei socialista, permet, en aquells dels seus preceptes que no tenen caràcter bàsic, un ampli marge de maniobra per a les autonomies a l'hora d'introduir elements de liberalització, de flexibilització, de competitivitat —és a dir, d'eficàcia— dintre del sistema sanitari, en aquest cas, català.

Aquestes oportunitats no han volgut ser aprofitades pel Govern de Convergència i Unió, ni per la majoria que li dona suport, desaprofitant —als nostres ulls, de manera incomprendible— aquesta ocasió per millorar de manera efectiva el nostre sistema sanitari, i aquest desaprofitament constitueix per a nosaltres un motiu de reflexió i també de preocupació. Per a tots els ciutadans de Catalunya també constituirà un motiu de clari-ficació, perquè s'ha vist, a l'hora de la veritat, que, quan s'ha d'exercir l'autonomia en el sentit d'exercir un model de societat que teòricament es defensa, s'abdicava d'aquesta possibilitat.

En qualsevol cas, i dit això, sí que desitgem que, en el futur, aquest Projecte de Llei, del qual ja hem dit que tenia parts aprofitables i que tècnicament estava ben aconseguit, s'utilitzi de tal manera que repercuteixi en una millora del sistema sanitari català.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Dóna per defensada l'esmena al títol, també, la 1316? *(Pausa.)* Molt bé. I el senyor Font també la dóna per defensada, l'esmena al Títol? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs, passem a votar l'esmena... *(Remor de veus.)* Ah, el torn en contra, sí.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Per fer un torn en contra de les esmenes al títol i a l'Exposició de Motius.

Només per dir que, l'esmena 1305, del Grup Socialista, la votarem afirmativament, i dir també —perquè no es digui que fins a l'últim moment no hem estat oferint possibilitats d'acord— que amb l'esmena 1295, senyor President, oferiríem també una transacció...

El Sr. PRESIDENT: La mil...?

El Sr. PADRÓS: ...dos-cents noranta cinc, 1295, que vindria a dir, a addicionar, després d'«amb els principis», l'expressió d'«universalització i d'integració de serveis», i continuaria amb el mateix text —ara mateix, senyor President, li faig arribar. I també acceptaríem l'esmena 1313, del Grup Socialista.

Simplement, senyor President, dir que aquesta Exposició de Motius, per als que no són metges ni professionals sanitaris, ni són sanitaristes, i per als que aquesta Llei ha suposat realment el que diu, una llei d'ordenació sanitària de Catalunya, que si agaféssim les inicials diríem «una LLOSA» —realment és una llei que ha semblat, de vegades, una llosa—, jo els recomano que llegeixin aquesta Exposició de Motius, perquè, a part d'estar molt ben feta, il·lustra, il·lustra de veritat el que ha estat, el que ha inspirat, per part del Departament —i, després, evidentment, del Grup parlamentari—, tot el que ha estat, deia, la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya, tot el que ha inspirat la

Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya, els antecedents històrics, i quina ha estat la filosofia que ha inspirat... no ara, per fer aquest Projecte de Llei, sinó, i molt especialment, la consolidació —com deia el senyor Brunet— de deu anys de gestió sanitària, que és un model que no sorprèn ningú, que els ciutadans de Catalunya coneixen molt bé, i que saben perfectament quin és el model pel qual nosaltres apostem, i que, per tres vegades consecutives, ens han donat el mandat explícit que l'apliquem i el continuem aplicant.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. Passem a les votacions. En primer lloc, votem l'esmena 1289, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Esmena del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 54 en contra i 25 abstencions.

A continuació, es voten les tres esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

A continuació, votem les esmenes socialistes, amb l'excepció de la 1295, la 1305 i la 1313.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

Votem ara l'esmena transaccional a la 1295. El senyor Secretari procedirà a la seva lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional, 1295 i text del Projecte de Llei, consistent a addicionar, després d'«els principis», l'expressió «d'universalització i d'integració dels serveis, simplificació...».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es voten les esmenes socialistes 1305 i 1313.

Vots a favor?

Aquestes dues esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació, es vota l'esmena 1316, al títol, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 55 en contra i 23 abstencions.

A continuació, es vota l'esmena socialista al títol, la 1317.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'Exposició de Motius, segons el Dictamen, més el títol de la Llei, segons el Dictamen, i els títols i capítols, etcètera, de la Llei, amb les esmenes tècniques corresponents.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'Exposició de Motius i els títols han quedat aprovats per 55 a favor, 21 en contra i 8 abstencions.

La Presidència entén que només l'Agrupació parlamentària del CDS i el Grup Socialista no han fet explicació de vot. (*Remor de veus.*) I Convergència i Unió, exactament.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. L'Agrupació parlamentària del CDS entén que en la seva exposició de l'esmena de retorn ja va fer la seva explicació de vot, que l'ha argumentat en les votacions que ha fet al llarg de tot el debat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El senyor Font fa l'explicació de vot, en representació del Grup Socialista. Té la paraula. (*Remor de veus.*)

El Sr. FONT: Gràcies, senyor President. Per dir, bàsicament... Que ningú s'espanti, serà molt breu, però ens sembla que al final de la Llei, i del debat, havíem de fer una breu explicació de vot, de com ha anat. Hem de dir que aquesta no ha estat una llei de consens; ha estat, des del nostre punt de vista, una llei de controvèrsia, i una llei de gran polèmica en el món sanitari, i, consegüentment —ho volíem dir, acabant la Llei—, entenem que segurament hem votat a favor d'algun conjunt d'articles d'aquesta Llei, però hem d'entendre que aquesta Llei, en un 84%, contempla el tema organitzatiu i institucional, i, consegüentment, l'acord sobre la composició dels organismes i altres aspectes de la Llei ha suposat que votéssim a favor d'un conjunt d'articles que a nosaltres ens ha semblat correcte votar a favor, també a partir de la introducció d'alguns compromisos a la Llei. Però hem de dir que això no vol dir que tinguem acord o que compartim la política sanitària del Govern de la Generalitat: tot al contrari, hem de dir que la política sanitària expressada a través d'aquest instrument, que és la Llei d'Ordenació Sanitària, és una política que, des del nostre criteri i punt de vista, provoca gran controvèrsia i polèmica. I, consegüentment, això és coherent amb la presentació de l'esmena a la totalitat, del Grup Socialista, i la seva votació per part del Grup Socialista.

Hem de dir, sense allargar-nos massa, que els eixos essencials d'oposició han estat l'exigència de la necessitat de legislar en salut. Aquesta serà una llei administrativa de la sanitat, però no serà la llei de salut que necessita Catalunya. També dir que veiem amb preocupació el fet que haguem perdut una oportunitat d'exhaurir exhaustivament les competències que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya dona als catalans per autodotar-se d'una llei de salut. Era una gran oportunitat per fer-ho: tampoc haurem fet això.

Ens preocupa d'aquesta Llei el règim de discrecionalitat que aboca sobre els executius, sobre el Govern, sobre el poder exe-

cutiu de la Generalitat, en detriment del Parlament, i, en definitiva, jo diria, com a eixos, també, la naturalesa jurídica del Servei Català de la Salut, que ens fa replantejar o ens introdueix de nou dins de la polèmica públic-privat, que nosaltres volíem superada, però que, donada la definició que s'estableix i la terminologia que s'utilitza a la Llei, de nou hem hagut d'incidir-hi, creant-nos això també una preocupació.

Respecte a l'Exposició de Motius i al to general de la Llei, tan volgutament lloada pel Portaveu de Convergència i Unió, jo diré que planteja una gran confusió i un gran cúmul d'inexactituds, respecte a les referències legals, respecte a la interpretació de la legislació precedent —particularment la Llei de la República, de la Generalitat republicana, particularment. Jo volia dir que és una terminologia eminentment semblant i concomitant amb el que... —ja sé que això pot enfadar, pot molestar, però és el que creiem—, eminentment de tall conservador, típic del que són les forces de centre-dreta europees pel que fa a la utilització de la terminologia referida al dret privat i, en termes de política sanitària, als conceptes que s'hi aboquen.

Voldria dir, finalment, una qüestió positiva respecte a aquesta Llei, que és que, malgrat aquesta concepció general que suposa, o que se'n suposa a nosaltres, s'hi han pogut incorporar alguns compromisos, i aquests compromisos, els valorem positivament, els valorem positivament de tot cor, tant els nostres, tant els que hem incorporat via negociació, a través del Grup Socialista, com els que s'han incorporat a través de la negociació d'altres grups de la Cambra: els assumim tots, els compartim i els recolzem. I, particularment, volem recordar dos d'aquests compromisos, pels quals direm que seguirem atentament, atentíssimament: recordar a tothom que el 82% de la població catalana no gaudeix encara d'accés a un ambulatori reformat, i que, en sis anys, el 100% de la població catalana haurà de gaudir d'accés a un ambulatori reformat.

I l'altra xifra, que Catalunya gaudeix de 4.000 llits residencials per a patologies cròniques i per a la vellesa, que, en cinc anys, haurà de gaudir de 12.000 llits per a patologies cròniques i la vellesa.

Seguirem particularment aquests dos compromisos introduïts dins de la Llei, introduïts en la mesura que ha fet referència als estàndards internacionals comunament reconeguts.

Finalment, agrair, agrair als professors de dret administratiu, Manuel Pérez, Isidor Garcia i Anna Babot, el treball amb què han contribuït en l'elaboració de les tesis i posicions del Grup Socialista, sense la col·laboració dels quals hauria estat tot bastant més difícil, i també als components de la plataforma cívica ciutadana constituïda a propòsit d'aquesta Llei, particularment a Comissions Obreres, a la Unió General de Treballadors, a la Unió de Pagesos, a la Confederació d'Associacions de Veïns de Barcelona i de Catalunya i les altres associacions que la componen, i, particularment, també als seus dirigents Joan Coscubiola i Josep Maria Rafé.

Amb aquestes paraules, donem per ultimada la intervenció del Grup Socialista a propòsit d'aquesta Llei d'Ordenació Sanitària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Font. Pel Grup parlamentari Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President.

Bé, voldria dir, senyor President, que aquest Projecte de Llei, que va entrar en el Parlament ara fa un any i que acabem tot just d'aprovar, va ser un projecte de Llei que naixia i que ha estat aprovat amb el model de Convergència i Unió. Això no ha de sorprendre ningú, això és el que nosaltres volíem, però jo penso que ha estat un exemple, una prova —jo penso— bona, i jo haig de dir que, igual com deia la senyora Fabian ahir, personalment, i em sembla que ens hem de congratular tots ha estat intens i —jo diria, gràcies a Déu— amb molta controvèrsia de debat parlamentari, que ha fet possible, ha fet possible que s'hagi pogut debatre durant moltes hores, moltes de les que hem tingut aquí i moltes més, que ha fet possible que s'hagin aproximat models diferents. Saben vostès que jo vaig definir ahir que no compartia la tesi que hi hagués models contraposats dels que s'exposaven aquí, que penso que, precisament, l'exercici de l'aplicació de les polítiques sanitàries als països avançats el que està demostrant és que el que cal és aprofitar tots els recursos que se'ns ofereixen, i aquesta Llei, evidentment, consolida un model, que Convergència i Unió ja fa molts anys que ha iniciat i que està donant els seus resultats, que entri en coherència amb que és el model dels països més desenvolupats. I deia que és important que, malgrat que el Projecte de Llei, tal com va entrar en el Parlament, doncs, té canvis importants, han estat canvis que han anat en la línia d'enriquir aquest text, i no són canvis que poguessin passar, doncs, com a anècdotes o siguin canvis que podien ser titllats d'estètics.

El Grup Popular deia que el Grup de Convergència i Unió i, jo personalment, ens havíem penjat cap a l'esquerra; ara em congratulo que el Grup Socialista hagi dit que som conservadors. Vol dir que hem hagut de satisfer inquietuds de tot arreu; que segurament no hem deixat satisfets a tots els grups, però que evidentment, nosaltres el que volíem era aplicar el nostre model, la nostra manera d'entendre quina era l'organització, l'ordenació del sistema sanitari a Catalunya, i això ha fet possible que, en un moment donat del debat parlamentari, doncs, hi hagués grups que entenen que el seu model, ells entenen que el seu model no era el nostre..., es van avenir a intentar dialogar, a intentar trobar punts d'acord.

I, en aquest sentit, senyor President, jo voldria fer un sincer agraïment a la tasca que ha fet el Grup d'Iniciativa per Catalunya, perquè ha estat, sens dubte, el primer grup que va generar, amb un conjunt d'esmenes..., hem de recordar que és el Projecte de Llei que ha gaudit de més esmenes des que, em sembla, si no recordo malament, doncs, tenim Parlament, i que evidentment, feia difícil el que ha estat la tasca de debat, la tasca d'aproximació, la tasca de diàleg, però que, gràcies precisament a aquesta dinàmica que va generar el Grup d'Iniciativa, ha afavorit que altres grups, i fonamentalment també el Grup Socialista, hagi també entrat en una dinàmica de diàleg, i que s'hagi arribat a punts d'acord molt importants.

Els deien, el senyors socialistes deien que no eren potser massa importants, que no afectaven, en definitiva, el model de la Llei; jo diria que sí, que són molt importants: els compromisos que hem pres són molt importants. El senyor Celestino Sánchez deia: «Com afectarà, aquesta Llei, els ciutadans?» Doncs, miri, no sé com afectarà, perquè realment aquesta és una llei d'ordenació, és una llei d'organització del sistema sanitari; però hi ha una cosa que jo penso que sí que hem garantit i hi hem donat un segell, i és que hem garantit que la participació dels

ciutadans en l'elaboració i en l'organització d'aquest sistema sanitari que volem per a Catalunya, estigui garantida, que la seva veu pugui ser escoltada.

I, com deia el Grup Popular, hem de reconèixer, doncs, que el principi de llibertat ha d'estar reconegut. Doncs bé, en aquesta Llei està reconegut el principi de llibertat, el principi de llibertat, el principi de dret a la salut, el d'universalització de les prestacions sanitàries i el de la participació comunitària.

Això no són punts que puguin passar desapercebuts; són punts d'una transcendència que no pot passar desapercebuda.

Volia dir, finalment, senyor President, donar les gràcies a tots els grups parlamentaris; volia donar gràcies personalment a la senyora Rosa Fabian; vull donar gràcies, evidentment, al meu company de grup, el senyor Joan Colomines; vull donar les gràcies al senyor Daniel Font, Josep Maria Brunet i a la senyora Maite Utgés, Joan Martín Toribio, al senyor Celestino Sánchez i al senyor Aleix Vidal-Quadras, i, evidentment, senyor President, si m'ho permet, també als serveis del Parlament, a la senyora lletrada que ha afavorit i ha facilitat que la tasca nostra fos menys feixuga, i també voldria, senyor President, si em permet, agrair a la Conselleria de Sanitat i al titular del Departament, l'Honorable senyor Conseller, doctor Trias, que, amb el seu tarannà i amb el seu caràcter dialogant, ha facilitat també que els acords a què hem arribat aquí, doncs, hagin pogut ser, hagin pogut donar el seu fruit.

Moltes gràcies a tots.

(Veus de «Molt bé!» en un sector de la Cambra.)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós. Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és: Moció sobre la Política General de Promoció Turística, que presenta el senyor, l'Illustre senyor Arseni Gibert, del Grup Socialista. Té la paraula per defensar-la.

**Moció subsegüent a les interpeHacions
al Consell Executiu sobre la Política
General de Promoció Turística,
sobre la Política de Conversió Turística
i sobre la Política de Turisme**

El Sr. GIBERT: Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Per favor, seguin. Aquesta tertúlia, per favor...

Senyor Gibert, comenci.

El Sr. GIBERT: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, suposo que estaran d'acord amb mi que, un canvi de tema en aquest moment pot tenir uns efectes desintoxicadors, sanitàriament benèfics —diguem-ho així—, no? En qualsevol cas, per fer una transició gradual i no traumàtica, no sobtada, m'agradaria recordar un aspecte que podria estar relacionat amb el turisme i amb la sanitat, amb les dues coses, no?, i és que creiem —com he dit altres vegades— que, des del Consell Executiu, des de la Conselleria de Sanitat, no es dona la importància que té al fet turístic en la gestió sanitària.

Potser entrant, ja, considerant acabada aquesta transició, entrant, ja, per tant, en el tema turístic, penso que potser ha causat o pot haver causat sorpresa en algun grup que, després d'unes interpeHacions que tenien un caràcter molt general, hàgim presentat una moció subsegüent que tracta de dues propostes molt

concretes, molt acotades, molt puntuals.

Es tracta —em sembla que cal una explicació d'aquest fet— de no reproduir el debat que hi va haver amb motiu de la substanciació de les mocions, perquè el debat sembla que està fet i transcrit, i el resum seria molt i molt breu. Nosaltres fèiem un diagnòstic cru de la situació del parc del sector turístic; el senyor Conseller ens va fer un diagnòstic —jo diria— *light*; nosaltres proposàvem una terapèutica de xoc —tornem, potser, a usar termes sanitaris—, i el senyor Conseller ens proposava també una terapèutica *light*.

No volem reproduir el debat, sinó dir només que ens sembla que, posant el temps per testimoni n'hi ha prou, i quan posem el temps per testimoni no ens referim a llargs terminis, sinó a pocs mesos vista. En qualsevol cas, nosaltres volem posar més èmfasi en les franges d'acord que es van posar de manifest en el debat que en les discrepàncies, i per això proposem dues propostes d'actuació concretes que volen fer aquesta interpretació; que són més amples del que puguin semblar a primera vista, aquestes franges d'acord, i que, si nosaltres parlem d'una nova política, en el sentit de rectificació, entenem que el Conseller també ho veu així, encara que ell parli de nous escenaris i de noves situacions, perquè és lògic que no empri la paraula *rectificació*.

Aquests dos acords, molt ràpidament, són dues propostes: una primera, una primera en el sentit de la línia que manifestava el senyor Conseller que estava d'acord amb posar en marxa, a endegar, de defensa del turista com a consumidor, com a instrument de reconversió i de recuperació de credibilitat per al sector, fer un experiment, diguem-ho així, una actuació experimental de, en una població, posar aquesta política a l'abast dels visitants d'aquesta població, fer aquesta experiència amb profunditat, evitar els riscos que podria comportar una operació de més abast i més global, que hi són, i creiem que és un instrument necessari, però que comporta uns riscos; per tant, ens sembla que una actuació experimental pot ser útil, i conseqüentment, en funció d'això, valorar-la en aquest Parlament, una vegada feta aquesta experiència, és a dir, en el proper període de sessions. Aquests són els dos primers punts, d'una manera molt sintètica.

Pel que fa als altres dos, és una altra experiència que proposem, no volem discutir aquella..., d'alguna manera tampoc volem aquí reproduir el debat, en el sentit de si són suficients o no són suficients per potenciar el turisme alternatiu que es va descriure l'altre dia, més o menys, les mesures que està utilitzant la Conselleria, no volem entrar-hi; però, i partint, per tant, del coneixement que hi ha una línia encertada, que a nosaltres ens sembla insuficient, però proposem una experiència que, evidentment, ens sembla d'una manera molt evident que no s'està fent aquesta experiència concreta, i que podria donar resposta o podria servir per estendre-la al conjunt del territori, sobretot a l'interior i a la muntanya, que tenen condicions per aprofundir aquestes polítiques de turisme alternatiu, unes polítiques que ja fa vuit anys que tenen un creixement, en la demanda, importantíssim, i que creiem que no li estem donant resposta en funció de les nostres possibilitats, de les possibilitats que ofereix el nostre territori i els seus recursos. Els fluxs, un dels fluxs que està creixent és el flux als Alps, en aquest moment, amb els riscos, també de canals, dels mateixos canals comercials que hi actuen —nosaltres pensem que hauria de ser a través de canals

alternatius. Però, en qualsevol cas, pensem que s'haurien d'establir models, models d'agroturisme i d'altres modalitats, en la línia que ja vam avançar en el debat, i que per tant, no hi insistiré; però que, en qualsevol cas, no consisteixen només, només a una política concreta de neu, que s'està fent, i una política de, només, rehabilitació de cases de pagès per a ús d'allotjament, sinó que es tracta de crear..., de potenciar i estimular la creació d'una xarxa de minúsculs nuclis de serveis, i proposem que això es faci, concretament i de forma experimental, en un territori..., naturalment pensem que els territoris, les ubicacions de totes aquestes coses les ha de decidir sempre el Consell Executiu, i per tant, no direm on, encara que em permetre fer un suggeriment, un suggeriment —que em sap greu que no hi hagi el senyor Subirà, com hi era fins ara— que potser li faria favor de sentir el que li diré ara: a mi em sembla que una..., aquest experiment es podria fer, per exemple, a la zona del Pedraforca i rodalies, i potser fent això es podria estalviar l'enorme disbarat d'aquesta tèrmica que em sembla que està en procés d'aprovació, o ja aprovada en principi, una tèrmica, que, com saben les senyores i senyors diputats, és un cercle viciós infernal, que es tracta de fer-la per poder mantenir els llocs de treball de les mines de carbó, per poder seguir fent extraccions, i després, aquest carbó serveix per fer anar la tèrmica, que produeix energia per fer anar les mines, i, si en sobra una mica, per vendre.

Doncs, bé, potser podria ajudar aquesta experiència a fer aquesta..., a evitar aquest disbarat —hi insisteixo— si s'elegís, si s'aprovés la Moció, d'una banda, i s'elegís aquest emplaçament per fer l'experiència que després podria ser estesa a altres indrets.

Ens sembla que pel caràcter absolutament constructiu i el caràcter experimental de les dues propostes, és poc probable que no siguin votades per unanimitat i, en aquest sentit, demanem —ens atrevim a demanar— el vot de tota la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gibert. Hi ha esmenes presentades: una del Grup de Convergència i Unió i una altra d'Iniciativa. Per Convergència i Unió, té la paraula la senyora Neras.

La Sra. NERAS: Sí, gràcies, senyor President, des de l'escó mateix, si m'ho permet, perquè, atès el llarg temps emprat en aquesta Llei tan important que acabem d'aprovar, em sembla que tothom està molt cansat, i, com deia jo ara, ens anem tots de turisme.

Pel que fa al primer punt de la Moció, presentada pel Diputat senyor Arseni Gibert, el nostre Grup hi ha presentat una esmena que, si bé està molt en la línia de la mateixa Moció, l'únic que fa és no especificar, explícitament, a quin tipus de municipi s'ha de portar a terme aquesta acció experimental que es proposa en aquesta pròpia Moció.

És evident que si el Grup Socialista accepta la nostra esmena, nosaltres votariem favorablement el primer punt així com el segon punt perquè, de fet, és complementari d'aquest primer.

Pel que fa als punts tres i quatre, és evident que el nostre Grup no hi pot donar suport perquè entenem que l'acció que està realitzant la Direcció General de Turisme, tant en les comarques de l'interior com en les de muntanya, és molt positiva. I tenint en compte que aquesta Direcció General ha destinat no gensmenys que el 50% del seu pressupost a aquesta..., a aquests municipis de muntanya i a comarques de l'interior, creiem que

està complint plenament amb l'impuls i l'ajut que necessiten totes aquestes comarques d'alguna manera desfavorides.

Per tots aquests motius, senyor President, repetim que, si el Grup Socialista accepta la nostra esmena, votarem favorablement el primer i el segon punt de la Moció i votarem en contra del tercer i el quart punt.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Neras. El Grup d'Iniciativa també té presentades esmenes. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President, també, molt breument per posicionar-nos en els punts als quals no hem presentat esmena, perquè la Moció està dividida en dues parts diferenciades: els dos punts primers i el tercer i el quart.

Respecte als primers, Iniciativa estem clarament a favor de qualsevol acció que vagi encaminada a la defensa dels drets dels consumidors però, per pura lògica, ens preocupa més que l'exercici d'aquest dret sigui fet a favor dels consumidors catalans abans que dels turistes consumidors. Lamentablement, totes les propostes nostres encaminades a potenciar l'atenció als consumidors, que vam realitzar en el debat parlamentari dels pressupostos d'enguany, no van obtenir cap suport del Grup de la majoria, que va preferir mantenir els recursos del Departament destinats preferentment als sectors del comerç i del turisme.

La proposta del Grup Socialista en aquest punt primer planteja donar una atenció prioritària a la defensa del turista, considerat com a consumidor, en un intent lloable d'aconseguir una millora de la crítica situació del turisme a Catalunya, a partir de la dignificació i el control de l'oferta, atenció que hauria de comportar, si s'aproves —i tal com diu textualment la Moció—: «Destinar el màxim possible de recursos humans dels cossos d'inspecció del Departament al seguiment puntual i exhaustiu de les reclamacions». Entenem, per tant, que l'aprovació d'aquest punt significaria un greuge comparatiu i una desconsideració evident al consumidor català, lògicament a tots els catalans; pot ser pel fet que el nostre consum no genera ingressos exteriors i, per tant, no es considera prioritària l'acció de la defensa del consumidor.

Avancem que, per evitar la consolidació d'una situació, des del nostre punt de vista, discriminatòria, estudiarem, si s'aprova aquest punt, la presentació d'una proposició no de llei orientada a estendre, d'una forma similar, les oficines de defensa del consumidor, ja que aquí el que es planteja és potenciar oficines de defensa del turista com a consumidor.

Respecte, concretament, a la nostra esmena, i estant també d'acord amb la necessitat de promoure un turisme alternatiu a les comarques de muntanya en procés de despoblament i d'insuficiència de recursos, el que fem, simplement, és una addició, des del nostre punt de vista, clarificadora del que entenem per turisme alternatiu i que definim, breument, com de respectuós amb el medi, integrat en el territori i destinat a la millora del conjunt dels seus habitants. Precisament, diem i volem fer aquest aclariment per contraposar-lo a un model que es fomenta des del Govern, com el de creació de noves estacions d'esquí i les inversions immobiliàries subsegüents, generalment, aquest model agressiu amb el medi no propi de les activitats tradicionals de molts de territoris, poc adient amb la climatologia dels darrers anys —com tots sabem—, i, sobretot, encaminat més a

les millores de pocs habitants i la majoria d'aquests massa vegades de fora de la zona en la qual es fa la inversió. Un cas paradigmàtic d'això, en tot cas, seria el fet de la proposta que hi ha aquí al Parlament de reducció de la zona de tota acció del Parc Nacional d'Aigüestortes. Lògicament aquest no és el nostre model de turisme i per això volem aclarir que el que proposem és l'altre.

Desitgem, per tant, que, per tal d'evitar confusionismes, ens fos acceptada la nostra esmena però, no obstant això, votarem a favor de tots els punts de la Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Per l'Agrupació del CDS, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Els diputats centristes creiem que un ampli coneixement de la indústria i del turisme en tots els seus aspectes és fonamental per garantir l'èxit de la seva gestió. Els canvis en la indústria turística se succeeixen cada cop de forma més ràpida i per això es fa imprescindible un control i un seguiment de les noves tendències i factors que afecten el sector per poder reaccionar de forma eficient davant les amenaces i les oportunitats que presenta aquesta indústria.

En aquest sentit, és necessari conèixer de prop els factors i els indicadors, tant de tipus econòmic com de tipus social. En aquesta línia, pensem els diputats del CDS que va dirigida la Moció, avui a debat, per la qual cosa anunciem que hi donarem el nostre suport votant favorablement.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup parlamentari Mixt vol fixar posició? *(Pausa.)* Senyor Sánchez, té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, amb molta brevetat plantejar que votarem favorablement aquesta Moció perquè creiem que un factor de creixement tan important per a la societat catalana com és el turisme, és necessari començar-ho a plantejar amb seriositat. I aquestes propostes creiem que van en la direcció d'adequar i de millorar la realitat del sector del turisme.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Pel Grup parlamentari Popular, per fixar posició, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. Coincidint amb lo pensament de tots los membres d'esta Cambra en ordre a una superior brevetat, lo Grup Popular anuncia el vot favorable a esta Moció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Ara per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el senyor Gibert.

El Sr. GIBERT: Sí, moltes gràcies, senyor President. Per dir que acceptarem..., acceptem l'esmena de Convergència i Unió, amb el benentès que atribuïm el suficient sentit comú a la Conselleria per tal que l'experiment no es faci, per exemple, a Cadaqués i suposem que no ho farà així, no? Per tant, acceptem aquesta esmena en aquest sentit.

Acceptem també l'esmena d'Iniciativa per Catalunya. Creiem que després de la intervenció i de la relació turisme-te-

rritori que vam fer l'altre dia implícitament estava en la proposta però, en qualsevol cas, i per evitar malentesos, em sembla que és una precisió convenient i que ens sembla que enriqueix la Proposició. I acceptem, també, ho dic de passada, les esmenes lingüístiques que..., i les agraïm com a lliçó, en algun cas, molt sofisticada, però les incorporem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gibert.

Passem a votar el text de la Moció, després d'haver-se acceptat l'esmena... (*La I. Sra. Neras demana per parlar.*) Separadament?

La Sra. NERAS: Sí, senyor President, el nostre Grup demanaria votació separada del punt 1 i 2, conjuntament, i després el 3 i el 4 també conjuntament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, ho farem així.

Vots a favor del primer i el segon punt de la Moció.

Aquests dos punts han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació es voten els punts tercer i quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos punts —tercer i quart— han quedat rebutjats per 20 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Passem al quinzè punt de l'ordre del dia: Moció sobre l'Aplicació de la Llei 2/1982, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Terradellas.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al
Consell Executiu sobre l'Aplicació de la
Llei 2/1982, de Protecció de la Zona
Volcànica de la Garrotxa**

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, pujo a aquesta tribuna, de fet, en el Parlament, una vegada més, a assumir la nostra responsabilitat per intentar aplicar..., que s'apliqui la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Com vàrem explicitar en el debat de la interpellació, aquest no és un tema sectorial o d'un territori concret; és de la primera Llei del Parlament de Catalunya que protegia un espai natural del nostre país, la que tothom reconeix com la millor zona volcànica de la península ibèrica i que vuit anys després constatem que el que és la principal degradació d'aquest àmbit —les extraccions de material volcànic en el volcà Crúscat— continuen al ritme del primer dia a raó de 300.000 tones/any, constatant que l'empresa està treballant..., està fent aquestes extraccions amb una impunitat permesa per part de l'Administració, atès que les sancions que se'ls han imposat són molt petites i que, per altra banda, en cap cas —que nosaltres tinguem coneixement— s'han cobrat.

Els arguments de caràcter social que en el seu dia s'esgrimien per poder, doncs, continuar mantenint aquesta explotació, avui dia ja ningú els defensa i, per tant, senyores i senyors diputats, ens sembla que és bo que el Parlament de Catalunya col·labori una vegada més a intentar acabar amb aquesta situació, al nostre entendre, vergonyant.

Per tant, no ens inspira només una voluntat crítica davant

d'aquesta situació; per altra banda, els diaris de sessions d'aquesta Cambra ja constaten aquests incompliments, sinó que el que volem és impulsar el compliment de la Llei i la protecció d'aquesta zona. I això ho reclama tothom, fins i tot molts dels diputats —que veig que avui no són presents a la Cambra i, en canvi, hi eren, doncs, a l'hora de sortir a la foto en la visita a les extraccions de gredes.

Per tant, és una voluntat majoritària de tothom d'intentar complir i fer complir aquesta Llei i, per tant, la nostra proposta de Moció és de no posar terminis i intentar evitar posar terminis en la voluntat que s'apliqui; realment, perquè l'experiència de fixar terminis des dels que posa la mateixa Llei fins a altres mocions que han estat votades amb majoria per aquesta Cambra, han estat reiteradament incomplertes. Però, ara bé, sí que en canvi volem —i la Moció incorpora un efecte nou— és que qualsevol actuació que es vulgui fer per part del Consell Executiu, sobretot havent-nos-ho anunciat, per part del Conseller de Política Territorial, tingui l'acord de la Junta de Protecció de la Zona Volcànica. I això per dues raons: la primera és perquè el Consell Executiu de la Generalitat ja n'ha fet alguna, de proposta, que deia interpretar l'aplicació de la Llei, i, en canvi, va estar contestada per la Junta de Protecció, que és l'òrgan de màxima gestió del Parc Natural, i, per altra banda, perquè jo crec que és obvi que el Consell Executiu ha de ser el primer de complir allò que mana la mateixa Llei, i és que qualsevol actuació pública dintre del Parc Natural ha de tenir el vist-i-plau o, com a mínim, ha de tenir l'informe de la Junta de Protecció.

Per tant, senyores i senyors diputats, els invito a votar, una vegada més, allò que ja va expressar aquesta Cambra en l'aplicació d'aquesta Llei i, ateses les afirmacions que va donar el Conseller, jo espero, desitjo —jo crec que com molta gent d'aquesta Cambra i de fora d'aquesta Cambra—, desitgem que sigui l'última vegada que s'hagi de presentar una interpellació per donar compliment a una llei aprovada pel mateix Parlament.

Dues consideracions finals —veig que no hi ha esmenes i les vull fer davant d'aquest plenari. Una constatació és que l'actuació degradant de l'empresa que continua fent les extraccions ha deixat la «llaga» del volcà Crúscat en una situació on, forçosament, la rehabilitació imposarà continuar fent extraccions de gredes. Això sembla bastant evident. El que jo espero és que el Consell Executiu, a l'hora de fer-ho, tingui més en compte els criteris proteccionistes de rehabilitació que no els lucratis que ha tingut fins ara l'empresa.

Per altra banda, l'altra consideració, i última —i amb això acabo, senyores i senyors diputats—, és que el nostre Grup, a l'hora de demanar que es protegeixi la zona volcànica, i, per tant, que s'impedeixin les extraccions de greda, en cap cas abonaria qualsevol proposta que significués traslladar les extraccions a un altre àmbit de possible protecció. Creiem, senyores i senyors diputats que, després de tant de temps, el Consell Executiu de la Generalitat té armes suficients per fer complir aquesta Llei i per preservar el territori català, sobretot aquell que va ser el primer que aquest Parlament va demanar que es preservés.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Terradellas. Com que no hi ha esmenes, passem directament a la fixació de

posició. Per l'Agrupació del CDS, té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Quan es va aprovar per unanimitat la Llei 2/82, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, i es van prohibir totalment les extraccions, se'ns obrí una via d'optimisme amb vista al futur d'aquesta àrea. Aquest optimisme, els actuals diputats centristes el vam perdre ràpidament, i en aquest estat anímic ens trobem ara, perquè la realitat ens ha mostrat que, si bé de llavors ençà no es va donar cap nova concessió ni autorització per a l'exploració de gredes i de granulats, el fet de respectar drets miners preexistents i una feble negociació amb l'empresa titular dels drets miners, no ha resolt el problema de fons, que és el cessament de l'activitat. Aquests resultats negatius no ens estranyen, si bé ens preocupen, en comprovar el poc interès que els representants del Consell Executiu demostren en no assistir a les reunions de la Junta de Protecció de la Zona Volcànica.

Senyores i senyors diputats, senyor President, suposo que estan amb mi en afirmar que la via d'aplicació de sancions de 200.000 pessetes no resoldrà el problema. La solució està en l'adquisició dels drets miners de l'empresa, i perquè així sigui i en la confiança que el Consell Executiu així ho farà en un termini breu, és per això que nosaltres donarem el nostre suport i el nostre vot favorable a la Moció a debat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Pel Grup Popular, es vol fixar posició?

El Sr. CURTO: Molt breument, senyor President. Per anunciar que, independentment de les consideracions que ha formulat l'Illustre Diputat senyor Terradellas, però independentment també de la interpellació i de les consideracions que va formular l'Honorable Conseller de Política Territorial, el Grup Popular donarem suport a esta Moció, però el motiu fonamental és que esta Moció demana simplement i fonamentalment lo compliment de la Llei 2/82, aprovada per est Parlament. Només amb aquests criteris, donem suport a la Moció que ha presentat lo Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. M'havia oblidat de donar la paraula al Grup Mixt per fixar posició... Molt bé, doncs, no la demana. El Grup d'Iniciativa: el senyor Gimeno té la paraula per fixar posició en representació del seu Grup.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. També molt breument, dient que compartim la preocupació exposada pel Grup Socialista, i dir que, una vegada més, es fa palès que l'important sembla que en aquest Parlament no és legislar, fer les lleis, sinó vigilar que es compleixin. No és aquesta l'única vegada, és una més, i creiem que hauria de ser de les últimes que s'exigís el compliment de lleis aprovades des de fa molts anys.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, avui podem dir que coincidim amb l'Illustre Diputat que ha defensat aquesta Moció, i en un sentit més estricte podem dir que coincidim quan es refereix a la necessitat d'arribar, al més aviat possible, a la paralització de les extraccions de gredes volcàniques en el parc natural de la Garrotxa, perquè aquest era, aquest va ser l'esperit que va moure el Govern de la Generalitat

a presentar el Projecte de Llei per a la protecció d'aquella zona volcànica, aprovada per aquesta Cambra el 23 de març del 82, llei a la qual, naturalment, el nostre Grup va donar tot el seu suport, tot el suport que la Llei mereixia; una llei que, és cert —i vostès ho saben—, fa esment, de manera explícita, a la necessitat d'aturar gradualment l'extracció de gredes i als mecanismes per poder-ho arribar a aconseguir.

En l'explicació de vot, en aprovar-se aquesta Llei, el 23 de març del 82, en nom del meu Grup manifestava la satisfacció i l'esperança que ben aviat, «lluny les excavadores que s'emporten els volcans» —deia— «totes les persones que vivien a la zona o que hi eren de pas, poguessin tornar a sentir i trobar, enmig dels seus boscos, aquell verd profund i clar com l'aigua».

La veritat és que s'ha complert bona part d'allò que llavors només era una esperança. L'Honorable Conseller senyor Molins, en respondre la interpellació que ha precedit aquesta Moció, que va precedir aquesta Moció, va explicar les cotes de protecció aconseguides, i que avui, per raó de l'hora que som, no repetiré ni ampliaré, cotes de protecció que fins llavors, fins disposar de la Llei de protecció, no podien ser més que uns somnis.

També comentava, l'Honorable Conseller, les dificultats sorgides en el procés de reducció de les extraccions de gredes. Vostès saben, senyores i senyors diputats, com és de difícil i, de vegades, fins i tot fràgil, l'equilibri entre la protecció del paisatge i de la natura i el foment de l'ocupació en l'àmbit dels espais naturals. Fins ara, tot el que s'ha fet ha estat en la línia del respecte més absolut per allò que determina l'article 4 de la Llei d'Espais Naturals; és a dir, «preservar les espècies vegetals, mantenir les característiques dels ecosistemes, protegir els sòls de l'erosió, condicionar els indrets singulars afectats per activitats que han estat causa d'alteracions perjudicials per a la natura o el paisatge» —com és el cas de la zona volcànica de què estem parlant— «i fomentar els usos i les activitats que, en el marc de la Llei d'Espais Naturals, afavoreixen el desenvolupament de la zona i fan possible la contenció del despoblament rural».

Senyores i senyors diputats, senyor President, és en aquest marc de la Llei d'Espais Naturals que s'ha i s'havia d'actuar, i és en aquest marc que s'ha fet un camí immens en la protecció i la preservació de la zona volcànica de la Garrotxa, camí que continua i que, enguany, per exemple, com vostès coneixen, en els pressupostos s'han destinat 130 milions de pessetes per a la conservació i la promoció d'aquell parc natural. I és dintre d'aquest llarg camí recorregut que també s'han pres iniciatives encaminades a poder aturar definitivament les extraccions de gredes. En aquest sentit, però, encara no hem arribat al final d'aquest camí. Naturalment, no s'ha concedit cap nova autorització; els drets adquirits, les concessions que existien i que encara existeixen, perquè només es poden anular per la via de les indemnitzacions, han estat significativament delimitades; s'han sancionat els incompliments de restauració fins a l'import màxim, el valor màxim que permetia la Llei; les actuacions preses pels departaments competents han servit per reduir notablement el valor residual, condició decisiva per fer menys cara i més viable la cancellació de les concessions, i, altrament, el Conseller de Política Territorial va posar de manifest el procés de negociacions que actualment es desenvolupa amb l'empresa titular dels permisos per a l'extracció de gredes, negociacions

que —ens consta— portaran plausiblement a una solució final.

És, doncs, en aquestes circumstàncies, que el nostre Grup votarà a favor del text que es proposa, amb l'esperança de recuperar definitivament aquell paratge, per prosseguir i aprofundir en la seva millora i restauració i en la protecció dels seus valors naturals, la seva flora, la seva fauna, el seu valor geològic i morfològic, la seva especial bellesa, la de tot el conjunt i perquè, ultra la protecció dels valors naturals i ecològics, el nostre país pugui continuar tenint espais en els quals —com també diu el poeta— «hi poguem entrar dins i, en el gran adornament de la muntanya, sentir els rius invisibles per les valls i allunyar el ressò de la tronada». (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Se sotmet a votació la Moció.

Vots a favor?

La Moció ha estat aprovada per unanimitat.

Passem al setzè punt de l'ordre del dia: Moció sobre la Política de Presons, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Celestino Sánchez.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Presons

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, diuen que el bo, si és breu, és doblement bo, i us prometo ser breu, però certament amb el convenciment de veure si aconseguixo convèncer tota la Cambra i que em voti favorablement.

La Moció que presentem en aquest moment és producte d'una interpellació feta a petició del Moviment de Defensa de la Terra, de Catalunya Lliure i dels grups d'insubordinats que en aquest moment existeixen a Catalunya, i crec que, possiblement, al marge de la possible preocupació d'algun diputat, crec que aquesta hauria de ser una bona pràctica per part dels grups parlamentaris, i és que, al marge del nivell de coincidència que es pugui tenir, la capacitat de portar la realitat al Parlament de Catalunya perquè la discuteixi i, a més, s'hi posicioni.

I tal com vam plantejar en la interpellació, hi ha una realitat que és inqüestionable, al marge de l'opinió que cadascun de nosaltres puguem tenir, i és que, en aquests moments, a Catalunya hi ha més de cent persones que han estat detingudes, jutjades i estan complint condemna per motius de pensament, d'opinió o per motius polítics. I no em val, a mi, que aquestes opinions no siguin recollides en el Codi Penal, perquè tots els que estem aquí ens dediquem a fer política, i això vol dir, això vol dir que ens coneixem tots, perquè Catalunya és petita —un parell de pams, en un plànol—, i ens coneixem i sabem que els xavals que han estat detinguts per insubordinats no són delinqüents; gent que ha estat detinguda amb l'etiqueta d'independentistes no són delinqüents; gent que ha estat detinguda per pertànyer a sindicats o a organitzacions polítiques, no són delinqüents.

I jo no dic —perquè aquesta és una altra discussió— que no s'hagi de complir la llei, però el tema és que el compliment d'aquesta llei s'ha de fer a partir de la realitat objectiva, i aquesta realitat objectiva és d'aquestes característiques, i la vida és molt tossuda, i en una època molt difícil es negava aquesta realitat —la realitat dels presos polítics; i en una situació molt millor, de caràcter democràtic, com la nostra, podem fer la

política, la política de posar el cap sota l'ala i de no reconèixer una realitat, però aquesta és una mala política que, tard o d'hora, arriba a conclusions difícils i incorrectes, i nosaltres, el Partit dels Comunistes de Catalunya, som de l'opinió de no amagar el cap sota l'ala i d'abordar els temes amb seriositat.

I és en funció d'aquestes idees que hem plantejat tres propostes de resolució. La primera, en quina direcció? Plantejar amb claredat que es continuï, perquè s'han fet, els tràmits, per part de la Conselleria i del Consell Executiu, per assegurar que siguin traslladats a presons catalanes tota una sèrie d'interns que estan en altres centres penitenciaris fora de Catalunya. Volria recordar que aquesta és una Moció ja aprovada per una Comissió del Parlament, però haig de reconèixer que hi ha una matisació, matisació important, i és que aquí no es planteja des d'un punt de vista genèric —que ja ha estat aprovada—, sinó des d'un punt de vista concret: els detinguts que han estat detinguts per aquests motius, de consciència, per opinió política o per opinió d'idees.

Una altra opinió és fer gestions envers el Govern central per començar a donar, a donar resposta a aquesta realitat que està essent tossuda, i és que hi ha persones que són detingudes per motius de caràcter polític, d'opinió o de consciència, i, per tant, anar en la direcció de començar a discutir, des de Catalunya i també des de tot l'Estat, aquesta nova realitat i, si és necessari o no fer modificacions a la legislació penal vigent. Nosaltres som de l'opinió que hauríem de fer modificacions, però no volem imposar això; el que nosaltres volem és que es comenci a discutir aquesta realitat i, si són necessàries aquestes modificacions, que es facin.

I l'última, la tercera, és fer les gestions oportunes, davant del Govern central, perquè sigui aplicada la Sentència del Tribunal d'Estrasburg sobre el procés obert als ciutadans catalans Antoni Massagué i Xavier Barberà, que, com vostès saben, ha estat incompleta.

Nosaltres som conscients d'una cosa: aquest tema que discutim avui és un tema rel·liscós, molt rel·liscós per als grups parlamentaris i per als diputats. Però creiem i estem convençuts d'una cosa: el Parlament de Catalunya està per discutir la realitat, i la realitat, per molt rel·liscosa que sigui, per molt preocupant que sigui, l'hem de discutir, perquè, senyores i senyors diputats, *que cada palo aguante su vela*. I això és important; en els temes rel·liscosos, també tots hem de dir la nostra. I ara és el moment que tots els grups parlamentaris diguin la seva respecte a aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sánchez. No s'hi han presentat esmenes. Correspon, ara, la fixació de posició.

Per l'Agrupació del CDS, el senyor Martín té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Per evitar el que podria ser un llarg debat, que hauríem d'argumentar, fem ús de la paraula simplement per anunciar que ens abstindrem en aquesta Moció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Popular vol fixar posició? (*Pausa.*) El senyor Perea té la paraula.

El Sr. PEREA: Sí, gràcies, senyor President. Com ja s'ha esmentat, el passat 29 de maig la Comissió de Justícia d'aquest

Parlament va aprovar una proposició no de llei —avui Resolució 126/90— referent al trasllat a centres penitenciaris de Catalunya de catalans empresonats en altres centres penitenciaris de l'Estat.

Aquesta Resolució —l'aprova per la Comissió—, la redacció de la qual és conseqüència d'una esmena del Grup de la majoria, substituïa una redacció inicial proposada per Esquerra Republicana, el qual va rebre la crítica de tots els altres grups parlamentaris presents a la Comissió, tant des d'un punt de vista tècnic jurídic com d'encert —més ben dit, de desencert— en l'orientació política de la proposta, i que, com que ja consta en el *Diari de Sessions*, els n'estalvio la repetició.

En aquest sentit, sembla certament difícil admetre —i el meu Grup no ho fa— que, en un estat democràtic i de dret com és Espanya, puguin existir ciutadans empresonats per raons de consciència, opinió o causes polítiques. En tot cas, a qui es condemna i empresona en un estat democràtic i de dret —com és, hi insisteixo, Espanya— és a aquelles persones que han infringit la legislació penal que la societat s'ha donat a si mateixa per a la seva protecció.

Per tots aquests motius, el meu Grup no votarà favorablement els punts 1 i 2 de la Moció presentada, i tampoc votarà favorablement el punt tercer de la Moció perquè, com l'Il·lustre Diputat interpellant coneix, en l'actualitat la Sentència del Tribunal Suprem relativa a l'aplicació de la Resolució del Tribunal d'Estrasburg en el cas esmentat, està recorreguda davant el Tribunal Constitucional. I, per respecte a la independència d'aquest alt organisme, considerem negativa qualsevol interferència dels altres poders de l'Estat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Perea. Per Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Pel que fa al primer punt de la Moció, el nostre Grup sempre ha estat a favor que els condemnats compleixin la seva pena a les presons dins del territori on tenen el seu domicili habitual o on estan arrelats.

Nosaltres entenem que, quan s'executa la sentència en què es condemna, solament, a la privació de llibertat, només s'ha de complir aquesta pena, i no d'accessòries o d'altres que també estan tipificades en el present Codi Penal, com són l'estranyament, el confinament i el desterrament, si no han estat imposades.

A més d'aquest raonament, cal també afegir que, si entenem que durant el període que pateix la manca de llibertat, ha d'existir un procés paral·lel de reinserció a la societat, aquest no és possible si l'intern no està a prop de la seva comunitat.

D'altra banda, fa pocs dies es va aprovar, en aquest Parlament, per unanimitat, una proposició no de llei en aquest sentit. Crec, per tant, que, per coherència, hem d'emetre un vot favorable a aquest punt.

Respecte al segon punt de la Moció, el que a nosaltres ens preocupa és que, en un estat de dret, hi puguin haver encara, en l'actualitat, empresonats per motius de consciència, com els casos dels objectors de consciència.

És per aquest motiu que nosaltres varem formular una proposta de resolució per la qual s'acordés de presentar a la Mesa dels Diputats la Proposició de Llei de Reforma de la Llei Reguladora de l'Objecció de Consciència i de la Prestació Social

Substitutòria, per tal d'evitar que poguessin ser condemnats, per motius d'objecció de consciència, alguns joves; però, mentre això no es produeix, veiem positiu que es facin les accions necessàries davant el Govern central per tal d'assegurar les modificacions del Codi Penal vigent, de manera que es reconegui règim i condició als presos que ho siguin per aquestes causes.

Pel que fa al tercer punt de la Moció, que fa referència a les gestions que s'han de realitzar davant el Govern central perquè sigui aplicada la Sentència del Tribunal d'Estrasburg sobre el procés Antoni Massagué i Xavier Barberà, hem de manifestar que es tracta d'intentar que es faci justícia, executant una sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans de 6 de desembre de 1988. La Sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem és taxativa: si bé afirma la impossibilitat d'executar la Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans, en el sentit d'anul·lar una sentència ferma del Tribunal Suprem —que és l'òrgan jurisdiccional superior en tots els ordres, llevat el que disposa en matèries de garanties constitucionals, que és el Tribunal Constitucional—, diu que això no significa que les irregularitats detectades i declarades per la Sentència de 8 de desembre de 1988, del Tribunal Europeu de Drets Humans, no puguin tenir una solució. Vull remarcar que, això, ho diu el Tribunal Suprem, però que, tanmateix, es pot solucionar per la via de l'indult, en el cas de compliment de penes privatives de llibertat o pecuniàries per complir.

Per tant, el que es demana en aquest tercer punt està suggerit pel mateix Tribunal Suprem. Tots els grups polítics estem parlant de la construcció d'Europa, que el Parlament Europeu tingui una funció legislativa que vinculi tots els estats de la Comunitat Europea; estem parlant que a Europa sigui possible una unitat política que vagi més enllà dels acords econòmics, però si volem construir aquesta Europa també les sentències dels tribunals europeus han de ser d'aplicació a cadascun dels estats de la Comunitat. Se'ns pot dir que hi ha un buit legal, però els ciutadans Antoni Massagué i Xavier Barberà, després d'haver complert bona part d'una condemna per execució d'una sentència que el Tribunal de Drets Humans considera que va ser dictada en un procediment en el qual es va infringir l'article 6.1 de la Convenció Europea per a la Salvaguarda dels Drets de l'Home, perquè considera que no va ser un judici just, un cop que l'Audiència Nacional li va atorgar la llibertat mentre no hi hagués resolució i, finalment, després d'haver-se dictat una sentència del Tribunal Suprem, que decideix dient que han de seguir complint la condemna —revocant l'anterior—, aquests ciutadans és evident que no poden sofrir les conseqüències d'un buit legal.

Fa pocs dies que estem vivint una situació de la qual molts estaments de la societat s'han plantejat de sol·licitar l'indult d'un periodista que ha estat condemnat a pena de privació de llibertat, pel fet d'entendre que la Sentència no està d'acord amb la valoració que la pròpia societat fa de la condemna. Crec que, en el cas dels ciutadans catalans Antoni Massagué i Xavier Barberà, per tot el que s'ha dit, estaran també d'acord, senyores, que és necessària la petició d'un indult que repari, encara que sigui mínimament, la irregular situació creada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Pel Grup Socialista, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Senyores i sen-

yors diputats, és indubtable que aquest és un debat important, però jo no entraré en aquest debat, sinó que em limitaré a dir quina és la nostra posició respecte a la Moció que se'ns ha presentat, i, lògicament, de cada un d'aquests tres punts.

Ja anuncio que ens oposarem a la Moció presentada, als tres punts —Moció presentada pel Diputat senyor Celestino Sánchez, del Grup Mixt.

El primer punt, senyores i senyors diputats, jo crec que és completament innecessari. S'hi ha referit el company Celestino, el Diputat Celestino Sánchez; s'hi han referit també altres portaveus: no fa gaires dies, a la Comissió de Justícia es va aprovar una resolució per unanimitat, és a dir, fins i tot pel propi Grup que havia presentat el text original, text original que era molt similar al text que avui se'ns torna a presentar aquí a la nostra consideració.

Però la Resolució aprovada per unanimitat la Comissió de Justícia parla de tots els presos catalans, tots!, sense tractes especials o prioritats d'uns sobre els altres. Com podríem, nosaltres, discriminar uns catalans sobre uns altres catalans —pregunto jo? Com, aquest Parlament, podria decidir i resoldre sobre aquest tema, i dir: «aquests catalans tenen prioritat sobre aquells altres per venir primer aquí». No!, aquest Parlament no ho pot fer, ni cap persona demòcrata s'ho pot plantejar mai.

El Consell Executiu, d'acord amb aquesta Resolució, ha de disposar d'un cens dels interns catalans que estan en els centres a la resta de l'Estat, i possibilitar que, tots aquells que ho demanin —que tots aquells que ho demanin, perquè la legislació vigent parla de «tots aquells que ho demanin»—, perquè podria ser també que algun intern català, doncs, estigui molt bé en una presó de Burgos i no vulgui venir a Catalunya; doncs, que tots aquells que ho vulguin puguin ser traslladats. I per a això falta també que es construeixin noves places penitenciàries, que és, precisament, el que estem demanant des de l'any 1980.

El segon punt. Senyores i senyors diputats, estic en desacord amb moltes de les manifestacions que aquí s'han fet. No existeixen delictes tipificats per motius de consciència, opinió o causes polítiques, i, en conseqüència, no poden existir presos d'aquesta condició: no poden. I, dit això, sembla que no cal dir res més, però afegiré algunes raons més —algunes raons més. En aquest moment, està en tràmit parlamentari la modificació del Codi Penal; és allà, senyor Celestino Sánchez, el moment, el lloc i l'ocasió per modificar els aspectes concrets de l'actual Codi Penal que es considerin oportuns, que vostès considerin oportuns canviar.

Del text d'aquest segon punt es desprèn també i es dedueix que es demana un millor tracte per a determinats reclusos, i jo lligo això amb el que vostè, senyor Celestino Sánchez, va dir en ocasió de la interpellació, que va dir que no eren el mateix uns delinqüents que uns altres. Una altra vegada estem en el tema de la discriminació.

Miri, hi ha una Llei General Penitenciària, hi ha un Reglament General Penitenciari, i classifica els interns en primer, segon i tercer grau. I després, doncs, també hi ha interns preventius i interns que ja estan penats. I aquesta és la classificació que hi ha, i no hi ha res més.

Com podem fer cap més tipus de discriminació? El que hem de procurar tots és millorar el règim penitenciari per tal que, totes aquelles persones que han de complir una condemna, la compleixin dignament, és a dir, que a la pena que se li ha im-

sat per un jutge no se li agregui una pena accessòria i addicional, que seria la de viure en un lloc, doncs, que no seria l'oportú. Però és que, a més a més, transgrediríem l'article 14 de la Constitució, que parla de la igualtat dels espanyols davant la Llei: és que volem crear una altra discriminació?, discriminació per raó de delictes? Si arribéssim a l'absurd, vull dir, si portéssim aquest concepte a l'absurd, veuríem també que, aquelles persones que han estat condemnades per un delictes de circulació, tindrien també les mateixes raons per dir que no volen estar en unes presons, doncs, amb persones que han atractat a mà armada o que han fet un robatori.

Bé, vull dir, a mi em sembla que això és evident que no es poden fer ni presons especials ni es pot donar un tracte especial a uns delinqüents sobre uns altres. Per què? Perquè ja hi ha una llei general penitenciària que classifica, i, d'acord amb les sentències que s'han de complir i d'acord també amb el comportament d'aquests interns dins del règim penitenciari, doncs, es va classificant.

I ara arribem al tercer punt. Jo penso que primer cal fer una mica la seqüència del que ha passat després de la cèlebre Sentència del Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, perquè tots veiem, més o menys, com està la situació. És a dir: aquesta Sentència, per començar, no entra en el fons de l'assumpte, sinó que detecta alguna irregularitat de forma en el procés dels ciutadans Antoni Massagué i Xavier Barberà. I què passa, immediatament després? Que l'Audiència Nacional —l'Audiència Nacional— dicta una resolució el 29 de juny de 1989, i en aquesta Resolució diu dues coses: primer, posa en llibertat els dos presos, acatant la Sentència del Tribunal d'Estrasburg, i en el segon punt es declara incompetent per decidir sobre la nul·litat o no nul·litat del judici, o per establir un rescabament oportú i just, i s'inhibeix en favor del Tribunal Suprem.

Bé, arriba al Tribunal Suprem, i què fa el Tribunal Suprem? El Tribunal Suprem, en Sentència del 4 d'abril de 1990, decideix que tornin a ser reintegrats a la presó els dos interns. Això és el que diu el Tribunal Suprem, i què fan els interns o els advocats dels interns? Doncs, contra aquesta Resolució, recorren al Tribunal Constitucional amb el recurs d'empara que té tot ciutadà. I, per tant, en aquest moment, encara no hi ha *fallo*, no hi ha sentència, no hi ha dictamen del Tribunal Constitucional. Per això nosaltres hem d'esperar. La situació actual, doncs, què és?: que estem pendents d'aquesta sentència, que un pres està, en aquests moments, en règim obert, perquè ja fa temps que compleixen condemna, i segurament que, pel seu bon comportament, té dret al tercer grau i té dret també al règim obert, perquè té un treball; per tant, està en règim obert, i un altre s'ha fet fonedís després de la Sentència del Tribunal Suprem, i no se'l troba. Molt bé, aquesta és la situació.

Senyores i senyors diputats, senyor President, com ens hem de guiar, nosaltres? Ens hem de guiar sota dos principis fonamentals: el principi de seguretat jurídica; què vol dir això? Dret a un judici just, i per aquest primer principi creiem que els ciutadans Massagué i Barberà tenen dret que el seu procés sigui revisat i que rebin els rescabaments justos que s'escaiguin. Però hi ha un altre principi, senyores i senyors diputats: el principi de la divisió de poders que sustenta el nostre Estat de dret. I això què vol dir? Vol dir: independència dels tres poders, però vol dir també respecte a les institucions i respecte als procediments legals establerts.

I, per aquest segon principi, senyores i senyors diputats, entenem que són els mateixos tribunals de justícia espanyols els que han de decidir, i això és el que estan fent en aquest moment, intentant decidir, i, mentre no hi hagi pronunciament del Tribunal Constitucional, hem d'esperar —tots: aquest Parlament, altres parlaments, el Consell Executiu i el Govern de la nació.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Duran... Vendrell... Vendrell Duran! Ja m'hi he acostat, ja.

El Sr. VENDRELL: Exactament. Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el passat 30 de maig d'enguany ja es va substanciar en el Ple d'aquest Parlament una interpellació formulada pel Diputat Il·lustre senyor Celestino Sánchez, del Grup Mixt, en la qual hi va haver complida resposta per part del Conseller de Justícia, no obstant l'ambigüitat amb què estava formulada —dit sigui amb tot el respecte i amb tota cordialitat a l'interpellant. Ambigüitat perquè no es podia endevinar del text de la interpellació, segons va ser publicada, que es referís a la situació dels reclusos per motius d'insubmissió —els insubmissos, que es diu—, els independentistes catalans, militants sindicals, etcètera, però, en fi, a pesar de tot això, el Conseller de Justícia, Honorable senyor Bassols, va donar deguda contestació a la interpellació.

Avui se substancia en aquest Ple una moció en la qual es demana que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat a fer tres coses, en tres punts clarament diferenciats. En el primer d'ells es demana «continuar els tràmits ja iniciats per tal de possibilitar el trasllat a centres penitenciaris de Catalunya», etcètera, amb un text, el d'aquesta Moció, en aquest punt, que és idèntic al que ja va ser aprovat per aquest Parlament en la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, al qual ja han fet referència altres portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula. He dit idèntic, encara que haig de concretar que hi ha una especificitat en aquesta Moció en relació amb el text aprovat per la Comissió de Justícia d'aquest Parlament, i és que, en parlar de reclusos catalans, es refereix únicament a aquells que ho són per qüestió de consciència, opinió o causes polítiques. Entenem que aquella Resolució és d'àmbit genèric, que comprèn tots els reclusos catalans i que, per tant, hi estan evidentment compresos aquests que especifica, si és que es pot parlar, en un terreny d'hipòtesi, de presos per raons de consciència, presos per motivacions polítiques, etcètera; és a dir, qualsevol pres català està comprès en la Resolució de la Comissió de Justícia d'aquest Parlament.

El Conseller s'hi va referir, a aquesta Resolució, ja aprovada aleshores, i va prometre, evidentment —no podia fer altra cosa—, que donaria compliment a la Resolució d'aquest Parlament tantes vegades ja esmentada, de la Comissió de Justícia. Per tant, el grau de vinculació del Govern de la Generalitat de Catalunya és el mateix si es tracta d'una resolució d'una comissió legislativa del Parlament que si es tracta d'una resolució del Ple del Parlament; per tant, entenem que és innecessària aquesta Moció, en el punt primer que se'ns proposa, perquè ja està comprès en tot cas, qualsevol pres, en el contingut d'aquella Resolució. A més, també podríem dir que, evidentment, en un

estat de dret no es poden fer distincions entre presos —ja ho ha dit, també, aquí, un altre dels portaveus que m'han precedit— i que, per tant, nosaltres, per tots aquests motius, no podem pas votar a favor d'aquest primer punt de la Moció.

Pel que fa al segon punt, que és aquell pel qual es demana que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat a fer les gestions necessàries davant del Govern central per a la creació, dit amb poques paraules, del que podríem anomenar l'estatut del pres polític..., demana que es modifiqui la legislació penal, però amb aquesta finalitat. Bé, entenem que no es tracta de fer gestions, si es considera necessària la modificació d'alguna llei estatal, no es tracta de fer recomanacions de gestions, sinó simplement de prendre una altra iniciativa de caràcter legislatiu, que seria en aquest cas, per exemple, una proposició de llei per ser presentada pel Parlament a les Corts de Madrid. Però, en fi, a part d'aquesta qüestió de forma —que tampoc no seria suficient, entenem, modificar el Codi Penal: podria tal vegada modificar-se o necessitar la modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal, de la mateixa Llei General Penitenciària, etcètera—, qualsevol iniciativa de modificació legislativa no correspon fer-la per la via de recomanació al Consell Executiu de la Generalitat. Però és que, a més, com dèiem abans, també, referint-nos al primer dels punts de la Moció, entenem que en un estat democràtic i de dret no hi ha lloc a aquesta distinció entre el pres polític i el pres comú, atès que els delictes es cometen en funció d'una actuació concreta i tipificada en el Codi Penal, no es cometen per raó de pensament o per raó de consciència.

I, en fi, finalment, en relació amb el tercer punt de la Moció, aquest sí que, amb tots els respectes a la Mesa d'aquest Parlament, entenem que no té res a veure amb el que es va debatre en la interpellació: no se'n va ni parlar, d'aquest tema, i avui apareix aquí en aquesta Moció. Val a dir també que el Conseller de Justícia ja va donar resposta a una pregunta per escrit que havien formulat diferents diputats d'aquesta Cambra, sobre la revocació —deia— de la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans en relació amb el senyor Xavier Barberà, formulada pels diputats del Grup Mixt, especialment. I, en aquella resposta, el Conseller deia: «Entenem que per part del Govern de la Generalitat no procedeix fer una valoració de les decisions adoptades en el cas que ens ocupa, donat que correspon a l'àmbit judicial, i d'altra banda entenem que no ha d'immiscir-s'hi, el Govern de la Generalitat, atès el que disposa l'article 117.3 de la Constitució Espanyola, que és el que defineix la independència de poder judicial». En aquesta mateixa línia, per tant, nosaltres ens hem de manifestar en contra d'aquest tercer punt de la Moció, que requereix..., que demana que s'insti el Parlament..., s'insti el Govern de la Generalitat a fer gestions davant del Govern central perquè sigui aplicada la sentència del Tribunal d'Estrasburg.

La sentència del Tribunal d'Estrasburg, i els seus precedents, s'hi ha referit ja l'Illustre Diputat senyor Oliart: jo no en faré nova història, del procés, però sí que voldria referir-me, molt breument, a algun dels trets d'aquesta sentència del Tribunal Suprem. En aquesta sentència el Tribunal Suprem estableix i diu molt clarament que l'ordenament judicial espanyol no preveu l'execució de sentències internacionals —ben entès que quan parla de sentències internacionals no es refereix a sentències de tribunals estrangers, sinó sentències de tribunals interna-

cionals, com ho és per exemple el Tribunal Europeu de Drets Humans, d'Estrasburg. I per això afegeix que, avui per avui, introduir el Tribunal Europeu de Drets Humans en l'organització judicial espanyola només seria factible a través d'una *Lex data* de naturalesa orgànica, a tenor del que disposa l'article 81 de la Constitució Espanyola. Per tant —afegeix—, caldria modificar la legislació actual, com han fet els Estats de Noruega, Luxemburg, Malta, i un cantó de Suïssa, establint un nou tipus d'aplicació..., d'ordenament per aplicar la llei del Tribunal d'Estrasburg —dic: la sentència del Tribunal d'Estrasburg. Per tant, es tractaria també d'una modificació legislativa, de cobrir una autèntica llacuna —que certament existeix en el nostre ordenament— sobre l'execució d'aquestes sentències. En qualsevol cas, és a l'Estat, com a part implicada en aquest afer, a qui li correspon cercar una solució que s'ajusti i s'harmonitzi amb la decisió del Tribunal d'Estrasburg —sigui amb modificació de la legislació vigent, sigui via indult—, però no té res a veure amb les funcions que té encomanades el Consell Executiu i entenem que no és tampoc funció d'aquesta Cambra pronunciar-s'hi.

És per tots aquests motius que votarem en contra dels tres punts de la Moció.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vendrell. Li haig d'aclarir que tinc aquí la transcripció del *Diari de Sessions* corresponent al dia 30 de maig, en què el senyor Sánchez Ramos diu el següent: «I, després, una situació peculiar, que jo crec que hem de fer un crit d'atenció, perquè aquesta sí que és una situació de caràcter peculiar, i és la situació d'Antoni Masagué i Xavier Barberà». De manera que és...

El Sr. VENDRELL: Rectifico l'allusió equivocada que havia fet, doncs...

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Passem a la votació.

Vots a favor de la Moció?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 68 en contra i 1 abstenció.

El dissetè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre els complexos urbanístics esportius, presentada per l'Illustre Diputat senyor Manuel Nadal.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre els complexos urbanístics esportius

El Sr. MANUEL NADAL: Des de l'escó mateix, em limitaré pràcticament a comentar els set punts que presenta aquesta Moció.

El primer punt constata que a Catalunya, avui en dia, és pràctica habitual la petició d'una instal·lació esportiva, que normalment no és viable econòmicament per ella sola, que necessita anar acompanyada d'una operació immobiliària i que, per tant, es modifica el planejament urbanístic per facilitar la construcció de la instal·lació esportiva, juntament amb l'operació immobiliària —això val per al camp de golf, per als ports esportius, per a càmpings, per a estacions d'esquí, i podríem continuar amb parcs temàtics, etcètera. El Grup Socialista

considera que aquesta pràctica, considerada individualment, està justificada, però, si es considera globalment, ens trobem d'alguna manera que la suma de petits efectes negatius provoca un efecte perjudicial important a Catalunya, i demanàvem a Convergència i Unió que, com a Govern de Catalunya, tingués en compte els interessos generals del país per damunt del interessos particulars de cada un dels municipis.

El segon punt reclama que en molts de casos, massa casos, aquestes operacions de construccions d'instal·lacions esportives i de modificacions del planejament urbanístic es fan en zones d'interès natural: ens trobem algun camp de golf construït en el que era una zona de reserva del delta del Llobregat, ens trobem la modificació del parc d'Aiguïestortes per facilitar alguna instal·lació esportiva d'estació d'esquí.

El tercer punt reclama que en aquests casos d'instal·lacions esportives —que entenem que segurament moltes vegades són justificables i, per tant, s'han de construir: el que diem és que hi ha d'haver una planificació global a Catalunya d'aquests temes—, doncs, en aquests casos en què s'hagin d'acceptar aquestes modificacions del planejament urbanístic, es faci un estudi d'impacte ambiental d'aquestes grans instal·lacions esportives, o parcs temàtics, o el que sigui.

En el quart punt demanem que aquest tipus d'instal·lacions, que, tal com va dir el Conseller, no estan previstes en el planejament del municipi —per exemple, un port esportiu no està contemplat—, llavors nosaltres diem que és necessari que els planejaments dels municipis s'adeqüin a aquests plans generals que demanem que el Govern de la Generalitat faci, i que en alguns casos existeixen, com són els plans de zones esquiables o de ports esportius, i evitar el fet que, per exemple, en el Maresme hi hagi un port esportiu cada cinc quilòmetres.

El cinquè punt crida l'atenció sobre un fenomen cada vegada més preocupant, que és la parcel·lació dels càmpings, parcel·lació que es produeix a través de la instal·lació de *mobile-homes*, que està previst en un decret elaborat en l'etapa que el Conseller Molins era Conseller de Comerç, Consum i Turisme, que diu que es poden instal·lar fins a un 30% de *mobile-homes*..., bé, que fins a un 30% de la superfície d'un càmping s'hi poden instal·lar *mobile-homes*, i això són petites cases que a més es venen o es lloguen de manera fixa en càmpings de Catalunya.

El sisè punt fa referència a la necessitat de reclamar un estudi del nombre de *mobile-homes*, caravanes i tendes instal·lades permanentment als càmpings de Catalunya.

Vostès vagin a un càmping del Maresme, del Baix Llobregat, de les zones de muntanya, i veuran que el que diuen els decrets de càmpings de Catalunya sobre què és un càmping... On hi ha instal·lacions que no poden estar permanentment més d'onze mesos fixos, vostès veuran que, avui dia, les *roulottes* no tenen rodes, que s'enjardinen, que es converteixen en petites barraques. A les zones de muntanya —aquí hi ha molts diputats de la Vall d'Aran, del Ripollès—, la gent sap la degradació que significa la instal·lació d'un càmping, amb aquestes instal·lacions pràcticament fixes.

Per tant, demanem que se'n faci un cens i, si és possible, es corregeixin aquestes situacions. Val a dir que, ja, a les comarques gironines s'ha anunciat el tancament de dos càmpings pel fet de no complir la norma.

Em sembla que el que nosaltres constatavem és una realitat i que requereix una major atenció per part del Consell Executiu.

I finalment, apuntem el tema que, els camps de golf..., que ja hem dit que estem d'acord que es construeixin, però que hi hauria d'haver una planificació per fer possible, a més, que els que es construeixin siguin rendibles, no suposin un agreujament de la problemàtica de l'aigua a Catalunya, i que, per tant, tinguin solucionat el subministrament d'aigua de manera suficient.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal.

Hi ha presentat esmenes el Grup d'Iniciativa. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. També molt breument, ja que crec que tenim més ganes de sortir aviat que d'escoltar arguments.

El Sr. PRESIDENT: No. Aviat, no hi sortirem.

El Sr. GIMENO: Aviat a partir d'ara.

El Sr. PRESIDENT: Ah!

El Sr. GIMENO: La nostra esmena simplement és una puntualització al punt setè de l'ordre del dia..., de la Moció, perdó, que el que plantegem és que, en lloc de dir: «tinguin solucionat, els projectes de camps de golf, el subministrament d'aigua», digui que: «es realitzin en llocs on hi hagi disponibilitats d'aigua». I diem això perquè constatem també l'existència o la proliferació, en aquests moments, de càmpings i de camps de golf en zones on tradicionalment no hi ha hagut mai aigua suficient com per fer activitats d'aquestes.

Concretament, l'altre dia ens parlava el Conseller de Política Territorial de la gran necessitat que hi havia per fer el minitransvasament de l'Ebre a Tarragona, perquè hi havia un gran dèficit d'aigua, perquè la gent d'allà no podien beure, perquè era absolutament necessari. Llavors resulta que, de l'aigua del transvasament, del minitransvasament, el que ara n'estem fent és vendre-la per promoure camps de golf, i el que voldríem és que quedi clar que no es tracta de portar l'aigua d'on sigui i, aleshores, fer un camp de golf, que és com es podria entendre la redacció —suposo que no està en l'ànim dels diputats proposants—, que: «tinguin solucionat el subministrament d'aigua», sinó que el que plantegem és que es facin allí on hi hagi disponibilitats.

I, lògicament, també insistim en el tema que, ja que fins i tot el mateix Conseller també ens va dir l'altre dia, en el debat de política territorial, que els càmpings es feien amb aigües procedents de depuradores urbanes, a mi em consta que no és així a tots els llocs, i que, ja que ell ho va dir, ja que suposo que deu ser la voluntat del Govern, quedi constància que tenim també la idea que, preferentment, han de ser a partir d'aquesta disponibilitat d'aigua, de depuradores.

En un altre ordre de coses, dir que estem d'acord amb tots els altres punts i que esperem que aquesta proliferació de camps de golf, de ports esportius, d'estacions d'esquí, etcètera, que venen a significar, a la pràctica, que tot el terreny que és avui rústic pot ser sotmès a aquest tipus d'instal·lacions —i la prova n'és que fins i tot necessitem zones que estan en tràmit de declaració de parcs naturals o de zones d'interès natural—, sigui posat ràpidament en marxa a partir d'aquesta ja anunciada constitució del Consell de Protecció de la Natura, que tindrà cura a fer l'informe sobre el Pla d'Espais d'Interès Natural, i a partir d'aquí tindrà també —ho esperem— molta més cura a vigilar tots aquest tipus d'actuacions.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Ara poden in-

tervenir els grups que no hi han presentat esmenes. Senyor Martín i Toribio, per l'Agrupació del CDS.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. La millora de la qualitat de vida del ciutadà ha significat un increment de la demanda d'activitats físico-esportives, no tan sols des del punt de vista de la competició, sinó amb l'objectiu de cobrir les necessitats de lleure i recreació.

Això ha significat, per a les corporacions locals, en els últims anys, un repte, atès que la infraestructura esportiva anterior pràcticament no hi era. A aquesta dificultat, s'hi ha d'afegir l'agressió urbanística que alguns projectes urbanístics estan provocant.

Nosaltres constatem que, instal·lacions turístico-esportives, s'estan ubicant de forma indiscriminada. És evident que s'han de prendre mesures de defensa i de reconducció d'aquesta realitat. Així..., i això entenem que és el que pretén la Moció a debat, la qual nosaltres recolzarem amb el nostre vot.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Pel Grup Mixt, el senyor Pere té la paraula per fixar posició.

El Sr. PERE: No, només per manifestar que votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Pel Grup Popular, el senyor Bauzá té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Moltes gràcies, Molt Honorable President. Illustre Diputat senyor Nadal, permeti'm que li digui, abans d'entrar en el posicionament dels set punts de la seva Moció —ho repeteixo—, permeti'm que li faci dues consideracions que entenem, el Grup Popular, que són primordials: una primera, que és indubtable que el tema que vostè ens presenta amb aquesta Moció és un tema important, actual, digne d'atenció des del punt de vista urbanístic, ecològic i d'impacte ambiental, i una segona reflexió, que la seva Moció planteja un problema amb un aire generalitzat, en certa manera poc concret, aspectes que li resten la contundència necessària a alguns dels punts que votarem, igualment, favorablement de la seva Moció.

Dit això, passo a l'anàlisi i el posicionament dels set punts de la Moció que hom debat.

Quant al primer punt, vostès denuncien..., o sigui, que s'ha de denegar l'aprovació d'aquelles instal·lacions turístico-esportives i projectes immobiliaris adjunts que puguin afectar paratges inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya. Nosaltres entenem que, si bé no es pot considerar com una actuació generalitzada, en determinats casos és cert que s'està donant el fet que vostès estan denunciant.

Dels vint-i-un camps de golf en funcionament actualment a Catalunya, dotze, i m'atreviria a dir els noms: el de Gualta, Taradell, Medinyà, Sant Cugat del Vallès, Sant Feliu de Codines, Reus, Caldes de Montbui, Puigcerdà, Girona-la Bunyola, Montroig, parc Busch i la Roca. En aquests dotze que he anomenat existeixen condicionaments adjunts a les zones esportives, com habitatges, hotels i «apart-hotels».

Entenem que, per això, la seva proposta és encertada, i el punt primer de la seva Moció la hi votarem favorablement.

Quant als punts segon i tercer —els podríem agrupar—, pensem que les propostes que contenen, concretament, de denegar l'aprovació d'aquelles instal·lacions turístico-esportives i projectes immobiliaris adjunts que puguin afectar paratges inclosos en el Pla d'Interès Natural que he dit abans, i incloure en la legislació aplicable l'exigència d'elaborar estudis d'impacte am-

biental, aquests dos casos queden exclosos dels espais protegits dels planejaments especials o declaracions de parc nacional.

I concretament, quant al punt tercer, existeix una directiva comunitària en aquest sentit.

Basant-nos en aquestes consideracions, el Grup Popular s'abstindrà en aquests dos punts.

Quant al punt quart, que vostès demanen compatibilitzar i equiparar els planejaments urbanístics municipals amb els plans de ports esportius de zones esquiables, elaborats pel Govern de la Generalitat, entenem que, essent necessari, en el cas dels ports esportius, l'informe previ del MOPU, i no tenint, el Govern de la Generalitat, la tutela efectiva el domini exclusiu dels esmentats espais, no li podem votar favorablement el punt, però anuncio que ens abstindrem en aquest.

Quant als punts cinquè i sisè, respecte a controlar la proliferació de parcel·lacions dels càmpings de Catalunya i, a tal fi, augmentar la inspecció dels càmpings i exigir el compliment dels decrets que vostè esmenta en aquest punt, així com presentar un estudi del nombre de *mobile-homes*, caravanes i tendes instal·lades permanentment en els càmpings, pensem que l'existència d'una legislació al respecte, quant al punt cinquè, no contradiu el fet que s'hagin de fer inspeccions, que s'hagin de fer més inspeccions, i que les inspeccions siguin realment més efectives.

Quant al punt sisè, pensem que és absolutament necessari fer l'estudi que s'hi demana, i per aquests motius li votarem favorablement aquests dos punts.

I finalment, quant al punt setè, de l'estudi del Decret 93, del 86, del 20 de març, en el seu article primer, apartat primer, nosaltres entenem que el que en el aquest es decreta, preveu, amb claredat, l'exigència del que vostès demanen en aquest punt setè, per la qual cosa pensem que la seva proposta és innecessària, perquè entenem que el dret s'ha de complir, i això ja està legislat, i, en consquència, ens abstindrem en la votació d'aquest punt.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bauzà. El Grup Socialista ja ha exposat la Moció. Convergència i Unió..., el senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyor President. Telegràficament, també, una petita anàlisi de cadascun d'aquests punts de la Moció.

Respecte al primer punt, i tal com ja ha dit el senyor Bauzà, realment no es pot parlar d'una actuació generalitzada de les autoritzacions d'aquest tipus d'instal·lacions. Hem d'entendre que són casos estrictament excepcionals, i que es fan amb un planejament previ.

Quant als camps de golf, per exemple, és molt lògic que unes instal·lacions que requereixen, ja d'entrada, com a mínim, una superfície de 45 hectàrees, quan els normals fins i tot són de 65 a 80, no es prevegin en els planejaments urbanístics municipals, perquè no tenen cabuda en els planejaments municipals. Per tant, és lògic que es requalifiqui una zona no urbanitzable a fi de poder-los ubicar.

Quant al fet que aquestes instal·lacions de camps de golf moltes vegades van acompanyades de planejaments residencials, evidentment és així; però s'ha d'entendre que també hi ha una normativa claríssima: que no pot sobrepassar de tres habi-

tatges per hectàrea. No se n'ha autoritzat absolutament ni una que sobrepassi aquest tant per cent i, a més, amb el punt concretíssim que s'obliga a urbanitzar precisament quan ja el camp de golf funciona i quan el camp de golf ja està construït.

Per tant, quant als ports esportius, hem d'entendre que no afecten el planejament urbanístic. Tant els ports esportius com les estacions d'esquí no poden entrar..., han de sorgir realment d'un planejament general, perquè, tractant-se com es tracta, normalment sempre, d'iniciatives privades que ho endeguen, és molt difícil que l'ajuntament pugui preveure en quin lloc s'han d'ubicar, i, per tant, aquest és un cas d'aquells que ha de sorgir —com dic— d'un planejament general.

Respecte al segon punt, quant a la necessitat de denegació de construir aquestes instal·lacions en zones protegides o en espais protegits, hem d'entendre que, explícitament, estan excloses, precisament, aquestes instal·lacions. Hem d'entendre que la Generalitat no anirà contra els seus propis actes; hi ha una legislació claríssima, en la qual aquest tipus d'instal·lacions queden excloses dels espais protegits i de planejaments especials o de parcs naturals.

En el tercer punt —també ho ha dit el senyor Bauzà, i m'apunto exactament a la seva manifestació—, quant a la necessitat d'un estudi de l'impacte ecològic, ja hi ha una directiva comunitària; ens hem de limitar, doncs, senzillament, a acceptar la legislació actual. I també hauríem de dir una altra cosa: el procés d'aprovació d'aquestes instal·lacions és un llarg procés, amb una informació pública molt intensa, amb un període d'al·legacions, que hem d'entendre que també ha d'ajudar totalment que es faci l'aprovació correcta, respectant sobretot els estudis d'impacte natural.

Quant al quart punt, és totalment compatible amb els planejaments municipals, i hem de repetir també una vegada més que, en els ports esportius, no hi tenim un domini ple, com deia: fa falta l'informe previ del MOPU, i, per tant, escapa totalment a la nostra tutela.

En el cinquè punt, la labor d'inspecció s'està fent, s'està augmentant cada dia més i sempre s'ha fet, sobre la base d'unes denúncies determinades.

Quant al sisè, és francament important conèixer la situació, com deia, d'aquests tipus d'instal·lacions de *mobile-homes*, dels càmpings, i aquest sector s'ha de conèixer profundament, fins i tot encara que sigui només a efectes estadístics del nostre turisme. I, en aquest sentit, s'està redactant ja la reglamentació d'aquest sector, amb un estudi previ molt aprofundit, i hem de dir que es donarà a conèixer puntualment en el moment que quedi redactat.

I finalment, quant a la necessitat de garantir el subministrament d'aigua, hem d'entendre que és una aprovació consubstancial totalment al permís d'aquestes instal·lacions: s'exigeix totalment que es defineixi i que es comprovi d'on es nodrirà l'aigua, amb quins recursos hídrics comptarà, i, per tant, no es dona ni un sol permís en què l'aigua no quedi totalment garantida.

Per tant, repassant tot això, hem de dir que no considerem necessària aquesta Moció, i, per tant, votarem en contra de tots els punts.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. El senyor Nadal, per pronunciar-se sobre l'esmena presentada.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, l'esmena presentada, al punt primer, no planteja cap modificació; per tant, em penso que, si de cas, no cal que em pronunciï.

L'esmena presentada, en realitat, va al punt setè, que fa referència al problema dels camps de golf i del subministrament d'aigua. Els arguments que hi ha hagut al voltant d'aquest tema em fan creure que jo he d'acceptar l'esmena presentada pel senyor Víctor Gimeno, perquè crec que el problema no està resolt, que avui aquí a Catalunya —ja repeteixo moltes vegades el mateix argument— la suma de petites decisions fa un efecte que jo crec que és perjudicial per al país i que, per tant, cal aquesta visió de govern de Catalunya, que estic reclamant al Govern de la Generalitat. Jo crec que el resultat de moment no és l'adequat, que els camps de golf proliferen, les iniciatives proliferen, de vegades, a mig fer ja alguns d'aquests camps han quedat abandonats, perquè no han estat rendibles econòmicament, alguns no tenen el subministrament d'aigua adequat i, per tant...

El Sr. PRESIDENT: Perdoni, senyor Nadal...

El Sr. MANUEL NADAL: M'estic pronunciant sobre l'esmena del senyor Víctor Gimeno, que fa referència al subministrament d'aigua. Dic que el subministrament d'aigua no s'ha solucionat, i com que el senyor Víctor Gimeno reclama aquest element amb més contundència que la proposta del Grup Socialista, jo accepto la proposta del Víctor Gimeno. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Bauzá entenc que em demana votació separada; me la vol detallar? Perquè ha establert tot un mosaic entre votar a favor, en contra i abstenir-se... N'hi ha per a tots els gustos.

El Sr. BAUZÀ: Sí, senyor President, simplement, en dos grups: simplement, la número 1, la 5 i la 6 seria un grup i l'altre grup seria la 2, 3, 4 i 7.

El Sr. PRESIDENT: Doncs farem la votació... d'aquesta forma: els punts 1, 5 i 6 de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 17 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció. Rectifico: 19 vots a favor.

I ara es voten els punts 2, 3, 4 i 7.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquests quatre punts han quedat rebutjats per 14 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

Passem al divuitè i darrer punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre la Política de les Indústries Extractives i Minería, que presenta l'Illustre Diputat senyor Marià Pere.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política de les Indústries Extractives i Minería

El Sr. PERE: Senyores i senyors parlamentaris, senyor President, intentaré anar ràpid perquè sóc el darrer. Jo no m'estendré perquè és coneguda per tots els senyors i senyores parlamentaris la situació de la minería a Catalunya.

Només per explicar quina és la voluntat nostra a l'hora de

presentar les tres propostes, és a dir, la primera, sabem que es van fer prospeccions a Saldes, però aquestes investigacions en relació amb jaciments miners no s'han seguit. Nosaltres pensem que, pels pocs recursos que tenim, seria bo fer una bona prospecció d'aquests recursos en la perspectiva de producció industrial i també en la perspectiva d'una prospecció ecològica, és a dir, seria necessari seguir les investigacions en curs.

En segon lloc, pensem que la situació d'atur que s'està creant a aquestes comarques..., només cal dir que en l'última sessió, quan vaig fer la interpellació, vaig parlar que només en la minería del carbó s'ha passat de vuit-cents a tres-cents treballadors, però, segons tinc entès, les últimes negociacions passen de tres-cents a cent treballadors, i això ja em preocupa més. I no parlem de Cardona i altres situacions. Per tant, nosaltres creiem que és insuficient o seria insuficient pensar en un pla urbanístic o en un pla parcial dedicat a sòl industrial, sinó que seria útil elaborar un pla de reindustrialització, que pogués permetre veure com la reducció de plantilles dels treballadors de la minería, veure com els canalitzem.

I l'última proposta és que l'altre dia, quan parlava amb el senyor Conseller, hi ha una experiència, encara que sigui limitada, però que considerem interessant, que és la central tèrmica petitona que es pensa fer —que, si no ho tinc mal entès, és de 7.000 quilovats/hora, més o menys—, que és petitona, però és una experiència positiva, sobretot tenint en compte que, a partir d'ara, hi ha el tancament de Vandellòs, que haurem de buscar energies diversificades, que a Catalunya hi ha dificultats pel que fa a l'energia èdica, que tenim limitacions pel que fa a pantans, la hidràulica... Per tant, doncs, seria bona experiència tenir, encara que fos per qüestions de diversificació energètica i per qüestions industrials, tenir un pla experimental que fos capaç, una miqueta, de veure quin pot ser el possible aprofitament dels recursos miners a Catalunya, i tenir unes propostes adequades per a l'explotació d'aquests recursos.

Aquesta és la nostra pretensió, i pensem que són propostes molt senzilles, molt simples, quasi de sentit comú, i que podrien ser recollides.

Gràcies, senyors i senyores.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. No hi ha esmenes. Passem directament a la fixació de posició. El senyor Martín, per l'Agrupació del CDS.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. En el debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Creació d'un Pla de Desenvolupament Empresarial per a la Vila de Cardona, presentada pel Grup Socialista en la sessió de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme el propassat dia 19 d'abril, vam presentar, els diputats centristes, dues esmenes d'addició que anaven en la mateixa línia que la proposta avui a debat.

Per no repetir arguments ni afegir-ne d'altres, ja que tenia preparada la meua intervenció en uns quants folis, ja que les moltes hores de debat així ho exigeixen, però, això sí, solidaris els diputats centristes amb l'esperit de la Moció, que no és altre que el que nosaltres vam manifestar en les nostres esmenes d'addició abans esmentades, anunciem el nostre vot favorable i demanem al Govern de la Generalitat que extremi la seva sensibilitat vers la comarca minera del Berguedà, avui afectada per una greu problemàtica, manifestada en la pèrdua de molts llocs de treball.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Pel Grup Popular, la senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, per anunciar que el Grup Popular comparteix plenament el contingut de la Moció, que pertany a la interpellació que vostè va tenir sort de poder substanciar. I dic això perquè el nostre Grup varem presentar una interpellació en el mateix sentit el passat 2 de març, i amb el número de registre 16228, però no va ser admesa a tràmit. Vull dir amb això que a nosaltres també ens preocupa la problemàtica que afecta molt i molt greument el sector de la mineria i tots els llocs de treball, i, en aquest sentit, votarem favorablement els tres punts de la Moció.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Socialista, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, Honorable President. Bé, penso que el dia passat, quan vam substanciar aquesta interpellació, va quedar clar que hi ha la comarca del Berguedà, com també la vila de Cardona, que pateix greus problemes, greus problemes que, en bona part, en té responsabilitat també el Govern de Convergència, perquè, de fa molt de temps, en aquest Parlament estem parlant d'aquests problemes: pensem que no hi ha hagut una acció de govern previsor per tal de poder pal·liar moltes dificultats que patim, i, per tant, nosaltres donarem suport a aquesta Moció; en els tres punts que expressa, coincidim exactament, puntualment, amb les propostes que hem anat fent al Parlament per mitjà de preguntes, interpellacions, mocions i també propostes als pressupostos.

Per tant, doncs, coincidim en aquest tema, i esperem que aquesta vegada el Ple del Parlament tingui la deguda sensibilitat per tal que tant el Berguedà com Cardona puguin veure aprovades aquestes mocions, perquè pensem que fan falta i per això hi votarem a favor.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. Per Convergència i Unió, el senyor Coll té la paraula —el senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, al més ràpidament possible anem a fixar la nostra posició pel que fa a aquesta Moció presentada pel Grup Mixt.

Pel que fa al primer punt, senyor Pere, hem d'assenyalar, d'entrada, que els recursos econòmics per a la investigació minera no han estat traspassats, i són administrats, per tant, pel Ministeri d'Indústria i Energia del Govern central, Ministeri que executa la seva funció en aquest sentit a través de l'Instituto Tecnológico y Geominero de España. Cal remarcar, així mateix, que els recursos per al foment de la mineria són administrats també directament pel mateix Ministeri.

Per altra banda, i pel que fa a la producció del carbó, cal tenir en compte l'existència del programa Rechard a nivell comunitari, que preveu la reestructuració del sector del carbó a Europa, amb el tancament de totes les explotacions mineres que no siguin econòmicament rendibles i competitives.

Malgrat tot això, malgrat aquestes consideracions prèvies i condicionants, el Departament d'Indústria i Energia ha imposat a les empreses explotadores un pla d'investigació que, en el cas d'ERCROS, ha representat un import de 2.000 milions de pes-

setes en la conca potàssica —bàsicament en la zona de Cardona—, i a Súria-K una inversió, destinada també a la investigació per determinar els seus recursos potàssics, xifrada en 1.500 milions de pessetes; es troba aquesta darrera actualment en fase d'execució.

Pel que fa al carbó a la comarca del Berguedà, el Departament d'Indústria i Energia va promoure la investigació de la zona de Saldes per determinar les àrees econòmicament explotables, per un import de 130 milions de pessetes. A més, està participant en la sisena explotació de la nova mina de Saldes, que comporta una despesa de 136 milions de pessetes per al Departament, amb la finalitat de poder perllongar rendiblement l'activitat minera tradicional del Berguedà.

A la conca del Baix Ebre, a Mequinensa, s'està duent a terme una investigació per determinar els recursos de lignits, una part de la qual està coberta amb cabals públics, i la resta corre a càrrec de les empreses explotadores. Tenint en compte tot el que acabo d'exposar, senyor Pere, comprendrà perfectament que el nostre Grup no pot votar a favor d'aquest primer punt.

Pel que fa al segon, en què s'insta el Consell Executiu a «elaborar un pla de reindustrialització destinat a compensar els llocs de treball que s'han perdut i es puguin perdre en el futur», hem d'insistir a recordar —com ja va fer-ho l'Honorable senyor Conseller en substanciar la interpellació corresponent, i com, per altra banda, és ben palès— que el Govern de la Generalitat ja està portant a terme, en aquest sentit, una sèrie d'actuacions concretes, actuacions que fan referència a la millora de les comunicacions, amb un seguit d'obres realitzades i d'altres en fase d'execució, que fan referència a la creació de sòl industrial en els diversos municipis afectats i que fan referència, també, als incentius econòmics destinats a la implantació industrial.

A pesar de totes aquestes previsions ja endegades i en marxa, pròpies d'un veritable pla de reindustrialització, conscients com som de la difícil situació del sector de la mineria i totalment predisposats a afrontar-ho de la millor manera possible, el nostre Grup no tindrà inconvenient a votar a favor d'aquest segon punt.

Finalment, pel que fa al tercer, «elaborar un pla d'aprofitament de recursos miners de Catalunya, així com propostes per a la seva adequada explotació», voldríem fer notar que qualsevol pla d'aprofitament de recursos miners suposa, prèviament i imprescindiblement, una investigació exhaustiva, investigació exhaustiva que, tot sigui dit, nosaltres no tenim coneixement que s'hagi dut a terme a cap país; en tot cas, i sigui com sigui, tractant-se d'investigació, són d'aplicació les mateixes motivacions que he exposat en tractar el primer apartat, que òbviament no repetiré.

Pel que fa a les propostes per a la seva adequada explotació, és evident que, en una economia de mercat, aquestes propostes seran determinades en funció de l'interès econòmic de cada moment i circumstància, segons quins siguin els diferents recursos miners de què es tracti i les condicions de la seva explotació.

És per tots aquests motius, senyor Pere, que el nostre Grup no podrà votar favorablement el tercer punt de la Moció, i, per tant, senyor President, demanarem votació separada —demanem ja— per al punt número 2.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Majó.

Passem a la votació.

Punts números 1 i 3 de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos punts han estat rebutjats per 14 vots a favor, 56

en contra i cap abstenció.

A continuació es vota el punt segon.

Vots a favor?

Aquest segon punt ha estat aprovat per unanimitat.

S'aixeca la sessió.

(És un quart d'onze de la nit i dos minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

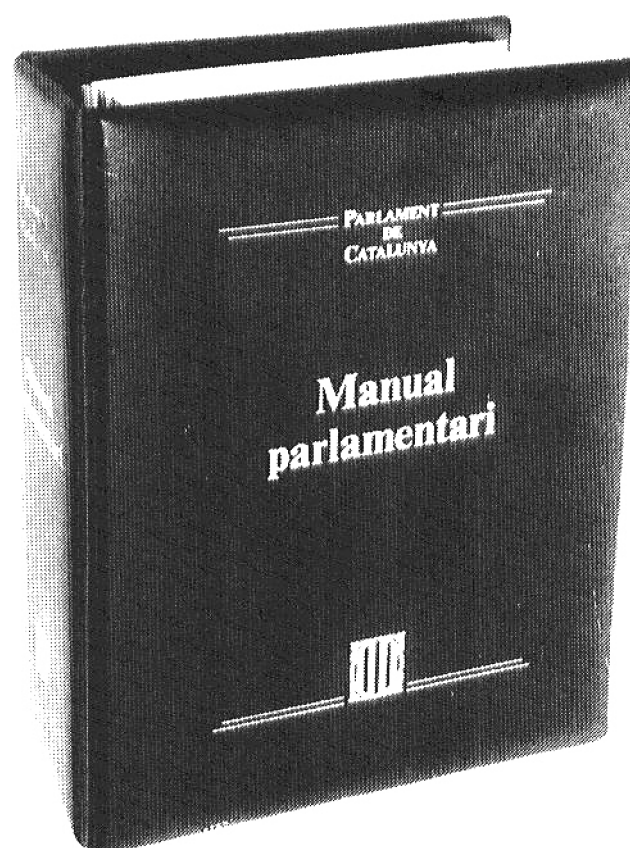
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscipcio finalitza, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscipcio dins aqueix trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscipcio començarà a rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscipcio degudament emplenada.

El subsciptor que no renovi la subscipcio abans del venciment s'rà donat de baix; tan bon punt es rebri l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscipcio, el qual tindrà efectes, per als subsciptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscipcio. Els preus de subscipcio vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

BUTLLETÍ OFICIAL !

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscipcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.
Subscipcio anual : 5.200 pessetes. Subscipcio anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).
Dip. Leg. B-27.966-80 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)
Impres per Multitexi, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

Nom
carrer
telèfon població
codi postal
número
a partir del dia de
Amb aquesta finalitat, i amb data de
per la quantitat de pessetes
de de 198
Signatura

desitja subscure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscipcio conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

fins al dia 31 de desembre de 198

envia

per

(gràfic al portador)

de 198

Signatura